

Uchwała Nr XXIII/154/2016
Rady Miasta Imielin
z dnia 26 października 2016 r.

w sprawie uchwalenia Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania
przestrzennego
Miasta Imielin

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 r., poz. 446 z późn. zm.), art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 r., poz. 778 z późn. zm.) oraz w związku z uchwałą Nr VIII/42/2011 Rady Miasta Imielin z dnia 31 maja 2011 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia „Zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Imielina”, na wniosek Burmistrza Miasta Imielin

Rada Miasta Imielin uchwala:

§1

1. Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Imielin, zwane dalej „Studium”.
2. „Studium” sporządzane jest dla obszaru w granicach administracyjnych miasta.
3. Załącznikami do uchwały są:
 - 1) załącznik nr 1 – tekst „Studium” podzielony na: część „A”, składającą się z rozdziału I „Wprowadzenie” i rozdziału II „Uwarunkowania rozwoju”, część „B”, składającą się z rozdziału III „Kierunki rozwoju” oraz część „C”, składającą się z rozdziału IV „Uzasadnienie zawierające objaśnienia przyjętych rozwiązań oraz syntezę ustaleń projektu studium”;
 - 2) załączniki nr 2 ÷ 12.3 – rysunki „Studium”, stanowiące załączniki graficzne do tekstu „Studium”:
 - a) rozdziału II „Uwarunkowania rozwoju”:
 - zał. nr 2, rys. nr 1 Uwarunkowania: struktura funkcjonalno-przestrzenna w skali 1:10 000;
 - zał. nr 3, rys. nr 2 Uwarunkowania: zespoły urbanistyczne w skali 1:10 000;
 - zał. nr 4, rys. nr 3 Uwarunkowania: środowisko naturalne, dziedzictwo kulturowe i zabytki oraz dobra kultury współczesnej w skali 1:10 000;
 - zał. nr 5, rys. nr 4 Uwarunkowania: struktura własności w skali 1:10 000;
 - zał. nr 6, rys. nr 5 Uwarunkowania: komunikacja w skali 1:10 000;
 - zał. nr 7.1, rys. nr 6.1 Uwarunkowania: infrastruktura techniczna, zaopatrzenie w gaz, energię elektryczną oraz telekomunikację w skali 1:10 000;
 - zał. nr 7.2, rys. nr 6.2 Uwarunkowania: infrastruktura techniczna, zaopatrzenie w wodę w skali 1:10 000;
 - zał. nr 7.3, rys. nr 6.3 Uwarunkowania: infrastruktura techniczna, odprowadzanie ścieków w skali 1:10 000;
 - zał. nr 8, rys. nr 7 Uwarunkowania: stan zaawansowania w sporządzaniu mpzp, wnioski do mpzp oraz studium w skali 1:10 000;
 - b) rozdziału III „Kierunki rozwoju”:
 - zał. nr 9, rys. nr 1 Kierunki zagospodarowania przestrzennego: struktura funkcjonalno-przestrzenna w skali 1:10 000;
 - zał. nr 10.1, rys. nr 2.1 Kierunki rozwoju: środowisko naturalne, dziedzictwo kulturowe i zabytki oraz dobra kultury współczesnej w skali 1:10 000;
 - zał. nr 10.2, rys. nr 2.2 Kierunki rozwoju: ochrona terenów wynikająca z podziemnej eksploatacji górniczej w skali 1:10 000;

- zał. nr 11, rys. nr 3 Kierunki rozwoju: komunikacja w skali 1:10 000;
 - zał. nr 12.1, rys. nr 4.1 Kierunki rozwoju: infrastruktura techniczna, zaopatrzenie w gaz, energię elektryczną oraz telekomunikację w skali 1:10 000;
 - zał. nr 12.2, rys. nr 4.2 Kierunki rozwoju: infrastruktura techniczna, zaopatrzenie w wodę w skali 1:10 000;
 - zał. nr 12.3, rys. nr 4.3 Kierunki rozwoju: infrastruktura techniczna, odprowadzanie ścieków w skali 1:10 000;
- 3) załącznik nr 13 – Rozstrzygnięcie Rady Miasta Imielin o sposobie rozpatrzenia nieuwzględnionych uwag do projektu „Studium”.

§2

Wykonanie Uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta Imielin.

§3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

ul. Strzegomska 42 j /14, 53-611 Wrocław, Polska
www.geoplan.com.pl, email: info@geoplan.com.pl
tel/fax: (+48) 71/3590509, kom. 0501475117
NIP 8981801719, REGON 931912789

GEOPLAN

Inwestor:

**URZĄD MIASTA IMIELIN
UL. IMIELIŃSKA 81
41 – 407 IMIELIN**

Temat:

**STUDYUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA
PRZESTRZENNEGO MIASTA IMIELIN**

Załącznik:

**Nr 1. do Uchwały Nr XXIII/154/2016
Rady Miasta Imielin z dnia 26 października 2016 r.**

Zespół autorski:

mgr inż. Adrian Luszka – nr upr. Z-381/KW/247/2014 – główny projektant
mgr inż. Katarzyna Matusiak – projektant
mgr inż. Maciej Niżborski – projektant
mgr Tomasz Miłowski – projektant
mgr inż. Patrycja Wieleba – as. projektanta
mgr inż. Ewa Olejnik – as. projektanta

Data wykonania:

październik 2016 r.

Spis treści:

CZĘŚĆ „A”	7
I WPROWADZENIE	7
1. Podstawa prawna i formalna	7
2. Cel studium	7
3. Materiały źródłowe	7
4. Struktura studium	10
II UWARUNKOWANIA ROZWOJU	11
1. Informacje ogólne	11
1.1. Podstawowe informacje o gminie	11
1.2. Położenie i powiązania gminy	11
1.3. Struktura osadnicza	13
1.4. Stan prawny w zakresie planowania i zagospodarowania przestrzennego	17
1.4.1. Obowiązujące Studium	17
1.4.2. Stopień pokrycia miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego	17
1.4.3. Warunki zabudowy i zagospodarowania terenu za lata 2010-2015 na terenach nieobjętych mpzp	18
1.4.4. Wnioski do studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego	18
2. Dotychczasowe przeznaczenie, zagospodarowanie i uzbrojenie terenu	19
2.1. Przeznaczenie i zagospodarowanie terenów wg zespołów urbanistycznych	19
2.2. Uzbrojenie terenów	20
3. Stan ładu przestrzennego i wymogi jego ochrony	20
4. Stan środowiska, w tym stan rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej, wielkości i jakości zasobów wodnych oraz wymogów ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego	21
4.1. Położenie fizyczno-geograficzne	21
4.2. Budowa geologiczna	21
4.3. Wody powierzchniowe i zagrożenie powodziowe	24
4.4. Wody podziemne	25
4.5. Klimat i warunki topoklimatyczne	27
4.6. Powierzchnia ziemi	30
4.6.1. Ukształtowanie terenu, zjawiska osuwiskowe, osiadania na skutek eksploatacji górniczej	30
4.6.2. Gleby	32
4.7. Zasoby naturalne	34
4.8. Środowisko przyrodnicze	37
4.9. Obszary chronione na podstawie ustawy z 16 kwietnia 2004.	38
4.10. Krajobraz	38
4.11. Jakość środowiska	39
4.11.1. Jakość powietrza	39
4.11.2. Jakość wód powierzchniowych	42
4.11.3. Jakość wód podziemnych	47
4.11.4. Jakość gleb	47
4.11.5. Klimat akustyczny	48
4.11.6. Promieniowanie elektromagnetyczne	49
5. Stan dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej	49
5.1. Rys historyczny	49
5.2. Zabytki wpisane do rejestru zabytków	50
5.3. Zabytki wpisane do wojewódzkiej ewidencji zabytków	54
5.4. Obiekty przewidziane do objęcia ochroną	56
5.4.1. Obiekty przewidziane do ujęcia w gminnej ewidencji zabytków	56
5.4.2. Obiekty wskazane do ochrony prawem miejscowym - miejsca kultu i pamięci	58
5.5. Zabytki chronione prawem miejscowym	62
5.6. Strefy ochrony konserwatorskiej i archeologicznej chronione prawem miejscowym oraz wykazane w obowiązującym studium	63
5.7. Stanowiska archeologiczne	64
6. Warunki i jakość życia mieszkańców, w tym ochrony ich zdrowia	64
6.1. Struktura demograficzna	64
6.2. Zasoby mieszkaniowe	65
6.3. Rynek pracy	65
6.4. Podmioty gospodarcze	66
6.5. Komunikacja i infrastruktura techniczna	66
6.5.1. Komunikacja publiczna	66

6.5.2.	Infrastruktura techniczna.....	66
6.6.	Edukacja.....	66
6.7.	Kultura, sport i rekreacja.....	67
6.8.	Opieka medyczna i socjalna.....	67
7.	Zagrożenia bezpieczeństwa ludności i jej mienia.....	67
8.	Potrzeby i możliwości rozwoju gminy.....	68
8.1.	Zapotrzebowanie na nową powierzchnię użytkową zabudowy o funkcji mieszkalnej.....	75
8.2.	Zapotrzebowanie na nową powierzchnię użytkową zabudowy aktywności gospodarczej.....	77
8.3.	Zapotrzebowanie na nową powierzchnię użytkową zabudowy usługowej.....	78
8.4.	Zapotrzebowanie na nową powierzchnię użytkową zabudowy usług sportu i rekreacji oraz usług turystyki.....	79
8.5.	Chłonność obszarów o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej.....	83
8.6.	Chłonność obszarów przeznaczonych w planach miejscowych pod zabudowę.....	83
8.7.	Porównanie maksymalnego w skali gminy zapotrzebowania na nową zabudowę oraz sumy chłonności obszarów o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej i obszarów przeznaczonych w planach miejscowych pod zabudowę.....	89
8.8.	Możliwości finansowania przez gminę wykonania sieci komunikacyjnych i infrastruktury technicznej oraz społecznej, służących realizacji zadań własnych gminy oraz potrzeby inwestycyjne gminy wynikające z konieczności realizacji zadań własnych, związane z lokalizacją nowej zabudowy.....	90
9.	Stan prawny gruntów.....	92
10.	Obiekty i tereny chronione na podstawie przepisów odrębnych.....	92
11.	Obszary naturalnych zagrożeń geologicznych.....	93
12.	Udokumentowane złoża kopalin, zasobów wód podziemnych oraz udokumentowanych kompleksów podziemnego składowania dwutlenku węgla.....	93
13.	Tereny górnicze wyznaczone na podstawie przepisów odrębnych.....	93
14.	Stan systemów komunikacji i infrastruktury technicznej, w tym stopnia uporządkowania gospodarki wodno - ściekowej, energetycznej oraz gospodarki odpadami.....	93
14.1.	Komunikacja.....	93
14.1.1.	Drogowa.....	93
14.1.2.	Kolejowa.....	94
14.1.3.	Rowerowa.....	95
14.1.4.	System parkingowy.....	95
14.2.	Infrastruktura techniczna.....	95
14.2.1.	Zaopatrzenie w ciepło.....	95
14.2.2.	Zaopatrzenie w gaz.....	95
14.2.3.	Elektroenergetyka.....	96
14.2.4.	Zaopatrzenie w wodę.....	97
14.2.5.	Odprowadzenie ścieków.....	98
14.2.6.	System gospodarki odpadami.....	99
14.2.7.	Telekomunikacja.....	99
15.	Zadania służące realizacji ponadlokalnych celów publicznych.....	99
16.	Ochrona przeciwpowodziowa.....	99
CZĘŚĆ „B”.....		101
III KIERUNKI ROZWOJU.....		101
1.	Koncepcja i cele strategiczne rozwoju miasta.....	101
2.	Kierunki zmian w strukturze przestrzennej gminy oraz w przeznaczeniu terenów.....	101
3.	Kierunki i wskaźniki dotyczące zagospodarowania oraz użytkowania terenów, w tym tereny przeznaczone pod zabudowę oraz tereny wyłączone spod zabudowy.....	102
3.1.	Kategorie terenów.....	102
3.2.	Bilans terenowy poszczególnych kategorii terenów przeznaczonych pod zabudowę w kontekście zapotrzebowania na nowe tereny inwestycyjne.....	103
3.3.	Ogólny bilans terenowy poszczególnych kategorii terenów.....	104
3.4.	Ustalenia dla kategorii terenów oraz wytyczne dla projektantów.....	107
4.	Obszary oraz zasady ochrony środowiska i jego zasobów, ochrony przyrody oraz krajobrazu kulturowego.....	120
4.1.	Ochrona zasobów wód podziemnych i powierzchniowych.....	120
4.2.	Ochrona powietrza.....	120
4.3.	Ochrona przed hałasem, wibracjami i promieniowaniem niejonizującym.....	120
4.4.	Złoża kopalin i warunki ich eksploatacji.....	121
4.5.	Ochrona przyrody i krajobrazu.....	122

4.5.1.	Istniejące formy ochrony przyrody.	122
4.5.2.	Proponowane formy ochrony przyrody.	122
4.5.3.	Ochrona krajobrazu kulturowego.	122
5.	Obszary i zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej.	123
5.1.	Zabytki wpisane do rejestru zabytków.	123
5.2.	Zabytki wpisane do wojewódzkiej ewidencji zabytków	123
5.3.	Obiekty przewidziane do objęcia ochroną.	123
5.3.1.	Zabytki przewidziane do ujęcia w gminnej ewidencji zabytków oraz wskazane do ochrony prawem miejscowym.	123
5.3.2.	Zabytki wskazane do ochrony prawem miejscowym – miejsca kultu i pamięci.	124
5.3.3.	Wytyczne dla projektantów.	124
5.4.	Stanowiska archeologiczne.	124
5.5.	Strefy ochrony konserwatorskiej chronione prawem miejscowym.	124
6.	Kierunki rozwoju systemów komunikacji i infrastruktury technicznej.	124
6.1.	Komunikacja.	124
6.1.1.	Drogowa.	124
6.1.2.	Kolejowa.	126
6.1.3.	Rowerowa.	126
6.1.4.	System parkingowy.	126
6.2.	Infrastruktura techniczna.	127
6.2.1.	Zaopatrzenie w ciepło.	127
6.2.2.	Zaopatrzenie w gaz.	127
6.2.3.	Zaopatrzenie w energię elektryczną.	127
6.2.4.	Zaopatrzenie w wodę.	128
6.2.5.	Odprowadzanie i oczyszczanie ścieków.	129
6.2.6.	System gospodarki odpadami.	129
6.2.7.	Telekomunikacja.	129
7.	Obszary, na których rozmieszczone będą inwestycje celu publicznego o znaczeniu lokalnym.	130
8.	Obszary, na których rozmieszczone będą inwestycje celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym, zgodnie z ustaleniami planu zagospodarowania przestrzennego województwa i ustaleniami programów, o których mowa w art. 48 ust. 1.	130
9.	Obszary, dla których obowiązkowe jest sporządzenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na podstawie przepisów odrębnych, w tym obszary wymagające przeprowadzenia scaleń i podziału nieruchomości, a także obszary przestrzeni publicznej.	130
10.	Obszary, dla których gmina zamierza sporządzić miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, w tym obszary wymagające zmiany przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne.	130
11.	Kierunki i zasady kształtowania rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej.	135
11.1.	Rolnicza przestrzeń produkcyjna.	135
11.2.	Leśna przestrzeń produkcyjna.	135
12.	Obszary szczególnego zagrożenia powodziowego oraz obszary osuwania się mas ziemnych.	135
12.1.	Zagrożenie powodzią.	135
12.2.	Osuwanie się mas ziemnych.	135
13.	Obiekty lub obszary, dla których wyznacza się w złożu kopaliny filar ochronny.	135
13.1.	Ustanowione filary ochronne.	135
13.2.	Tereny wskazane do objęcia filarami ochronnymi.	135
14.	Obszary pomników zagłady i ich stref ochronnych oraz obowiązujące na nich ograniczenia prowadzenia działalności gospodarczej, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 maja 1999r. o ochronie terenów byłych hitlerowskich obozów zagłady (Dz. U. z 2015 r. poz. 2120).	136
15.	Obszary wymagające rekultywacji.	136
16.	Obszary zdegradowane.	136
17.	Granice terenów zamkniętych i ich stref ochronnych.	136
18.	Obszary funkcjonalne o znaczeniu lokalnym, w zależności od uwarunkowań i potrzeb zagospodarowania występujących w gminie.	137
19.	Obszary, na których rozmieszczone będą urządzenia wytwarzające energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100 kW.	137
CZĘŚĆ „C”		138
IV UZASADNIENIE ZAWIERAJĄCE OBJAŚNIENIA PRZYJĘTYCH ROZWIĄZAŃ ORAZ SYNTĘZĘ USTALEŃ PROJEKTU STUDIUM		138

CZĘŚĆ „A”

I WPROWADZENIE.

1. Podstawa prawna i formalna.

Studium opracowane zostało zgodnie z aktualnymi przepisami, w tym przede wszystkim:

- ustawą z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (tekst jednolity: Dz.U. z 2016 r., poz. 778 z późn.zm.);
- Rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 28 kwietnia 2004 r. w sprawie zakresu projektu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy (Dz. U. Nr 118, poz. 1233);
- ustawą z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jednolity: Dz.U. z 2016 r., poz. 353 z późn.zm.);
- przepisami szczególnymi z zakresu: ochrony środowiska, przyrody, zabytków, prawa wodnego, ochrony gruntów rolnych i leśnych, itd.

Zgodnie z art. 3 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, kształtowanie i prowadzenie polityki przestrzennej na terenie gminy, w tym uchwalanie studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, należy do zadań własnych gminy. Rada Miasta Imielin w dniu 31 maja 2011 r. podjęła uchwałę Nr VIII/42/2011 w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Imielin. W ten sposób zapoczątkowana została procedura formalno-prawna zmierzająca do sporządzenia Studium.

2. Cel studium.

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy jest podstawowym dokumentem dla władz samorządowych gminy, na podstawie którego powinna być prowadzona polityka i strategia działań, przede wszystkim w sferze zagospodarowania przestrzennego. Studium stanowi również dokument, który uwzględnia i konsoliduje zasady określone w koncepcji przestrzennego zagospodarowania kraju, ustalenia strategii rozwoju i planu zagospodarowania przestrzennego województwa oraz strategii rozwoju gminy, o ile gmina dysponuje takim opracowaniem. Nie jest ono aktem prawa miejscowego, ale jego ustalenia są wiążące dla organów gminy przy sporządzaniu planów miejscowych.

Opracowanie niniejszego Studium konieczne jest z uwagi na nowe uwarunkowania prawne oraz potrzebę zaktualizowania polityki przestrzennej gminy, w tym lokalnych zasad zagospodarowania przestrzennego, poprzez dostosowania jej do realnych potrzeb i możliwości rozwoju miasta.

3. Materiały źródłowe.

1. Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Śląskiego 2020+, przyjęty uchwałą Nr V/26/2016 Sejmiku Województwa Śląskiego z dnia 29 sierpnia 2016 r.;
2. Strategia Rozwoju Województwa Śląskiego „Śląskie 2020+”, Uchwała Sejmiku Województwa Śląskiego Nr IV/38/2/2013 z dnia 1 lipca 2013 r.;
3. Strategia Rozwoju Powiatu Bieruńsko – Łędzińskiego na lata 2014-2020, Uchwała Rady Powiatu Bieruńsko – Łędzińskiego z dnia 20 lutego 2014 r.;
4. Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Imielin przyjęte uchwałą Nr XXXV/147/2009 Rady Miasta Imielin z dnia 25 września 2009 r.;
5. Studia uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin ościennych:
 - zmiana studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Chełm Śląski, przyjęta uchwałą Nr XXXVI/218/2014 Rady Gminy Chełm Śląski z dnia 28 stycznia 2014 r.;
 - nowa edycja studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Chelmek, przyjęta uchwałą Nr XXXV/307/2014 Rady Miejskiej w Chelmku z dnia 16 stycznia 2014 r.;
 - studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Jaworzna, przyjęte uchwałą Nr IV/17/2015 Rady Miejskiej w Jaworznie z dnia 29 stycznia 2015 r.;
 - studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Myslowice, przyjęte uchwałą Nr XXX/656/08 Rady Miasta Myslowice z dnia 30 października 2008 r.;
 - studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Łędziny, przyjęte uchwałą Nr LI/359/09 Rady Miasta Łędziny z dnia 29 października 2009 r.;
6. Miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego;
7. Wykaz wniosków wnoszących o zmianę planu miejscowego bądź zmianę studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego od 2009 r.;
8. Wykaz warunków zabudowy o znaczeniu lokalnym wydanych w latach 2010-2015;
9. Strategia Rozwoju Miasta Imielin na lata 2011-2020, przyjęta uchwałą Nr XV/89/2011 Rady Miasta Imielin z dnia 28 grudnia 2011 r.;

10. Lokalny Program Rewitalizacji Miasta Imielin, przyjęty uchwałą Nr IX/45/2015 Rady Miasta Imielin z dnia 24 czerwca 2015 r.;
11. Projekt założeń do planu zaopatrzenia w ciepło, energię i paliwa gazowe dla miasta Imielin do roku 2030, Imielin, czerwiec 2012;
12. Bank Danych Lokalnych, Główny Urząd Statystyczny - strona internetowa: <http://www.gus.pl>;
13. Prognoza ludności na lata 2014-2050, Główny Urząd Statystyczny, Departament Badań Demograficznych i Rynku Pracy, Warszawa 2014;
14. Wykaz dróg gminnych w mieście Imielin;
15. Wykaz dróg powiatowych - strona internetowa powiatu bieruńsko-lędzińskiego: <http://www.powiatbl.pl/wykaz-drog-powiatowych>;
16. BIP Powiatowego Zarządu Dróg w Będzinie - strona internetowa: <http://bip-pzd.powiat.bedzin.pl/bipkod/001>;
17. Generalny pomiar ruchu (GPR 2005) oraz (GPR 2010) – strona internetowa GDDKiA: <http://www.gddkia.gov.pl/pl/1231/generalny-pomiar-ruchu>;
18. Pomiar średniodobowego ruchu na drogach wojewódzkich województwa śląskiego w 2005 r. (SDR 2005) oraz w 2010 r. (SDR 2010) - strona internetowa UMWS: http://bip.slaskie.pl/index.php?grupa=40&id_menu=178;
19. Ogólnopolska Baza Kolejowa – strona internetowa: <http://www.kolej.one.pl/index.php>;
20. Aktualizacja planu gospodarki odpadami dla Gminy Imielin, uchwała Nr XLII/180/2010 Rady Miasta Imielin z dnia 26 marca 2010 r.;
21. Bieżący wykaz pozwoleń radiowych - strona internetowa: <http://btsearch.pl/>;
22. Śląski Wojewódzki Konserwator Zabytków - strona internetowa <http://www.wkz.katowice.pl>;
23. Adrianek Z., Skowronek K., 2005: Stan gleb w województwie śląskim w oparciu o wyniki badań przeprowadzonych przez Okręgową Stację Chemiczno-Rolniczą w Gliwicach;
24. Alexandrowicz S., 1963: Stratygrafia osadów mioceńskich w Zagłębiu Górnośląskim. Prace Instytutu Geologicznego, s. 39, Warszawa;
25. Bartkowski T., 1980: Wydzielenie jednostek przestrzennych bilansu przepływu materii i energii na powierzchni czynnej (zmodyfikowany „projekt” M. Klugego i J. Paszyńskiego. Materiały konferencji „Zasady kształtowania podmiejskich obszarów rekreacyjnych”, Poznań 7-8 XII 1979, Monografie, Podręczniki, Skrypty AWF w Poznaniu;
26. Bartkowski T., 1986: Zastosowania geografii fizycznej. PWN Warszawa;
27. Biel A., Pasieczna A., 2012: Charakterystyka geochemiczna osadów i wód zbiornika Dzieńkowice (Jeziora Imielińskiego), południowa Polska. [w:] Biuletyn Państwowego Instytutu Geologicznego 450: 1-8, 2012 r.;
28. Bilans zasobów kopalin i wód podziemnych w Polsce wg stanu 31.XII.2014 r. MŚ, PiG, Warszawa 2015;
29. Bok M., Jankowski A.T., Michalski G., Rzętała M., 2004: Zbiornik Dzieńkowice. Charakterystyka fizycznogeograficzna i rola w górnośląskim systemie wodno- gospodarczym. Polskie Towarzystwo Geograficzne, Warszawa;
30. Buszman B., Babczyńska-Sendek B., Błaż J., Buszman J., Frolik H., Grygierczyk S., Sendobry K., Świerad J., Wika S., 2003: Opracowanie ekofizjograficzne podstawowe dla Miasta Łęczyny oraz problemowe uwzględniające warunki górnicze KWK „Ziemowit” dla terenów, których dotyczy zmiana w planie zagospodarowania przestrzennego. PUPH ECO CONSENSUS Sp. z o.o., Katowice;
31. Celiński F., Medwecka-Kornaś A., Wika S., 1985: Potencjalna roślinność naturalna Górnego Śląska. Instytut Botaniki PAN, Warszawa, mapa 1:300 000;
32. Dwucet K., Krajewski W., Wach J., 1992: Rekultywacja i rewitalizacja środowiska przyrodniczego. Skrypt 458, UŚ, Katowice;
33. Dynowska I., Tiałka A., 1978: Hydrografia, cz. I, UJ Kraków;
34. Gilewska S., 1972: Wyżyny Śląsko-Małopolskie. [w:] Geomorfologia Polski, t. I, Warszawa;
35. Gumiński R., 1948: Próba wydzielenia dzielnic rolniczo-klimatycznych w Polsce. Przegląd Meteorologiczny i Hydrologiczny, Warszawa;
36. Jankowski A.T., Wach J., 1987: Komentarz do Mapy Hydrograficznej w skali 1:50 000, ark. 531.4 Tychy, GUGiK, Warszawa;
37. Jankowski A.T., Wach J., 1988: Komentarz do Mapy Hydrograficznej w skali 1:50 000, ark. 532.3 Chrzanów, GUGiK, Warszawa;
38. Klimaszewski M., 1958: Rozwój geomorfologiczny terytorium Polski w okresie przedczwartorzędowym. Przegląd Geograficzny, 30, z. 1, Warszawa;
39. Klimaszewski M., 1972: Podział geomorfologiczny Polski Południowej. [W:] Geomorfologia Polski, t. I, Warszawa;
40. Kluge M., Paszyński J., 1973: Studia nad zbieraniem informacji o środowisku geograficznym Polski w skali przeglądowej. Problem Węzłowy 11.2.1., grupa tematyczna 2, dział „Klimat” (XVIII), Topoklimat, Instytut Geografii PAN, Warszawa;
41. Kondracki J., 1998: Geografia regionalna Polski. WN PWN, Warszawa;
42. Książkiewicz M., Samsonowicz J., Ruhle E., 1965: Zarys geologii Polski. Warszawa;
43. Kubik M., 2001: Waloryzacja przyrodniczo-krajobrazowa zbiornika Dzieńkowice i jego najbliższej okolicy. KGF WNoZ UŚ, Sosnowiec (maszynopis);
44. Langhamer L., 1990: Warunki przyrodnicze produkcji rolnej - woj. katowickie. IUNiG, Puławy;

45. Lis J., Pasieczna A. Atlas geochemiczny Górnego Śląska w skali 1 : 200 000. PIG, Warszawa, 1995. Mapa Geologiczna Szczegółowa Polski, 1:50 000, ark. 943 Katowice, z objaśnieniami;
46. Mapa Geologiczna Szczegółowa Polski, 1:50 000, ark. 970 Oświęcim, z objaśnieniami;
47. Mapa Geologiczna Szczegółowa Polski, 1:50 000, ark. 971 Chrzanów, z objaśnieniami;
48. Mapa geologiczno-gospodarcza Polski, 1:50 000, ark. 943 Katowice, PIG-MOŚNiL, Warszawa, 1997;
49. Mapa geologiczno-gospodarcza Polski, 1:50 000, ark. 970 Oświęcim, PIG-MOŚNiL, Warszawa, 1997;
50. Mapa geologiczno-gospodarcza Polski, 1:50 000, ark. 971 Chrzanów, PIG-MOŚNiL, Warszawa, 1997;
51. Mapa glebowo-rolnicza Gminy Imielin, 1:5 000, 1976;
52. Mapa hydrograficzna, 1:50 000, ark. Katowice M-34-63-A, GGK, Warszawa, 2001;
53. Mapa hydrograficzna, 1:50 000, ark. Oświęcim M-34-63-C, GGK, Warszawa, 2001;
54. Mapa hydrograficzna, 1:50 000, ark. Oświęcim M-34-63-D, GGK, Warszawa, 2001;
55. Mapa sozologiczna, 1:50 000, ark. Katowice M-34-63-A, GGK, Warszawa, 1995;
56. Mapa sozologiczna, 1:50 000, ark. Oświęcim M-34-63-C, GGK, Warszawa, 1995;
57. Mapa sozologiczna, 1:50 000, ark. Oświęcim M-34-63-D, GGK, Warszawa, 1995. Mapa Geośrodowiskowa Polski, ark. Wojkowice; Jochemczyk L i inni.; PIG, Warszawa, 2004;
58. Ochrona powierzchni przed szkodami górniczymi, cz. I, praca zbiorowa. Wyd. Śląsk, Katowice, 1980;
59. Olechnowicz-Bobrowska B., 1978: Parowanie potencjalne w okresie wegetacyjnym w Polsce. Rozpr. hab., Akademia Rolnicza, Kraków;
60. Paczyński B. (red.), 1995: Atlas hydrogeologiczny Polski, Cz. II, Zasoby, jakość i ochrona zwykłych wód podziemnych. PIG, Warszawa;
61. Paszyński J., 1980: Metody sporządzania map topoklimatycznych. Prace IGiPZ PAN, Warszawa;
62. Przeglądowa Mapa Geologiczna Polski, 1:200 000, ark. 943 Katowice, ark. 970 Oświęcim, ark. 971 Chrzanów;
63. Rózkowski A., Chmura A., 1996: Mapa dynamiki zwykłych wód podziemnych GZW i jego obrzeżenia, PIG Warszawa;
64. Rózkowski A., Chmura A., Siemiński A., 1997: Użytkowe wody podziemne GZW i jego obrzeżenia. Prace PIG, CLIX;
65. Rózkowski A., Siemiński A., 1995: Mapa ognisk zanieczyszczeń wód podziemnych GZW i jego obrzeżenia. PIG Warszawa, mapa 1 : 100 000 z komentarzem;
66. Sendek A., 1981: Analiza antropogenicznych przemian w szacie roślinnej Górnośląskiego Okręgu Przemysłowego. Prace Nauk. UŚ. w Katowicach, nr 457;
67. Sendek A., 1984: Rośliny naczyniowe Górnośląskiego Okręgu Przemysłowego. Opol. TPN. Wyd. III Nauk Przyr.;
68. Szafer W., Zarzycki K., 1977: Szata roślinna Polski. PWN, Warszawa;
69. Świerad J., 1996: Waloryzacja przestrzeni Górnego Śląska poprzez faunę ssaków. w: Zeszyty Naukowe Fundacji Przestrzeni Górnego Śląska - „Przestrzeń i Wartości”, Tom I 37-50, pod red. Buszman B., Popczyk M., Wieczorek K., Katowice;
70. Świerad J., 1998: Waloryzacja Górnego Śląska poprzez herpetofaunę. w: Przestrzeń i Wartości, Studia i materiały Waloryzacji, Fundacja Przestrzeni Górnego Śląska, Tom II 51-65, pod red. Buszman B., Popczyk M., Wieczorek K., Katowice;
71. Świerad J., 1999: Świat zwierzęcy. W: Górnośląski Ogród Botaniczny na tle przyrody Mikołowa, pod red. Wika S., Włoch W., Górnośląska Oficyna Wydawnicza, Katowice;
72. Tyczyńska M., 1957: Klimat Polski w okresie trzeciorzędowym i czwartorzędowym. Czasopismo Geograficzne, 18, Wrocław;
73. Wach J., 2007: Prognoza szkodliwych wpływów na środowisko, o których mowa w art. 53 ust. 6 ustawy „Prawo geologiczne i górnicze”, dla miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru funkcjonalnego dla terenów górniczych w Imielinie. PU Geograf, Dąbrowa Górnicza;
74. Wach J., Ścisłowski M., Wach M., 2007: Opracowanie ekofizjograficzne Miasta Imielin - problemowe. PU Geograf, Dąbrowa Górnicza;
75. Wach J., Wach M., Ścisłowski M., 2007: Warunki ekofizjograficzne miasta Imielin. P.U. GEOGRAF. Dąbrowa Górnicza;
76. Materiały WIOŚ Katowice;
77. Opracowanie ekofizjograficzne do studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Imielin, oprac. GEOPLAN, 2015;
78. Urząd Miasta Imielin, Historia Miasta – strona internetowa <http://www.imielin.pl/pl/213/0/historia-miasta.html>;
79. Baza Danych Topograficznych;
80. Baza Danych Ewidencyjnych;
81. Wizja terenowa.

4. Struktura studium.

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Imielina złożone jest z następujących części:

- część „A”, na którą składają się następujące załączniki do Uchwały Nr XXIII/154/2016 Rady Miasta Imielin z dnia 26 października 2016 r.:
 - część zał. Nr 1. Tekst - rozdział I – „Wprowadzenie” oraz rozdział II – „Uwarunkowania rozwoju”;
 - zał. Nr 2. Uwarunkowania: struktura funkcjonalno-przestrzenna, rys. nr 1 w skali 1:10000;
 - zał. Nr 3. Uwarunkowania: zespoły urbanistyczne, rys. nr 2 w skali 1:10000;
 - zał. Nr 4. Uwarunkowania: środowisko naturalne, dziedzictwo kulturowe i zabytki oraz dobra kultury współczesnej, rys. nr 3 w skali 1:10000;
 - zał. Nr 5. Uwarunkowania: struktura własności, rys. nr 4 w skali 1:10000;
 - zał. Nr 6. Uwarunkowania: komunikacja, rys. nr 5 w skali 1:10000;
 - zał. Nr 7.1. Uwarunkowania: infrastruktura techniczna, zaopatrzenie w gaz, energię elektryczną oraz telekomunikację, rys. nr 6.1 w skali 1:10000;
 - zał. Nr 7.2. Uwarunkowania: infrastruktura techniczna, zaopatrzenie w wodę, rys. nr 6.2 w skali 1:10000;
 - zał. Nr 7.3. Uwarunkowania: infrastruktura techniczna, odprowadzanie ścieków, rys. nr 6.3 w skali 1:10000;
 - zał. Nr 8. Uwarunkowania: stan zaawansowania w sporządzaniu mpzp, wnioski do mpzp oraz studium, rys. nr 7 w skali 1:10000;
- część „B”, na którą składają się następujące załączniki do Uchwały Nr XXIII/154/2016 Rady Miasta Imielin z dnia 26 października 2016 r.:
 - część zał. Nr 1. Tekst - rozdział III – „Kierunki rozwoju”;
 - zał. Nr 9. Kierunki zagospodarowania przestrzennego: struktura funkcjonalno-przestrzenna, rys. nr 1 w skali 1:10000;
 - zał. Nr 10.1. Kierunki rozwoju: środowisko naturalne, dziedzictwo kulturowe i zabytki oraz dobra kultury współczesnej, rys. nr 2.1 w skali 1:10000;
 - zał. Nr 10.2. Kierunki rozwoju: ochrona terenów wynikająca z podziemnej eksploatacji górniczej, rys. nr 2.2 w skali 1:10000;
 - zał. Nr 11. Kierunki rozwoju: komunikacja, rys. nr 3 w skali 1:10000;
 - zał. Nr 12.1. Kierunki rozwoju: infrastruktura techniczna, zaopatrzenie w gaz, energię elektryczną oraz telekomunikację, rys. nr 4.1 w skali 1:10000;
 - zał. Nr 12.2. Kierunki rozwoju: infrastruktura techniczna, zaopatrzenie w wodę, rys. nr 4.2 w skali 1:10000;
 - zał. Nr 12.3. Kierunki rozwoju: infrastruktura techniczna, odprowadzanie ścieków, rys. nr 4.3 w skali 1:10000;
- część „C”, stanowiąca część zał. Nr 1. do Uchwały Nr XXIII/154/2016 Rady Miasta Imielin z dnia 26 października 2016 r.: Tekst - rozdział IV - „Uzasadnienie zawierające objaśnienia przyjętych rozwiązań oraz syntezę ustaleń projektu studium”.

Tekst studium stanowi załącznik Nr 1 do uchwały Nr XXIII/154/2016 Rady Miasta Imielin z dnia 26 października 2016 r. w sprawie uchwalenia Studium, natomiast ww. rysunki, będące integralną częścią tekstu, to załączniki Nr 2 ÷ 12.3 do ww. uchwały.

II UWARUNKOWANIA ROZWOJU.

1. Informacje ogólne.

1.1. Podstawowe informacje o gminie.

Imielin należy do stosunkowo młodych miast województwa śląskiego. Ponownie uzyskał prawa miejskie 1 stycznia 1995 roku - odtąd funkcjonuje jako samodzielna jednostka terytorialna o statusie miasta. Przy powierzchni 28 km² stanowi jedną z mniejszych gmin województwa i powiatu bieruńsko - lędzińskiego. Na dzień 31.12.2014 r. analizowaną jednostkę zamieszkiwało 8723 osób, co daje gęstość zaludnienia równą ok. 312 osób/km². W odniesieniu do całego województwa śląskiego charakteryzuje się zatem niedużą wartością ww. wskaźnika, dla porównania, średnia gęstość zaludnienia w województwie śląskim wynosi 372 osób/km². Należy podkreślić, iż miasto odnotowuje stały wzrost liczby mieszkańców, jeden z większych w powiecie i województwie. Pełni rolę ośrodka lokalnego o charakterze mieszkaniowym i rolniczym.

1.2. Położenie i powiązania gminy.

Gmina Imielin położona jest w środkowo-wschodniej części województwa śląskiego w powiecie bieruńsko - lędzińskim. Graniczy z:

- miastem Mysłowice od północy;
- miastem Jaworzno od wschodu;
- gminą Chelmek od południowego-wschodu;
- gminą Chełm Śląski od południa;
- miastem Łędziny od zachodu.

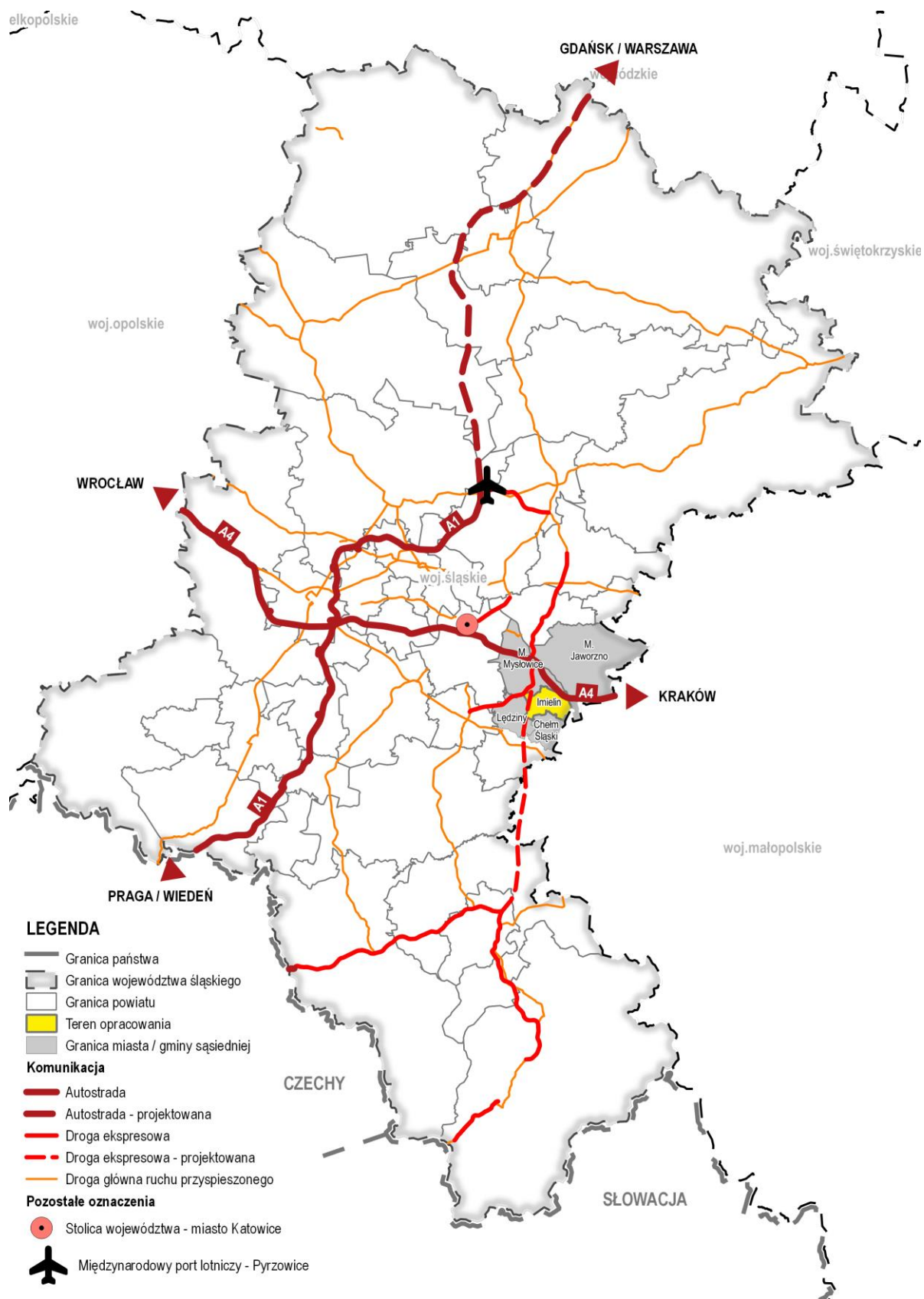
Imielin położony jest w odległości ok. 17 km od stolicy województwa śląskiego – Katowic, 9 km od centrum Bierunia, stanowiącego siedzibę powiatu bieruńsko-lędzińskiego, ok. 15 km od centrum Sosnowca i w przybliżeniu 12 km od Oświęcimia. Ponadto, miasto położone jest w odległości ok. 35 km od międzynarodowego portu lotniczego Katowice – Pyrzowice.

Jednostka charakteryzuje się korzystnym położeniem względem głównych szlaków transportowych (drogowych i kolejowych). Najważniejszymi drogami przebiegającymi przez miasto lub w jego bezpośrednim sąsiedztwie są:

- położona w północno-wschodniej części miasta autostrada A4, która jednak nie posiada bezpośredniego połączenia z jednostką; najbliższy wjazd na autostradę zlokalizowany jest w Mysłowicach;
- położona w północno – zachodniej części miasta, droga krajowa nr 1 - istniejący odcinek drogi ekspresowej S1, która w przyszłości będzie kontynuowana wzdłuż zachodniej granicy gminy, tak aby móc stać się naturalnym połączeniem pomiędzy północną i południową częścią kraju, a jednocześnie częścią trasy europejskiej E75;
- położona w centralnej części miasta droga wojewódzka nr 934 (Mysłowice - Bieruń).

Głównym szlakiem komunikacji kolejowej jest magistralna linia kolejowa nr 138 (Katowice – Mysłowice – Oświęcim)

Lokalizacja miasta Imielin na tle województwa śląskiego.

1.3. Struktura osadnicza.

W mieście Imielin wyróżnia się dwa obręby geodezyjne:

- Imielin o powierzchni 25,77 km² (90,25% powierzchni miasta), zajmujący znaczą część jednostki, nie obejmujący jedynie jego północno-zachodniego fragmentu;
- Gać o powierzchni 2,23 km² (9,75% powierzchni miasta), obejmujący północno-zachodnią część miasta.

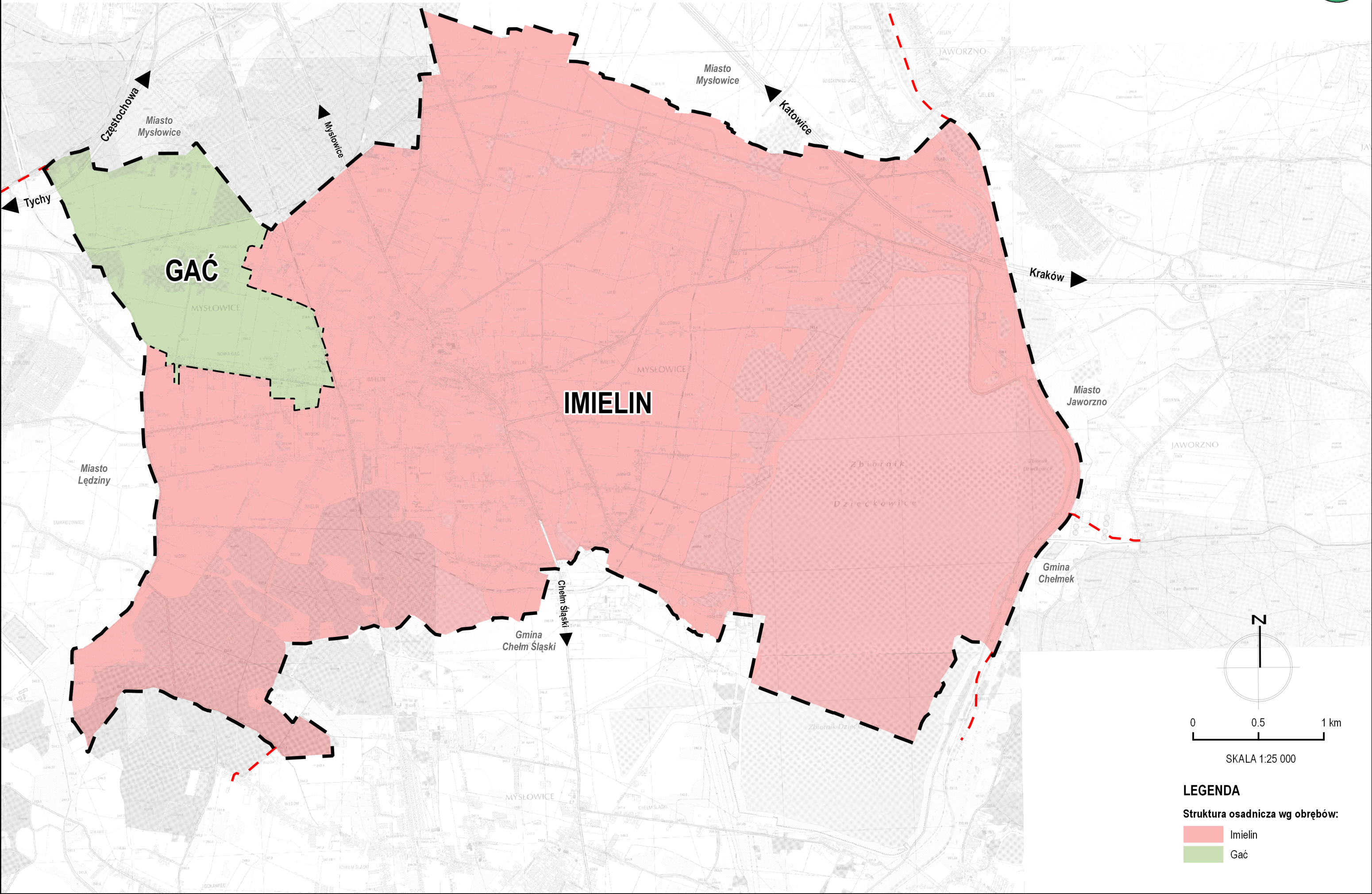
Umownie w Imielinie wydziela się 13, funkcjonujących w powszechnym użytku mieszkańców, dzielnic miejskich. Są to:

- Centrum;
- Cisowiec;
- Golcówka;
- Granice;
- Jamnice;
- Jazd;
- Kopiec (Zakaliszczce);
- Nowa Gać (dawniej samodzielna wioska zamieszkiwana przez ludność pochodzenia niemieckiego);
- Paduch;
- Pasieczki;
- Skotnica;
- Stara Gać;
- Wioski.

Na potrzeby niniejszego Studium przyjęto podział na sześć zespołów urbanistycznych o różnym stopniu zurbanizowania, charakterze antropopresji na środowisko oraz wartości przyrodniczo-krajobrazowej.

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Imielin

Uwarunkowania: struktura osadnicza

1.4. Stan prawny w zakresie planowania i zagospodarowania przestrzennego.

1.4.1. Obowiązujące Studium.

„Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Imielin, II edycja” zostało przyjęte uchwałą Nr XXXV/147/2009 Rady Miasta Imielin z dnia 25 września 2009 r. Podstawą prawną sporządzenia dokumentu była ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2003r. nr 80 poz. 717 z późniejszymi zmianami). II edycja Studium swoimi zmianami objęła obszar całego miasta. Zasadność przystąpienia do aktualizacji dokumentu zaprezentowano w punkcie 2.: „Cel Studium”.

1.4.2. Stopień pokrycia miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego.

Aktualnie w granicach Imielina obowiązują 24 plany, przy czym opracowania wymienione w punktach 12.-15. poniższej tabeli nr 1 w części zostały uchylone prawomocnym wyrokiem WSA. Ich sumaryczna powierzchnia obejmuje obszar ok. 1152 ha, co stanowi 41% powierzchni miasta.

tab. 1. Wykaz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

lp.	nazwa planu	nr uchwały	data uchwały	pow. [ha]
1.	Zmiana miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego miasta Imielin w rejonie ulic Banachiewicza – Kusocińskiego – Rubinowa.	XL/204/2002	31 maja 2002 r.	18,1
2.	Zmiana miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego miasta Imielin w rejonie ulic Bartnicza – Sikorskiego.	XL/203/2002	31 maja 2002 r.	19,4
3.	Zmiana miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego miasta Imielin w rejonie ul. Wandy.	VI/28/2003	28 marca 2003r.	1,9
4.	Zmiana miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego miasta Imielin w rejonie ulicy Sapety i Pokoju.	X/47/2003	26 września 2003r.	1,8
5.	Zmiana miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego miasta Imielin w rejonie ulicy Maratońskiej, przyległym do zbiornika wody pitnej.	X/46/2003	26 września 2003r.	55,7
6.	Zmiana miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego miasta Imielin w rejonie przyległym do zbiornika wody pitnej, obejmującym ulice: Wandy, Bursztynową, Malczewskiego i Sikorskiego.	XI/52/2003	29 października 2003r.	67,6
7.	Zmiana miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego miasta Imielin w rejonie ulic Żeńców – Kolejowa.	XXI/101/2004	24 września 2004r.	14,6
8.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego miasta Imielin w rejonie ulicy Maratońskiej od ul. Wodnej do ul. Nowozachęty.	XXVI/136/2005	28 stycznia 2005r.	28,8
9.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego miasta Imielin pomiędzy ulicą gen. J. Hallera i Karolinki.	XXIX/146/2005	31 marca 2005r.	9,8
10.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego obszaru miasta Imielin w rejonie ulicy Nowozachęty, od ulicy Łąkowej, Imielińskiej, przez część ulicy Sapety, Wandy, Bartniczej do ulicy Wodnej.	XLVI/224/2006	25 października 2006r.	107,1
11.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego miasta Imielin, obejmującego obszar w rejonie ulic Ściegiennego, Wróblewskiego, Wyzwolenia i Sapety.	XII/48/2007	28 września 2007r.	10,7
12.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego miasta Imielin w rejonie ulic Hallera, Skargi, Pośpiecha, Imielińskiej i Łąkowej (uchylony w części).	VII/33/2011	27 kwietnia 2011r.	47,1 pow. obow.: 36,9
13.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego miasta Imielin w rejonie ulic Grzybowej, Kordeckiego, Karolinki, Liliowej i Imielińskiej (uchylony w części).	VII/34/2011	27 kwietnia 2011r.	82,7
14.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego miasta Imielin w rejonie ulic Satelickiej, Kolejowej, Drzymały, Dobrej i Wyzwolenia (uchylony w części).	VII/35/2011	27 kwietnia 2011r.	202,3
15.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego miasta Imielin w rejonie ulic Malczewskiego, Wandy, Sikorskiego i Imielińskiej (uchylony w części).	IX/45/2011	28 czerwca 2011r.	79,3
16.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego miasta Imielin w rejonie ulic Dunikowskiego, Banachiewicza i Rubinowej.	XVI/96/2012	25 stycznia 2012r.	48,7
17.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego miasta Imielin w rejonie ulic Bpa Adamskiego, Rubinowej i Podmiejskiej.	XXV/157/2012	28 listopada 2012r.	27,3
18.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego miasta Imielin	XXXVIII/175/2013	27 lutego 2013r.	136,1

	w rejonie ulic Wyzwolenia, Ściegiennego, Poniatowskiego i Nowozachęty.			
19.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego miasta Imielin w rejonie ulicy Szaniawskiego.	XXXI/194/2013	27 maja 2013r.	13,5
20.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego miasta Imielin wzdłuż Potoku Imielinka - pomiędzy ulicami Imielińską i Malonego.	XLVI/303/2014	22 października 2014r.	9,4
21.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego miasta Imielin pomiędzy ulicami Zachęty i Poniatowskiego.	XLVI/304/2014	22 października 2014r.	15,3
22.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego miasta Imielin w rejonie ulic Kordeckiego, Hallera i Skargi.	XLVII/307/2014	22 listopada 2014r.	0,8
23.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego miasta Imielin w rejonie wzgórza Golcówka.	III/16/2015	28 stycznia 2015r.	4,7
24.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego miasta Imielin obejmującego obszar położony wzdłuż zachodniego brzegu Zbiornika Imielin.	X/57/2015	26 sierpnia 2015r.	159,7

1.4.3. Warunki zabudowy i zagospodarowania terenu za lata 2010-2015 na terenach nieobjętych mpzp.

W latach 2010 – 2015 (do dnia 10.04.2015 r.) w Imielinie wydanych zostało 211 decyzji ustalających warunki zabudowy. Największy odsetek decyzji dotyczy zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej – prawie 67% ogólnej ich liczby, przy czym mowa tu zarówno o budowie nowych obiektów, jak i o robotach budowlanych przy istniejących już budynkach. Kilkunastopięcioprocentową grupę (ponad 11%) stanowią decyzje, których przedmiotem są budynki usługowe: w tym zabudowa usług gastronomii, turystyki oraz zdrowia. Pozostały odsetek dotyczy warunków zabudowy ustalonych dla: obiektów garażowych i gospodarczych (około 8,5%), terenów obiektów produkcyjnych, składów, magazynów i zabudowy usługowej (ponad 6,5%) oraz terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej z towarzyszącymi usługami (ponad 3%).

tab. 2. Decyzje o warunkach zabudowy wg przedmiotu w latach 2010-2015.

przedmiot decyzji o warunkach zabudowy	rok						razem
	2010	2011	2012	2013	2014	2015*	
Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej	44	23	31	15	22	6	141
Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i tereny zabudowy rekreacji indywidualnej	1	-	-	-	-	-	1
Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej z towarzyszącymi usługami	1	2	-	1	3	-	7
Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, obiektów produkcyjnych, składów, magazynów i zabudowy usługowej	-	-	1	-	-	-	1
Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, wielorodzinnej	-	-	-	-	1	-	1
Tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej	-	-	-	1	-	-	1
Tereny zabudowy usługowej	3	5	2	3	5	-	18
Tereny zabudowy usług gastronomii	3	-	-	1	-	-	4
Tereny zabudowy usług turystyki	-	2	-	-	-	-	2
Tereny zabudowy usług zdrowia	-	-	1	-	-	-	1
Tereny obiektów produkcyjnych, składów, magazynów	1	-	3	3	2	-	9
Tereny obiektów produkcyjnych, składów, magazynów i zabudowy usługowej	1	1	2	1	-	-	5
Teren obsługi komunikacji samochodowej	-	-	1	-	-	-	1
Teren parkingów powierzchniowych	-	-	-	1	-	-	1
Obiekty gospodarcze i garażowe	9	2	2	2	3	-	18
razem:	63	35	43	28	36	6	211

*do dnia 10.04.2015r.

1.4.4. Wnioski do studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego

W trakcie trwania procedury planistycznej, na etapie składania wniosków do studium od osób i instytucji posiadających tytuł prawny do nieruchomości, w dniach od 19.03.2015r. do 09.04.2015r., wpłynęło 58 wniosków. Po wyznaczonym terminie przyjęto dodatkowe 14 wniosków, które również poddano rozpatrzeniu. Ponadto, przy opracowywaniu zmiany Studium przeanalizowano również wnioski składane w okresie pomiędzy zakończeniem prac nad wcześniejszą jego zmianą, przyjętą uchwałą Nr XXXV/147/2009 Rady Miasta Imielin z dnia 25 września 2009 r., a obecną procedurą planistyczną. W okresie tym złożono łącznie 152 wnioski do Studium.

Największy odsetek wniosków dotyczy możliwości zmiany przeznaczenia terenu na umożliwiającą zabudowę mieszkaniową, w tym przede wszystkim zabudowę mieszkaniową jednorodzinną, ale również jednorodzinną ekstensywną, czy tereny zabudowy rekreacji indywidualnej. Kolejno, znaczną ilość wniosków składano z prośbą o zmianę przeznaczenia na: zabudowę mieszkaniową jednorodzinną z towarzyszącą lub równorzędną zabudową usługową, zabudowę usługową oraz tereny obiektów produkcyjnych, składów, magazynów i zabudowy usługowej. Wniesiono również wnioski o wyznaczenie, poszerzenie lub określenie rzeczywistych granic obszarów i terenów górniczych. Górnośląskie Towarzystwo Przyrodnicze poinformowało o występowaniu na terenie miasta, odnotowanego w Polsce po raz pierwszy, stanowiska storczyka z gatunku dwulistnik pszczeli *Ophrys apifera* Huds. Wobec powyższego wniesiono o umieszczenie w Studium odpowiednich zapisów, umożliwiających jego ochronę.

2. Dotychczasowe przeznaczenie, zagospodarowanie i uzbrojenie terenu.

2.1. Przeznaczenie i zagospodarowanie terenów wg zespołów urbanistycznych.

W granicach miasta Imielin, obejmującego obręb Imielin o pow. 25,77 km² oraz Gać o pow. 2,23 km² można wyróżnić sześć zespołów urbanistycznych o różnym stopniu zurbanizowania, charakterze antropopresji na środowisko oraz wartości przyrodniczo-krajobrazowej.

Zespół urbanistyczny 1 – Imielin Centrum.

Jest to zespół najsilniej zurbanizowany, którego główną oś wyznacza droga wojewódzka nr 934 (ul. Imielińska) z historycznie ukształtowanym punktem centralnym, stanowiącym masową dominantę struktury funkcjonalno-przestrzennej. Stanowi on punkt charakterystyczny w topografii terenu. Istotnymi czynnikami, determinującymi dalsze procesy urbanizacyjne są: bezpośredni rodowód ruralistyczny Imielina, zachowany do dnia dzisiejszego, głównie promienisty, układ komunikacyjny oraz dolina ciekę Imielinka, która przecina poprzecznie zespół w całej swojej rozciągłości. Struktura funkcjonalno-przestrzenna składa się głównie z zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, usługowej – skoncentrowanej w centrum Imielina oraz produkcyjnej – tworzącej kompleks w południowo-zachodniej części, w sąsiedztwie linii kolejowej.

Zespół urbanistyczny 2 – Południowe Pagóry Jaworznickie.

Specyfika tego zespołu polega na przeplataniu się form zurbanizowanych o silnej ekspozycji z pofałdowanym krajobrazem Pagórów Jaworznickich. Zasadniczymi elementami krajobrazu są Góra Golcówka, usytuowana w części południowej zespołu oraz grzbiet pagórów, rozciągający się po stronie północnej, wzdłuż granicy z miastem Mysłowice. Obydwa elementy przecina płytka dolina z cieką wodnym biegnącym z zachodu do Zbiornika Imielińskiego. Bieguny zurbanizowane tworzą: kopalnię kamienia drogowego i budowlanego "Imielin I" w części północnej miasta Imielin, powyżej ul. Satelickiej, kopalnię "Imielin-Północ III" oraz "Imielin-Rek II" również w północnej części przy granicy z Mysłowicami, jak również Zakład Uzdatniania Wody Dzieńkowice wraz z otoczeniem. Kolejnym elementem stanowiącym o różnorodności zespołu jest, usytuowany w kameralnej dolinie z zabudową wykonaną w znacznej części z materiałów pochodzących z pobliskich kamieniołomów, dawny zespół ruralistyczny Pasieczki. Wartością zespołu są ciekawe walory widokowe, w tym różnorodny krajobraz rozpościerający się z Góry Golcówki i grzbietu Pagórów Jaworznickich. Jest to interesujące świadectwo kumulacji trzech czynników, tj. otwartej przestrzeni rolniczej, terenów zadrzewionych i zalesionych oraz zabudowy, w tym kubaturowej, naniesionej na pofałdowany teren. Jest to wartościowa cecha, którą powinno się utrzymywać w dalszym procesie urbanizacji.

Zespół urbanistyczny 3 – Zbiornik Imieliński wraz z krajobrazowym otoczeniem.

Determinantą tego zespołu jest Zbiornik Imieliński, który, z racji swojej dominującej artykulacji krajobrazowej, wpłynął na charakter najbliższego otoczenia - zarówno jego ochronę, poprzez utrwalenie użytków rolnych i leśnych (na zachód i północ od zbiornika), nieznaczny rozwój funkcji rekreacyjno-sportowej (w części północnej i południowej na styku z Chelmem Śląskim), jak i chaotyczny, w niektórych przypadkach wręcz inwazyjny, rozwój funkcji mieszkalnej, powstającej z ramienia inwestorów szukających ustronnej lokalizacji w oddaleniu od miejskiego zgiełku. Najistotniejszą wartością zespołu urbanistyczno-przestrzennego Zbiornika Imielińskiego jest pofałdowany krajobraz w otoczeniu akwenu wraz ze ściśle powiązanym środowiskiem przyrodniczym. Zawiera się on w mezoregionie Pagóry Jaworznickie o południowej wystawie, skąd rozpościera się malownicza panorama Beskidu Śląskiego i Żywieckiego z przedpołem w postaci zbiornika. Szczególnie ciekawymi punktami widokowymi są:

- Góra Gąsiorowa (272,88 m n.p.m.), która, biorąc pod uwagę postępujący proces sukcesji, niebawem zatraci zasadnicze walory punktu widokowego;
- Góra Rauszowa (266,04 m n.p.m.), skąd rozpościera się krajobraz rolniczy z kurtyną w postaci kompleksu leśnego otaczającego zbiornik. Należy zwrócić uwagę na czynnik sukcesji, który z jednej strony staje się naturalną ochronną barierą buforową, z drugiej jednak stanowi element zakłócający daleką perspektywę Zbiornika Imielińskiego.

Istotnymi elementami o negatywnym wpływie na jakość krajobrazu są ponadto napowietrzne sieci elektroenergetyczne 110 kV i 220 kV, okalające zbiornik od zachodu i północy.

Zespół urbanistyczny 4 – Południowy kompleks leśny.

Jest to stosunkowo zwarta, rozciągająca się na granicy z gminą Łędziny i Chelmem Śląski jednostka, w której strukturze dominują użytki leśne. Przecięta jest drogą powiatową nr 5923S, łączącą Imielin z Łędzinami i Chelmem Śl.

oraz magistralną linią kolejową nr L138, komunikującą Katowice z ośrodkami zlokalizowanymi w południowej części województwa śląskiego.

Zespół urbanistyczny 5 – Południowo – zachodni układ ulicowy.

Jest to zespół łączący w sobie ulicowy układ zabudowy – głównie mieszkaniowej jednorodzinnej – z użytkowanymi rolniczo terenami otwartymi. Przebieg dróg ma charakter promienisty z punktem źródłowym w rejonie stacji kolejowej, gdzie procesy urbanizacyjne doprowadziły do koncentracji funkcji usługowej. Rozwój działalności związanych z szeroko rozumianą aktywnością gospodarczą zaobserwować można na całym terenie. Nie tworzą one jednak skupisk, lecz w sposób chaotyczny przeplatają głównie funkcje mieszkalne.

Zespół urbanistyczny 6 – Gać – północny zachód.

Jest to zespół relatywnie najmniej zurbanizowany, położony na terenie równinnym, w północno-zachodniej części miasta Imielin. Dominującymi elementami struktury funkcjonalno-przestrzennej są tereny rolne, zieleni nieurządzona oraz tereny zabudowy mieszkaniowej i związanej z aktywnością gospodarczą. Istotnymi zasobami przyrodniczymi są natomiast kompleks zieleni nieurządzonej, rozciągający się na północ od linii kolejowej i otoczony użytkami leśnymi na obszarze gminy Mysłowice, oraz dolina początkowego biegu ciekłu Imielinka.

2.2. Uzbrojenie terenów.

Teren miasta uzbrojony jest we wszystkie niezbędne urządzenia i sieci infrastruktury technicznej. Opis stanu infrastruktury przedstawiono w rozdziale 14 - Stan systemów komunikacji i infrastruktury technicznej, w tym stopnia uporządkowania gospodarki wodno-ściekowej, energetycznej oraz gospodarki odpadami.

3. Stan ładu przestrzennego i wymogi jego ochrony.

Ład przestrzenny, obok zrównoważonego rozwoju, jest podstawową wartością, stanowiącą nadrzędny punkt odniesienia dla czynności podejmowanych w planowaniu przestrzennym. Ład przestrzenny łączy w sobie aspekty: funkcjonalne, społeczno-gospodarcze, środowiskowe, kulturowe i kompozycyjno-estetyczne. O ładzie przestrzennym można mówić w tych częściach miasta, które są i były kształtowane według ustalonych zasad, planów, koncepcji, decydujących o rozwoju poszczególnych funkcji, ich konfiguracji, warunkach i zasadach zabudowy i zagospodarowania. W obecnym stanie prawnym podstawowym narzędziem kształtującym w sposób harmonijny przestrzeń jest miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego. Trudniej zachować ład przestrzenny na obszarach pozbawionych planów miejscowych, gdzie zainwestowanie następuje na podstawie indywidualnych decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, często w sposób przypadkowy i chaotyczny oraz, co istotne, sprzeczny z ustaleniami studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego.

Przestrzenny układ centrum miasta zdeteminowany jest przez przebieg drogi wojewódzkiej nr 934 (ul. Imielińska), wzdłuż której koncentruje się zabudowa mieszkaniowa wraz z głównymi usługami miasta. Śródmiejski charakter zabudowy, o wyróżniającej się na tle miasta, intensywności oraz nagromadzeniu usług cenotwórczych powoduje, że można w jego kontekście mówić o masowej dominancie struktury funkcjonalno-przestrzennej. Ulica Imielińska, znacznie obciążona ruchem tranzytowym pojazdów samochodowych, tworzy jednak barierę przestrzenną utrudniającą powiązanie funkcjonalne ścisłego centrum, które dodatkowo pozbawione jest przestrzeni w postaci rynku.

Poza centrum miasta występuje zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna wraz z nielicznymi drobnymi usługami, ukształtowana w układzie ulicowym. Obszar pomiędzy zabudowanymi drogami pozostaje w rolniczym użytkowaniu, przy czym znaczna część gruntów jest odlogowana. W poszczególnych dzielnicach miasta brak jest również odpowiednio zagospodarowanych przestrzeni publicznych, stanowiących miejsca rekreacji i wypoczynku, a także spotkań dla mieszkańców. Występują jedynie place zabaw dla dzieci i place sportowe ze słabo rozwiniętą infrastrukturą w tym zakresie. Wskazane jest zatem tworzenie, głównie w aspekcie społecznym ładu przestrzennego, przestrzeni publicznych przyjaznych mieszkańcom, nie tylko w centrum miasta, ale również w poszczególnych jego dzielnicach.

Czynnikami wpływającymi na ład przestrzenny jest niewątpliwie stan techniczny zabudowy, który ogólnie można ocenić jako dobry, jednak w tkance miejskiej występują budynki wymagające renowacji. Kwestię tą jako szczególnie istotną uznaje się względem centralnej części miasta, stanowiącej jego wizytówkę, a także w rejonie dworca kolejowego. Infrastruktura techniczna kolejowa - zarówno budynek dworca, peron, jak i teren wokół - wymagają przebudowy oraz modernizacji.

W sposób negatywny na stan ładu przestrzennego wpływają obszary zdegradowane związane z działalnością górniczą. Są to tereny kopalni kamienia drogowego i budowlanego "Imielin I" w części północnej miasta Imielin, poniżej ul. Satelickiej oraz kopalnie "Imielin-Północ III" oraz "Imielin-Rek II" również w części północnej przy granicy z Mysłowicami. Czynnikiem dysharmonizującym krajobraz jest również sieć przecinających miasto linii elektroenergetycznych wysokich napięć.

Ochronie, tak ze względu na walory przyrodnicze, jak i ład przestrzenny, powinny podlegać również tereny cenne z przyrodniczego oraz krajobrazowego punktu widzenia. Zachowanie unikatowych walorów ww. elementów wymaga objęcia adekwatną formą ochrony prawnej (w tym ochroną widokową) obszarów dotąd niechronionych. Unikatowe walory przyrodnicze miasta w sposób szczegółowy zostały opisane w części dotyczącej stanu środowiska, w tym kondycji rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej, wielkości i jakości zasobów wodnych oraz wymogów ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego. W kontekście ochrony walorów widokowych wskazać należy na, położone w północno-wschodniej części miasta, Górę Golcówkę, grzbiet Pagórów Jaworznickich, Górę Gąsiorową oraz Górę Rauszową,

stanowiące dominanty wysokościowe oraz punkty i ciąg widokowy. Poza niewłaściwym zagospodarowaniem ww. obszarów, stanowiących potencjał turystyczny miasta, czynnikiem negatywnie wpływającym na ich walory widokowe jest niekontrolowana i nasilona zwłaszcza na Górze Gąsiorowej sukcesja.

Niekwestionowane, jednak nie wskazane do ochrony walory przyrodnicze, posiada również Zbiornik Imieliński, utworzony w wyrobisku po wyeksploatowanych piaskach, wykorzystywanych w górnictwie do celów podszadzkowych. Ze względu na fakt, iż akwen ów stanowi ujęcie wody przeznaczonej do produkcji i dostawy wody pitnej dla mieszkańców regionu, wprowadzono ograniczenia dotyczące jego rekreacyjnego użytkowania. Jednocześnie niekontrolowana penetracja tego terenu, rozwój zabudowy o charakterze rekreacyjnym przy braku odpowiedniej infrastruktury oraz wyznaczonych stref wypoczynku i rekreacji, powoduje że teren wokół zbiornika ulega powolnej i postępującej degradacji.

Rozdział funkcji, funkcje konfliktowe.

Wiodącymi funkcjami miasta są: mieszkaniowa, w mniejszym stopniu – usługowa, realizowana w postaci usług podstawowych oraz usług o charakterze centrowym, usług infrastruktury społecznej (szkoły, przedszkole, przychodnie zdrowia, obiekty kulturalne, sportowe), a także aktywność gospodarcza oraz tereny infrastruktury, w szczególności wodociągowej. Kolidujące ze sobą funkcje w wielu przypadkach charakteryzuje ich bezpośrednie względem siebie sąsiedztwo.

Należy wskazać na brak odpowiednich przestrzeni do rozwoju aktywności gospodarczych, wobec czego rozwijająca się w mieście w szczególności mała i średnia przedsiębiorczość, swoje zakłady lokalizuje często wśród zabudowy mieszkaniowej, co w przypadku niektórych rodzajów działalności może generować uciążliwości dla mieszkańców miasta. Eksploatacja dolomitu i wapienia w Imielinie to kolejne źródło negatywnych oddziaływań, w tym kontekście poprzez hałas i zapylenie, powstające głównie w wyniku prac: pojazdów, maszyn urabiających kopalinę, ciągów transportowych, zakładów przerobczych oraz robót strzałowych, powodując tym samym uciążliwość dla mieszkańców. Funkcją konfliktową, zwłaszcza dla zabudowy mieszkaniowej, jest ponadto zlokalizowany przy ul. Pokoju, cmentarz.

Ograniczanie zabudowy z funkcją mieszkalną oraz usługową związaną z pobytem ludzi w sąsiedztwie źródeł uciążliwości.

Na ograniczenie rozwoju funkcji mieszkalnej oraz innej związanej z pobytem ludzi, oddziałują elementy infrastruktury technicznej oraz komunikacyjnej. Mowa tu przede wszystkim o, przecinającej miasto, sieci linii elektroenergetycznych wysokiego napięcia. Elementami układu komunikacyjnego determinującymi lokalizację zabudowy są: położona w północno – wschodniej części miasta autostrada A4, oraz przebiegająca przez północno – zachodnią część jednostki droga krajowa nr 1 - istniejący odcinek drogi ekspresowej S1, dla której w przyszłości przewiduje się kontynuację wzdłuż zachodniej granicy gminy. Źródłem szczególnej uciążliwości dla mieszkańców jest, przebiegająca przez centralną część jednostki w obszarze zainwestowania miejskiego, droga wojewódzka 934 (Mysłowice - Bieruń) – ul. Imielińska. Realizacja projektowanej drogi ekspresowej S1 skutkować będzie jej znacznym obciążeniem, zwłaszcza w kontekście ruchu tranzytowego. Ponadto, funkcja mieszkaniowa oraz inna związana z pobytem ludzi, do zakończenia procesu eksploatacji, nie powinna być lokalizowana w sąsiedztwie kopalni odkrywkowych, w obszarze ich oddziaływania.

4. Stan środowiska, w tym stan rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej, wielkości i jakości zasobów wodnych oraz wymogów ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego.

4.1. Położenie fizyczno-geograficzne.

W ujęciu regionalizacji fizyczno-geograficznej J. Kondrackiego (1998) teren całego miasta znajduje się w granicach prowincji o nazwie Wyżyny Polskie (34), podprowincji - Wyżyna Śląsko-Krakowska (341), makroregionie - Wyżyna Śląska (341.1) oraz mezoregionie Pagóry Jaworznickie (341.14) .

Zgodnie z podziałem geobotanicznym Polski omawiany obszar leży w Dziale Wyżyn Południowopolskich C, Krainie Górnosląskiej C.3, Okręgu Górnosląskim Właściwym C.3.1, Podokręgu Tysko-Imielińskim C.3.1.m.

4.2. Budowa geologiczna

Zarys tektoniki.

Na terenie miasta występują dwa piętra strukturalne: waryscyjskie i alpejskie. Pierwsze spośród ww., składające się z utworów karbonu, ma charakter fałdowo-blokowy. Piętro to w całości pozostaje stosunkowo słabo zbadane, zaś wydzielenie w jego obrębie jednostek tektonicznych jest stosunkowo trudne. Dobry stopień rozpoznania cechuje tylko warstwy przypowierzchniowe karbonu górnego, w których występują eksploatowane przez KWK „Ziemowit” pokłady węgla kamiennego.

Osady mezozoiczne należą do alpejskiego piętra strukturalnego i reprezentowane są przez utwory triasu. Piętro to ma charakter pokrywowy, zalegający wyspowo na najwyższych wzniesieniach. Osady mezozoiczne charakteryzuje pocięcie licznymi uskokami w czasie trwania orogenezy alpejskiej. Tektonika tych pokryw stanowi prawdopodobnie odzwierciedlenie struktur zrębowo - uskokowych starszego podłoża. Pod względem tektonicznym obszar Imielina znajduje się w obrębie Zapadliska Przedkarpackiego, który oddzielony stopniami uskoków, przechodzi ku północy w Zapadlisko Górnosląskie. Występowanie terenu w granicach Zapadliska Przedkarpackiego powoduje powszechność występowania w jego obniżeniach utworów trzeciorzędowych.

Obszar Imielina przecina stosunkowo gęsta sieć uskoków tektonicznych o różnych wielkościach i kierunkach zrzutów. Spowodowały one wzajemne przesunięcia warstw, co przyczyniło się do przerwania ciągłości pokładów węgla. Rozwinięta tektonika uskokowa to przede wszystkim skutek orogenezy hercyńskiej, ale też kimeryjskiej i alpejskiej, przy czym dyslokacje młodsze stanowią na ogół pogłębienie starszych systemów tektonicznych.

Pod względem tektonicznym omawiany obszar położony jest w centralnej części Niecki Głównej GZW, w skrzydle zrzuconym uskoku Książęcego, o utworach karbońskich nachylonych pod kątem od 2° do średnio 4°, na ogół w kierunku południowo - wschodnim. Uskoki stwierdzone w obszarze złoża węgla kamiennego KWK "Ziemowit" cechują bardzo zróżnicowane amplitudy - od niewielkich, nie przekraczających kilkudziesięciu centymetrów, do wielkości sięgających 350 m. Z ważniejszych uskoków wymienić należy:

- uskok Łędziński II - biegnie od południa wzdłuż granicy z Łędzinami przez Starą i Nową Gać ku północnemu - wschodowi. Jego wysokość zrzutu to 120-230m ku południowi, natomiast wielkość zrzutu cechuje tendencja spadkowa w kierunku południowo - zachodnim. Dyslokacja ta tworzy jedną strefę tektoniczną, składającą się z dwóch dużych, biegnących niemal równolegle, uskoków;
- uskok Smardzowicki - przebiega południkowo w południowo-zachodniej części miasta. Wielkość zrzutu wynosi 170 m ku wschodowi. Dyslokacja również w tym przypadku tworzy jedną bardzo dużą strefę tektoniczną, na którą składają się dwa duże uskoki o przebiegu zbliżonym do równoległego. Uskok Smardzowicki łączy się z uskokiem Łędzińskim II w okolicach Smardzowic;
- Uskok Piastowski - biegnie przez północną część analizowanego obszaru, od Szybu Hołdunów ku północnemu - wschodowi. Uskok ten ma wysokość zrzutu ok. 50 m w kierunku północno-zachodnim.

Na analizowanym obszarze oprócz ww. - głównych uskoków - rozpoznano również kilka mniejszych, charakteryzujących się kilkumetrowymi zrzutami. Szczególnie zuskokowany jest teren położony wzdłuż zachodniej granicy miasta, w jego południowej części. Znacznie mniejsza ilość uskoków we wschodniej części Imielina wynika także ze słabszego rozpoznania tektoniki obszaru położonego poza zasięgiem eksploatacji górniczej węgla kamiennego.

Duże znaczenie ma dyslokacja uskoku Łędzińskiego II, która dzieli obszar na dwie części: północną i południową, zrzucając jednocześnie utwory karbonu w południowej części na znaczne głębokości oraz powodując zaleganie ich stropu na różnych głębokościach oraz w różnych częściach. W północnej części powierzchnia utworów karbońskich występuje na głębokości 15 - 100 m, natomiast w południowej głębokość ich wzrasta do 100 - 240 m i jest bardziej zróżnicowana.

W sytuacji zaprzestania wydobywania, aktywność tektoniczna uskoków znacznie zmniejsza się lub wręcz zamiera. W ich obrębie mogą jednakże występować możliwości drenażu wód podziemnych z płyty poziomych przez współczesne wyrobiska zalegające niżej. Mogą one również stanowić drogi drenażu wód powierzchniowych i rozwoju zjawisk sufozycznych, prowadzących do powstawania punktowych zapadlisk na powierzchni. Ich rozwojowi przeciwdziałają występowanie pod utworami czwartorzędowymi serii ilastych utworów trzeciorzędowych o większej miąższości, które mają właściwości uszczelniające i są nieprzepuszczalne dla wody.

Na utworach karbońskich w północno-wschodniej części miasta niezgodnie zalegają czapy utworów triasowych, budujących najwyższe wzniesienia Pagórów Imielińskich. Stanowią one zrąb tektoniczny powstały w wyniku pionowych ruchów podłoża, który przebiega z południowego - zachodu na północny - wschód. Mała odporność na wietrzenie skał triasowych powoduje, iż nawet w kulminacjach pagórków nie spotykamy skałek ostańcowych. O litologii podłoża świadczą tylko większe okrucy skalne tkwiące w zalegających na powierzchni zwietrzelinach rezydualnych. Od południa i wschodu z Pagórami Imielińskimi sąsiaduje rów tektoniczny Dąb - Chrzanów.

Stratygrafia i litologia.

Fundament geologiczny analizowanego obszaru stanowią utwory karbonu górnego. Są to warstwy łaziskie i libiąskie węgla kamiennego, a także łowce, mułowce, piaskowce, zlepieńce oraz piaskowce i piaski arkozowe krakowskiej serii piaskowcowej. Utwory te nie występują na powierzchni. Najpłycej wyróżnia się krakowską serię piaskowcową w zachodniej części miasta w osiedlu Nowa Gać, między ulicami Banachiewicza i św. Brata Alberta na granicy z Łędzinami.

Utwory karbonu produktywnego w granicach dokumentowanego obszaru rozpoznane zostały robotami górniczymi oraz otworami badawczymi do 1600 m. Do głębokości udokumentowania, tj. do 1000 m, występują następujące serie stratygraficzne:

- warstwy libiąskie - westfal D;
- warstwy łaziskie - westfal C;
- warstwy orzeskie - westfal B.

Warstwy libiąskie występują fragmentarycznie w południowo-wschodniej części obszaru górniczego „Łędziny I” i stanowią serie osadów piaszczystych z wkładkami ilastymi otaczającymi pokłady węgla. Miąższość tych osadów waha się od kilku do kilkudziesięciu metrów.

Warstwy łaziskie obserwuje się dla całego dokumentowanego obszaru. Stanowią one serię osadów piaskowcowo - zlepieńcowatych z podrzędnym udziałem łowców, występujących zazwyczaj w stropie i spagu pokładów węgla. Piaskowce są szare, jasnoszare, arkozowe o spoiwie ilastym, na ogół nieuławicone, drobno-, średnio- i gruboziarniste, z nielicznymi otoczkami kwarcu, litytów i zwietrziałych łupków krystalicznych. Charakteryzuje je słaba i bardzo słaba zwięzłość. Zlepieńce występują w mniejszości, jednak ich lokalny udział w profilu pionowym może wzrastać nawet do 80 %. Łowce charakteryzuje szary odcień, ubogość w mikę i szczątki źle zachowanej flory. Miąższość serii warstw łaziskich w północno - zachodniej części dokumentowanego obszaru wynosi 134 m i wzrasta w kierunku południowo

-wschodnim osiągając wartość 990,6 m. W granicach obszaru górniczego „Łędziny I” udokumentowano w kontekście tych warstw 18 pokładów węgla o miąższości od 0,6 m do 7,2 m.

Warstwy orzeskie rozpoznane zostały w różnym zakresie na całym dokumentowanym obszarze. Wykształcone są one w facji iłowcowo-piaskowcowej, ze znaczną przewagą iłowców i mułowców (69%) nad piaskowcami (28%). Ich miąższość rośnie ze wschodu na zachód i wynosi od 380,6 m do 764,3 m, natomiast pełny profil rozpoznano w skrzydle wiszącym uskoku lędzińskiego, zaś w partii na południe od tego uskoku zidentyfikowano jedynie ich stropowy odcinek. W warstwach orzeskich udokumentowano 14 pokładów węgla, z których najlepiej rozpoznany, i jako jedyny udostępniony w granicach obszaru górniczego „Łędziny I”, jest pokład 308, będący przedmiotem eksploatacji KWK „Ziemowit”. Zalegające poniżej pokłady węgla od 318 w dół są pokładami metanowymi i z tego względu nie będą udostępnione do eksploatacji. KWK „Ziemowit” nie posiada odpowiedniej do ich eksploatacji infrastruktury.

Stanowiącej granicę dokumentowania złoża, osady karbonu poniżej głębokości 1000 m, rozpoznano do głębokości 1600 m. Poniżej 1000 m występują osady warstw rudzkich (westfal A), siodłowych (namur B-C) i porębskich (namur A), opisane w odrębnej dokumentacji geologicznej złoża „Łędziny”. Pokłady węgla zawarte w tych warstwach, ze względu na głębokość ich występowania i obecność metanu, nie są obecnie przedmiotem eksploatacji KWK „Ziemowit”, jednak w przyszłości mogą zostać włączone do złóż perspektywicznych.

Jak już wcześniej wspomniano, wierzchowiny Pagórów Imielińskich budują niezgodnie zalegające na utworach karbońskich utwory triasu dolnego (wapienie jamiste pstrego piaskowca), zwieńczone często utworami triasu środkowego w postaci wapieni płytowych, wapieni jamistych i margli warstw gogolińskich (wapień muszlowy). Utwory triasowe występują prawie na całej powierzchni miasta, z wyjątkiem obszaru w jego północno - zachodniej części. Ich miąższość kształtuje się przeciętnie w granicach 50 - 80 m, osiągając swoją największą wartość w południowo - zachodniej części miasta (Wioski), gdzie w otworze nr IG/G 9375 wynosi ona ok. 110 m.

Najniższe ogniwo triasu na analizowanym obszarze stanowią iłowce warstw świerkłanieckich (pstry piaskowiec -trias dolny). Utwory te występują pod warstwami czwartorzędowymi, w obniżeniu między Górą Gąsiorową a wzgórzem położonym na północny - zachód od Góry Gąsiorowej, w pobliżu autostrady. Znajdują się one także pod utworami czwartorzędowymi w dolinie Przemszy w północno - wschodniej części miasta. W sąsiedztwie warstw świerkłanieckich od północnego - zachodu występują wapienie jamiste retu (pstry piaskowiec - trias dolny). Utwory te budują południowo - wschodnie zbocze ww. wzgórza bez nazwy z wysokością 272,52 m n.p.m. Zalegają one tam pod przykryciem utworów czwartorzędowych. Miąższość wapieni jamistych wynosi ok. 15-20m. Najczęściej są to dolomity wapieniste jasnożółte drobnoporowate. W stanie wilgotnym są dość miękkie, jednak po wyschnięciu stają się silnie zwięzłe. Występują w postaci cienkich ławic przedzielonych warstewkami ilów, co zapobiega rozwojowi zjawisk krasowych.

Kolejne ku górze ogniwo triasu środkowego stanowią utwory warstw gogolińskich należące do dolnego wapienia muszlowego. Reprezentują je wapienie płytowe, faliste oraz margle. Najniższe ogniwo stanowi seria wapieni o dużym zróżnicowaniu litologicznym, wśród których wyróżnia się wapienie ziarniste, drobnopelityczne, a także zbite, niekiedy ilaste o barwach szarych, różowych lub kremowych. Występują one w ławicach o miąższości dochodzącej do 1 m. której wartość z reguły nie przekracza 7 m. Na warstwie tej zalega seria ławic wapieni falistych i gruzłowatych, przeławionych wapieniami płytowymi. Na ogół wapienie tej serii mimo swej rozsypliwości wykazują odporność na wietrzenie, dzięki czemu wyraźnie zaznaczają się w morfologii terenu. Miąższość tej serii wynosi 3-7 m. Ostatnią serię warstw gogolińskich dolnych stanowią wapienie komórkowe o miąższości 1,5-2,0 m. Jest to zespół ławic wapieni żółtych i żółtopomarańczowych o strukturze jamistej. Miejscami wapienie są zdolomityzowane i przedstawiają się jako jasnożółte, zbite wapienie dolomityczne. Warstwy gogolińskie górne występują w ograniczonym zasięgu. Stanowią je zlepienie i wapienie margliste.

Wyższe ogniwo wapienia muszlowego stanowią dolomity kruszconośne. Najczęstszym typem skały są dolomity drobnokrystaliczne, zbite, szare, w stanie zwietrzałym czerwone lub pomarańczowe. Występują zwykle w grubych ławicach, często z krzemieniami. Znaczne rozprzestrzenienie tej serii na powierzchni lub płytko pod utworami czwartorzędowymi powoduje, iż stanowią one istotne źródło metali ciężkich w glebach, podnosząc znacznie poziom naturalnego tła zawartości metali ciężkich dla podłoża w północno-wschodniej części Imielina.

Ostatnie ogniwo wapienia muszlowego na obszarze Imielina stanowią tzw. dolomity dipoporowe. Budują one zwykle najwyższe partie wzgórz. Ich miąższość dochodzi do 20 m, natomiast litologicznie cechuje je stosunkowo małe zróżnicowanie. Przeważnie są barwy żółtawej lub jasnoszarej, zbite, drobnokrystaliczne. Dolomity dipoporowe pojawiają się w ławicach o miąższościach dochodzących do 4 m. Często występują w nich buły krzemienne. Lokalnie dolomity mogą być również przeobrażone w dolomity kruszconośne, co powoduje, iż również one powiększać mogą powierzchniowe źródło zaopatrywania gleb w metale ciężkie.

Największą powierzchnię na obszarze miasta wśród utworów podczwartorzędowych zajmują trzeciorzędowe neogene utwory badenu. Są to przede wszystkim ilaste utwory miocenu dolnego. Leżą one bezpośrednio na osadach karbońskich lub triasowych, wypełniając nierówności podłoża, co powoduje iż mają bardzo zmienną miąższość. Jej największą na obszarze miasta wartość stwierdzono w otworze nr Ks-Kt 861 (ok. 90 m) oraz nr IG/G 3245/1 (ok. 72 m). Utwory miocenne wykształcone są jako ropy margliste, piaski i piaskowce wapieniste, wśród których dominują żółtozielone tłuste ropy. Lokalnie mogą je stanowić także wapienie słodkowodne.

Po podniesieniu terenu z końcem trzeciorzędu rozpoczął się okres intensywnej denudacji obszaru, na którym rozwijała się sieć rzeczna. Podatne na erozję plastyczne utwory trzeciorzędu umożliwiły powstanie głębokich dolin widocznych w podłożu czwartorzędu. Najlepiej widoczne jest rozległe obniżenie dolinne, rozcinające Pagóry Łędzińskie

-Imielińskie od strony południowo - wschodniej od doliny Przemszy. Dno, rozwijającej się przez Jamnice i Cisowiec doliny sięga wysokości ok. 220-240 m n.p.m. Na linii Imielin, Wioski, Smardzowice, Łędziny przebiegał dział wodny między ówczesnym dorzeczem Przemszy i Mlecznej.

Po okresie wzmożonej denudacji obszaru nastąpiło kolejne jego zasypanie, związane z obecnością lądolodu skandynawskiego w plejstocenie. W wyniku nasunięcia lądolodu południowopolskiego teren został zasypany, natomiast doliny wypełnione osadami czwartorzędowymi. Niżej położone partie zboczy zbudowanych z utworów starszych od czwartorzędu okrywają osady czwartorzędowe o zróżnicowanej miąższości. Utwory te wypełniają także szerokie obniżenia dolinne wypreparowane w podłożu. Osady czwartorzędowe posiadają niewielką miąższość, osiagającą zaledwie od kilku do kilkunastu metrów. Jedynie w obrębie dolin kopalnych miąższość osadów plejstocenu przekracza 20 m.

Osady plejstocenu reprezentowane są przez gliny morenowe oraz osady fluwioglacjalne. Na podstawie znanych z literatury zasięgów poszczególnych zlodowaceń, osady bezpośredniej akumulacji glacialnej należy zaliczyć do zlodowacenia południowopolskiego (Sanu). Tylko osady proglaclalne mogą być młodsze i należą do zlodowaceń środkowopolskich (Odry). Powierzchniowa warstwa, a u podstawy pagórków nawet większość osadów czwartorzędowych, wykazuje cechy redepozycji w warunkach klimatu zimnego. Stąd też z dużym prawdopodobieństwem część osadów czwartorzędowych pod względem genezy należy zaliczyć do tzw. osadów peryglacialnych.

Najmłodszą serię osadów stanowią piaski, muły, rzadziej torfy pochodzące z holocenu. Budują one terasę zalewową w dnie doliny Przemszy i Imielinki wraz z dopływami. Ich geneza wiąże się głównie z fazą akumulacji osadów wymywanych z otaczających wysoczyzn i wzniesień w okresie wylesienia terenu i upraw rolniczych.

4.3. Wody powierzchniowe i zagrożenie powodziowe

Znajdującą się na terenie miasta sieć hydrograficzną charakteryzuje stosunkowo uboga struktura. W jego granicach wyróżniono tylko cztery ciek o nazwach: Przemsza, Imielinka, Dopływ Spod Nowej Gaci oraz Dopływ Spod Błędowa. Pozostałe to drobne, okresowo wyschnięte rowy melioracyjne. Również ciek posiadające hydronimy, z wyjątkiem Przemszy, mają charakter drobnych potoków czy strumieni, miejscami przejmujących cechy rowów melioracyjnych. Pod względem hydrograficznym analizowany obszar w całości należy do lewostronnego dorzecza Wisły. Poszczególne części gminy odwadniają następujące elementy sieci wodnej: centralna część - ciek Imielinka, północno-zachodnia - dopływ spod Nowej Gaci, południowo-zachodnia - dopływ spod Błędowa.

Z uwagi na położenie obszaru w obrębie terenów wykorzystywanych gospodarczo w sposób intensywny, jego cieki zostały uregulowane i dostosowane do bieżących potrzeb odwodnienia. W szczególności dotyczy to terenów eksploatacji górniczej, na których dodatkowo w miejscach osiadań górniczych istniejącą sieć hydrograficzną uzupełniono rowami melioracyjnymi. Także powstanie dużego zbiornika retencyjnego wody pitnej (Zbiornik Imieliński) spowodowało konieczność zmiany kierunku odpływu głównego potoku analizowanego obszaru Imielinki, która uchodząca niegdyś do Przemszy przez obszar dzisiejszego zbiornika, obecnie omija go od południa. Wschodnia granica miasta biegnie wzdłuż uregulowanej i obwałowanej rzeki Przemszy, zagrażającej falą powodziową o prawdopodobieństwie wystąpienia równym 1% oraz 0,2%. Ponadto w północno-wschodniej części analizowanej jednostki – pomiędzy Przemszą a Zbiornikiem Imielińskim – występują obszary depresyjne, gdzie powierzchnia terenu położona jest poniżej luster wody ww. rzeki i akwenu. W przypadku przerwania wałów przeciwpowodziowych obszar ten mógłby ulec zalaniu, co jednak nie zostało uwzględnione na mapach KZGW. Ze względu na możliwość wystąpienia zagrożenia, teren depresyjny został wskazany na rysunku Studium.

Zbiorniki wodne.

Również stojące wody powierzchniowe na terenie miasta cechuje słabe rozpowszechnienie i, za wyjątkiem Zbiornika Imielińskiego, nie mają one istotnego wpływu na kształt sieci hydrograficznej Imielina. Łączna powierzchnia wód powierzchniowych to zaledwie 6,12 ha. W granicach jednostki zinwentaryzowano ok. 40 zbiorników wód powierzchniowych, przy czym w zdecydowanej większości są to niewielkie przydomowe oczka wodne i stawy. Wśród większych wyróżnić należy jedynie: staw na północ od ul. Sikorskiego (pow. 1,63 ha, największy zbiornik poza Zbiornikiem Imielińskim), staw na zachód od ul. A. Kordeckiego (0,6 ha) oraz zalewisko powstałe na skutek osiadań terenu na północ od linii kolejowej w Starej Gaci (ok. 0,3 ha). Zdecydowana większość pozostałych akwenów ma powierzchnię poniżej 0,1 ha.

Charakterystycznym i najważniejszym elementem powierzchniowej sieci hydrograficznej obszaru miasta jest, istniejący w jego wschodniej części, Zbiornik Imieliński, który tworzy zlewnię bezodpływową. Powszechnie, w sposób zamienny stosuje się dwie nazwy zbiornika, tj.: Zbiornik Dzieńkowice i Zbiornik Imieliński. Zlewnia Zbiornika Imielińskiego stanowi obszar powierzchniowo bezodpływowy - nie ma on naturalnego powierzchniowego odpływu. Główne zasilanie akwenu realizowane jest przerzutami wody z systemu Soła-Skawa. W bilansie wodnym zbiornika, zasilanie wodami z przerzutu stanowi ok. 86 %, natomiast zasilanie bezpośrednie opadami ze spływu powierzchniowego i zasilanie gruntowe - pozostałe 14 %. Przerzut wody ze Skawy do Soły odbywa się dwoma rurociągami o średnicy 1400 mm i długości 21,5 km. Ich maksymalny wydatek wynosi 8,5 m³/s. Ujęcie na Skawie zlokalizowane jest powyżej jazu w Grodzisku, z kolei pobór wody z Soły odbywa się w miejscowości Broszkowice koło Oświęcimia. Ujęcie zlokalizowano na lewym brzegu rzeki, z pompownią w Broszkowicach łączą je trzy rurociągi grawitacyjne. Ww. pompownię charakteryzuje wydajność 6500 m³/h. Maksymalny wydatek przerzutu wynosi 9,5 m³/s i odbywa się trzema rurociągami o średnicy 1200 mm i długości 7,6 km. Rurociągi tłoczne z pompowni w Broszkowicach swoje wyloty posiadają w zaporze czołowej

Zbiornika Imielińskiego. Ułożono je ok. 1,2 m pod powierzchnią terenu i stopą zapory. Powierzchnia akwenu wynosi 674 ha (w tym 532 ha w granicach miasta), która przy rzędnej piętrzenia 234,5 m, wzrasta do 700 ha, zaś pojemność całkowita wynosi wówczas 52,8 mln m³. Bezpośrednia zlewnia powierzchniowa zbiornika (wraz z jego powierzchnią) osiąga wartość 1413 ha (w tym 1251 ha w granicach miasta) i obejmuje głównie tereny przyległe do północno-zachodniej skarpy dawnego wyrobiska. Niewielki odsetek powierzchni zlewni stanowią wschodnie i południowe obrzeża zbiornika. Pierwotnie zlewnia akwenu była znacznie większa, jednakże w pierwszej połowie lat 90. XX wieku ciek Imielinka został przełożony, a odpływ jego wód skierowano bezpośrednio do Przemszy.

Zagrożenie powodziowe.

Z wyjątkiem terenów położonych w dolinie rzeki Przemszy, na obszarze miasta nie stwierdzono występowania zagrożeń powodziowych. Zgodnie z opublikowanymi przez Krajowy Zarząd Gospodarki Wodnej w kwietniu 2015 r. mapami zagrożenia powodziowego, a także w oparciu o zapisy ustawy prawo wodne (test jednolity: Dz. U. z 2015r., poz. 469 z późn.zm.) jako obszary szczególnego zagrożenia powodzią należy uznać tereny w międzywalu rzeki Przemszy, jest to obszar, na którym prawdopodobieństwo powodzi jest średnie i wynosi raz na 100 lat ($Q=1\%$). Ponadto w sąsiedztwie rzeki wyznaczono obszar zagrożenia powodziowego, na którym prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest niskie i wynosi raz na 500 lat ($Q=0,2\%$).

Na obszarze miasta, w obrębie doliny ww. rzeki nie stwierdzono konieczności budowy kanałów ulgi. Wały przeciwpowodziowe wzdłuż całego biegu cieków są w stosunkowo dobrym stanie i ze znaczną rezerwą mogą pomieścić przepływ o prawdopodobieństwie wystąpienia 1% i 0,2%.

Ujęcia wód powierzchniowych.

Na terenie miasta Imielin nie wyróżnia się ujęć wód powierzchniowych, jednak całość Zbiornika Imielińskiego pełni funkcję zaopatrzenia w wodę pitną. Ujęcia zlokalizowane są na terenie gminy Chełm Śląski, ich eksploatacją zajmuje się Górnośląskie Przedsiębiorstwo Wodociągów S.A. oraz Przedsiębiorstwo Usług Wodociagowych HKW sp. z o.o. Dla ww. ujęć oraz samego zbiornika nie zostały ustanowione żadne strefy ochronne. Dodatkowo, na terenie miasta Imielin, w rejonie ul. Maratońskiej, znajduje się stacja uzdatniania wody pochodzącej ze Zbiornika Imielińskiego.

4.4. Wody podziemne.

Według Mapy hydrogeologicznej w skali 1:200000 ark. Kraków północno-wschodnia część miasta leży w Regionie Górnośląskim XVI, w podregionie Chrzanowskim XVI 4. Główny poziom użytkowy stanowią tu utwory szczelinowo-krasowe triasu środkowego, zalegające na głębokości 20-140 m. Natomiast część południowo-zachodnia leży w Regionie Górnośląskim, w podregionie Łaziskim XVI 3. Główny poziom użytkowy stanowią utwory karbonu, jednak znaczenie mają również utwory czwartorzędowe. Na obszarze miasta Imielin w profilu hydrogeologicznym występują piętra wodonośne utworów czwartorzędu, triasu i karbonu, przy czym znaczenie użytkowe mają piętra triasu i karbonu.

Czwartorzędowe piętro wodonośne.

Osady czwartorzędowe należą do najbardziej zróżnicowanych pod względem litologicznym, co powoduje, iż charakteryzują się także różnorodnymi warunkami hydrogeologicznymi. Najlepsze dla gromadzenia wody występują w miejscach występowania utworów fluwialnych i fluwio-glacialnych (piaski i żwiry). W podłożu tych piasków wyróżnia się miększe warstwy nieprzepuszczalne czwartorzędu i trzeciorzęd. Zwierciadło wody w piętrze czwartorzędom utrzymuje się na głębokościach od 0 do 2 m w obrębie dolin i odpowiednio głębiej w granicach wzniesień, ujawniając wahania zależne od stanu opadów atmosferycznych, dochodzące w ostatnich latach nawet do kilku metrów. Największe miąższości wód czwartorzędowych występują w obrębie dolin kopalnych, wypełnionych piaszczysto-żwirowymi utworami czwartorzędowymi. Na obszarze Imielina obniżenia takie występują w południowej części miasta w otoczeniu Zbiornika Imielińskiego oraz w północno-zachodnim rejonie, tj. w Nowej i Starej Gaci. Miąższości czwartorzędowych warstw wodonośnych przekraczają tam 20 m. Zasilanie poziomów wodonośnych odbywa się na całej powierzchni występowania utworów czwartorzędowych. W strefach drenażu dolin może mieć miejsce zasilanie lateralne i pionowe ascenzyjne ze starszych wiekowo poziomów wodonośnych. W przypadku Imielina zasilanie takie ma miejsce z uwagi na wyższe hipsometryczne położenie starszych utworów triasowych w obrębie Pagórów Imielińskich w północno-wschodniej części miasta. O wypływie wód podziemnych z tych utworów świadczy wysokie występowanie terenów trwale zadarnionych. Odkryta powierzchnia alimentacyjna oraz możliwość zasilania wód czwartorzędowych wodami z przepływających potoków powoduje, iż wody w utworach czwartorzędowych narażone są na zanieczyszczenie, co skutkuje obniżeniem ich jakości. Z tego powodu wody występujące w utworach czwartorzędowych na obszarze Imielina nie zostały zakwalifikowane do żadnego z użytkowych zbiorników wodonośnych, pomimo występowania w ich obrębie dużego zbiornika retencyjnego (Zbiornik Imieliński). Wydajność ujęć studziennych w utworach czwartorzędowych może wahać się od 2 do 30 m³/h. W granicach Imielina nie ma dużych ujęć wód podziemnych z utworów czwartorzędowych do celów komunalnych, jednak nadal występować mogą ujęcia wody do celów gospodarczych w gospodarstwach indywidualnych.

Trzeciorzędowe piętro wodonośne.

W obrębie utworów trzeciorzędowych na terenie Imielina nie ma warunków do tworzenia się poziomów wodonośnych. Przyczyną powyższego jest duża zwięźłość utworów trzeciorzędowych, które stanowią naturalne warstwy izolacyjne między poziomami czwartorzędowymi i głębiej zalegającymi utworami karbońskimi. Występowanie niewielkich zasobów wód w utworach trzeciorzędowych związane jest z lokalnymi cienkimi wkładkami i soczewkami piaszczysto-pylastymi w obrębie praktycznie nieprzepuszczalnych ilów mioceńskich.

Triasowe piętro wodonośne.

W profilu hydrogeologicznym triasowego piętra wodonośnego poziomy wodonośne występują w utworach wapienia muszlowego i pstręgo piaskowca. Warstwą rozdzielającą ww. poziomy są margliste utwory warstw gogolińskich, które na znacznych przestrzeniach uległy dolomityzacji, redukcji lub zdyslokowaniu, tracąc własności izolujące. Warstwy wodonośne triasu mają charakter szczelinowo-krasowy i w mniejszym stopniu porowo-szczelinowy. Zasilanie poziomu triasowego odbywa się głównie w wyniku bezpośredniej infiltracji opadów atmosferycznych na wychodniach utworów wodonośnych. Zasilanie zachodzi również drogą pośrednią, z czwartorzędowego piętra wodonośnego w strefach okien hydrogeologicznych. Poziom ten występuje we wschodniej części miasta i na wschód od Przemszy w kierunku Chrzanowa, gdzie jest drenowany przez kopalnie rud cynku i ołowiu. Zbiornik triasowy cechuje się szczelinowo-krasowo-porowym systemem przepływu wód podziemnych. Z tych uwarunkowań wynika zróżnicowanie przepuszczalności wapieni i dolomitów triasu, tak w pionie jak i w poziomie. Wodonośność serii węglanowej triasu, wyrażona wielkością przewodności hydraulicznej wynosi przeciętnie ok. 9,9 m²/h. Wody ze zbiornika triasowego na obszarze Imielina częściowo wypływają na zboczach w postaci wysięków i zasilają niżej zalegające utwory czwartorzędowe. Są one drenowane są przez dolinę Przemszy, górnictwo rud cynkowo-ołowiowych, kopalnie węgla kamiennego i ujęcia wód podziemnych.

Karbońskie piętro wodonośne.

W profilu hydrogeologicznym karbonu górnego występują zespoły oddzielnych poziomów wodonośnych, zbudowanych z piaskowców i mułowców. Poziomy te, o miąższościach od kilku do kilkudziesięciu metrów, odizolowane są względem siebie wkładkami nieprzepuszczalnych ilowców. W obszarach sedymentacyjnych wyklinowań warstw izolujących, w strefach uskoku oraz w zasięgu obszarów eksploatacji górniczej, obserwuje się łączność hydrauliczną między poszczególnymi poziomami. Karbońskie poziomy wodonośne charakteryzują się zróżnicowanymi właściwościami i parametrami hydrogeologicznymi. Ich zasilanie następuje na bezpośrednich wychodniach lub poprzez przepuszczalne utwory czwartorzędu, trzeciorzędu i triasu. Intensywność zasilania jest zależna od warunków przykrycia i przepuszczalności utworów nadległych. Maksymalne zasilanie zachodzi poprzez silnie wodonośne utwory czwartorzędu, występujące w dolinach rzecznych rzek współczesnych i dolinach kopalnych. Podstawę drenażu karbońskich poziomów wodonośnych w warunkach naturalnego środowiska stanowiły doliny rzek, głównie Przemszy i jej dopływów. Jego głębokość nie przekraczała 150 m, natomiast obecnie podstawę stanowią wyrobiska górnicze kopalń węgla kamiennego. Na obszarze miasta Imielin poziom ten jest drenowany przez KWK „Ziemowit”, która pompuje z poziomu karbońskiego znaczne ilości wody. Utwory karbońskie zawierają wody zwykle o typie szczelinowo-porowym, które występują głównie w piaskowcach, rzadziej w zlepieńcach. Poziomy wodonośne, z uwagi na przewarstwienia piaskowca utworami nieprzepuszczalnymi, występują wielowarstwowo. Na obszarze Imielina nie ma ujęć wód podziemnych z utworów karbońskich.

Mapa Hydrogeologiczna w skali 1:50000 wydziela dla użytkowych poziomów wodonośnych jednostki hydrogeologiczne. Na terenie miasta wydzielono pięć takich jednostek w utworach karbońskich i triasowych. Parametry poszczególnych jednostek przedstawiono w poniższej tabeli.

tab. 3. Główne parametry jednostek hydrogeologicznych.

symbol jednostki hydrogeologicznej	piętro wodonośne	miąższość [m]	współczynnik filtracji [m/24h]	przewodność warstwy wodonośnej [m ² /24h]	moduł zasobów odnawialnych [m ³ /24h/km ²]	moduł zasobów dyspozycyjnych [m ³ /24h/km ²]
2aT _{2,1} IV	T	45,7	5,2	180	441	397
3cC ₃ II	C	84	2,1	180	415	159
4QbC ₃ II	Q-C	71,7	15,3	85	419	176
2aT _{2,1} C ₃ IV	T	34	12,1	290	770	338
5cT _{2,1} II	T	58,9	15,6	919	308	231

Według Mapy wstępnej waloryzacji głównych zbiorników wód podziemnych (Skrzypczak [red], 2003), materiałów Państwowej Służby Hydrogeologicznej oraz Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 czerwca 2006 r. w sprawie przebiegu granic obszarów dorzeczy i regionów wodnych (Dz. U. 2006 nr 126 poz. 878), północno-wschodnia część miasta znajduje się w granicach Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 452 – Zbiornik Chrzanów. W dokumentacji tego zbiornika wskazano na projektowany obszar ochronny, który jednak jak do tej pory nie został ustanowiony. Obejmuje on północno-wschodnią część miasta, choć zasięg tego obszaru ochronnego jest nieco mniejszy niż samego GZWP.

Zgodnie z podziałem Polski na jednolite części wód podziemnych, zachodnia część analizowanego terenu znajduje się w JCWPd nr 141, zaś części centralna i wschodnia – w JCWPd nr 146.

Ujęcia wód podziemnych:

Na obszarze miasta Imielin nie występują ujęcia wód podziemnych dla których ustanowione byłyby strefy ochrony

bezpośredniej lub pośredniej. Zostały natomiast na terenie miasta odwiercone studnie z których jest lub była pobierana woda do różnych celów, zarówno przemysłowych, jak i zaopatrzenia ludności w wodę pitną. Spośród ujęć można tu wymienić następujące:

- ujęcie przy ul. Sosnowej 1 (teren leśniczówki), studnia miała służyć do zaopatrzenia w wodę szkółki leśnej, obecnie nie jest użytkowana,

- dwa ujęcia w granicach obszaru górniczego „Imielin – Północ” służące dla potrzeb kopalni, w tym m.in. mycia pojazdów. Odwiercone zostały tu studnie S-1/K1 i S-2/K2,

- ujęcie zarządzane przez Górnośląskie Przedsiębiorstwo Wodociągów S.A., są to studnie S2, S3 i S4. Studnia S3 znajduje się u zbiegu ul. Maratońskiej i ul. Wodnej, eksploatowana jest dla potrzeb zaopatrzenia ludności w wodę pitną. Studnia S4 znajduje się u zbiegu ul. Ściegiennego i ul. Skalne, natomiast studnia S2 na południe od zakładu GPW i na zachód od ul. Rzemieślniczej. Studnie S2 i S4 są obecnie nie eksploatowane i obie przeznaczone są do likwidacji,

Dla wyżej wymienionych ujęć nie wyznaczono stref ochrony bezpośredniej lub pośredniej. Na terenie miasta znajduje się również szereg innych mniejszych ujęć, głównie o charakterze przydomowych studni służących zaopatrzeniu poszczególnych gospodarstw. Obecnie, w sytuacji zaopatrzenia w wodę z miejskich wodociągów, większość ze studni jest wykorzystywana sporadycznie np. do celów podlewania ogródków.

4.5. Klimat i warunki topoklimatyczne.

Według opracowanej przez R. Gumińskiego (1948) klasyfikacji klimatyczno-rolniczej, obszar przedmiotowego miasta należy zaliczyć do dzielnicy XV (dzielnica częstochowsko-kielecka). Imielin znajduje się w jej południowej części, którą charakteryzują następujące warunki:

- średnia temperatura stycznia wynosi od -2 do -3,0°C;
- średnia temperatura lipca: ok. 15-16°C;
- średnia temperatura roczna: 7-8°C;
- dni z przymrozkami: od 112 do 130;
- dni mroźnych: ok. 20-40;
- ostatnie przymrozki wiosenne występują najczęściej w końcu kwietnia lub na początku maja;
- czas zalegania pokrywy śnieżnej wynosi ok. 60-80 dni;
- okres wegetacyjny trwa od 200 do 210 dni;
- opady atmosferyczne znacznie zróżnicowane, do 650-750 mm/rok;
- przeważają wiatry południowo-zachodnie i zachodnie o prędkościach średnich równych 3-4 m/s.

Warunki anemologiczne, szczególnie istotne dla przewietrzania obszaru i stanu sanitarnego powietrza (przemieszczanie zanieczyszczeń), są uzależnione od kierunku napływu głównych mas powietrza oraz modyfikowane przez rozkład zasadniczych elementów orograficznych w analizowanym obszarze. Położona w granicach Bierunia Starego stacja meteorologiczna posiada dane anemometryczne reprezentatywne dla całego regionu. Z danych IMGW za lata 1961-1990 wynika, iż w rejonie stacji Bieruń Stary dominują wiatry z sektora zachodniego (od SW do NW, ok. 49 % przypadków), znacznie mniejszy (ok. 26 %) udział stanowią wiatry wschodnie. Około 19 % przypadków to cisze. Zaobserwowane na stacji IMiGW w Bieruniu Starym dla lat 1961-1990 prędkości wiatrów kształtują się przeciętnie na poziomie 2,2 m/s (średnia roczna). Średnie prędkości z poszczególnych kierunków zmieniają się w granicach od 2,1 m/s (SE) do 3,1 m/s (SW, W). Także z kierunku północno-zachodniego (NW), przeciętna prędkość wiatrów jest wysoka i wynosi 3,0 m/s, co wskazuje, iż w ujęciu ogólnym wiatry wiejące z sektora zachodniego są silniejsze. Wiatry z południowo-zachodu (SW) sprzyjają przewietrzaniu obszaru, obniżając poziomy stężenie zanieczyszczeń w powietrzu. Natomiast wiatry wiejące z innych kierunków powodują nanoszenie szkodliwych pierwiastków z pozostałych części GOP-u nad analizowany obszar.

Przy charakterystyce klimatycznej szczególnie istotny element stanowią warunki opadowe na analizowanym obszarze, od których zależy ilość wody pozostającej w obiegu. Dla przedmiotowego terenu przyjęto dane z posterunku IMiGW w Bieruniu Starym, gdzie średnie roczne sumy opadów atmosferycznych kształtują się w granicach 750 mm, natomiast wśród najwyższych wartości odnotowano następujące sumy roczne: w latach wilgotnych - 978 mm, w okresie suchym - 568 mm. Stosunek maksymalnych do minimalnych rocznych sum opadów jest bardzo wyrównany, co wskazuje na dużą stabilność warunków występowania opadów w skali regionu. W ciągu roku dominują opady w półroczu letnim, gdzie stosunek jego średnich sum opadów w odniesieniu do półrocza zimowego wynosi 1,7. Na analizowanym obszarze w półroczu letnim odnotowuje się średnio ok. 63 % rocznej sumy opadów. Maksimum opadowe występuje w lipcu, jest to przeciętnie po 97 mm. Porównywalnie wysokie sumy opadów pojawiają się w czerwcu (95 mm) i sierpniu (87 mm), natomiast minima opadowe - w lutym i styczniu, kiedy oscylują wokół 40 mm. Dla zasobności wodnej obszaru większe znaczenie ma jednak nie tyle bezwzględna wartość opadów, co ich rodzaj i rozkład w ujęciu rocznym. W naszej strefie klimatycznej normą jest, iż znacznie mniejsze opady w postaci śniegu występują w okresie zimowym. Przy niskich temperaturach gruntu są one akumulowane i następnie, w okresie roztopów, stosunkowo szybko spływają, powodując znacznie wyższe stany wody niż w skutek intensywnych opadów letnich. Są one również bardziej efektywne w przypadku zasilania wód gruntowych i odbudowy podziemnych zasobów wodnych. Warunkiem jest jednak

występowanie zimą dodatnich temperatur, które będą powodowały odwilże i brak przemarznięcia wierzchniej warstwy gruntu. Wysoka efektywność opadów okresu zimowego wynika z faktu, iż stosunkowo niskie temperatury zimowe nie sprzyjają parowaniu i występowaniu okresu wegetacji.

Topoklimat

Warunki topoklimatyczne analizowanego obszaru opracowane zostały w oparciu o metodykę przygotowaną przez M. Klugego i J. Paszyńskiego (1973), zmodyfikowaną następnie przez T. Bartkowskiego (1980, 1986). Polega ona na nieinstrumentalnym wyznaczaniu jednostek przestrzennych bilansowania przepływu materii i energii na powierzchni czynnej, nazywanych także jednostkami przestrzennymi topoklimatycznymi. Dla potrzeb charakterystyki topoklimatycznej analizowanego terenu, przyjęto następujące cechy przewodnie środowiska:

- w obrębie dolin w litologii dominują piaski i mulki;
- głębokość występowania wody gruntowej jest zmienna: w dnach dolin do 1 m, poza dnami dolin - głębiej niż 1 m;
- użytkowanie terenu: obszary leśne, grunty orne, łąki, tereny zabudowane.

W oparciu o powyższe cechy przyjęto następujące wydzielenia („klucz”) dla opracowania warunków topoklimatycznych analizowanego obszaru:

- A. Grupa powierzchni użytkowanych rolniczo o dobrym przewietrzaniu, słabym zakryciu gruntu, zmieniającym się corocznie składzie gatunkowym roślin (byliny jednoroczne) lub pokrytych niskimi trawami na łąkach trwałych.
 1. Podgrupa powierzchni form wypukłych (z niewielkim stopniem niebezpieczeństwa wystąpienia przymrozków lokalnych pochodzenia radiacyjnego lub radiacyjno- adwekcyjnego).
 - 1.1. Powierzchnie o względnie dużych wartościach wymiany ciepła między powierzchnią graniczną a podłożem, wskutek konwekcji w nocy i względnie dużych wartościach całkowitego promieniowania słonecznego docierającego do powierzchni ziemi w dzień. Są to zbocza głównie o wystawie S (od SSE do SSW) wyniesione ponad dna dolin, o znacznym nachyleniu (ponad 5°).
 - 1.2. Powierzchnie o względnie dużych wartościach wymiany ciepła między powierzchnią graniczną a podłożem, wskutek konwekcji w nocy i przeciętnych wartościach całkowitego promieniowania słonecznego docierającego do powierzchni ziemi w dzień. Należą tu wszystkie niezalesione formy wypukłe, z wyjątkiem zboczy N i S o nachyleniu przekraczającym 5°, a więc zbocza o pozostałych wystawach, tj. od NE do SE i od SW do NW, a następnie zbocza N i S o wystawie od SSE do SSW i od NNE do NNW ale o nachyleniu nie przekraczającym 5°, a także niewielkie partie wierzchowinowe, na których ze względu na ich małą rozległość, nie ma warunków do tworzenia się warstwy zimnego powietrza w czasie pogodnych nocy.
 - 1.3. Powierzchnie o względnie dużych wartościach wymiany ciepła między powierzchnią graniczną a podłożem, wskutek konwekcji w nocy i o stosunkowo małych wartościach całkowitego promieniowania słonecznego, docierającego do powierzchni ziemi w dzień. Są to głównie zbocza o wystawie N (od NNW do NNE) o nachyleniu ponad 5°.
 2. Podgrupa powierzchni form płaskich poza dnami dolin.
 - 2.1. Powierzchnie o przeciętnych wartościach wymiany ciepła między powierzchnią graniczną a podłożem, wskutek konwekcji w nocy i o stosunkowo dużych wartościach wymiany ciepła między powierzchnią graniczną a podłożem w konsekwencji przewodzenia. Są to tereny płaskie, wyniesione ponad dna dolin, w tym także rozległe wierzchowiny; podłoże o dużej przewodności cieplnej, a więc o glebach nieporowatych (zwartych; np. iły, gliny) na ogół dobrze uwilgoconych. Na terenach tych w czasie pogodnych nocy mogą występować przyziemne inwersje temperatury, jednakże znaczniejszym jej spadkom przeciwdziała dopływ ciepła z głębszych warstw gleby.
 - 2.2. Powierzchnie o przeciętnych wartościach składnika wymiany ciepła między powierzchnią graniczną a podłożem, wskutek konwekcji w nocy i o stosunkowo małych wartościach wymiany ciepła między powierzchnią graniczną a podłożem w konsekwencji przewodzenia. Są to tereny płaskie, wyniesione ponad dna dolin, o podłożu cechującym się złym przewodnictwem ciepła, tj. o glebach porowatych i suchych (piaski, przesuszone torfy) lub o zwartej szacie roślinnej, utrudniającej dopływ ciepła z podłoża podczas pogodnych nocy (zasłonięcie gleby liśćmi ustawiającymi się poziomo). Powierzchnie te odznaczają się większym stopniem niebezpieczeństwa wystąpienia przymrozków radiacyjnych niż powierzchnie 2.1.
 3. Podgrupa powierzchni form wklęsłych z częstymi inwersjami temperatury powietrza, narażonych w większym stopniu na niebezpieczeństwo przymrozków pochodzenia lokalnego.
 - 3.1. Powierzchnie o względnie dużych wartościach wymiany ciepła między powierzchnią graniczną a podłożem wskutek konwekcji w nocy i stosunkowo dużych wartościach wymiany ciepła utajonego w konsekwencji parowania w dzień. Są to rozległe, dobrze przewietrzane części szerokich den dolinnych pokryte roślinnością łąkową, gdzie w czasie pogodnych nocy tworzą się zastoiska zimnego powietrza, a więc narażone są na niebezpieczeństwo wystąpienia przymrozków lokalnych typu radiacyjno -adwekcyjnego.
 - 3.2. Powierzchnie o względnie małych wartościach wymiany ciepła między powierzchnią graniczną a podłożem wskutek konwekcji w nocy i o przeciętnych wartościach wymiany ciepła utajonego w konsekwencji parowania. Są to wyżej położone części rozległych, szerokich den dolinnych o nieco niższym

(głębiej niż 1 m) zwierciadle wody gruntowej, gdzie czynnikiem ograniczającym parowanie terenowe jest ilość wody będącej do jego dyspozycji.

- 3.3. Powierzchnie o względnie małych wartościach wymiany ciepła między powierzchnią graniczną a podłożem wskutek konwekcji w nocy i o stosunkowo małych wartościach wymiany ciepła utajonego w konsekwencji parowania. Są to wszystkie drobne formy wklęsłe, gdzie w czasie pogodnych nocy tworzą się zastoiska zimnego powietrza, będące efektem lokalnej adwekcji. Czynnikiem ograniczającym parowanie terenowe jest tu przede wszystkim ilość energii jaką dysponują. Należą tu obok wąskich den dolinnych, obniżenia bezodpływowe, wąwozy, wcięcia, a także polany śródleśne.
- B. Grupa powierzchni zadrzewionych (lasów), gdzie wskutek osłonięcia powierzchni granicznej przed wypromieniowaniem przez okap drzew występują stosunkowo niskie wartości promieniowania cieplnego podłoża (wypromieniowania efektywnego) w zakresie długofalowym. Nocne spadki temperatury są znacznie mniejsze niż na powierzchniach sąsiednich (otwartych pól i łąk). Terenów leśnych nie klasyfikowano szczegółowo.
- C. Grupa powierzchni pokrytych budynkami. W zależności od zwartości zabudowy w okresach grzewczych pojawia się dodatkowa ilość ciepła i zanieczyszczeń pochodzących z procesów spalania. Z uwagi na rozproszony (lub słabo zwarty) charakter zabudowy, pozostałe warunki (w tym warunki przewietrzania) wykazują cechy podobne względem terenów otaczających.
- D. Grupa powierzchni zbiorników wodnych oraz powierzchni przylegających do najbliższych partii ich pobrzeża. Obejmują one małe powierzchnie wodne i przylegające pobrzeże pozostające pod wpływem wody. W typie tym, złożonym z dwóch powierzchni - lądowej i wodnej, dobowe amplitudy powietrza są znacznie mniejsze niż na sąsiadujących terenach lądowych, na skutek dużej pojemności cieplnej wody i dobrej jej przewodności cieplnej.

Cechy topoklimatyczne analizowanego obszaru

Największe powierzchnie w obrębie miasta zajmują topoklimaty z grupy 1 (1.1, 1.2 i 1.3), przy czym dominuje topoklimat 1.2., występujący w północnej i centralnej części Imielina. Topoklimaty z tej grupy zajmują powierzchnie stoków wyniesień, w tym powierzchnie o znacznym nachyleniu, co uniemożliwia tworzenie się zastoisk zimnego powietrza, z uwagi na możliwość jego spływu w dół po stoku. Są to z reguły powierzchnie ciepłe na skutek dostarczania dodatkowych ilości energii słonecznej w dzień. Ekspozycja południowa tych obszarów powoduje nagrzewanie się powierzchni. Nieco inaczej przedstawia się sytuacja w przypadku topoklimatu 1.3. Obszary położone w obrębie tego typu są chłodniejsze z uwagi na mniejsze nagrzewanie powierzchni, co z kolei spowodowane jest północną ekspozycją zboczy. Na analizowanym terenie typ ów stanowi kilka niewielkich powierzchni na północnych stokach w północnej części miasta.

We wschodnim fragmencie analizowanej jednostki stosunkowo znaczne przestrzenie zajmują topoklimaty charakterystyczne dla powierzchni płaskich (2.3), wobec czego są to tereny płaskie, wyniesione ponad dna dolin. Występowanie tego typu warunków topoklimatycznych warunkuje głównie litologia podłoża. W przypadku powierzchni gdzie w osadach przeważa udział frakcji piaszczystej (porowate gleby), dopływ ciepła z podłoża jest utrudniony, co w konsekwencji może prowadzić do wychłodzenia powierzchni i częstszego pojawiania się przymrozków radiacyjnych.

Relatywnie niewielkie fragmenty w północno-wschodniej, centralnej oraz południowo-wschodniej części obszaru znajdują się w obrębie topoklimatów charakterystycznych dla terenów położonych w obrębie den dolinnych (3.1). Duża ilość wilgoci w podłożu dolin i dobre przewietrzanie powodują, że wzrasta tam znacznie, pobierające ciepło, parowanie. Pod koniec dnia, gdy owego ciepła zaczyna brakować, dochodzi do wychłodzenia podłoża. Na skutek spływania chłodnego i wilgotnego powietrza wyżej położonych z obszarów, w dolinach tworzą się zastoiska chłodnego powietrza i dochodzi do powstawania mgieł. Przy dalszym spadku temperatury w nocy na skutek wypromieniowania, zaczyna brakować ciepła i dochodzi do pojawiania się w okresach jesiennych tzw. przymrozków radiacyjno-adwekcyjnych. Jest to grupa topoklimatów niekorzystnych szczególnie dla stałego zamieszkiwania ludzi. Duża częstota mgieł występujących w pobliżu ciągów komunikacyjnych, biegnących w takich obniżeniach, powoduje także wzrost zagrożenia dla ruchu samochodowego. Nieco łagodniejsze cechy wykazuje typ 3.2, towarzyszący nieco bardziej wyniesionym powierzchniom den dolinnych. Głębsze zaleganie wody gruntowej powoduje, iż ciepło zostaje zatrzymane w wyniku braku wilgoci do odparowania, wówczas nie dochodzi do schłodzenia podłoża i przyziemnej warstwy atmosfery.

W południowo-zachodniej części obszaru występują powierzchnie leśne i, związany z nimi, topoklimat charakterystyczny dla powierzchni zadrzewionych (B). Na skutek osłonięcia przed wypromieniowaniem przez okap drzew ich granicznej formy, występują stosunkowo niskie wartości promieniowania cieplnego podłoża w zakresie długofalowym. W związku z tym, nocne spadki temperatury są znacznie mniejsze niż na powierzchniach otwartych (pól i łąk).

Wschodnia część obszaru to topoklimat związany z istniejącym zbiornikiem wodnym (D). Obejmuje on samą powierzchnię wodną akwenu oraz przylegające pobrzeże, pozostające pod wpływem wody. W typie tym, złożonym z dwóch powierzchni: lądowej i wodnej, dobowe amplitudy powietrza są znacznie mniejsze niż na sąsiadujących terenach lądowych, na skutek dużej pojemności i przewodności cieplnej wody.

Zróznicowana sytuacja występuje na terenach zainwestowanych. Przy zabudowie zwartej (centralna część obszaru) obserwuje się wpływ czynnika antropogenicznego podgrzewania atmosfery, ponadto zdecydowanie bardziej widoczny jest wpływ zanieczyszczeń powietrza występujących na obszarach zurbanizowanych. Zwarte powierzchnie zabudowy, utwardzonych placów oraz dróg, w ciągu dnia zdecydowanie bardziej narażone są na nagrzanie, co skutkuje podniesieniem temperatury powietrza w przyziemnej warstwie atmosfery. Wszystko to powoduje,

iż na tego typu obszarach zauważa się modyfikację antropogeniczną topoklimatów. Stąd, dla przestrzeni zurbanizowanych o stosunkowo niedużych powierzchniach zwartej zabudowy i oddalonych od siebie osiedli, przyjęto typy topoklimatów jak dla terenów niezurbanizowanych z zaznaczeniem występowania zabudowy.

Na obszarach wiejskich w przeważającym procencie występuje zabudowa rozproszona, co nie pozwala na wyróżnienie topoklimatów charakterystycznych dla terenów zurbanizowanych. Obserwowany wpływ czynnika antropogenicznego wyraża się poprzez wzrost zanieczyszczeń powietrza pochodzących z indywidualnych palenisk domowych, zwłaszcza w okresach grzewczych. Systemy grzewcze prywatnych mieszkań najczęściej wykorzystują tani węgiel o niskiej jakości, co powoduje rejestrowany wzrost zanieczyszczeń powietrza w okresach zimowych, czego zauważalnym efektem jest zadymienie osad zimą. Stąd warunki topoklimatyczne tych obszarów będą zależne od otoczenia i lokalizacji zabudowań. Topoklimat budynków znajdujących się na terenach otwartych i suchych, ze względu na lepsze przewietrzanie, będzie zdecydowanie korzystniejszy. Natomiast w wilgotnych rejonach o niskim położeniu, dojdzie do łączenia się zanieczyszczeń z mokrym powietrzem i w konsekwencji powstawania bardzo szkodliwego zjawiska smogu.

4.6. Powierzchnia ziemi.

4.6.1. Ukształtowanie terenu, zjawiska osuwiskowe, osiadania na skutek eksploatacji górniczej

Ukształtowanie terenu.

Rzeźbę współczesnej powierzchni topograficznej w sposób ścisły uzależnia się od, opisanej w rozdziale 4.2., budowy geologicznej. W granicach omawianego obszaru wyróżnić można fragmenty Zrębowych Pagórów Imielińskich (północny-wschód), Zrębowych Pagórów Łędzińskich (zachód), Kotliny Chrzanowskiej wraz z doliną Przemszy i Zbiornikiem Imielińskim oraz Doliny Wisły.

Zrębowe Pagóry Imielińskie budują dolomity, wapienie i margle środkowego triasu, składające się na trzy garby o asymetrycznych stokach, wydłużone w kierunku równoleżnikowym, rozdzielone podczwartorzędowymi nieckowatymi obniżeniami, które wyścielają piaski plejstoceny. Powierzchnie stoków rozczłonkowane są płytkimi peryglacialnymi nieckami długości ok 1 km i szerokości do 350 m. Niecki te są miejscami odmłodzone holoceny parowami o głębokości do 2 m. W obrębie Pagórów występują dwa wyraźne poziomy spłaszczeń: wierzchowinowe (295-310 m n.p.m.) w okolicach Jazdu oraz stokowe (265-280 m n.p.m.). Do ww. wysokości sięgają również wierzchołki pagórków denudacyjnych, stanowiących przedłużenie Pagórów.

Kotlina Chrzanowska jest, wypełniona utworami mioceny i plejstoceny o bardzo zmiennej miąższości, formą pochodzenia tektonicznego w obrębie rowu Dąb-Chrzanów, będącego przedłużeniem rowu krzeszowickiego. Południkowo przecina ją Przemsza, przełamująca się przez wzniesienia triasowe koło Jelenia i Chelmka. W obrębie kotliny wyraźne są trzy charakterystyczne poziomy hipsometryczne. Najniższy to, szeroka na ok. 1 km i rozcięta do głębokości ok. 2 metrów, uregulowanym korytem rzeki, podmokła holoceny terasa Przemszy. Jest ona ograniczona krótkimi zboczami, które przechodzą niewyraźnymi, ok. 2-metrowymi załomami w drugi poziom, tj. plejstoceny terasę utworzoną w okresie zlodowacenia bałtyckiego. Trzeci poziom stanowi rozległa równina sandrowa zbudowana z piasków fluwioglacialnych zlodowacenia środkowopolskiego, porożcinana na kilka płatów płytkimi i szerokimi na ok. 0,5 km plejstoceny, nieckowatymi dolinami, powstałymi po zlodowaceniu środkowopolskim.

Zachodnie obrzeże miasta znajduje się w obrębie Zrębowych Pagórów Łędzińskich. Na obszarze Łędzin jednostkę tą stanowią obniżenia podstokowe. Budują je piaskowce i łupki karbońskie, na których zalegają płatami wapienie triasowe i iły trzeciorzędowe. Powierzchnia jest wyrównana i w poziomie 255-260 m n.p.m. przechodzi ku wschodowi w podobną powierzchnię Zrębowych Pagórów Imielińskich.

Niewielki, południowo-zachodni fragment obszaru miasta znajduje się w obrębie regionu Dolina Wisły (odcinek zachodni). Jego dno na analizowanym obszarze budują rezydualne gliny zwałowe zlodowacenia sanu (południowopolskiego), na powierzchni których zalegają piaski i żwiry z okresu zlodowacenia odry (środkowopolskiego) typu sandrowego. Utwory te stanowią, lekko nachyloną ku południowi, powierzchnię terasową doliny Wisły, ukształtowaną w poziomie 245-235 m n.p.m. (w obrębie dorzecza Potoku Goławieckiego), przy czym powierzchnie wyższe zbudowane z utworów gliniastych zalegają w granicach 250-260 m n.p.m. Zarówno powierzchnie gliniaste jak i sandrowe powierzchnie piaszczysto-żwirowe stanowią jeden poziom denudacyjny, powstały po okresie zlodowacenia Odry (środkowopolskiego). W spągu utworów czwartorzędowych zalegają miąższe serie ilastych utworów mioceny.

Na całym obszarze miasta najniższy poziom dolin rzecznych stanowi holoceny terasa zalewowa zbudowana z utworów piaszczysto-mułkowych.

Powszechność występowania w podłożu nieprzepuszczalnych lub trudno przepuszczalnych utworów ilastych miocenu lub gliniastych plejstocenu powoduje, iż w wielu miejscach u podnóża zboczy i na płaskich obszarach wyższych teras dolinnych występuje tendencja do nadmiernego zawilgocenia gruntu wodami spływającymi z partii szczytowych pagórów. Wskazują na to trwale powierzchnie trawiaste, występujące w partiach podszczytowych pagórów. W skrajnych przypadkach dochodzi nawet do zabagniania powierzchni płaskich lub niecek bezodpływowych powstałych z osiadań górniczych. Charakterystyczne jest także występowanie płatów roślinności trawiastej w dnach dolin i niecek denudacyjnych, co wskazuje na występowanie wysięków wody w osi dolin na wychodniach trudno przepuszczalnych utworów marglistych. Podobna sytuacja może mieć miejsce w przypadku wypływu wód podziemnych na kontakcie utworów przepuszczalnych i nieprzepuszczalnych. Utwory przepuszczalne, z których wypływa woda, to uszczelnione oraz skrasowiałe utwory triasowe (wapienie i dolomity).

Istotnym elementem dla zagospodarowania obszaru jest nachylenie zboczy. Na zdecydowanej większości powierzchni nie przekraczają one 5° - jedynie w podszczytowych partiach Pagórów Imielińskich osiągają wartości wyższe niż 5° . Występują one na kontakcie litych skał (wapieni) triasowych i ilastych lub marglistych utworów triasowych. Taka sytuacja nie sprzyja rozwojowi procesów osuwiskowych w obrębie form naturalnych.

Osobnym problemem jest występowanie na obszarze jednostki zagłębień bezodpływowych o różnej genezie.

W północno-wschodniej części miasta, w dnie doliny Przemszy, występują zagłębienia będące starorzeczami tej rzeki, powstałe w wyniku jej regulacji.

Kolejną grupę stanowią zagłębienia bezodpływowe, występujące w obrębie występowania na powierzchni lub płytko pod powierzchnią, węglanowych utworów triasowych. Łatwo rozpuszczalny węgiel wapnia został rozpuszczony i wyniesiony przez wody powierzchniowe lub przemieszczony w głąb górotworu, powodując powstanie na powierzchni zglebień bezodpływowych. Ich rozwój został następnie zahamowany na skutek uszczelnienia podłoża materiałem ilastym zawartym w wapieniach i dolomitach marglistych. Materiał ten przeciwdziałał też rozwojowi form krasu podziemnego. Obecnie niecki takie widoczne są w północnej części miasta w rejonie ulic Imielińskiej i Turystycznej. W wilgotnych porach roku gromadząca się w nich woda powoduje wymaganie upraw. Nie można jednak zupełnie wykluczyć możliwości występowania form krasu kopalnego (podziemnego). Wówczas stanowić on może istotne zagrożenie dla budownictwa i innych inwestycji powierzchniowych. W ostatnich latach, na skutek obniżenia poziomu wód podziemnych (zwłaszcza w obrębie lejów depresyjnych), następuje opróżnianie komór krasowych z materiału luźnego, co może skutkować ich zawaleniem się. Przebieg procesu jest podobny do zapadlisk górniczych występujących w rejonach płytkiej eksploatacji. Szczególnie zagrożone pozostają dna dolin, powstałych w obrębie utworów triasowych, gdzie przy braku potoku powierzchniowego, spływ wody może odbywać się korytarzami podziemnymi („drugie dno” doliny). Sytuacje takie rozpoznane zostały w podobnych utworach na terenie Dąbrowy Górniczej i Jaworzna.

W zachodniej części miasta powszechne jest występowanie zagłębień bezodpływowych w nieckach z osiadań górniczych. Dużą grupę form rzeźby stanowią te, powstałe w wyniku gospodarczej działalności człowieka. Do największych na analizowanym obszarze należą wyrobiska po powierzchniowej eksploatacji surowców (piasków, wapieni, dolomitów, ilów). Bezwzględnie dominującą formą jest wyrobisko popiaskowe, wypełnione obecnie wodą i przekształcone w zbiornik retencyjny Imieliński. Do dużych wyrobisk zalicza się także kamieniołomy, gdzie aktualnie trzy spośród nich są czynne i zajmują powierzchnię ok. 20 ha. Dwa występują w północnej części miasta, trzeci w odległości ok. 1 km od kościoła w Imielinie, również w północnej części Imielina, poniżej ul. Satelickiej. Oprócz ww. wyróżnia się ponadto szereg mniejszych, nieczynnych już kamieniołomów gospodarczych. Większe charakteryzuje ograniczenie ścianami skalnymi o znacznych wysokościach, dochodzących nawet do 20 m, które najczęściej nie są zabezpieczone i stanowią realne zagrożenie bezpieczeństwa ludzi i zwierząt.

Na obszarze Imielina, z uwagi na znaczne naturalne nachylenia terenu, występują także rozległe powierzchnie zrównań związanych z budownictwem przemysłowym i kolejowym. Szczególnie duża przestrzeń powstała w związku z budową Stacji Uzdatniania Wody.

W granicach miasta znajdują się tereny, które potencjalnie mogą wymagać rekultywacji. Są to powstałe na skutek podziemnej eksploatacji węgla kamiennego, obszary zalewisk bezodpływowych w jego północno-zachodniej części (Stara Gać). Konieczność przeprowadzenia rekultywacji nastąpi w sytuacji ewentualnej lokalizacji nowych terenów o charakterze przemysłowym, jednak działanie to będzie wymagane również względem obszarów działających obecnie kamieniołomów. Rekultywacja kamieniołomów może przebiegać w wieloraki sposób – w kierunku wodnym, usług sportu i rekreacji lub poprzez stworzenie półdzikich terenów, np. w formie ogrodów botanicznych, rezerwatów geologicznych, „mini ZOO”, ewentualnie w kierunkach związanych z działalnością gospodarczą.

Zjawiska osuwiskowe.

W granicach miasta nie stwierdzono występowania zjawisk osuwiskowych, ani występowania terenów zagrożonych ruchami masowymi ziemi.

Osiadania terenu na skutek eksploatacji górniczej.

Na wstępie tego rozdziału należy zaznaczyć, że Kompania Węglowa nie przedstawiła danych dotyczących wpływów eksploatacji zarówno dokonanej, jak i przyszłej w istniejących terenach górniczych, stąd też istniała jedynie ograniczona możliwość oceny wpływów eksploatacji na powierzchnię terenu. Jednakże nie ma wątpliwości, iż prowadzona od lat 60 działalność, doprowadziła w Imielinie do wielu przekształceń. Jej rezultatem są m.in. bezodpływowe niecki osiadań, które powstały na terenach leśnych w części południowo-zachodniej oraz na obszarach łąk w części północno-zachodniej. Na przestrzeni lat front wydobywczy prowadzony był w wielu miejscach, skutkiem czego wiele terenów zostało poddanych odkształceniom. Ponieważ Kompania Węglowa nie udostępniła informacji, do dyspozycji pozostawały jedynie dane, będące w posiadaniu Urzędu Miasta Imielin tj. Planu Ruchu na lata 2014 – 2016 oraz raport oddziaływania na środowisko dla złoża Imielin-Południe z 2012 r. Z materiałów tych wynika, że osiadania nie przekroczą 2,5 metra, a wartość kategorii terenu górniczego nie będzie wyższa niżeli dla III kategorii. Wpływy eksploatacji ujawnią się w południowej części miasta, na południe od linii wyznaczonej przez ulice Karolinki i Malczewskiego. Nie planuje się wydobycia spod Zbiornika Imielińskiego. Utworzenie nowego terenu górniczego w 2012 r. (Imielin I) związane było prawdopodobnie z koniecznością poszerzenia istniejącego terenu górniczego i możliwego wystąpienia wpływów eksploatacji na obszarach nie wchodzących w jego granice, niż chęcią sięgnięcia po złoża zalegające pod zbiornikiem. Oczywiście nie można wykluczyć takiego scenariusza, lecz materiały zawarte w raporcie oddziaływania na środowisko wskazują raczej na eksploatację w brzeżnej części zbiornika i na terenie Chelma Śląskiego, niż na posuwanie się z eksploatacją w kierunku jego centrum.

Należy podkreślić, iż obecnie brak jest jakichkolwiek kompleksowych materiałów przestrzennych, pozwalających oszacować liczby osiadań i wpływów eksploatacji, które już nastąpiły oraz tych, prognozowanych. KWK przedstawia co dwa lata Plan Ruchu, tak więc w celu kompleksowego zebrania informacji o dokonanej eksploatacji należałoby wykonać żmudne porównania osiadań w poszczególnych latach, jednak zadanie takie wymaga wykonania specjalistycznych badań i wykracza poza ramy niniejszego opracowania. Jednocześnie nie sposób jest przewidzieć jak będą wyglądały wpływy eksploatacji po roku 2016, gdyż wtedy przedłożony zostanie nowy Plan Ruchu. Niemniej, każdorazowo w granicach terenu górniczego należy uwzględniać aktualne czynniki geologiczno-górniczne, które są nieprzewidywalne i mogą zmieniać się w czasie.

Niewielka północno-wschodnia część miasta objęta jest terenem górnictwem „Jaworzno - Jeleń”. Teren ten został ustanowiony dla eksploatacji złoża węgla kamiennego „Jaworzno” przez Tauron Wydobycie S.A. Zakład Górniczy Sobieski. Jak wynika z pisma tego zakładu na terenie miasta Imielin nie przewiduje się wystąpienia jakichkolwiek wpływów od eksploatacji do końca obowiązywania koncesji na wydobywanie (2016 r.) oraz w okresie na który przewiduje się przedłużenie koncesji (2040 r.). Na terenie miasta nie został ustanowiony obszar górnictwa, jego granice przebiegają na terenie miasta Jaworzno, nieopodal granicy z Imielinem.

Na etapie wyłożenia projektu Studium do publicznego wglądu, PGG sp. z o.o. wniosła uwagę dotyczącą działalności KWK Ziemowit oraz dalszych planów eksploatacji na terenie miasta Imielin. Uwaga została wniesiona w następującym brzmieniu: „Działalność górnictwa Kopalni Węgla Kamiennego „Ziemowit”, będącej na przestrzeni lat pod szyldem różnych podmiotów gospodarczych, na terenie miasta Imielin rozpoczęła się w latach 60-tych ubiegłego wieku. Wskutek ruchu zakładu górnictwa zmianie uległa morfologia terenu i do końca okresu ważności koncesji oddziaływanie bezpośrednie nie ulegnie istotnym zmianom. Przejawiać się będzie w postaci dalszej zmiany morfologii powierzchni terenu w związku z prognozowanymi obniżeniami terenu. Projektowana do końca trwania koncesji na wydobywanie węgla kamiennego ze złoża macierzystego „Ziemowit”, tj. do 2020 roku, eksploatacja górnictwa spowoduje obniżenie terenu w południowej części miasta Imielin, w zakresie 0,0-1,5 m w dzielnicy Cisowiec (obszar zawierający się pomiędzy ulicami Grzybową i Pośpiecha/Nowozachęty a ulicami Wandy i Piotra Skargi) oraz w zakresie 0,0-1,0 m w lasach Błędownskich.

Po roku 2020 zamierzenia eksploatacyjne kopalni związane są w dużej części z zagospodarowaniem złoża węgla kamiennego w granicach miasta Imielin. W złożu macierzystym „Ziemowit”, w dzielnicy Cisowiec i na północ od tej dzielnicy aż do granicy Obszaru Górniczego „Łędziny I” zalegają jeszcze dwa pokłady węgla spełniające kryterium przemysłowości. Zagospodarowanie tych pokładów w oparciu o nową koncesję spowoduje dalsze obniżenie terenu w tym rejonie w zakresie 0,0-3,0 m. Również po roku 2020 kopalnia zamierza pozyskać koncesję na wydobywanie węgla kamiennego ze złoża „Imielin-Północ”. Oddziaływanie planowanej eksploatacji górnictwa tego złoża będzie podobne jak w przypadku złoża macierzystego. Skutkować będzie zmianą morfologii terenu w związku z obniżeniami terenu powstającymi w trakcie kształtowania się niecki poeksploatacyjnej.

Zakres oraz wielkość obniżen z tytułu planowanej eksploatacji górnictwa po roku 2020 w chwili opracowania przedmiotowego studium są niemożliwe do określenia z uwagi na brak obu koncesji. Projekt eksploatacji górnictwa wraz z oceną oddziaływania na środowisko będzie przedmiotem uzgodnień w trakcie uzyskiwania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla tych przedsięwzięć.”

4.6.2. Gleby

Opisane wcześniej dla miasta Imielin warunki budowy geologicznej, rzeźby i wodne znalazły swoje odzwierciedlenie w wykształceniu się pokrywy glebowej.

Zależność typów gleb od litologii podłoża jest szczególnie widoczna na obszarach wysoczyznowych. Na tych terenach, we wschodniej i centralnej części miasta, w granicach relatywnie niewielkich powierzchni, na wychodniach utworów triasowych, wykształciły się rędziny brunatne (Rb) charakterystyczne dla podłoża węglanowego (wapień, margle). Ich udział w ogólnej powierzchni użytków rolnych jest stosunkowo nieduży z uwagi na znaczne przykrycie wychodni skał węglanowych utworami czwartorzędowymi.

Pozostałe typy gleb związane są głównie z utworami czwartorzędowymi, powszechnie budującymi powierzchnię miasta, a ich zróżnicowanie zależne jest przede wszystkim od warunków wilgotnościowych. W obrębie analizowanego obszaru zdecydowanie dominują dwa typy gleb: gleby brunatne wylugowane (Bw) oraz gleby bielcowe i pseudobielcowe (A). Pierwsze spośród ww. wykształciły się przy głębszym zaleganiu utworów węglanowych lub przy ich braku w podłożu. Występują one powierzchniami o różnej wielkości na obszarze całego miasta. Na terenach położonych wyżej, zbudowanych z piasków i żwirów fluwioglacjalnych, na suchym podłożu wykształciły się gleby bielcowe i pseudobielcowe. Podobnie jak gleby brunatne wylugowane występują one w granicach całego Imielina.

Drugą grupę gleb pod względem udziału w ogólnej powierzchni miasta stanowią czarne ziemie zdegradowane (Dz). Wykształciły się one w miejscach obniżen z płytkim poziomem wód gruntowych oraz na utworach piaszczysto-gliniastych i szczególnie duże przestrzenie zajmują w zachodniej - bardziej wilgotnej części miasta. Na pozostałym obszarze zwykle towarzyszą obniżeniom dolinnym. Ponadto, zauważa się ich wyspowe występowanie w obrębie wysoczyzn, na skłonach pagórów. W miejscach tych pojawiają się zwykle wysięki wód gruntowych, a powierzchnia jest trwale zadarniona. Na zboczach wysoczyzn i ich podnóży, na bardziej gliniastych utworach deluwialnych pochodzących z denudacji zbocz, wykształciły się czarne ziemie zdegradowane w odmianie deluwialnej.

W bardziej wilgotnych obniżeniach dolin (np. Imielinki) wykształciły się gleby mułowo-torfowe (Emt) i torfowe (Tn). Występują one w dnach dolin i obniżeniach z bardzo płytkim zaleganiem wód gruntowych, które bardzo często związane jest z nieprzepuszczalnością podłoża lub małym nachyleniem dna doliny, co powoduje powolny spływ wód.

Ostatnią grupę stanowią gleby typowe dla dużych dolin rzecznych (mady - F). Występują one w północno-wschodniej części obszaru, w dolinie Przemszy. Do niedawna ich udział w ogólnej powierzchni użytków rolnych byłby znaczący, obecnie ich powierzchnia została znacznie zredukowana na skutek eksploatacji piasku w dolinie Przemszy i powstania Zbiornika Imielińskiego. Część powierzchni tych gleb, w wyniku eksploatacji piasku, stanowią nieużytki występujące w północno-wschodniej części obszaru przyległej do zbiornika (w strefie pomiędzy wałami Przemszy i zbiornika).

W strukturze kompleksów przydatności rolniczej gleb miasta Imielin, wśród gruntów ornych, dominują dwa kompleksy żytne: słaby i bardzo słaby, które stanowią ok. 73 % sumarycznej powierzchni gruntów ornych. Łącznie kompleksy żytne stanowią ok. 85 % powierzchni gruntów ornych. Są to więc gleby na których można uprawiać głównie rośliny pastewne, niektóre przemysłowe i niewiele spożywczych (żyto, gryka, ziemniaki, marchew pastewna, peluszką, lubin żółty na zielony nawóz, seradela, tytonie lekkie). Również wśród użytków zielonych wyróżnia się duży udział użytków słabych i bardzo słabych (ok. 45 % powierzchni użytków zielonych). Istniejąca naturalna baza glebowa stwarza zatem niekorzystne warunki dla rozwoju rolnictwa. Jako przeciętne należy uznać jedynie uwarunkowania dla prowadzenia hodowli z uwagi na to, że łąki i pastwiska trwale stanowią znaczny udział w powierzchni miasta. Należy tu dodać, iż w ramach ww. grupy występuje znaczny odsetek użytków zielonych zmeliorowanych, co oznacza, iż powierzchnie te mają uregulowane stosunki wodne. Nadmierne zawilgocenie gleb występuje w rejonach osiadań górniczych, to z kolei doprowadza często do zabagniania powierzchni, jak w przypadku doliny Imielinki i w północno-zachodniej części miasta.

Na analizowany teren Imielina w zdecydowanej większości składają się użytki rolne – jest to ok. 60 % powierzchni miasta, w tym ok. 40 % gruntów ornych oraz 20 % łąk i pastwisk. W związku z budową Zbiornika Imielińskiego znacznie powiększył się udział wód powierzchniowych i obecnie stanowi on 20 % powierzchni jednostki. Relatywnie nieduży odsetek gruntów stanowią użytki leśne, stanowiące ok. 11 %, co jest wartością znacznie poniżej średniej krajowej. Porównanie powyższych informacji z odpowiednimi danymi z końca lat 90. XX wieku wskazuje jednak na wyraźną tendencję zmian w kierunku urbanizacji powierzchni. Świadczy o tym systematyczne zmniejszanie się użytków rolnych na rzecz terenów zabudowanych (budownictwo mieszkaniowe, budownictwo przemysłowe, szlaki komunikacyjne), pod które przeznaczane są zarówno grunty orne, jak i użytki zielone. Zainwestowanie użytków zielonych należy uznać za zjawisko szczególnie niekorzystne. Argumentem potwierdzającym powyższą tezę jest ponadto wspomniany wcześniej fakt, mówiący o tym, że znaczna ich część posiada uregulowane stosunki wodne (melioracje) i powinna pozostać w użytkowaniu rolniczym. W obliczu postępującego procesu urbanizacji należy zwrócić uwagę, aby szczególnie wartościowe elementy środowiska glebowego pozostawały chronione. Ograniczyć należy zatem przeznaczanie pod zabudowę gruntów klas wyższych, gleb pochodzenia organicznego i terenów rolniczych, na których przeprowadzono prace podwyższające przydatność gleb do produkcji rolnej (melioracje, drenaż itp.).

W ramach zakończenia należy dodać, iż w zasobach geodezyjnych znajdują się mapy glebowo-rolnicze, które powinny stanowić podstawę przestrzennej analizy zagadnień związanych z glebami (bonitacja gleb, typy gleb, użytkowanie terenu). Źródła te zawierają jednak informacje w znacznej mierze zdezaktualizowane. Dotyczy to głównie zmian w zagospodarowywaniu terenów, czy przeznaczaniu ich pod zabudowę – najnowsze spośród nich nie były uwzględniane na mapach glebowo-rolniczych, a jedynie uwzględniane w rejestrach gruntów i na mapach ewidencyjnych (choć i to nie zawsze). Wobec powyższego, zamieszczone w załącznikach informacje o klasach gleb należy traktować orientacyjnie, gdyż były one aktualne w momencie sporządzania map gleboworolniczych (kompleksową gleboznawczą klasyfikację gruntów wykonywano w latach 60. XX wieku).

Na terenie miasta Imielin przeważają gleby klas IV - VI, które łącznie stanowią ponad 90% wszystkich powierzchni wykorzystywanych rolniczo. Łąki i pastwiska zajmują niewielki ich odsetek, natomiast kompleksy wykorzystywane rolniczo grupują się we wschodniej i zachodniej części miasta, przy czym częste jest występowanie niewielkich pól pomiędzy zabudową mieszkaniową jednorodzinną. Duża część gruntów rolnych zostaje odlogowana i ugorowana, niektóre z nich nawet od kilkunastu lat, co uwiadamia się w występowaniu powstałej z samosiejek warstwy krzewów. Strukturę klas glebowych przedstawiono w poniższej tabeli.

tab. 4. Użytkowanie powierzchni miasta Imielin na podstawie mapy ewidencyjnej (Uwaga: dane ewidencyjne nie były aktualizowane i nie zawierają informacji o istnieniu Zbiornika Imielińskiego, którego powierzchnia to ok. 530 ha).

grupa użytków gruntowych	rodzaj użytku gruntowego	oznaczenie	miasto Imielin [ha / %]	
użytki rolne	grunty orne	R	904,36	32,40
	sady	S	23,42	0,84
	łąki trwałe	Ł	423,80	15,19
	pastwiska trwałe	Ps	250,27	8,97
	użytki rolne zabudowane	BR	25,63	0,92
	grunty pod stawami	Wsr	2,42	0,09
	rowy	W	32,80	1,18
	użytki rolne razem		1662,70	59,58
grunty leśne, zadrzewione i zakrzewione	las	Ls	730,38	26,17
	grunty zadrzewione i zakrzewione	Lz	23,59	0,85
	grunty leśne, zadrzewione i zakrzewione razem		753,97	27,02
grunty zabudowane i zurbanizowane	tereny mieszkaniowe	B	144,34	5,17
	tereny przemysłowe	Ba	24,27	0,87
	inne tereny zabudowane	Bi	6,43	0,23
	zurbanizowane tereny niezabudowane	Bp	0,47	0,02
	tereny rekreacyjno – wypoczynkowe	Bz	5,07	0,18
	użytki kopalne	K	29,86	1,07
	tereny komunikacji			
	drogi	Dr	97,62	3,50
	tereny kolejowe	Tk	7,77	0,28
	inne tereny komunikacyjne	Ti	4,85	0,17
	grunty zabudowane i zurbanizowane razem		320,68	11,49
użytki ekologiczne	użytki ekologiczne	E	brak	
nieużytki	nieużytki	N	26,20	0,94
grunty pod wodami	grunty pod morskimi wodami wewnętrznymi	Wm	brak	
	grunty pod wodami powierzchniowymi płynącymi	Wp	0,81	0,03
	grunty pod wodami powierzchniowymi stojącymi	Ws	17,65	0,63
	grunty pod wodami razem		18,46	0,66
tereny różne	tereny różne	Tr	8,80	0,32
razem			2790,81	100%

tab. 5. Klasy gleb miasta Imielin na podstawie mapy ewidencyjnej.

klasa gleby	RIIb	RIVa	RIVb	RV	RVI	ŁIII	ŁIV	ŁV	ŁVI	PsIII	PsIV	PsV	PsVI
miasto Imielin ok. 1649,65 ha	14,84	74,53	200,75	484,88	184,54	10,94	165,17	221,06	30,96	8,95	70,93	97,72	84,38
100%	0,90	4,52	12,17	29,39	11,19	0,66	10,01	13,40	1,88	0,54	4,30	5,92	5,12

4.7. Zasoby naturalne.

Na terenie miasta Imielin udokumentowane zostały złoża węgla kamiennego, metanu pokładów węgla kamiennego oraz kamieni drogowych i budowlanych (dolomitów i wapieni). Szczegółowe informacje dotyczące złóż terenu miasta zostały zebrane w tabeli poniżej.

tab. 6. Udokumentowane złoża na terenie miasta Imielin na podstawie: Bilans zasobów złóż kopalin w Polsce wg stanu na dzień 31.12.2014 r., PIG, Warszawa.

id midas	złoże /zasoby geologiczne	obszar górniczy /teren górniczy	kopalina	stan zagospodarowania
374	Ziemowit/900300 tys. ton	Lędziny I/Lędziny I	węgiel kamienny	Złoże zagospodarowane; Koncesja: 163/94 zmieniona decyzją DGe/RR/487-1731/2003 oraz DGK-VI.4771.25.2015.KD.3; Data wydania: 1994-01-26; Termin ważności: 2020-08-31; Użytkownik: KWK "Ziemowit"; PGG sp. z o.o..
615	Imielin-Północ/13894 tys. ton	Imielin – Północ III /Imielin – Północ III	kamienie drogowe i budowlane	Złoże zagospodarowane; Koncesja: 32/96 zmieniona 359/OS/2009; Data wydania: 1996-08-30; Termin ważności: 2029-12-31; Użytkownik: Kopalnia „Imielin” sp. z o.o..
857	Imielin/26239 tys. ton	Imielin I/Imielin I	kamienie drogowe i budowlane	Złoże zagospodarowane; Koncesja: 13/2000 zmieniona decyzją DGwk/LP/487-5733/2001; Data wydania: 2000-11-27; Termin ważności: 2021-12-31; Użytkownik: Przedsiębiorstwo Produkcji Kruszyw Mineralnych i Lekkich w Katowicach sp. z o.o..
863	Imielin-Rek/14913 tys. ton	Imielin-Rek II /Imielin – Rek II	kamienie drogowe i budowlane	Złoże zagospodarowane Koncesja: 62/94 zmieniona decyzją 780/OS/2014 Data wydania: 1994-05-12; Termin ważności: 2030-12-31; Użytkownik: Kopalnia Dolomitu REK Sp. z o.o.; Spółka komandytowa.
7101	Lędziny/140586 tys. ton	brak	węgiel kamienny	Złoże rozpoznane szczegółowo.
14011	Lędziny/898500 tys. ton	brak	metan pokładów węgla	Złoże rozpoznane wstępnie.
15813	Imielin-Południe/195328 tys. ton	Imielin I/Imielin I	węgiel kamienny	Złoże zagospodarowane; Koncesja: 7/2012 zmieniona decyzją: DGK-VI.4771.16.2015.KD.4 Data wydania: 2012-12-24; Termin ważności: 2030-12-31; Użytkownik: KWK "Ziemowit"; PGG sp. z o.o.
16694	Dąb/1085873 tys. ton	brak	węgiel kamienny	Złoże rozpoznane szczegółowo.
17954	Imielin 1/b.d.	brak	kamienie drogowe i budowlane	Złoże rozpoznane szczegółowo.

Ziemowit ID Midas 374.

Złoże Ziemowit zajmuje centralną i południowo-wschodnią część miasta. Występuje tu 48 pokładów węgla kamiennego, o średniej łącznej miąższości 56 m, należących do warstw łaziskich i orzeskich. Grubość interwału udokumentowanego wynosi od 423 m do 1000 m. Są to węgle energetyczne. Średnia zawartość popiołu wynosi 14,4%, siarki całkowitej - 1,55%, zaś wartość opałowa - 24030 kJ/kg. Jako kopalinę towarzyszącą występują tu łupki ogniotrwałe w formie przerostów o grubości od 0,5 cm do 15 cm oraz metan pokładów węgla. Dla potrzeb eksploatacji przez KWK „Ziemowit” utworzono obszar i teren górniczy Lędziny I. Zakład Główny kopalni znajduje się poza granicami Imielina, na terenie sąsiedniej gminy Lędziny. Na obszarze miasta na powierzchni występuje tylko jeden obiekt związany z eksploatacją, jest to szyb wentylacyjny W-II, położony przy ul. Karolinki. Prace projektowe i budowę kopalni „Ziemowit” podjęto podczas II wojny światowej. Głębinie szybu wentylacyjnego rozpoczęto 29 lipca 1940 r., natomiast szybu głównego - 2 października 1942 r. Przydzielony kopalni obszar górniczy, w fazie budowy graniczył z uskokiem piastowskim i rozciągał się w kierunku południowym. 3 grudnia 1952 r., Kopalnia Węgla Kamiennego „Ziemowit” rozpoczęła wydobywanie. Od tego czasu na lędzińskiej ziemi, pracujące obok siebie lędzińskie kopalnie „Piast” i „Ziemowit”, dawały olbrzymi impuls do rozwoju Lędzin i okolic, stając się głównym pracodawcą na tym terenie. W 1972 r. obie kopalnie przekształcono w jeden zakład górniczy o nazwie „Ziemowit” z wydobywaniem dochodzącym do 16 tysięcy ton węgla na dobę, tworząc największą kopalnię nie tylko w Polsce, ale także w Europie. Głębinie szybów (1976 r.) oraz uruchomienie eksploatacji pokładu 209

na poziomie III – 650m (1978r), pozwoliły zwiększyć wydobyć do 27 000 ton węgla na dobę (1984 r.), plasując „Ziemowit” w 1986 roku na pozycji lidera w polskim górnictwie, z wydobyć sięgającym ponad 7 000 000 ton węgla rocznie. Od 1 lutego 2003 r. zakład ten wchodzi w skład Kompanii Węglowej S.A.

Imielin-Północ ID Midas 615 i Imielin-Rek ID Midas 863.

W złożach tych eksploatowane są dolomity i wapienie dolnego wapienia muszlowego, z których produkuje się tłuścić i grys stosowany w budownictwie drogowym. Złoża te wydobywane są w granicach obszarów i terenów górniczych Imielin-Północ III oraz Imielin-Rek II.

Imielin ID Midas 857 i Imielin 1 ID Midas 17954.

W złożu tym eksploatuje się dolomity kruszonośne oraz wapienie gogolińskie. Pierwsze spośród ww. są drobnokrystaliczne, szarobrazowe o wyraźnym uławiceniu i, warunkowanej morfologią terenu, miąższości od 7 do 31,2 m. Zalegające poniżej wapienie o miąższości od 2,8 do 24,4 m są skałami pelitycznymi i średnioziarnistymi, miejscami o oddzielności płytowej. Dolomity i wapienie tego złoża, klasyfikowane według właściwości fizykochemicznych, należą do skał ciężkich, o gęstości pozornej 2,2 – 2,6 kG/m³, średniej wytrzymałości na ściskanie w granicach 61-120 MPa i bardzo małej ścieralności. Kamień ten znajduje zastosowanie do produkcji: elementów budowlanych murowych (z wyjątkiem budowli inżynierskich lądowych i wodnych), elementów płytowych wykładzin pionowych wewnętrznych, elementów wykładzin poziomych zewnętrznych, kruszyw i wypełniaczy, kruszyw do betonów i lastryko. Złożę to jest eksploatowane w granicach obszaru i terenu górniczego Imielin I. W wyniku przeprowadzonych robót geologicznych udokumentowano częściowo w granicach złoża „Imielin” nowe złożę „Imielin 1” (ID Midas 17954). Udokumentowano je 8 metrów poniżej dotychczasowej granicy dokumentowania, tj. do rzędnej 252 m n.p.m. rozszerzając jego granice także na południowy zachód, poza granicami złoża „Imielin”. Złożę udokumentowane zostało w dokumentacji geologicznej złoża dolomitów triasowych „Imielin 1” w kat C1, sfinansowanej i sporządzonej przez PPKMiL Sp. z o.o. Dokumentacja ta została zatwierdzona Decyzją Marszałka Województwa Śląskiego w Katowicach Nr 2265/OS/2015 z dnia 22 grudnia 2015 r.

Lędziny ID Midas 7101.

Udokumentowano je pod złożem Ziemowit. Przedział jego dokumentowania to od 1000 m do 1600 m. Występują tu 42 pokłady węgla kamiennego o łącznej miąższości od 60 m do 65 m, należące do warstw łaziskich, orzeskich, rudzkich, siodłowych i porębskich. Są to węgle energetyczne oraz - w niewielkim procencie - węgle koksowe. Średnia zawartość popiołu w węglu wynosi 14,37%, siarki całkowitej - 0,55%, natomiast wartość opałowa - 26466 kJ/kg. Jako kopalinę towarzyszącą udokumentowano metan pokładów węgla.

Lędziny ID Midas 14011.

To złożę metanu pokładów węgla kamiennego na temat którego brak jest szczegółowych informacji. Zasoby metanu tego złoża wynoszą 898,50 mln m³ i jak dotąd nie został on poddany eksploatacji. Imielin-Południe ID Midas 15813 Złożę węgla kamiennego „Imielin – Południe” położone jest w rejonie centralnej części Niecki Głównej Górnośląskiego Zagłębia Węglowego. Ma ono charakter pokładowy, ze złożami zalegającymi monoklinalnie w poszczególnych blokach tektonicznych. Przedmiotem eksploatacji górniczej jest węgiel kamienny występujący w utworach karbońskich. Nadkład złoża budują utwory triasu, trzeciorzędu i czwartorzędu o zmiennej łącznej grubości, wynoszącej ok. 80-285 m. Niemal w całości znajduje się ono pod Zbiornikiem Imielińskim. Tworzą je pokłady obejmujące warstwy libiąskie, warstwy łaziskie i warstwy orzeskie, eksploatowane przez KWK „Ziemowit”. W celu umożliwienia wydobyć powstały obszar i teren górniczy Imielin I, jednak obecnie eksploatacja prowadzona jest w ograniczonym zakresie. Koncesja na wydobyć tego złoża powstała 24 grudnia 2012 r., co poprzedzono postępowaniem w sprawie oceny oddziaływania na środowisko dla przedmiotowego przedsięwzięcia. Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach została wydana 27 sierpnia 2012 r. pismem znak OS.6220.9.2012.

Imielin Południe ID Midas 15813

Złożę węgla kamiennego. Udokumentowano je na południowy wschód od złoża „Ziemowit”, do głębokości 1000 metrów. Złożę zawiera 22 pokłady węgla, należące do warstw libiąskich, łaziskich i orzeskich. Są to węgle energetyczne o średniej zawartości popiołu 15,3%, siarki całkowitej 1,69% i kaloryczności 22660 kJ/kg. Dla potrzeb eksploatacji przez KWK „Ziemowit” utworzono obszar i teren górniczy Imielin I.

Dąb ID Midas 16694.

Złożę to obejmuje niewielki, wschodni fragment miasta. Występują tu węgle energetyczne związane z warstwami libiąskimi (pokłady grupy 100) i łaziskimi (pokłady grupy 200), niekiedy orzeskimi (pokłady grupy 300). Jego zasoby udokumentowano w oparciu o dane z otworów wiertniczych małej wiarygodności. Przed ewentualnymi decyzjami o ich eksploatacji konieczne będzie przeprowadzenie bardziej szczegółowych badań. Ilość udokumentowanego w tym złożu węgla stanowi znaczną wartość gospodarczą.

Obecnie trwają również prace nad udokumentowaniem złoża Imielin Północ. Jest to złożę węgla kamiennego, udokumentowano je na wschód od złoża Ziemowit i na północ od złoża Imielin Południe, do głębokości 850 metrów. Złożę zawiera 24 pokłady węgla, należące do warstw łaziskich i orzeskich. Są to węgle energetyczne o średniej zawartości popiołu 18,0%, siarki całkowitej 1,7% i kaloryczności 22043 kJ/kg. Dokumentacja złoża jest obecnie (lipiec 2016) w trakcie zatwierdzania przez organ koncesyjny, formalnie złożę nie zostało jeszcze udokumentowane.

W granicach miasta Imielin znajdują się dwa obiekty dla których wyznaczono filary ochronne: hala Przedsiębiorstwa Handlowo-Usługowego „Metale” S.A. oraz linia kolejowa nr 138 relacji Oświęcim – Katowice

w Imielinie. Oba te obiekty znajdują się w granicach terenu górniczego „Łędziny I”. Filary te zostały utworzone na podstawie następujących decyzji:

- dla hali Przedsiębiorstwa Handlowo-Usługowego „Metale” S.A.:
 - filar ochronny w pokładzie 206/1 ustanowiony Decyzją Ministra Środowiska nr DGeMM/489-4482/2001 z dnia 13 września 2001 r.;
 - filary ochronne w pokładach 209 i 212/1 ustanowione Decyzją Ministra Środowiska nr DGe-479-16/8939/07/MM z dnia 18 października 2007 r.;
 - filary ochronne w pokładach 207, 215 i 308 ustanowione Decyzją OUG L.Dz. 14/23/76 z dnia 28 czerwca 1976 r.
- dla dwutorowej linii kolejowej PKP nr 138 relacji Oświęcim – Katowice:
 - filar ochronny w pokładzie 206/1 ustanowiony Decyzją Ministra Środowiska nr DGeiKGe-4774-19/44240/11/MM z dnia 30 września 2011 r.;
 - filar ochronny w pokładzie 209 ustanowiony Decyzją Ministra Środowiska nr DGe-479-16/8939/07/MM z dnia 18 października 2007 r.

4.8. Środowisko przyrodnicze.

Ze względu na morfologię, teren miasta dość wyraźnie dzieli się na dwa główne rejony mające zupełnie odmienny charakter. Są to obszary wzgórz triasowych w północnej części miasta oraz tereny płaskowyżu na obszarze pozostałym, z pominięciem Zbiornika Imielińskiego wraz z otoczeniem, który tworzy odrębny rejon. Obecnie w granicach jednostki praktycznie nie występują naturalne zbiorowiska roślinne. Pierwotna roślinność reprezentowana była przez:

- subkontynentalne grądy lipowo-dębowo-grabowe (*Tilio-Carpinetum*) odmiana małopolska z bukiem i jodłą; forma wyżynna, seria uboga;
- żyzna buczyna sudecka (*Dentario enneaphyllidis-Fagetum*);
- kontynentalne bory mieszane (*Quercus roboris-Pinetum* i *Serratulo-Pinetum*).

Spośród ww. zbiorowisk obecnie nie zostały się nawet najdrobniejsze fragmenty w postaci pojedynczych drzew, remiz czy fragmentów pośród lasów. Na przestrzeni lat całość terenu Imielina została przekształcona na skutek rolnictwa, postępującej urbanizacji oraz gospodarki leśnej, prowadzonej niezgodnie z siedliskiem. Obecnie w granicach miasta dominują tereny zurbanizowane lub grunty rolne, z którymi związana jest roślinność synantropijna, ruderalna oraz upraw polowych. Jedyny większy kompleks leśny znajduje się w południowo-zachodniej części jednostki, natomiast wg danych GUS za 2013 r., ich całkowita powierzchnia wynosi 321,71 ha (w tym 278,51 ha należących do Lasów Państwowych). Lesistość miasta wynosi więc zaledwie 11,5%, co w stosunku do średniej dla województwa (ok. 32%) jest wartością niewielką. Lasy mają charakter gospodarczy o dominującym udziale sosny oraz dębu.

Z bardziej wyróżniających się elementów środowiska przyrodniczego należy wymienić: dolinę Imielinki, tereny wapiennych oraz dolomitowych wzgórz z dawnymi kamieniołomami w północnej części miasta, obszar zbiorowisk wodno-błotnych w Starej Gaci oraz Błędowie i Zbiornik Imieliński wraz z otoczeniem. Na pozostałych terenach brak jest jakichkolwiek bardziej interesujących elementów przyrody - dominują grunty orne, tereny zurbanizowane oraz siedliska ruderalne. Dolina cieku Imielinka stanowi centralną oś całego miasta. Środowisko przyrodnicze, jak na tereny położone w niewielkiej odległości od centrum, charakteryzuje się dużym stopniem naturalności, choć na przebiegu ww. cieku znajdują się również tereny mocno przekształcone i zurbanizowane. Sam potok posiada umiarkowaną wartość przyrodniczą, gdyż jest uregulowany. Na skrzydłach jego doliny występują w różnych proporcjach trzcinowiska (zespół *Phragmitetum australis*), jednak są one w znacznej mierze przesuszone, z dużym udziałem roślin łąkowych, łąki wyczyńcowe *Alopecurus pratensis*, zaliczane do łąk wilgotnych oraz grunty orne. Miejscami zdarzają się ponadto niewielkie płaty lasów łęgowych *Fraxino-Alnetum*. Dolina cieku Imielinka stanowi ważny element struktury przyrodniczej miasta, jednak nie występują tu żadne szczególnie cenne zbiorowiska przyrodnicze. Również funkcjonowanie korytarza ekologicznego doliny jest silnie ograniczone, gdyż w kilku miejscach jest ona całkowicie zabudowana. Biorąc jednak pod uwagę silnie zurbanizowaną i przekształconą tkankę pozostałej części miasta, niewątpliwie dolina cieku Imielinka wyróżnia się in plus. Należy podjąć starania, by w dokumentach planistycznych została ona uchowana od przekształceń i zabudowy.

Tereny wapiennych i dolomitowych wzgórz z dawnymi kamieniołomami w północnej części miasta, ze względu na pojawiające się tu fragmenty muraw kserotermicznych, również wyróżniają się pod względem przyrodniczym. W sposób szczególny odznaczają się wzgórza: Golcówka z terenem opuszczonego kamieniołomu, Rauszowa Góra, Góra Gąsiorowa oraz teren dawnego niewielkiego łomu na przedłużeniu ul. Ściegiennego (w dużej części znajduje się on już w granicach miasta Mysłowice). Kolejny, niezwykle interesujący element przyrodniczy stanowią czynne kamieniołomy przy ul. P. Ściegiennego i ul. Satelickiej. Tereny te nie są wprawdzie powszechnie dostępne, jednak ze względu na pojawienie się rzadkich siedlisk, tj. odsłoniętych wapiennych i dolomitowych urwisk, mogą tu rozwijać się również unikatowe zbiorowiska roślinne. Zdecydowanie najciekawszym elementem przyrodniczym w skali całego miasta jest obszar dawnego kamieniołomu na wzgórzu Golcówka, gdzie w 2010 r. odkryto, nie występujący dotąd w Polsce, gatunek storczyka - dwulistnika pszczelego *Ophrys apifera*. Należy podkreślić, że jest to roślina ciepłolubna, szerzej powszechna w rejonie Morza Śródziemnego. W 2010 r. odkryto tylko jeden pęd storczyka, jednak w kolejnych latach zasób ten został wzbogacony o kolejne. Szerzej zakrojone badania nad przedmiotowym tematem prowadzi Uniwersytet Śląski oraz Centrum Dziedzictwa Przyrody Górnego Śląska. Ze względu tak na opisane wyżej odkrycie, jak i całościowy charakter

opuszczonych kamieniołomów, jako miejsca występowania muraw kserotermicznych, teren ten należy objąć ochroną prawną co najmniej w randze użytku ekologicznego, choć być może bardziej właściwy byłby tu rezerwat przyrody. Obszar ten, jak również i pozostałe wzgórza triasowe Imielina, należy bezwzględnie chronić przed zabudową. Biorąc pod uwagę fakt, iż teren muraw intensywnie zarasta krzewami i podrostem sosny, konieczne jest podjęcie ochrony czynnej polegającej na prowadzeniu koszenia lub wypasu.

Teren zbiorowisk wodno-błotnych w Starej Gaci oraz obszar zbiorowisk wodno-błotnych w Błędowie to siedliska powstałe na skutek osiadań terenu, spowodowanych działalnością górnictw. W granicach pierwszego spośród ww., zalaniu uległy występujące tu pierwotnie łąki, zaś w Błędowie - tereny leśne. Należy dodać, iż bardziej intensywne osiadania, a co za tym idzie, zalewiska, dotknęły obszarów położonych na południe od miasta Imielin, tj. w Chelmie Śląskim. Osiadania te spowodowały powstanie niecek bezodpływowych oraz wyniesienie wód gruntowych ponad powierzchnię terenu, w rezultacie czego powstały spontanicznie zbiorowiska wodno-błotne m.in. rozmaitych szuwarów, trzcinowisk i torfowisk. Na szczególną uwagę zasługuje ponadto, pojawiający się w dużych ilościach na zalewisku w rejonie Starej Gaci, skrzyp olbrzymi. Niezwykle interesujące są również, obserwowane na obu z ww. terenów w miesiącach maj i czerwiec, bardzo liczne plazy. Tereny łąk w Starej Gaci w miejscach mniej podmokłych pokryte są podrostem krzewów (głównie czerechwy) i wymagane byłoby tu podjęcie działań ochrony czynnej w postaci przywrócenia koszenia oraz wypasu. Oba obszary charakteryzują się podwyższoną wartością przyrodniczą, w związku z czym zasługują na ochronę w ramach użytków ekologicznych oraz przed zabudową.

Teren Zbiornika Imielińskiego wraz z otoczeniem nie posiada szczególnej wartości przyrodniczej. Należy pamiętać, iż powstał on w 1976 r. na skutek zalania wyrobiska piasków podsadzkowych, w związku z czym nie występowały tu cenne siedliska. Obecnie wzdłuż jego brzegów występują mało interesujące pod względem przyrodniczym lasy gospodarcze w formie monokultur sosnowych. Również na terenie zbiornika brak jest (lub występują w niewielkim zakresie) pasów szuwarów, które mogłyby stać się siedliskami dla ptactwa wodno-błotnego. Ponadto, istotną informacją jest fakt, iż zbiornik stanowi rezeruar wody pitnej, w związku z czym nie jest tu wskazany rozwój procesów naturalnej sukcesji. Niemniej pełni on istotną funkcję jako przystanek oraz element ważnego korytarza ekologicznego dla ptaków Dolina Przemszy.

Interesujący jest fakt, że wszystkie wskazane powyżej tereny o podwyższonej wartości przyrodniczej (za wyjątkiem doliny Imielinki) powstały na skutek działalności człowieka, tj. mają charakter antropogeniczny. Określona działalność (eksploatacja węgla i osiadania terenu, eksploatacja kamieniołomów, eksploatacja piasku i rekultywacja w kierunku wodnym Zbiornika Imielińskiego) spowodowała powstanie siedlisk, na których mogła rozwijać się bioróżnorodność.

4.9. Obszary chronione na podstawie ustawy z 16 kwietnia 2004.

Na terenie miasta Imielin nie ustanowiono żadnych form ochrony przyrody w oparciu o ustawę o ochronie przyrody. Jednak w wyniku przeprowadzonej wizji terenowej wytypowano tereny, odznaczające się podwyższonymi wartościami przyrodniczymi. Są to: Murawy kserotermiczne na Golcówce, Zbiorowiska wodno-błotne Stara Gać oraz Zbiorowiska wodno-błotne w Błędowie (szczegółowy opis - rozdział 4.8). Obszary te zdecydowanie wyróżniają się na tle przekształconych antropogenicznie pozostałych fragmentów miasta i zasługują na objęcie ochroną oraz odstąpienie w dokumentach planistycznych od wprowadzenia jakiegokolwiek zabudowy. Jako formę ochrony przyrody wskazuje się powołanie użytków ekologicznych, zaś w przypadku terenu na Golcówce być może nawet rezerwatu przyrody. W opracowaniu ekofizjograficznym z 2007 r. wskazywano na potrzebę utworzenia obszaru chronionego krajobrazu w południowo-wschodniej części gminy, jednak w obecnej aktualizacji dokumentu rezygnuje się z tego pomysłu, gdyż korytarz ten na skutek jego całkowitej zabudowy i przegrodzenia, nie mógłby funkcjonować w sposób właściwy.

4.10. Krajobraz.

Podobnie jak w przypadku środowiska przyrodniczego, krajobraz terenu miasta ze względu na morfologię, dość wyraźnie dzieli się na dwa główne, mające zupełnie odmienny charakter, rejony. Są to obszary wzgórz triasowych w północnej części miasta oraz tereny płaskowyżu na obszarze pozostałym, z pominięciem Zbiornika Imielińskiego wraz z otoczeniem, który tworzy odrębny rejon. Dla wschodniego i centralnego fragmentu jednostki nie wyróżnia się szczególnie wartościowych elementów krajobrazu - dominuje zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna, niejednokrotnie przeplatana małoobszarowymi polami. Ponadto, odznacza się krajobraz podmiejskich dzielnic z zabudową jednorodziną, jednak ze względu na mało zróżnicowaną powierzchnię terenu, brak jest tu szczególnie interesujących otwarć widokowych czy krajobrazów godnych ochrony. Dla miłośników krajobrazów industrialnych interesujący może być wgląd, który roztacza się z południowo-zachodniej części gminy na (znajdujące się już na terenie jednostki Łędziny) zabudowania KWK „Ziemowit”. Charakterystycznym, widocznym z centralnej i zachodniej części miasta, elementem krajobrazu jest wieża kościoła p.w. Matki Boskiej Szkaplerznej, jednak o wiele bardziej interesujące widoki roztaczają się z triasowych wzgórz położonych w północno-wschodniej części jednostki. Z najwyższych punktów Golcówki, Rauszowej Góry, czy z ul. P. Ściegiennego, rozciągają się wspaniałe widoki w kierunku południowym. Na pierwszym planie znajduje się zabudowa Imielina oraz Zbiornik Imieliński, zaś na drugim – krajobraz następujących, bardziej odległych gmin, położonych w dolinie Wisły i jej dopływów: Tych, Bierunia, Oświęcimia, Brzeszcz z charakterystycznymi elementami szybów kopalń i zakładów chemicznych w Oświęcimiu. Zamknięcie krajobrazowe stanowi tu doskonale widoczne pasmo Beskidów. Z kolei w kierunku północnym rozciągają się widoki na panoramę miast Zagłębia i wschodnią część Śląska, tj. Jaworzno, Sosnowiec

i Mysłowice. Na szczycie Golcówki zlokalizowano wiatę i punkt widokowy, skąd można obserwować interesujące panoramy. Zbiornik Imieliński jest obiektem o bardzo wysokich walorach krajobrazowych, można je jednak podziwiać jedynie z samego brzegu zbiornika, bowiem ze wszystkich stron widoczność przesłania las. Uzupełnieniem krajobrazu są płaty leśne, które w dalszej perspektywie stanowią jego domknięcia, jednak same w sobie nie stanowią wartości krajobrazowej, gdyż składają się na nie jednowiekowe monokultury sosnowe.

4.11. Jakość środowiska

4.11.1. Jakość powietrza

Zgodnie z art. 87 ustawy Prawo ochrony środowiska oraz Rozporządzeń MŚ z dnia 2 sierpnia 2012 r. w sprawie stref, w których dokonuje się oceny jakości powietrza (Dz. U. poz. 914), oraz z dnia 24 sierpnia 2012 r. w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. poz. 1031), oceny jakości powietrza – w zakresie zawartości SO_2 , NO_2 , NO_x , CO , C_6H_6 , O_3 , pyłu $\text{PM}_{2,5}$ pyłu PM_{10} oraz zawartych w pyłe PM_{10} benzo(a)pirenu, ołowiu, arsenu, kadmu i niklu – odnoszone są do stref będących wydziałanymi jednostkami terytorialnymi. Strefy te definiowane są na podstawie kryterium liczby mieszkańców zamieszkujących dany obszar: aglomeracji, większych miast i pozostałej części województwa. Zgodnie z ww. rozporządzeniem, na terenie województwa śląskiego wydziałona zostały 5 strefy:

- 1) Aglomeracja Górnośląska (kod: PL2401) – aglomeracja o liczbie mieszkańców ponad 250 tys.;
- 2) Aglomeracja Rybnicko-Jastrzębska (kod: PL2402) – aglomeracja o liczbie mieszkańców ponad 250 tys.;
- 3) miasto Bielsko-Biała (kod: PL2403) – niebędące aglomeracją, o liczbie mieszkańców powyżej 100 tys.;
- 4) miasto Częstochowa (kod: PL2404) – niebędące aglomeracją, o liczbie mieszkańców powyżej 100 tys.;
- 5) strefa śląska (kod: PL2405) – położona poza aglomeracją i miastami powyżej 100 tys. mieszkańców, obejmująca pozostały obszar województwa.

Miasto Imielin położona jest w granicach strefy śląskiej. Poziomy większości ww. substancji ustala się ze względu na ochronę zdrowia ludzi, zaś niektórych także ze względu na ochronę roślin.

Stacje pomiarowe.

Na terenie Imielina nie znajduje się żadna stacja pomiarowa. Najbliżej położonym punktem pomiarów w strefie śląskiej, w odległości ok. 21 km na południowy-zachód od granic analizowanego miasta, jest stacja w Pszczynie przy ul. Bogedaina, która monitoruje pył zawieszony PM_{10} i metale ciężkie: arsen (As), kadm (Cd), nikiel (Ni), ołów (Pb).

Uwzględniając fakt, że Imielin graniczy bezpośrednio z Aglomeracją Górnośląską, do pełniejszej oceny stanu jakości powietrza należałoby uwzględnić znacznie bliżej położone stacje z tej strefy:

- w Tychach przy ul. Tolstoja, prowadząca monitoring PM_{10} i dwutlenku azotu (NO_2); znajduje się ona w odległości niecałych 10 km na zachód od granic gminy;
- w Katowicach przy ul. Kossutha i Alei Górnośląskiej (stacja komunikacyjna), prowadzące monitoring PM_{10} , $\text{PM}_{2,5}$, NO_2 i w przypadku pierwszej z nich dodatkowo monitoring metali ciężkich; znajdują się one w odległości ok. 15 km na północny-zachód od granic miasta;
- w Sosnowcu przy ul. Lubelskiej, prowadząca monitoring PM_{10} i NO_2 ; znajduje się ona w odległości ok. 15 km na północ od granic gminy.

Ozon (O_3) na terenie strefy śląskiej badany jest na stacjach w Wodzisławiu Śląskim, Cieszynie, Ustroniu i Złotym Potoku. Najbliżej położony punkt monitorującym ozon to, położona na terenie Aglomeracji Górnośląskiej, stacja w Katowicach przy ul. Kossutha. Benzo-a-piren (BaP) w granicach strefy śląskiej analizowany jest na stacji w Pszczynie, zaś na obszarze sąsiadującej Aglomeracji Górnośląskiej - w Katowicach przy Alei Górnośląskiej.

Modelowanie matematyczne.

Z lat 2011-2013 dostępne są dane matematycznego modelowania zanieczyszczeń powietrza na terenie powiatu bieruńsko-lędzkiego dla miejscowości: Bojszowy, Chelm Śląski i Bieruń. Obejmują one: PM_{10} , $\text{PM}_{2,5}$ (tylko Bieruń), SO_2 (ze względu na ochronę roślin), NO_2 , Pb i benzen (C_6H_6). Wpływ na wartości stężeń większości zanieczyszczeń ma głównie niska emisja związana z ogrzewaniem budynków w sezonie grzewczym, znaczny ruch samochodowy na DW936 i sąsiedztwo z Aglomeracją Górnośląską. Poniżej zestawiono dane jakości powietrza z lat 2010-2014 r.

Dwutlenek siarki (SO_2).

Poziom dopuszczalny dwutlenku siarki w powietrzu wynosi:

- dla 1 godziny: $350 \mu\text{g}/\text{m}^3$ ze względu na ochronę zdrowia ludzi; dopuszczalna częstość przekraczania tego poziomu wynosi 24 razy w roku;
- dla 24 godzin: $125 \mu\text{g}/\text{m}^3$ ze względu na ochronę zdrowia ludzi, dopuszczalna częstość przekraczania tego poziomu wynosi 3 razy w roku;
- dla roku kalendarzowego i pory zimowej (I.X-31.III): $20 \mu\text{g}/\text{m}^3$ ze względu na ochronę roślin.

Poziom alarmowy dla dwutlenku siarki wynosi $500 \mu\text{g}/\text{m}^3\cdot\text{h}$.

Maksymalne stężenia 1-godzinne dwutlenku siarki ze względu na ochronę zdrowia ludzi w latach 2010-2014 r. na terenie strefy śląskiej nie zostały przekroczone. Wyższą od maksymalnego stężenia 24-godzinne dwutlenku siarki na terenie strefy śląskiej w 2014 r. wartość wskaźnika odnotowywano tylko w Żywcu $132 \mu\text{g}/\text{m}^3$ (105,6% normy, przekroczenie 1 raz w roku). Poza tym na żadnej ze stacji nie zaobserwowano stężenia większego, niż $80 \mu\text{g}/\text{m}^3$. W latach 2010-2013 przekroczenia odnotowywano regularnie w Żywcu (od 145 do $256 \mu\text{g}/\text{m}^3$ i od 2 do 7 razy w roku), poza tym w Wodzisławiu Śl. ($144 \mu\text{g}/\text{m}^3$ w 2012 r.) i Cieszynie ($198 \mu\text{g}/\text{m}^3$ w 2010 r.). Najbliżej Imielina, ale na terenie

strefy Aglomeracji Górnośląskiej, przekroczenie stężeń 24-godzinnych wystąpiło w 2010 r. w Tychach. Ze względu na ochronę roślin, wg zlokalizowanej na północy województwa śląskiego w Złotym Potoku, danych ze stacji tła regionalnego, w latach 2010-2014 r. nie odnotowano przekroczeń. W 2014 r. stężenie średnioroczne dwutlenku siarki wyniosło $7 \mu\text{g}/\text{m}^3$ (35% normy). Poziom alarmowy dla dwutlenku siarki nie został przekroczony ani razu na przestrzeni lat 2010-2014.

W odniesieniu do ochrony zdrowia ludzi i roślin, ze względu na zawartość dwutlenku siarki w 2014 r. cała strefa śląska wraz z Imielinem zaliczona została do klasy A, gdzie nie występują przekroczenia poziomów dopuszczalnych. Emisja dwutlenku siarki na terenie województwa śląskiego od 2011 r. utrzymuje się stosunkowo równym poziomie. Duży spadek, tj. o ok. 10%, odnotowano między 2010 a 2011 r.

Dwutlenek azotu (NO_2) i tlenki azotu (NO_x).

Poziom dopuszczalny dwutlenku azotu w powietrzu wynosi:

- dla 1 godziny: $200 \mu\text{g}/\text{m}^3$ ze względu na ochronę zdrowia ludzi;
- dla roku kalendarzowego: $40 \mu\text{g}/\text{m}^3$ ze względu na ochronę zdrowia ludzi;
- dwutlenek azotu nie jest normowany ze względu na ochronę roślin.

Poziom alarmowy dla tlenku azotu osiąga wartość $400 \mu\text{g}/\text{m}^3 \cdot \text{h}$.

Tlenki azotu są normowane ze względu na ochronę roślin; dla roku kalendarzowego dopuszczalny poziom w powietrzu wynosi $30 \mu\text{g}/\text{m}^3$. Maksymalne stężenia 1-godzinne dwutlenku azotu ze względu na ochronę zdrowia ludzi w latach 2010-2014 r. na terenie strefy śląskiej nie zostały przekroczone. Maksymalne stężenia średnioroczne w latach 2010-2014 nie zostały przekroczone i utrzymują się na podobnym poziomie.

Na stacjach pomiarowych strefy śląskiej stężenia te wahały się od $8 \mu\text{g}/\text{m}^3$ w Złotym Potoku do $26 \mu\text{g}/\text{m}^3$ w Wodzisławiu Śląskim (20-65% normy). Najbliżej Imielina, ale na terenie strefy Aglomeracji Górnośląskiej, w ramach stacji w Tychach przekroczenia stężeń średniorocznych w 2014 r. także nie stwierdzono. Odnotowano je tylko na stacjach komunikacyjnych w Katowicach i Częstochowie, co jest charakterystyczne dla tego zanieczyszczenia, generowanego głównie przez duże arterie komunikacyjne. Nie odnotowano alarmowego poziomu dla tlenku azotu w roku 2014. Tlenki azotu w kontekście ochrony roślin nie zostały przekroczone na terenie województwa śląskiego ani razu w latach 2010-2014.

W odniesieniu do ochrony zdrowia ludzi i ochrony roślin, ze względu na zawartość dwutlenku azotu w 2014 r. cała strefa śląska wraz z Imielinem zaliczona została do klasy A, gdzie nie występują przekroczenia poziomów dopuszczalnych. Należy zaznaczyć, że emisja tlenków azotu w województwie śląskim systematycznie spada i od 2010 r. zmniejszyła się o ponad 15%.

Tlenek węgla (CO).

Dopuszczalny poziom tlenku węgla w powietrzu wynosi:

- maksymalna średnia z 8 godzin: $10 \text{mg}/\text{m}^3$ ze względu na ochronę zdrowia ludzi;
- tlenek węgla nie jest normowany ze względu na ochronę roślin.

Najbliższa na obszarze strefy śląskiej stacja monitorująca ten rodzaj zanieczyszczenia znajduje się w Cieszynie i dalej w Wodzisławiu Śląskim. W mniejszej odległości występują stacje z innych stref: miasto Bielsko-Biała oraz w Katowicach przy ul. Kossutha i Alei Górnośląskiej. W latach 2010-2014 na żadnej z ww. stacji nie odnotowano przekroczenia normy 8-godzinnej. Na terenie strefy śląskiej poziom tego zanieczyszczenia wynosił od $3,0$ do $3,6 \text{mg}/\text{m}^3$ (30-36% normy). W granicach sąsiadującej strefy Aglomeracji Górnośląskiej wskaźnik ten był jeszcze mniejszy i wynosił $2,2$ - $3,1 \text{mg}/\text{m}^3$, zatem także znacznie poniżej normy.

W odniesieniu do ochrony zdrowia ludzi, ze względu na zawartość tlenku węgla w 2014 r. cała strefa śląska wraz z Imielinem zaliczona została do klasy A, gdzie nie występują przekroczenia poziomów dopuszczalnych.

Ozon (O_3).

Dla ozonu określa się poziom docelowy (obowiązujący od 2010 r.) i poziom celu długoterminowego (do osiągnięcia w 2020 r.) w powietrzu. Wartości stężeń dla poziomu docelowego wynoszą:

- maksymalna średnia z 8 godzin: $120 \mu\text{g}/\text{m}^3$ ze względu na ochronę zdrowia ludzi; dopuszczalna częstość przekraczania uśredniona z 3 kolejnych lat wynosi 25 dni w roku;
- dla okresu wegetacyjnego (1.V-31.VII): $18\,000 \mu\text{g}/\text{m}^3 \cdot \text{h}$ ze względu na ochronę roślin.

Wartości stężeń dla poziomu celu długoterminowego wyrażonego jako AOT40 to:

- maksymalna średnia z 8 godzin: $120 \mu\text{g}/\text{m}^3$ ze względu na ochronę zdrowia ludzi;
- dla okresu wegetacyjnego (1.V-31.VII): $6\,000 \mu\text{g}/\text{m}^3 \cdot \text{h}$ ze względu na ochronę roślin.

Ze względu na ochronę zdrowia ludzi w 2014 r. na terenie całego województwa śląskiego maksymalne stężenie 8-godzinne ozonu zostało przekroczone i wyniosło od 139 do $160 \mu\text{g}/\text{m}^3$ (116-145% normy). Najniższą wartość odnotowano w Bielsku-Białej, najwyższą w Katowicach. Na terenie strefy śląskiej, obejmującej swoim zasięgiem Imielin, wartości maksymalne wyniosły od 149 do $154 \mu\text{g}/\text{m}^3$ (124-128% normy).

Docelowy 8-godzinny poziom stężenia ozonu ($120 \mu\text{g}/\text{m}^3$), uśredniony zgodnie z metodyką z ostatnich 3 lat (tj. 2012-2014), na terenie strefy śląskiej został przekroczony tylko w ramach stacji w Złotym Potoku na północy województwa – przez 28 dni. Na pozostałych punktach pomiarowych tej strefy nie odnotowano przekroczeń powyżej 25 dni (zawierały się one w granicach 16-24 dni). Na terenie sąsiadującej strefy Aglomeracji Górnośląskiej częstotliwość przekroczeń była znacznie niższa i wynosiła zaledwie 18 dni. W ujęciu ogólnym na terenie strefy śląskiej od 2010 r. zauważalny jest spadek liczby dni z przekroczeniami poziomu ozonu. W odniesieniu do ochrony zdrowia ludzi ze względu

na zawartość ozonu w 2014 r. cała strefa śląska wraz z Imielinem zaliczona jest do klasy C - w odniesieniu do poziomów docelowych, oraz do klasy D2 - w kontekście poziomów celu długoterminowego, gdzie prognozowana wartość stężenia w 2020 r. wciąż przekraczała będzie wartości celu długoterminowego.

Ze względu na ochronę roślin cała strefę śląską zaliczono do klasy A ze względu na poziom docelowy w strefie śląskiej oraz do klasy D2 w odniesieniu do poziomu celu długoterminowego określonego na podstawie wskaźnika AOT40 ze stacji tła regionalnego na północy województwa w Złotym Potoku. W 2014 r. wyniósł on $17\,749\ \mu\text{g}/\text{m}^3$ (296% normy celu długoterminowego i 98,6% normy poziomu docelowego), a uśredniony dla 5 kolejnych lat, od 2011 do 2014, wyniósł $17\,439\ \mu\text{g}/\text{m}^3$ (291% normy celu długoterminowego i 96,9% normy poziomu docelowego).

Benzen (C_6H_6).

Dopuszczalny poziom benzenu w powietrzu wynosi:

- dla roku kalendarzowego: $5\ \mu\text{g}/\text{m}^3$ ze względu na ochronę zdrowia ludzi;
- benzen nie jest normowany ze względu na ochronę roślin.

W 2014 r. poziom benzenu nie został przekroczony na żadnym stanowisku pomiarowym na terenie województwa śląskiego i strefy śląskiej. Wyniki modelowania matematycznego dla powiatu bieruńsko-łódzkiego z lat 2011-2013 dawały niezmiennie $3\ \mu\text{g}/\text{m}^3$.

W odniesieniu do ochrony zdrowia ludzi, ze względu na zawartość benzenu w 2013 r. cała strefa śląska wraz z Imielinem zaliczona została do klasy A, gdzie nie występują przekroczenia dopuszczalnych poziomów.

Pył zawieszony PM10.

Poziom dopuszczalny pyłu PM10 w powietrzu wynosi:

- dla 24 godzin: $50\ \mu\text{g}/\text{m}^3$ ze względu na ochronę zdrowia ludzi; dopuszczalna częstość przekraczania poziomu dopuszczalnego to 35 razy w roku;
- dla roku kalendarzowego: $40\ \mu\text{g}/\text{m}^3$ ze względu na ochronę zdrowia ludzi;
- pył PM10 nie jest normowany ze względu na ochronę roślin.

Poziom informowania społeczeństwa o ryzyku wystąpienia poziomu alarmowego wynosi $200\ \mu\text{g}/\text{m}^3 \cdot 24\ \text{h}$. Poziom alarmowy dla pyłu PM10 osiąga wartość $300\ \mu\text{g}/\text{m}^3 \cdot 24\ \text{h}$.

Ze względu na ochronę zdrowia ludzi w 2014 r. na terenie strefy śląskiej maksymalne stężenie 24-godzinne pyłu PM10 wyniosło $208\text{--}313\ \mu\text{g}/\text{m}^3$ w Pszczynie (104-157% normy, 4 razy przekroczona wartość dopuszczalna, w tym 1 raz przekroczony poziom alarmowy) oraz dla porównania po przeciwnej stronie województwa - $202\text{--}244\ \mu\text{g}/\text{m}^3$ w Cieszynie (101-122% normy i 3 razy przekroczona wartość dopuszczalna). Na położonej najbliżej względem Imielina stacji pomiarowej w Tychach (ale w strefie Aglomeracji Górnośląskiej), stężenie to wyniosło $219\ \mu\text{g}/\text{m}^3$ (110% normy). Częstości przekraczania dopuszczalnego poziomu stężeń dobowych w 2014 r. wyniosły 138 razy w roku dla stacji w nieodległej Pszczynie, 63 razy dla stacji w Cieszynie i 104 razy w Tychach.

Stężenia średnioroczne dla strefy śląskiej w 2014 r. wyniosły $28\text{--}56\ \mu\text{g}/\text{m}^3$ (70-140% normy). Na podstawie wyników modelowania matematycznego w latach 2011-2013 dla powiatu bieruńsko-łódzkiego, wskaźniki te osiągały wartości $34\text{--}46,2\ \mu\text{g}/\text{m}^3$ (85-115,5% normy).

Poziom informowania w 2014 r. został odnotowany przez 23 dni w roku w strefie śląskiej przy 38 przypadkach przekroczeń na wszystkich stacjach monitoringowych w województwie śląskim. Jest to wzrost w stosunku do 2013 r. odpowiednio o 7 dni i 4 przypadki. Poziom alarmowy w 2014 r. został osiągnięty 6-krotnie i tylko na terenie strefy śląskiej: 1 raz w Pszczynie ($313\ \mu\text{g}/\text{m}^3$) i 5 razy w Żywcu (max. $427\ \mu\text{g}/\text{m}^3$). Było to o 5 przekroczeń więcej, niż w 2013 r.

W odniesieniu do ochrony zdrowia ludzi, ze względu na zawartość pyłu PM10 w 2014 r. cała strefa śląska wraz z Imielinem zaliczona została do klasy C, gdzie występują przekroczenia poziomów dopuszczalnych 24-godzinnych i rocznych.

Metale w pyłe PM10: ołów (Pb), kadm (Cd), nikiel (Ni), arsen (As).

Ze względu na ochronę zdrowia ludzi, poziom zanieczyszczenia metalami ciężkimi w pyłe zawieszonym PM10 ocenia się w odniesieniu do:

- średniorocznego poziomu dopuszczalnego ołowiu: $0,5\ \mu\text{g}/\text{m}^3$;
- średniorocznego poziomu docelowego kadmu: $5\ \text{ng}/\text{m}^3$;
- średniorocznego poziomu docelowego niklu: $20\ \text{ng}/\text{m}^3$;
- średniorocznego poziomu docelowego arsenu: $6\ \text{ng}/\text{m}^3$;
- metale te nie są normowane ze względu na ochronę roślin.

W oparciu o dane ze stacji środkowej i południowej części województwa śląskiego, poziom ołowiu wynosi $0,02\text{--}0,03\ \mu\text{g}/\text{m}^3$. Dla najbliższej położonej stacji w Pszczynie stężenie ołowiu w 2014 r. osiągnęło wartość $0,03\ \mu\text{g}/\text{m}^3$ i spadało od 2010 r. ($0,06\ \mu\text{g}/\text{m}^3$). Na podstawie modelowania matematycznego w latach 2011-2012 na terenie powiatu bieruńsko-łódzkiego, stężenie analizowanego pierwiastka wahało się na poziomie $0,03\text{--}0,047\ \mu\text{g}/\text{m}^3$ (6-9,4% normy).

Najbliższy punkt pomiarowy pozostałych metali ciężkich znajduje się w Pszczynie. W 2014 r. stężenia średnioroczne kadmu w tych punktach pomiarowych wyniosły po $0,9\ \text{ng}/\text{m}^3$, stężenia niklu odpowiednio $3,3\ \text{ng}/\text{m}^3$, zaś stężenia arsenu $2,6\ \text{ng}/\text{m}^3$. W odniesieniu do 2013 r. odnotowano wzrost stężeń tych metali.

W kontekście ochrony zdrowia ludzi, ze względu na zawartość wszystkich metali ciężkich w 2014 r. cała strefa śląska wraz z Imielinem zaliczona została do klasy A.

Benzo(a)piren w pyłe PM10.

Ze względu na ochronę zdrowia ludzi poziom zanieczyszczenia benzo(a)pirenu w pyłe PM10 ocenia się w odniesieniu do:

- średniorocznego poziomu docelowego: 1 ng/m³;
- benzo(a)piren nie jest normowany ze względu na ochronę roślin.

Od 2010 do 2014 r. stężenia poziomu docelowego były przekraczane we wszystkich stacjach pomiarowych w strefie śląskiej i wynosiły od 3 do 14 ng/m³. W 2014 r. wartości te wahały się od 5 (Zawiercie) do 10 ng/m³ (Godów). Najbliższy Imielinowi punkt pomiarowy B(a)P znajduje się w Pszczynie, gdzie w 2014 r. odnotowano stężenie 7 ng/m³. W związku z powyższym, należy się spodziewać, że przekroczenia mają miejsce także na terenie Imielina.

W odniesieniu do ochrony zdrowia ludzi, ze względu na zawartość B(a)P w 2014 r. cała strefa śląska wraz z Imielinem zaliczona została do klasy C.

Pył zawieszony PM2,5

Poziom dopuszczalny pyłu PM2,5 w powietrzu określony został dla dwóch faz:

- 1-sza faza do 2015 r. dla roku kalendarzowego: 25 µg/m³ (powiększone o margines tolerancji wynoszący 2 µg/m³ w 2012 r. i 1 µg/m³ roku 2014), ze względu na ochronę zdrowia ludzi;
- 2-ga faza do 2020 r. dla roku kalendarzowego: 20 µg/m³ (bez marginesu tolerancji) ze względu na ochronę zdrowia ludzi;
- pył PM2,5 nie jest normowany ze względu na ochronę roślin.

W strefie śląskiej stężenia PM2,5 mierzono na 3 stanowiskach: w Złotym Potoku, Godowie i w Tarnowskich Górach, a więc w znacznym oddaleniu od Imielina. Wartości stężeń w 2014 r. wyniosły odpowiednio: 21, 40 i 34 µg/m³, a więc zostały przekroczone w 2 przypadkach. W oparciu o modelowanie matematyczne w latach 2012-2013 r. określono stężenie PM2,5 na terenie powiatu bieruńsko-lędzkiego na poziomie max. 29-35,4 µg/m³, co stanowiło 107-136% normy.

W odniesieniu do ochrony zdrowia ludzi, ze względu na zawartość pyłu PM2,5 w 2014 r. cała strefa śląska wraz z Imielinem zaliczona została do klasy C.

4.11.2. Jakość wód powierzchniowych.

Zgodnie z Ramową Dyrektywą Wodną i ustawą Prawo wodne, podstawowym elementem gospodarowania wodami powierzchniowymi jest jednolita część wód powierzchniowych (JCW), w której prowadzi się badania w celu stworzenia podstaw do podejmowania działań na rzecz poprawy stanu wód przed zanieczyszczeniem.

JCW dzieli się na naturalne, silnie zmienione (przeobrażone w wyniku działalności człowieka) lub sztuczne (powstałe w wyniku działań człowieka). Dla wód naturalnych określa się ich stan ekologiczny, natomiast dla silnie zmienionych i sztucznych - potencjał ekologiczny. Obu ww. klasyfikacji dokonuje się w pięciu klasach od I (najwyższej) do V (najniższej).

W ramach monitoringu wód powierzchniowych badania prowadzi się w sieci punktów pomiarowo-kontrolnych (ppk) monitoringu diagnostycznego, operacyjnego i badawczego. W jednym punkcie może być realizowanych kilka programów badań.

Wschodnią granicę Imielina wyznacza płynąca z północy na południe rz. Przemsza, która na wysokości miasta znajduje się w zasięgu JCW Przemsza od Białej Przemszy do ujścia (kod: PLRW200010212999). Reprezentatywne dla analizowanego terenu są dwa ppk. Pierwszy z nich, to ppk Przemsza – wodowskaz „Jeleń” (kod: PL01S1301_1721), założony w ramach monitoringu badawczego (MB). Znajduje się on na granicy Imielina, Jaworzna oraz Mysłowic i charakteryzuje wody Przemszy „wpływające” na teren miasta. Drugi ppk, to Przemsza – w Chelmku (kod: PL01S1301_1724), założony w ramach monitoringu operacyjnego (MO), reprezentujący wody spływające z Imielina. Zgodnie z Rozporządzeniem MŚ z dnia 15 listopada 2011 w sprawie form i sposobu prowadzenia monitoringu jednolitych części wód powierzchniowych i podziemnych (Dz. U. Nr 258, poz. 1550), monitoring operacyjny ustanawia się w JCWP, w celu ustalenia stanu i zmian tych części wód powierzchniowych, które uznano za zagrożone nieosiągnięciem celów środowiskowych. Monitoring badawczy ustanawia się w JCWP dla wyjaśnienia przyczyn jakichkolwiek przekroczeń i nieosiągnięcia celów środowiskowych, w tym określenia wielkości i wpływu przypadkowego zanieczyszczenia. W analizowanym przypadku rzeka Przemsza należy do zagrożonych ze względu na bardzo silną antropopresję związaną z przepływaniem przez wschodnią część Górnośląskiego Okręgu Przemysłowego.

W tabeli nr 7 zestawiono stan rzeki Przemszy we wskazanych ppk. Dane pochodzą z opracowania WIOŚ Katowice z lat 2012-2015 r. i obejmują dane z 2014 r. lub starsze.

Jak widać, stan wód Przemszy na obu stanowiskach pomiarowych jest zły. Zwracają uwagę szczególnie zanieczyszczenia chemiczne: obecność talu (choć na granicy stężenia dopuszczalnego) oraz substancji priorytetowych (pestycydów) i WWA. Są to bardzo toksyczne zanieczyszczenia, których obecność wynika z odprowadzania lub niezamierzonego przenikania zanieczyszczeń przemysłowych do wód powierzchniowych. Tal był niegdyś używany jako dodatek do truteczności przeciwko gryzoniom, obecnie ma zastosowanie w technologiach metalurgii srebra i ołowiu, do produkcji fotokomórek oraz przyrządów i soczewek. Pestycydy, nawet te, które nie są obecnie produkowane i których użytkowanie jest zabronione (DDT) nadal stanowią realne zagrożenie. Mogą być stosowane przez osoby prywatne, posiadające stare zapasy, lub przenikać np. z dzikich wysypisk. Źródłem WWA jest przemysł hutniczy i koksowniczy,

ciągi komunikacyjne oraz większość procesów pirolitycznych, w tym nawet wypalanie traw. WWA są praktycznie nierozpuszczalne w wodzie, naturalnie sedymentują i stanowią zanieczyszczenie przede wszystkim osadów dennych. Należy zdawać sobie sprawę, że Przemsza odwadnia najbardziej uprzemysłowioną część GOP, ze stanowiącą dziedzictwo lat powojennych infrastrukturą – często przestarzałą i nieszczelną, dlatego jeszcze przez wiele lat należy spodziewać się obecności tego typu zanieczyszczeń. Na pozostałych ciekach płynących w obrębie miasta, głównie cieku Imielinka, nie zostały założone punkty monitoringowe WIOŚ.

tab. 7. Klasyfikacja stanu ekologicznego i chemicznego rz. Przemszy w JCWP obejmującym analizowany teren w Imielinie (dane WIOŚ 2015 r.).

nazwa JCWP	kod JCWP	kod ppk	nazwa ppk	silnie zmieniona lub sztuczna JCWP T/N	elementy biologiczne	wskaźniki przekraczające dla elementów biologicznych	elementy hydromorfologiczne	elementy fizykochemiczne	wskaźniki przekraczające dla elementów fizykochemicznych	stan / potencjał ekologiczny	specyficzne zanieczyszczenia syntetyczne i niesyntetyczne	substancje szczególnie szkodliwe dla środowiska wodnego – priorytetowe	inne substancje zanieczyszczające	stan chemiczny	czy występuje na obsz. chronionym T/N
Przemsza od Białej Przemszy do ujścia	PLRW200010212999	PL01S1301_1721	Przemsza - wodowskaz „Jeleń”	N	V ³⁾	makrobezkręgowce bentosowe ³⁾	I ²⁾	PSD ²⁾	no	Zły ¹⁾ (V kl.)	II (ze wzgl. na stęż.: TI)	- chlorofenwinfos; - heksachlorocykloheksan.	- aldryna, - dieldryna, - endryna, - izodryna, - DDT	PSD	T
		PL01S1301_1724	Przemsza w Chełmku	N	V ³⁾	makrobezkręgowce bentosowe ³⁾	I ¹⁾	PSD ¹⁾	przewodność, subst. rozp., chlorki, magnez, tw.ogólna ¹⁾	Zły ¹⁾ (V kl.)	II (ze wzgl. na stęż.: B, Zn, TI, fenole)	- chlorofenwinfos; - heksachlorocykloheksan; - benzo(g,h,i) perylen; - indeno(1,2,3-cd)piren.	- aldryna, - dieldryna, - endryna, - izodryna, - DDT	PSD	T

¹⁾ Dane dziedziczone z 2013 r.

²⁾ Dane dziedziczone z 2012 r.

³⁾ Dane dziedziczone z 2011 r.

⁴⁾ Dane dziedziczone z 2010 r.

PSD – przekroczone stężenia średnioroczne i maksymalne

no – nie określono

N – nie

tab. 8. Klasyfikacja stanu ekologicznego i chemicznego w JCWP monitoringu obszarów chronionych w Imielinie (dane WIOŚ 2013 i 2014 r.).

nazwa JCWP	kod JCWP	kod ppk	nazwa ppk	obsz. chron. ze wzgl. na pobór wód dla zaopatrzenia ludności	obsz. chron. ze wzgl. na gat. zwierząt i siedliska	obsz. chron. ze wzgl. na cele rekreacyjne, w tym kąpieliska	obsz. chron. wrażliwe na eutrofizację związ. z zaniecz. komunalnymi	obsz. chron. narażone na zaniecz. związ. azotu pochodz. rolniczego	stan / potencjał ekologiczny w obszarach chronionych
Przemsza od Białej Przemszy do ujścia	PLRW200010212999	PL01S1301_1721	Przemsza - wodowskaz „Jeleń”	nb	N ³⁾	nb	N ²⁾	nb	Zły
		PL01S1301_1724	Przemsza w Chelmku	nb	nb	nb	N ¹⁾	nb	Zły

¹⁾ Dane z 2013 r.

²⁾ Dane dziedziczone z 2011 r.

³⁾ Dane dziedziczone z 2010 r.

nb – nie badano

T – spełnia; N – nie spełnia

Charakterystycznym elementem sieci hydrologicznej przedmiotowego miasta jest Zbiornik Imieliński o powierzchni ok. 700 ha, powstały w połowie lat 70-tych ubiegłego wieku w miejscu wyrobiska piasków podsadzkowych, stanowiący jeden z rezerwuarów wody pitnej i przemysłowej dla Śląska i Zagłębia. Zlokalizowany na prawym brzegu rzeki Przemszy został oddzielony od niej obwałowaniem. Właścicielem i zarządcą zbiornika jest Przedsiębiorstwo Usług Wodociągowych HKW Sp. z o.o. w Dąbrowie Górniczej. Akwen zasila czysta woda z systemu rzek Soły i Skawy, biegnąca rurociągami przez przepompownie w Broszkowicach koło Oświęcimia i powyżej jazu w Grodzisku. W bilansie wodnym, przerzut wody z tych rzek stanowi ok. 86%, resztę - opady atmosferyczne.

Wodę ze zbiornika pobiera Górnośląskie Przedsiębiorstwo Wodociągów (GPW) Katowice (>21 mln m³/rok), MZGK Chelmek (ok. 0,5 mln m³/rok) i HKW Sp. z o.o. (ok. 18 mln m³/rok na cele przemysłowe i pitne). Ujęcie „Dzieńkowice” (w zarządzie GPW Katowice) znajduje się w zachodniej części akwenu (gmina Chelm Śląski). Na terenie Imielina występuje jedynie Zakład Uzdatniania Wody „Dzieńkowice”.

Woda w zbiorniku jest miękka, o bardzo dobrych parametrach fizykochemicznych i bakteriologicznych, spełniająca wymagania normatywne dla wód pitnych (klasa A1), wymagająca typowego uzdatniania, w szczególności utleniania, koagulacji, flokulacji, dekantacji, filtracji, adsorpcji na węglu aktywnym i dezynfekcji. Podlega ona stałym badaniom jakości.

W 2007 r. przeprowadzono badania osadów dennych i wód zbiornika pod kątem zawartości: Ag, Al, As, B, Ba, Ca, Cd, Cl, Co, Cr, Cu, Fe, K, Li, Mg, Mn, Mo, Na, Ni, P, Pb, Rb, Sb, SiO₂, SO₄, Ti, Tl, U, Zn (Biel, Pasieczna 2012). Na ich podstawie stwierdzono, że wody wyróżniają się bardzo małymi zawartościami ww. składników nie tylko w porównaniu do wód Przemszy i cieków Imielinka, ale i w kontekście geochemicznego regionu śląsko-krakowskiego i Polski. Zawartości Ag, As, Cd, Cr, Pb, Ti, Tl i Zn okazały się być poniżej granicy oznaczalności. Także osady zbiornika wyróżniają się bardzo wysoką czystością, a zawartość ww. pierwiastków i związków jest znacznie niższa od tła geochemicznego regionu. Ag, Hg i Cd występują poniżej granicy oznaczalności. Świadczy to o braku lub o bardzo małym wpływie zanieczyszczeń antropogenicznych, charakterystycznych choćby dla wód Przemszy i Imielinki.

4.11.3. Jakość wód podziemnych.

Wody podziemne bada się w ramach monitoringu jednolitych części wód podziemnych (JCWPd), w celu właściwej ochrony i gospodarowania ich zasobami. Analizy te prowadzone są w zakresie m.in. elementów fizykochemicznych i ilościowych zgodnie z Rozporządzeniem MŚ z dnia 15 listopada 2011 w sprawie form i sposobu prowadzenia monitoringu jednolitych części wód powierzchniowych i podziemnych (Dz. U. Nr 258, poz. 1550).

Klasyfikację wód podziemnych prowadzi się zgodnie z Rozporządzeniem MŚ z dnia 23 lipca 2008 r. w sprawie kryteriów i sposobu oceny stanu wód podziemnych [Dz. U. Nr 143, poz. 896] w pięciostopniowej skali dla elementów fizykochemicznych i chemicznych.

Badania stanu chemicznego na terenie województwa śląskiego w 2014 r. prowadzono w ramach monitoringu diagnostycznego (wszystkie JCWPd) i operacyjnego (JCWPd zagrożone, narażone lub o słabym stanie chemicznym). W granicach administracyjnych Imielina znajdują się 2 monitoringowe punkty pomiarowe dla wód podziemnych.

Analizowana jednostka położona jest w obrębie JCWPd-146 oraz w zasięgu GZWP-452 Zbiornik Chrzanów, wykształconych w utworach triasowych. W ramach monitoringu operacyjnego wód podziemnych, na terenie Imielina badane są wody tego poziomu w dwóch studniach wierconych:

- nr 1223 – wody o zwierciadle napiętym nawierconym na głębokości 43 m p.p.t. w trასie środkowym i dolnym;
- nr 2245 – wody o zwierciadle swobodnym nawierconym na głębokości 34 m p.p.t. w trასie środkowym.

W obu przypadkach wody należą do III klasy jakości, a wskaźnikiem określającym przynależność do III klasy są azotany (NO₃). W klasie II mieszczą się: temperatura, Mg, SO₄, Ca, HCO₃. Ich jakość nie uległa zmianie od 2010 r.

Czwartorzędowy poziom wodonośny nie został wydzielony, choć w naturalny sposób może występować lokalnie. Istnieje ponadto możliwość wykorzystywania go do celów prywatnych, ale zmiany stosunków wodnych w związku z działalnością górniczą oraz podatność na zanieczyszczenia antropogeniczne nie sprzyjają jego wykorzystywaniu. Brak jest jakichkolwiek danych o zasięgu jego występowania i zasobności.

4.11.4. Jakość gleb.

W ramach monitoringu jakości gleb prowadzi się dwa zadania:

- monitoring jakości gleb użytkowanych rolniczo;
- identyfikację terenów, na których nastąpiło przekroczenie standardów jakości gleby i ziemi.

Ocenę wyników dokonuje się w oparciu o Rozporządzenie MŚ z 9 września 2002 r. w sprawie standardów jakości gleby oraz standardów jakości ziemi (Dz. U. Nr 165, poz. 1359), natomiast dla zanieczyszczenia gleb metalami ciężkimi i siarką, stosuje się także wytyczne Instytutu Uprawy, Nawożenia i Gleboznawstwa w Puławach (1995). W rozporządzeniu podano wartości dopuszczalne substancji (bez klasyfikacji) w różnych grupach gruntów, natomiast w wytycznych IUGN stopień zanieczyszczenia metalami ciężkimi sklasyfikowano w następującej sześciostopniowej skali:

- stopień 0 – zawartość naturalna;
- stopień I – zawartość podwyższona;
- stopień II – słabe zanieczyszczenie;
- stopień III – średnie zanieczyszczenie;
- stopień IV – silne zanieczyszczenie;

- stopień V – bardzo silne zanieczyszczenie.

Według wytycznych IUGN, poziom zanieczyszczenia siarką siarczanową w powierzchniowej warstwie gleb klasyfikuje się w czterostopniowej skali:

- I – zawartość niska (naturalna);
- II – zawartość średnia (naturalna);
- III – zawartość wysoka (naturalna);
- IV – zawartość podwyższona antropogenicznie.

Analizy jakości gleb na poziomie krajowym prowadzone są w cyklach 5-letnich przez Instytut Uprawy, Nawożenia i Gleboznawstwa w Puławach. Ostatnie badania przeprowadzono w 2010 r. Bezpośrednio na terenie Imielina nie prowadzi się monitoringu jakości gleb użytkowanych rolniczo. Na obszarze województwa śląskiego zlokalizowanych jest 18 punktów badawczych. Najbliższy Imielinowi punkt monitoringowy znajduje się w Piekarach Śląskich (nr 335) oraz w Mokrem - w gminie Mikołów (nr 333). Na stanowisku w Piekarach odnotowano ponadnormatywny poziom kadmu, cynku i ołowiu, natomiast w Mokrem żaden z tych, ani pozostałych badanych pierwiastków, nie przekroczył poziomu dopuszczalnego dla użytków rolnych.

Potencjalne grunty rolne na terenie miasta stanowią ok. 40% powierzchni. Przydatność gleb do produkcji rolnej na terenie Imielina jest niska, dominują gleby kompleksu 6. – żyniego słabego i 7. – żyniego bardzo słabego. Znaczna powierzchnia gruntów jest odlogowana (ponad 70%). Skład chemiczny gleb w sposób szczegółowy badano pod koniec ubiegłego wieku (Wyżgolik, 1999). Na podstawie ww. analiz stwierdzono podwyższoną zawartość metali ciężkich: kadmu, cynku i ołowiu, przy czym oprócz zanieczyszczeń przemysłowych, zasadniczy wpływ ma tu tło geochemiczne i występowanie w podłożu kruszczonośnych dolomitów triasowych, zasobnych w te metale, oraz obecność starych aluwii rzecznych po dawnych stanach powodziowych, które są również bogate w te metale. Studium obszary te w zachodniej części miasta w rejonie Starej i Nowej Gaci i Wiosek ozanacza jako tereny o wysokim stopniu zanieczyszczenia kadmem, co jednak nie przekłada się na żadną konkretną przyczynę – brak tam zakładów przemysłowych, brak też wyraźnie stwierdzonej korelacji między opadem pyłowym (przemysłowym), a zanieczyszczeniem gleb w tym rejonie (Wach i in., 2007).

Od lat dla województwa śląskiego problemem jest spadek wartości pH przy jednoczesnym podwyższonym poziomie zawartości metali śladowych oraz związane z tym ryzyko uruchamiania metali. Teren powiatu bieruńsko-łężyńskiego, wg danych z 2005 r. (Adrianek, Skowronek 2005), odznaczał się bardzo wysokim odsetkiem gleb rolnych zakwaszonych 70-80%, zaś wapnowania wymagało blisko 70%. Tyle samo gleb wykazywało potrzebę nawożenia związkami fosforu i potasu, zaś nieco mniej (40-50%) - magnezu.

4.11.5. Klimat akustyczny.

Dokumentem normującym poziom hałasu przemysłowego i komunikacyjnego w środowisku jest Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 1 października 2012 r., zmieniającym rozporządzenie w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. poz. 1109; t.j.: Dz. U. 2014, poz. 112). Wartości ww. wskaźnika uzależniono od funkcji urbanistycznej terenu (tj. przeznaczenia).

Hałas może być też rozpatrywany w kategoriach subiektywnych, co stanowiła przedmiot opracowania Państwowego Zakładu Higieny dla hałasu komunikacyjnego. Wg sporządzonej klasyfikacji, uciążliwość odnosząca się do wartości poziomu równoważnego LAeq jest następująca:

- mała uciążliwość: LAeq < 52dB;
- średnia uciążliwość: 52dB < LAeq < 62 dB;
- duża uciążliwość: 63 dB < LAeq < 70 dB;
- bardzo duża uciążliwość: LAeq > 70 dB.

W Imielinie w 2014 r. w ramach monitoringu hałasu dla województwa śląskiego, przeprowadzono planowe pomiary hałasu komunikacyjnego. Badania wykonano w punktach pomiarowych przy ul. Imielińskiej, przy drodze wojewódzkiej nr 934. Analizom poddano: długookresowy średni poziom dźwięku A, wyznaczony w ciągu wszystkich dób roku z uwzględnieniem pory dnia, wieczoru i nocy (LDWN), długookresowy średni poziom dźwięku A, wyznaczony w ciągu wszystkich pór nocy w roku (LN), oraz równoważny poziom dźwięku A dla pory dnia (LAeq D) i nocy (LAeq N). Na podstawie ww. pomiarów uzyskano następujące wyniki:

- LDWN: 74,8-75,1 dB;
- LN : 56,5-56,8 dB;
- LAeq D: 73,1-73,4 dB;
- LAeq N: 58,0-58,4 dB.

Brak jest szczegółowych danych WIOŚ, dotyczących lokalizacji punktów pomiarowych, dlatego trudno wnioskować o wszystkich przekroczeniach poziomu hałasu. Zakładając jednak najwyższe dopuszczalne normy przyjęte dla terenów zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej oraz mieszkaniowo-usługowej, należy stwierdzić następujące przekroczenia:

- LDWN: 7,1 dB;
- LN : brak przekroczeń;
- LAeq D: 8,4 dB;
- LAeq N: 2,4 dB.

Droga DW934 przenosi bardzo duży ruch samochodowy, tj. ponad 13 tys. poj./dobę od strony Mysłowic i prawie 9,9 tys. od strony Oświęcimia (GPR 2010). Stanowi ona naturalny zjazd ze wschodniej obwodnicy GOP (DK1) w kierunku Oświęcimia. Również trasy S1 i autostrada A4 uznaje się za znaczne emitory hałasu. Natomiast na terenie Imielina nie przeprowadzono planowych badań monitoringowych hałasu przemysłowego, nie występują tu jednak potencjalne emitory tego typu, tj. duże zakłady itp..

4.11.6. Promieniowanie elektromagnetyczne.

W latach 2008-2013 WIOŚ w Katowicach przeprowadził dwa cykle badań w zakresie monitoringu pól elektromagnetycznych na terenie województwa śląskiego. Podstawą analiz było Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 12 listopada 2007 r. w sprawie zakresu i sposobu prowadzenia okresowych badań pól elektromagnetycznych w środowisku (Dz. U. Nr 221, poz. 1645) oraz Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 30 października 2003 r., w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku oraz sposobów sprawdzania dotrzymania tych poziomów (Dz. U. Nr 192, poz. 1882 i 1883).

W sierpniu 2012 r. na terenie Imielina dokonano badań w ramach II cyklu pomiarowego monitoringu 2008-2013. Stanowisko zlokalizowano przy ul. Sapety. Sąsiedztwo terenu badań stanowiła luźna zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna, obiekty związane ze stałym i czasowym pobytem dzieci i młodzieży oraz cmentarz parafialny. W promieniu 300 m od punktu pomiaru nie znajdowały się żadne instalacje radiokomunikacyjne, radiolokacyjne, radionawigacyjne, emitujące pola elektromagnetyczne do środowiska. Najbliższy budynek mieszkaniowy zlokalizowany był w odległości 45 m. Natężenie pola elektromagnetycznego badane dla zakresu 100 kHz-3GHz wyniosło 0,16 V/m, co było wartością znacznie poniżej normy równej 20 V/m.

Wg danych dla całego województwa śląskiego, żaden z 270 pomiarów, wykonanych w ramach wspomnianych badań monitoringowych, nie przekroczył normy. Najwyższa odnotowana wartość wyniosła 2,82 V/m, zaś średnia - 0,36 V/m.

5. Stan dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej.

5.1. Rys historyczny.

Pierwsza udokumentowana wzmianka o Imielinie pochodzi z 8 lipca 1386 roku. Książę Jan II nadaje w niej Szczepanowi Stopce i synowi Piotrowi 1/8 łanu ziemi w przysiółku Imielin.

W 1391 roku Książę Jan II napadł na zamek biskupa krakowskiego Jana z Radliczyc Lipowiec, położony 20 km na wschód od Imielina. Ponieważ nie mógł go zdobyć i ograbić, więc z zemsty spustoszył i spalił okoliczne wioski należące do biskupa krakowskiego. Wobec takiego postępowania księcia, biskup krakowski wniósł skargę do króla czeskiego Wacława Luksemburskiego, który polecił Janowi II, aby się upokorzył i uczynił zadość żądaniom biskupa. Król czeski nie chciał, aby skarga biskupa trafiła do króla polskiego, którym był wówczas Władysław Jagiełło, a którego władza z roku na rok była potężniejsza. W dodatku król czeski był związany sojuszem z władcą polskim. Na skutek tego, w dniu 23 sierpnia 1391 roku zwołano do Opawy przedstawicieli - księcia Jana II i biskupa krakowskiego, a książę Jan II podpisał dokument, na mocy którego, oddał biskupowi trzy wioski: Chełm, Imielin i Kosztowy położone po prawej stronie Przemszy. W dokumencie podkreślono, że biskup krakowski otrzymuje te wioski z pełnymi prawami suwerenności „*cum omni jure nostro ducale*”, i że z racji ich posiadania, nie będzie składał żadnego lenna. Od tego roku Chełm, Kosztowy i Imielin należały do Polski, jako wsie królewskie, aż do pierwszego rozbioru Polski w roku 1772. Ponownie przyłączono je w czasie wojen napoleońskich.

Z chwilą likwidacji Księstwa Warszawskiego, ziemie te zajęły wojska rosyjskie, a następnie umową zawartą w 1817 r. między Prusami, Austrią i Rosją, Chełm, Kosztowy i Imielin objęły we władanie Prusacy. Granicą między Prusami i Austrią na tym odcinku stała się rzeka Przemsza. Z 1818 roku pochodzi najstarsza pieczęć, na której widnieje herb Imielina – kaplica przydrożna, z kopułą na wierzchu, z drzwiami i oknem od frontu. Widniejąca na herbie zabytkowa kapliczka Matki Bożej Częstochowskiej pochodzi z 1706 r. i położona jest w urokliwym parku w ścisłym centrum miasta. Na terenie Imielina zachowały się także, pochodzące przeważnie z końca XIX wieku, przydrożne krzyże i kapliczki. W 1900 roku Imielin liczył 2614 osób, a w 1911 r. utworzono filię duszpasterską. Prusacy panowali aż do wybuchu I Powstania Śląskiego w roku 1919. W 1926 r. zbudowano linię elektryczną.

27 stycznia 1945 r., po pięciu latach niewoli, Imielin wyzwolony został spod okupacji hitlerowskiej. Dla małej miejscowości, liczącej wówczas 5 tysięcy mieszkańców, nastaje nowy etap – społecznego i gospodarczego rozwoju. Po wojnie w 1945 roku do Imielina została przyłączona wioska Gać, założona przez odsadników niemieckich. W 1957 r. gromada Imielin podniesiona zostaje do rangi osiedla, a 1 stycznia 1967r. otrzymuje prawa miejskie.

Na skutek, dokonanych w 1975 roku, zmian administracyjnych, analizowaną jednostkę pozbawiono praw miejskich i włączono do miasta Tychy, a 1 lutego 1977 r., z inicjatywy mieszkańców, został włączony do miasta Mysłowice, stając się jego dzielnicą. Ponownie prawa miejskie otrzymał 1 stycznia 1995 r. Z dniem 1 stycznia 1999 r., w związku z nowym podziałem administracyjnym kraju, Imielin został włączony do powiatu tyskiego i województwa śląskiego. Od 1 stycznia 2002 powiat tyski funkcjonuje pod nazwą - bieruńsko-lędziński.

Uzyskanie samodzielności zapewniło miastu prężny rozwój, a na jego terenie powstało wiele obiektów użyteczności publicznej oraz sieć kanalizacji sanitarnej, mechaniczno-biologiczna oczyszczalnia wraz z zapleczem socjalno-technicznym dla potrzeb zbiorowego zaopatrzenia w wodę i odprowadzania ścieków. Miasto inwestuje w infrastrukturę techniczną: modernizuje i buduje drogi, chodniki, parkingi, oświetlenie uliczne. Strategia miasta sprzyja rozwojowi małej

i średniej przedsiębiorczości. Na terenie miasta odbywają się Powiatowe Targi Przedsiębiorczości i Ekologii organizowane przez Powiat Bieruńsko - Łęczyński, których współorganizatorem jest miasto Imielin. Dzięki położeniu w południowo-wschodniej części Województwa Śląskiego, dogodnemu połączeniu autostradą A-4 z Katowicami i pozostałymi miastami aglomeracji śląskiej, Imielin stał się atrakcyjnym miejscem do zamieszkania.

5.2. Zabytki wpisane do rejestru zabytków.

tab. 9. Zabytki wpisane do rejestru zabytków.

lp.	ZABYTEK	OPIS	rejestr zabytków: A/721/66, 15.06.1966
1.	Kaplica pod wezwaniem Matki Boskiej Częstochowskiej	Kaplica z XVIII wieku, barokowa, murowana, potynkowana, czworoboczna, od frontu niska trójkondygnacyjna wieża na planie prostokąta ze sklepioną kruchtą w przyziemiu. Granice ochrony obejmują całość obiektu i najbliższe otoczenie.	
	LOKALIZACJA		
	ulica Imielińska		

ZAŁĄCZNIK MAPOWY

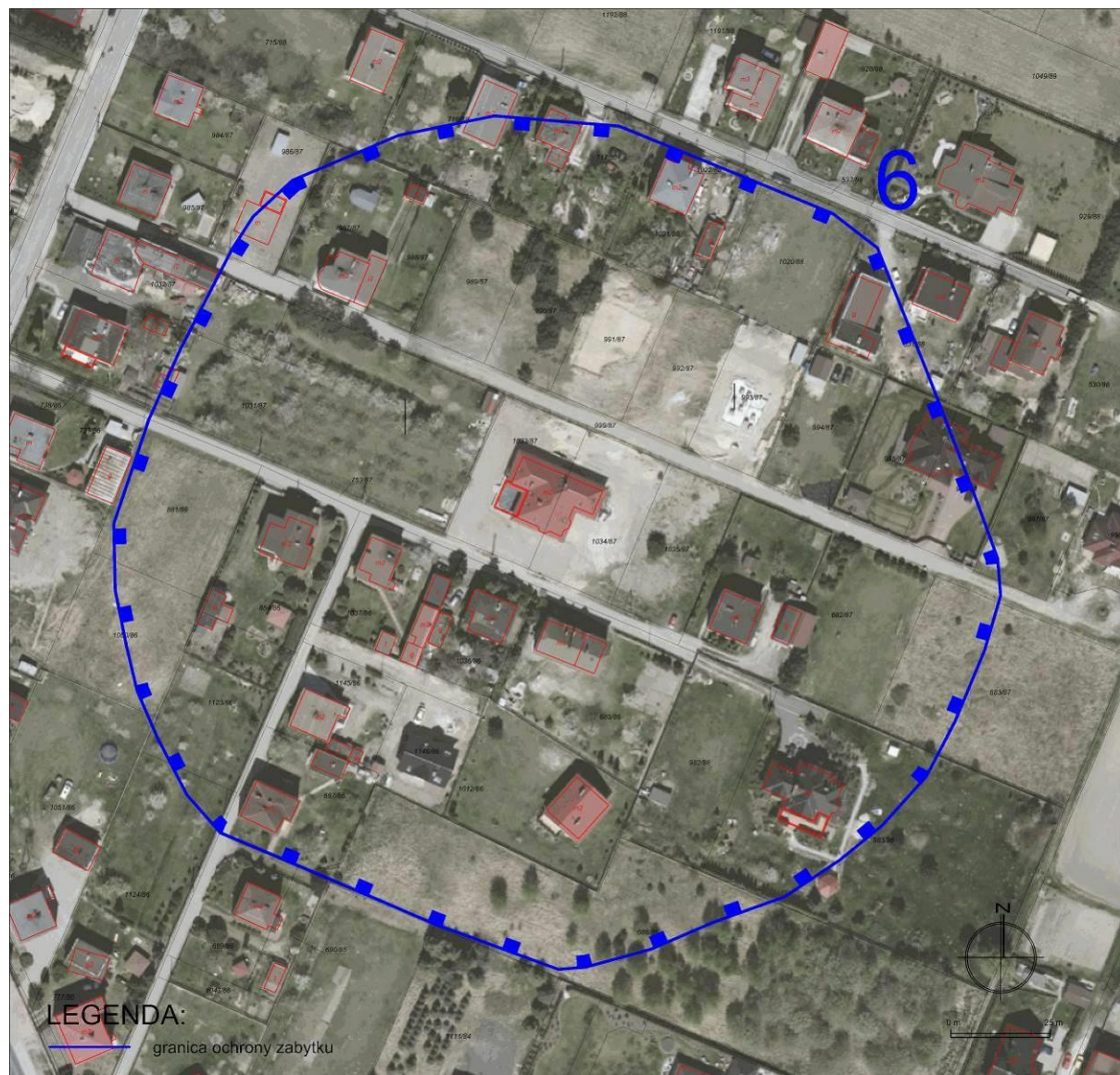

lp.	ZABYTEK	OPIS	rejestr zabytków: A/722/66, 15.06.1966
2.	Budynek mieszkalny	Budynek mieszkalny, z XIX wieku, murowany, potynkowany, prostokątny; wewnątrz stropy belkowane. Granice ochrony obejmują całość obiektu. Obiekt nie istnieje – przewidziany do skreślenia z rejestru zabytków.	
	LOKALIZACJA		
	ulica Brata Alberta 32		
lp.	ZABYTEK	OPIS	rejestr zabytków: A/723/66, 15.06.1966
3.	Budynek mieszkalny	Budynek mieszkalny, z XIX wieku, murowany, potynkowany, prostokątny; wewnątrz stropy belkowane. Granice ochrony obejmują całość obiektu.	
	LOKALIZACJA		
	ulica Brata Alberta 48		
			
lp.	ZABYTEK	OPIS	rejestr zabytków: A/724/66, 15.06.1966
4.	Budynek mieszkalny	Budynek mieszkalny, z XIX wieku, murowany, potynkowany, prostokątny; wewnątrz stropy belkowane. Granice ochrony obejmują całość obiektu.	
	LOKALIZACJA		
	ulica Brata Alberta 52		
			

3. i 4.	ZAŁĄCZNIK MAPOWY		
	 LEGENDA: — granica ochrony zabytku		
lp.	ZABYTEK	OPIS	rejestr zabytków: A/725/66, 15.06.1966
5.	Młyn wodny z częścią mieszkalną	Młyn wodny z częścią mieszkalną, z XIX wieku, drewniany na rzucie prostokąta. Granice ochrony obejmują całość obiektu i wyposażenie wnętrza. Obiekt nie istnieje – przewidziany do skreślenia z rejestru zabytków.	
	LOKALIZACJA ulica Wandy 40		
lp.	ZABYTEK	OPIS	rejestr zabytków: C/1340/86, 26.01.1987
6.	Stanowisko archeologiczne nr 4 – osada z zespołem pieców prażalniczych	Granice ochrony obejmują teren między ulicą Turystyczną i Imielińską, od południowego wschodu ograniczony drogą polną.	

6.

ZAŁĄCZNIK MAPOWY

5.3. Zabytki wpisane do wojewódzkiej ewidencji zabytków

tab. 10. Zabytki wpisane do wojewódzkiej ewidencji zabytków.

lp.	obiekt	ulica	zdjęcie obiektu
1.	budynek mieszkalny murowany	ul. Adamskiego 1	
2.	budynek mieszkalno – usługowy murowany	skrzyżowanie ulic Adamskiego i Dunikowskiego	
3.	budynek mieszkalno – usługowy – kamienica murowana	ul. Świętego Brata Alberta 16	

4.	budynek mieszkalny murowany	ul. Dunikowskiego 1	
5.	Urząd Miasta i Gminy Imielin	ul. Imielińska 81	
6.	Plebania	ul. Imielińska 89	
	uwagi		
	Prawdopodobnie z początku XX w.		
7.	Kościół p.w. Matki Boskiej Szkaplerznej	ul. Imielińska 89	
	uwagi		
	Powstał w latach 1909 – 1912, rozbudowany w latach 50. XX wieku.		

obiekty wykazane na załączniku graficznym w skali 1:10000

5.4. Obiekty przewidziane do objęcia ochroną.

5.4.1. Obiekty przewidziane do ujęcia w gminnej ewidencji zabytków.

tab. 11. Obiekty przewidziane do ujęcia w gminnej ewidencji zabytków.

lp.	obiekt	ulica	zdjęcie obiektu
1.	budynek mieszkalny	ul. Apteczna 16	
2.	budynek mieszkalny	ul. Pokoju 3	
3.	budynek mieszkalny	ul. Księdza Pawła Pośpiecha 7	

4.	Budka dróżnicza PKP Imielin	ul. Świętego Brata Alberta 34	
obiekty wykazane na załączniku graficznym w skali 1:10000			

5.4.2. Obiekty wskazane do ochrony prawem miejscowym - miejsca kultu i pamięci.

tab. 12. Obiekty wskazane do ochrony prawem miejscowym – miejsca kultu i pamięci.

lp.	obiekt	adres	zdjęcie obiektu/obiektów
1.	Krzyż murowany	ul. Generała Józefa Hallera 28	
2.	Krzyż murowany	ul. Imielińska 129	

3.	Krzyż murowany	Na skrzyżowaniu ulic Karola Miarki i Imielińskiej, w pobliżu adresu Karola Miarki 2.	 A photograph of a stone cross monument located at the intersection of Karola Miarki and Imielińskiej streets. The cross is white with a brown base and is surrounded by a large tree and some greenery. In the background, there are residential buildings and parked cars.
4.	Krzyż murowany	Na skrzyżowaniu ul. Poniatowskiego, w pobliżu adresu ul. Poniatowskiego 58.	 A photograph of a stone cross monument located at the intersection of ul. Poniatowskiego. The cross is white with a brown base and is surrounded by a large tree and some greenery. In the background, there are residential buildings and parked cars.
5.	Krzyż murowany	ul. Księdza Piotra Ściegiennego 18	 A photograph of a stone cross monument located in a residential area. The cross is white with a brown base and is surrounded by a large tree and some greenery. In the background, there are residential buildings and parked cars.

6.	Krzyż murowany	ul. Księdza Piotra Ściegiennego, naprzeciwko kopalni Dolomitu Imielin, najbliższa zabudowa przy adresie ul. Księdza Piotra Ściegiennego 10a	
7.	Krzyż murowany	ul. Generała Władysława Sikorskiego 42	

8.	Krzyż murowany	ul. Wyzwolenia 60 boczna (Sargany)	
uwagi			
Wraz z grobami mieszkańców Imielina zmarłych na Cholerę w 1847r.			
9.	Krzyż murowany	ul. Zachęty 21	

10.	Kopiec Wolności	ul. Wyzwolenia 51D	
	uwagi		
	Kopiec ufundowany przez społeczność Imielina, poświęcony pamięci poległych w Powstaniach Śląskich i innych walkach.		

obiekty wykazane na załączniku graficznym w skali 1:10000

5.5. Zabytki chronione prawem miejscowym.

tab. 13. Zabytki chronione prawem miejscowym.

lp.	obiekt	lokalizacja	charakterystyka
1.	Uchwała Nr XLVI/224/2006 Rady Miasta Imielin z dnia 25 października 2006r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru miasta Imielin w rejonie ulicy Nowozachęty, od ulicy Łąkowej, Imielińskiej, przez część ulicy Sapety, Wandy, Bartniczej do ulicy Wodnej.		
1.1	kapliczka przydrożna	ul. Poniatowskiego	
2.	Uchwała Nr VII/34/2011 Rady Miasta Imielin z dnia 27 kwietnia 2011 roku w sprawie: uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Imielin w rejonie ulic Grzybowej, Kordeckiego, Karolinki, Liliowej i Imielińskiej.		
2.1	krzyż drewniany	ul. Grzybowa	
3.	Uchwała Nr VII/35/2011 Rady Miasta Imielin z dnia 27 kwietnia 2011 w sprawie: uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Imielin w rejonie ulic Satelickiej, Kolejowej, Drzymały, Dobrej i Wyzwolenia.		
3.1	krzyż przydrożny	u zbiegu ulic: Imielińskiej i Miarki	
4.	Uchwała Nr XXVIII/175/2013 Rady Miasta Imielin z dnia 27 lutego 2013 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Imielin w rejonie ulic Wyzwolenia, Ściegiennego, Poniatowskiego i Nowozachęty.		

4.1	krzyż przydrożny	ul. Wyzwolenia bocznej (Sargany)	Poświęcony zmarłym na cholere, z 1872 r.
4.2	Kopiec Wolności	ul. Wyzwolenia	Ku czci poległych w 1945 r.
4.3	kapliczka przydrożna	ul. Ściegiennego	Słupowa pod wezwaniem św. Jana Nepomucena, kwadratowa, zbudowana z kamienia łupanego, tynkowana, z 1870 r.
obiekty wykazane na załączniku graficznym w skali 1:10000			

5.6. Strefy ochrony konserwatorskiej i archeologicznej chronione prawem miejscowym oraz wykazane w obowiązującym studium

W obowiązującym Studium, tzn. „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Imielin, II edycja” przyjętym uchwałą Nr XXXV/147/2009 Rady Miasta Imielin z dnia 25 września 2009r. zaproponowano wyznaczyć strefę ochrony konserwatorskiej ekspozycji od kopca Wolności ku czci poległych w 1945r. – ul. Wyzwolenia.

Ustalenia, wytyczne i postulaty konserwatorskie dla strefy:

- całkowity zakaz realizacji nowej zabudowy;
- bezwzględny zakaz ustawiania różnych obiektów w tym między innymi reklam, tablic informacyjnych itp.;
- zakaz naruszania krajobrazowej kompozycji przestrzennej;
- kształtowanie zieleni w sposób harmonijny.

Dla wspomnianego obszaru został sporządzony plan miejscowy przyjęty Uchwałą Nr XXVIII/175/2013 Rady Miasta Imielin z dnia 27 lutego 2013 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Imielin w rejonie ulic Wyzwolenia, Ściegiennego, Poniatowskiego i Nowozachęty. Zgodnie z wskazaniami w studium, w planie miejscowym wyznaczono strefę ochrony ekspozycji Kopca Wolności na mocy prawa miejscowego, a w jej obrębie ustalono:

- a) zakaz lokalizowania zabudowy, z wyjątkiem terenów: A13.MN, A14.MN(ZP);
- b) zakaz lokalizowania reklam;
- c) zakaz naruszania topografii terenu zakłócającej ekspozycję kopca;
- d) kształtowanie zieleni, w sposób zachowujący ekspozycję kopca.

Obowiązujące Studium nie wyznacza innych stref ochrony konserwatorskiej i archeologicznej.

Dwa spośród obowiązujących planów miejscowych wyznaczają strefy ochrony stanowiska archeologicznego, są to:

- Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego miasta Imielin w rejonie ulic Satelickiej, Kolejowej, Drzymały, Dobrej i Wyzwolenia, przyjęty Uchwałą Nr VII/35/2011 Rady Miasta Imielin z dnia 27 kwietnia 2011 r. Zapis w planie: „W granicach obszaru objętego planem, wyznacza się strefę W – ochrony stanowiska archeologicznego, dla której ustala się:
 - 1) nakaz poprzedzenia wszelkich prac ziemnych, prowadzonych na terenie stanowiska archeologicznego i w jego otoczeniu, badaniami wyprzedzającymi, których zakres określi każdorazowo Wojewódzki Konserwator Zabytków;
 - 2) obowiązek uzgodnienia z Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków nadzoru archeologicznego wszelkich inwestycji budowlanych, jak również prac ziemnych, w tym melioracyjnych oraz związanych z infrastrukturą techniczną.”
- Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego miasta Imielin w rejonie ulic Wyzwolenia, Ściegiennego, Poniatowskiego i Nowozachęty przyjęty Uchwałą Nr XXVIII/175/2013 Rady Miasta Imielin z dnia 27 lutego 2013 r. Zapis w planie: „na obszarze planu wyznacza się strefę ochrony zabytków archeologicznych, w jej zasięgu ustala się obowiązek stosowania wymogów wynikających z przepisów ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2003r., Nr 162, poz. 1568 z późn. zm.).

5.7. Stanowiska archeologiczne.

tab. 14. Stanowiska archeologiczne.

lp.	nr obszaru	nr st. na obszarze	lokalizacja	funkcja	kultura	okres
1.	100-49	1	Mysłowice – Imielin – Jazd	Osada	Łużycka	Ha
				Ślad osadnictwa	Przeworska	późn. okr. Rzymski
2.	100-49	2	Mysłowice – Imielin – Jazd	Punkt osadn.	bd	bliżej nieokreślony/epoka żelaza
				Osada	bd	XII – XIV w.
3.	100-49	3	Mysłowice – Pasieczki	Ślad osadnictwa	bd	bliżej nieokreślony
				Osada	bd	XI – XIII w.
4.	100-49	4	Mysłowice – Imielin – Jazd	Ślad osadnictwa	bd	bd
				Osada	Łużycka	Ha
5.	100-49	5	Mysłowice – Imielin – Jazd	Osada	Łużycka	bd
6.	100-49	11	Mysłowice – Las Podłęż	Osada	bd	epoka kamieni
				Osada	Łużycka	Ha
7.	100-49	12	Mysłowice – Imielin – Jazd	Osada	bd	neolit
				Osada	Łużycka	bd
8.	100-49	13	Mysłowice – Imielin	Punkt osadn.	Łużycka	bd
9.	100-49	14	Mysłowice – Imielin	Punkt osadn.	bd	epoka brązu
10.	100-50	1	Mysłowice – Imielin – Jazd	Obozowisko	bd	mezolit
				Osada	Łużycka	bd
11.	100-50	2	Mysłowice – Imielin – Jazd	Punkt osadn.	Łużycka	bd
12.	100-50	3	Mysłowice – Imielin – Jazd	Punkt osadn.	Łużycka	Ha
				Punkt osadn.	bd	nowożytny
13.	101-49	4	Mysłowice - Jamnice	Osada	Przeworska	późn. okres rzymski
				Punkt osadn.	bd	nowożytny
14.	101-49 poza granicą Imielina, lecz w jej bezpośrednim sąsiedztwie	5	Mysłowice - Jamnice	Osada	Przeworska	rzymski
				Punkt osadn.	bd	późn. śred.
				Ślad osadnictwa	bd	nowożytny
15.	101-49	7	Mysłowice – Jamnice	Ślad osadnictwa	bd	epoka kamienia
16.	101-49	8	Mysłowice – Imielin	Ślad osadnictwa	Przeworska?	bliżej nieokreślony, rzymski?
17.	101-49	13	Mysłowice - Jamnice	Obozowisko?	bd	mezolit
				Osada?	Łużycka	bd

obiekty wykazane na załączniku graficznym w skali 1:10000

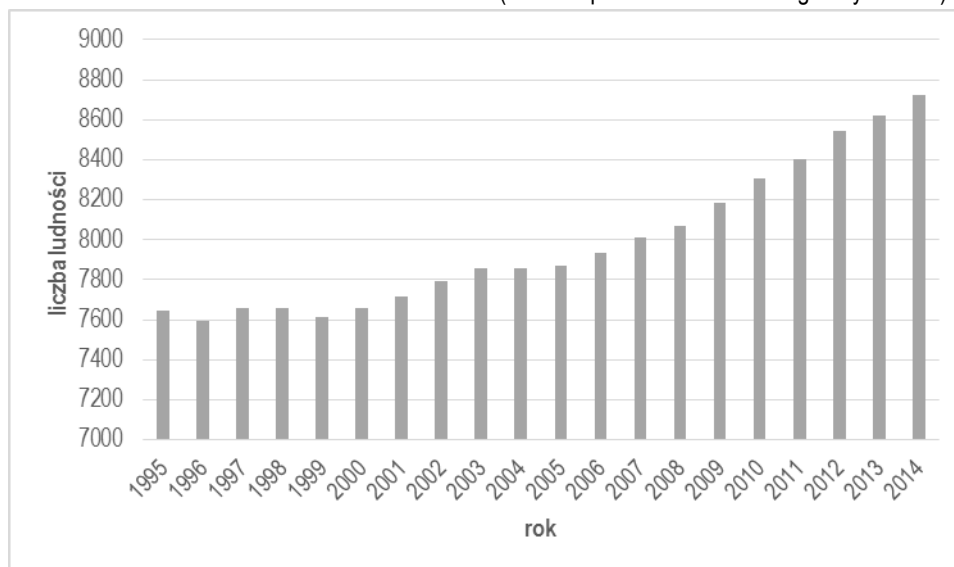
6. Warunki i jakość życia mieszkańców, w tym ochrony ich zdrowia.

6.1. Struktura demograficzna.

W 2014 r. miasto zamieszkiwało 8723 osób, co daje gęstość zaludnienia równą 312 osób/km², plasując się w ten sposób na 40 miejscu spośród 49 gmin miejskich, w tym miast na prawach powiatu, województwa śląskiego. Dla porównania, średnia gęstość zaludnienia w województwie śląskim oraz w powiecie bieruńsko-lędzińskim wynosi 372 osób/km², a biorąc pod uwagę wyłącznie gminy miejskie – w województwie śląskim - 1034 osób/km², w powiecie bieruńsko-lędzińskim 450 osób/km². Na 100 mężczyzn przypadają 103 kobiety.

Analiza struktury demograficznej od 1995 r. wykazała utrzymywanie się liczby ludności na stałym poziomie w latach 1995-2000, a począwszy od 2001 r. miał miejsce ciągły wzrost, który nabrał tempa w roku 2006. Od 1995 r. liczba ludności zwiększyła się o 1080 osób, co daje w przeciągu tych 19 lat 12%-owy wzrost liczby ludności. W Imielinie ma miejsce zróżnicowany przyrost naturalny w poszczególnych latach, dodatni w latach: 2000, 2007, 2009, 2011, 2012 oraz 2014, natomiast dla pozostałych ujemny bądź zerowy. Z wyłączeniem roku 1998 obserwuje się dodatnie saldo migracji.

Liczba ludności Imielina w latach 1995-2014 (źródło: opracowanie własne wg danych GUS).

Zgodnie z, opracowaną przez GUS (Departament Badań Demograficznych i Rynku Pracy, 2014), prognozą ludności na lata 2014-2050, do roku 2050 ogółem liczba ludności w powiecie bieruńsko-lędzkim zwiększy się nieznacznie o 320 osób, co stanowi 0,5%-owy wzrost. Dla porównania, w kraju do roku 2050 przewidywany jest ubytek ludności o 11,8%, w tym w 98%-ach dotyczący ludności miast, a w samym województwie śląskim nie będzie on znacznie większy i wyniesie 19,7%. Prognozowany wzrost liczby ludności w powiecie bieruńsko-lędzkim, przy drastycznym spadku liczby ludności w całym województwie śląskim, może być spowodowany zjawiskiem suburbanizacji, polegającym na odpływie ludności z dużych miast aglomeracji katowickiej do stref podmiejskich, położonych poza ich granicami.

W 2014 r. udział ludności według ekonomicznych grup wieku przedstawiał się następująco: 19,7% - to ludzie w wieku przedprodukcyjnym, 62,7% - w wieku produkcyjnym oraz 17,6% w wieku poprodukcyjnym. Na 100 osób w wieku produkcyjnym przypadało 59,4 osób w wieku nieprodukcyjnym, na 100 mieszkańców w wieku przedprodukcyjnym - 89,3 osób w wieku poprodukcyjnym, natomiast na 100 osób w wieku produkcyjnym - 28 osób w wieku poprodukcyjnym. W przeciągu ostatnich 10 lat nastąpił wzrost wszystkich wskaźników obciążenia demograficznego. Niepokojącym zjawiskiem jest przede wszystkim obserwowana tendencja wzrostu odsetka osób w wieku poprodukcyjnym kosztem udziału ludności w wieku produkcyjnym, co wskazuje na zachodzenie systematycznego procesu starzenia się ludności.

6.2. Zasoby mieszkaniowe.

W Imielinie znajduje się 2125 budynków mieszkalnych i 2988 mieszkań (2013r.), które sumarycznie mieszczą 14186 izb, co daje średnio 4,8 izby na 1 mieszkanie. Przeciętna powierzchnia użytkowa 1 mieszkania wynosi 103,6m², natomiast na 1 osobę przypada 35,9m² powierzchni - wskaźniki te wykazują tendencję wzrostową. Średnia wielkość mieszkania w powiecie bieruńsko-lędzkim i województwie śląskim jest zdecydowanie mniejsza i wynosi odpowiednio 92,3m² oraz 69,9m². Podobnie rzecz ma się z przeciętną powierzchnią użytkową mieszkania na 1 osobę - wskaźniki te wynoszą odpowiednio 27,9 oraz 26,2. Ich wysokie wartości w ramach analizowanej jednostki wynikają z przeważającego udziału budynków mieszkalnych jednorodzinnych w ogólnych zasobach mieszkaniowych miasta.

Na 1000 mieszkańców w Imielinie przypada 346,6 mieszkania i wskaźnik ten, poczynwszy od 2005 r., utrzymuje się na podobnym poziomie, co oznacza że potrzeby w tym zakresie realizowane są wraz ze przyrostem liczby ludności. Dla porównania, w powiecie bieruńsko-lędzkim wskaźnik ten jest zdecydowanie niższy i wynosi 302,5, natomiast w województwie śląskim - znacznie wyższy, o wartości 374,5.

Według danych z 2013 r. w instalację wodociagową wyposażonych jest 99,6% ogółu mieszkań, 98,2% posiada ustęp splukiwany, 96,1% łazienkę, 89,1% centralne ogrzewanie, zaś 62,2% podłączona jest do gazu sieciowego.

6.3. Rynek pracy.

Stopa bezrobocia w powiecie bieruńsko-lędzkim w 2014 r. wynosiła 4,7% (2014 r.) i od 2005 r. spadła o 5,2%, natomiast od 2009 r. utrzymuje się na porównywalnym poziomie (±1,6%). W województwie śląskim wskaźnik ten osiągnął zdecydowanie większą wartość - 9,6%. W Imielinie w 2014r. bez pracy pozostawały 193 osoby, w tym 96 mężczyzn oraz 97 kobiet. Bezrobotni zarejestrowani stanowią w mieście 3,5% liczby ludności w wieku produkcyjnym.

6.4. Podmioty gospodarcze.

Według danych Głównego Urzędu Statystycznego, w 2014r. na terenie Imielina działalność prowadziły 834 podmioty wpisane do rejestru REGON. W stosunku do roku 2005 liczba jednostek gospodarczych wzrosła o 110. Największy odsetek podmiotów gospodarczych wpisanych do rejestru REGON sklasyfikowanych jest do sekcji:

- G - handel hurtowy i detaliczny, naprawa pojazdów samochodowych, włączając motocykle (30,6%);
- C - przetwórstwo przemysłowe (13,3%);
- F – budownictwo (12,2%);
- M - działalność profesjonalna, naukowa i techniczna (9,1%);
- S i T - pozostała działalność usługowa, gospodarstwa domowe zatrudniające pracowników; gospodarstwa domowe produkujące wyroby i świadczące usługi na własne potrzeby (6,8%);
- H - transport i gospodarka magazynowa (6%);
- Q - opieka zdrowotna i pomoc społeczna (4,6%).

Spośród podmiotów gospodarki narodowej wpisanych do rejestru REGON 98,9% należy do sektora prywatnego, pozostałe 1,1% do sektora publicznego.

6.5. Komunikacja i infrastruktura techniczna.

6.5.1. Komunikacja publiczna.

System komunikacji miejskiej oparty jest na transporcie autobusowym i kolejowym. Połączenia autobusowe realizowane są przez Komunikacyjny Związek Komunalny Górnośląskiego Okręgu Przemysłowego (KZK GOP) – 4 linie autobusowe oraz Miejski Zarząd Komunikacji w Tychach (MZK Tychy) – 1 linia. Zapewniają one bezpośrednie połączenie między innymi z: Katowicami, Tychami, a także Mysłowicami, Chelmem Śląskim, Bieruniem, Łędzinami.

Połączenie kolejowe zapewniają koleje śląskie (linia S31) na trasie Katowice – Mysłowice – Imielin – Chelm Śląski – Oświęcim - Brzeszcze - Brzeszcze Jawiszowice - Jawiszowice Jażnik - Dankowice - Koniaków – Czechowice-Dziedzice.

6.5.2. Infrastruktura techniczna.

W procentowym ujęciu, według danych GUS z 2013 r., 99,7% ludności korzysta z instalacji wodociągowej, 48,2% z kanalizacji oraz 62,3% z gazu, a 858 gospodarstw domowych ogrzewa mieszkania gazem.

tab. 15. Długość sieci wodociągowej i kanalizacyjnej w wybranych latach.

sieci infrastruktury technicznej	długość sieci [km]		
	2008 r.	2010 r.	2013 r.
wodociągowa	53,2	53,2	58,0
kanalizacyjna	32,7	33,0	109,0
gazowa	72,1	72,4	75,8

W stosunku do roku 2008 do 2013 r. przybyło 4,8 km sieci wodociągowej, aż 76,3 km sieci kanalizacyjnej oraz 3,7km rozdzielczej sieci gazowej. W 2013 r. relacja długości sieci kanalizacyjnej w stosunku do długości sieci wodociągowej wynosiła 1,9. Wskaźnik zużycia wody wzrósł z 28,1 m³/1 mieszkańca (w 2004 r.) do 31,6 m³/1 mieszkańca (w 2013r.). Zwiększyła się ponadto wartość zużycia energii elektrycznej – w 2013 r., w porównaniu do roku 2004, o 13,9%, tj. z 831,5 kWh do 965,5 kWh. Zmalało natomiast zużycie gazu na 1 mieszkańca - z 139,8m³ w 2004 r. do 105,4m³ w 2013 r.

6.6. Edukacja.

W Imielinie działa jedna Szkoła Podstawowa im. Kardynała Stefana Wyszyńskiego przy ul. Karola Miarki 7 oraz jedno Gimnazjum im. Powstańców Śląskich przy ul. Wojciecha Sapety 8. Nie występują szkoły ponadgimnazjalne. Obserwuje się minimalny spadek liczby dzieci i młodzieży pobierających naukę w placówkach oświatowych.

tab. 16. Szkoły i uczniowie w wybranych latach.

rodzaj placówki oświatowej	liczba uczniów w 2006 r.	liczba uczniów w 2013 r.	wzrost ▲ spadek ▼ liczby uczniów w stosunku do roku 2006
szkoła podstawowa	522	502	▼ 3,8%
gimnazjum	289	280	▼ 3,1%

Badając dostępność szkół: podstawowej oraz gimnazjum, przyjmując przy tym izochrony odpowiednio 500m oraz 800m, można stwierdzić, że jedynie centralna część miasta znajduje się w ich zasięgu. Najdalej zlokalizowana zabudowa mieszkaniowa od szkoły podstawowej i gimnazjum znajduje się w odległości ponad 4km.

Współczynniki skolaryzacji są miarą powszechności nauczania i służą do badania poziomu edukacji. Współczynnik skolaryzacji brutto w mieście Imielin wynosi 94,54% w szkołach podstawowych oraz 90,96% w gimnazjach, natomiast współczynnik skolaryzacji netto - odpowiednio 90,96% oraz 100,36%. W przypadku szkół podstawowych są one niższe niż w powiecie będzińsko-łężyńskim oraz województwie śląskim, natomiast dla szkół gimnazjalnych – wyższe.

W mieście działa jedno przedszkole, mieszczące 15 oddziałów i 375 miejsc. W 2013 r. uczęszczało do niego 359 dzieci. Wypełnione było zatem w 95,7%. Od 2004 r. liczba dzieci uczęszczających do przedszkola wzrosła dwukrotnie. Według danych z 2013 r. odsetek dzieci objętych wychowaniem przedszkolnym wynosi 82,3% (dzieci w wieku 3-6 lat) i jest wyższy niż w powiecie bieruńsko-lędzkim (77,3%) oraz w województwie śląskim (78,5%). Badając dostępność przedszkola, przyjmując izochrony 500 m, sytuacja wygląda podobnie jak w przypadku szkoły podstawowej i gimnazjum.

6.7. Kultura, sport i rekreacja.

W Imielinie funkcjonuje Miejskie Centrum Kultury, obejmujące Dom Kultury Sokolnia przy ul. Imielińskiej 29 oraz Bibliotekę Miejską przy ul. Imielińskiej 92. Przy „Sokolni” działają 2 zespoły artystyczne – teatralny, muzyczno-instrumentalny oraz 11 kół (klubów), w tym między innymi: 1 politechniczne, 2 taneczne, 3 plastyczne, 1 fotograficzne i filmowe, 1 teatralne, 1 seniora. Miejskie Centrum Kultury zorganizowało w 2014 r. 58 imprez, w tym między innymi: wystawy, występy zespołów amatorskich, występy artystów i zespołów zawodowych, imprezy turystyczne i sportowo-rekreacyjne, konkursy. „Sokolnia” jest między innymi współorganizatorem imprez o zasięgu wojewódzkim i ogólnopolskim, takich jak różnego rodzaju rozgrywki i mistrzostwa w szachach, skacie sportowym, tańcu towarzyskim (np. Śląska Liga Szachowa, Liga Skatowa, Szachowe Mistrzostwa Śląska Dzieci do lat 7, Ogólnopolski Turniej Tańca Dzieci i Młodzieży). Biblioteka Miejska w Imielinie zapewnia obsługę według kompetencji mieszkańcom całego miasta. Zgodnie z danymi GUS na rok 2013, na Bibliotekę Miejską przypada 8621 mieszkańców, natomiast na 1000 ludności przypada 2850 woluminów. W obiekcie tym zainstalowano ponadto stanowiska komputerowe umożliwiające czytelnikom korzystanie z Internetu.

Funkcjonującą halą sportową przy ul. Sapety 8a oraz terenami sportowymi położonymi przy ul. Hallera 37a zarządza Urząd Miasta Imielin. W hali widowiskowo-sportowej mieści się pełnowymiarowe boisko, które umożliwia prowadzenie gier zespołowych, takich jak: siatkówka, koszykówka, piłka ręczna, halowa piłka nożna, tenis ziemny, badminton, judo i zapasy na matach rozkładanych. Dodatkowo istnieje możliwość podziału powierzchni płyty głównej na dwie części. Na widowni może zasiąść 500 osób. Obiekt wyposażony jest ponadto w salę fitness. W hali planowane jest uruchomienie nowoczesnej siłowni oraz części rehabilitacyjnej. Stadion Miejski posiada płytę główną boiska o wymiarach 102 m x 65 m z trybunami na 500 miejsc. Dodatkowo na terenie obiektu znajdują się dwa boiska treningowe (w tym jedno z oświetleniem) oraz boisko do siatkówki plażowej. Kompleks sportowy uzupełnia budynek zaplecza sportowo-biurowego.

W Imielinie działa Klub Sportowy LKS „Pogoń” Imielin.

6.8. Opieka medyczna i socjalna.

Podstawowe zadania z zakresu ochrony zdrowia oraz opieki medycznej na terenie Imielina wykonuje Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej w Imielinie przy ul. Piotra Skargi 2. Przyjmuje on pacjentów od poniedziałku do piątku w godzinach od 8.00 do 18.00. Pomoc medyczną w godzinach 18.00 do 8.00 w dni powszednie oraz całodobowo w soboty i niedziele dla mieszkańców Imielina świadczy Przychodnia w Łędzinach przy ulicy Pokoju 17. W ramach SP ZOZ w Imielinie działają następujące poradnie: laryngologiczna, diabetologiczna, reumatologiczna, ginekologiczna, stomatologiczna. Na terenie Zakładu istnieje możliwość wykonania badań z zakresu medycyny pracy, natomiast w ramach Ośrodka, działa Prywatny Gabinet Fizjoterapii i Terapii Manualnej "Fizjo-Gamma" oraz gabinet „Mermamed”, udzielający także indywidualnych porad terapeutycznych.

Ponadto na terenie miasta funkcjonują:

- Niepubliczny Zakład Opieki Zdrowotnej przy ul. Imielińskiej 189;
- Niepubliczny Zakład Opieki Zdrowotnej IMED przy ul. Drzymały 55;
- Prywatny Gabinet Stomatologiczny przy ul. Dobrej 12;
- Prywatny Gabinet Stomatologiczny przy ul. Drzymały 55;

oraz trzy apteki:

- Apteka "Imielińska" Skiba i Wspólnicy Sp.J. przy ul. Aptecznej 1;
- Apteka św. Łukasza Pawełczak Waldemar przy ul. św. Brata Alberta 4c;
- Apteka Blisko Ciebie, przy ul. Francuskiej 4.

Na terenie analizowanej jednostki funkcjonuje ponadto 1 klub dziecięcy - Klub Malucha Baby House, oferujący opiekę nad dziećmi od 1-go roku życia do 3 lat.

W granicach miasta działalność w zakresie pomocy społecznej prowadzi Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej w Imielinie przy ul. Imielińskiej 87. W Będzinie w 2013 r. 133 gospodarstwa domowe korzystały ze środowiskowej pomocy społecznej, tj. 369 osób, co stanowi 4,3% ogólnej liczby mieszkańców.

7. Zagrożenia bezpieczeństwa ludności i jej mienia.

Na terenie miasta Imielin nie stwierdza się występowania szczególnych zagrożeń dla bezpieczeństwa ludności i jej mienia. W szczególności na terenie miasta nie występują zjawiska osuwiskowe, jak również nie znajdują się tu zakłady stwarzające zagrożenie dla życia lub zdrowia ludzi, bądź zakłady o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnych awarii. Spośród istniejących zagrożeń dla bezpieczeństwa ludności i jej mienia wymienić należy dwa zjawiska, są to podziemna eksploatacja węgla kamiennego oraz zagrożenia powodziowe, które zostały opisane w rozdziale 4.3. Zagrożenie ze strony powodzi można uznać za pomijalne z uwagi na niewielki zasięg zalewów, obecność wałów przeciwpowodziowych oraz brak w ich pobliżu terenów zabudowanych. Natomiast realnym zagrożeniem

dla bezpieczeństwa ludności i jej mienia jest trwająca eksploatacja węgla kamiennego, przeprowadzana przez KWK „Ziemowit”. Zasięg eksploatacji został omówiony w rozdziale 4.6.1 - Ukształtowanie terenu, zjawiska osuwiskowe, osiadania na skutek eksploatacji górniczej. Na niewielkim, północno-wschodnim fragmencie miasta, ustanowiono teren górniczy „Jaworzno-Jeleń”, w jego granicach nie przewiduje się jednak wystąpienia jakichkolwiek wpływów eksploatacji, a co za tym idzie i zagrożeń dla bezpieczeństwa ludności i jej mienia.

8. Potrzeby i możliwości rozwoju gminy.

Potrzeby i możliwości rozwoju gminy powinny uwzględniać bilans terenów przeznaczonych pod zabudowę. Pierwszym etapem sporządzania bilansu jest sformułowanie, na podstawie analiz ekonomicznych, środowiskowych, społecznych, prognoz demograficznych oraz możliwości finansowych gminy, maksymalnego w skali gminy zapotrzebowania na nową zabudowę wyrażonego w ilości powierzchni użytkowej zabudowy, w podziale na funkcje zabudowy.

Potrzeby i możliwości rozwoju gminy zawarte są w dokumentach strategicznych, które tworzone są zarówno na poziomie gminnym, jak i ponadlokalnym. W przypadku Imielina można odnieść się do założeń zapisanych w:

- Strategii Rozwoju Miasta Imielin na lata 2011 – 2020;
- Lokalnym Programie Rewitalizacji Miasta Imielin;
- Strategii Rozwoju Powiatu Bieruńsko – Łężyńskiego na lata 2014-2020;
- Strategii Rozwoju Województwa Śląskiego „Śląskie 2020+”;
- Planie Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Śląskiego 2020+.

Przytoczone poniżej główne cele wyznaczone w poszczególnych dokumentach, ze szczególnym naciskiem jednak na dokumenty sporządzane na szczeblu gminnym, które skupiając się na zagadnieniach lokalnych, stanowią w pewnym stopniu odpowiedź na potrzeby gminy.

Strategia Rozwoju Miasta Imielin na lata 2011-2020.

Strategia Rozwoju Miasta Imielin stwierdza, że rozwój miasta powinien być rozpatrywany w poniższych kategoriach strategicznych:

- stopnia zaspokojenia potrzeb mieszkańców i podmiotów gospodarczych;
- sprawności i niezawodności funkcjonowania różnego rodzaju instytucji, obiektów i urządzeń ze sfery infrastruktury społecznej oraz technicznej;
- konieczności ochrony walorów i zasobów środowiska przyrodniczego oraz przeciwdziałania jego zanieczyszczeniu;
- przeciwdziałania występującym zagrożeniom lub wykorzystywania pojawiających się szans dla rozwoju miasta, tkwiących w jej otoczeniu.

Strategia wyznacza 9 obszarów strategicznych, uporządkowanych według skali ważności, zaś w obrębie każdego z nich wyróżnia poniższe cele strategiczne.

tab. 17. Cele strategiczne ze Strategii Rozwoju Miasta Imielin na lata 2011-2020.

obszary strategiczne	cele strategiczne
Infrastruktura techniczna	1. Modernizacja i rewitalizacja przestrzeni publicznej w centrum Imielina. 2. Budowa i modernizacja dróg publicznych w mieście, m.in. ul. Satelicka i ul. Kolejowa. 3. Kontynuacja budowy ścieżek rowerowych - komunikacyjnych i rekreacyjnych. 4. Odwodnienie dróg i obszarów zagrożonych podtopieniami.
Ochrona środowiska	1. Kontynuacja budowy kanalizacji sanitarnej dla całego miasta. 2. Udział miasta w budowie zakładu zagospodarowania i segregacji odpadów komunalnych. 3. Podjęcie działań w celu realizacji kolejnego etapu Programu ograniczenia niskiej emisji. 4. Melioracja terenów zagrożonych podtopieniami.
Oświata	1. Rozbudowa szkoły podstawowej (w tym budowa sali gimnastycznej). 2. Budowa hali widowiskowo-sportowej przy Gimnazjum (zrealizowana). 3. Wsparcie rozwoju młodych talentów i uczniów szczególnie uzdolnionych.
Przedsiębiorczość, rzemiosło, handel	1. Wyznaczenie w planach zagospodarowania przestrzennego terenów przeznaczonych pod rozwój małej przedsiębiorczości i handlu oraz miejsc parkingowych dla samochodów, a w szczególności dla pojazdów wysokotonazowych. 2. Wsparcie rozwoju rzemiosła i drobnej wytwórczości na różnych płaszczyznach w celu poprawy atrakcyjności miasta dla inwestorów.
Ochrona zdrowia	1. Wsparcie działań w zakresie rozszerzenia usług specjalistycznych świadczonych przez SP ZOZ (m.in. gabinetu rehabilitacyjnego). 2. Kontynuacja profilaktyki i promocji zdrowia. 3. Przeciwdziałanie alkoholizmowi i narkomanii. 4. Podjęcie działań przy współpracy z innymi instytucjami w celu utworzenia domu dziennego pobytu dla osób starszych.
Kultura	1. Wsparcie stowarzyszeń i organizacji działających na rzecz kultury oraz amatorskiego ruchu artystycznego. 2. Dbałość o rozwój działalności kulturalnej i kultywowanie śląskiej tradycji.

	3. Działalność Domu Kultury „Sokolnia”, jako centrum życia kulturalnego miasta.
Budownictwo jednorodzinne	1. Wyznaczanie w planach zagospodarowania przestrzennego zwartej zabudowy jednorodzinnej.
Sport i rekreacja	1. Rewitalizacja terenów poprzemysłowych (po kamieniołomach) na cele rekreacyjno-sportowe. 2. Wspieranie działań mających na celu rozwój sportu i rekreacji. 3. Kontynuacja organizacji imprez sportowych i rekreacyjnych.
Bezpieczeństwo publiczne	1. Poprawa bezpieczeństwa mieszkańców poprzez monitoring wizyjny miejsc publicznych.

Rozwój miasta powinien przyczynić się do podniesieniu poziomu oraz jakości życia mieszkańców. Imielin w swoich założeniach rozwojowych ma koncentrować się na: konkurencyjności i innowacyjności, poprawie stanu infrastruktury technicznej i społecznej oraz budowaniu zintegrowanej wspólnoty społecznej i jej bezpieczeństwie.

Spośród wyżej wymienionych celów strategicznych wskazać należy w szczególności te, które będą miały wprost przełożenie na kształtowanie struktury funkcjonalno-przestrzennej miasta, wyrażone ustaleniami niniejszego studium. Są to:

- budowa i modernizacja dróg publicznych w mieście;
- wyznaczenie w planach zagospodarowania przestrzennego terenów przeznaczonych pod rozwój małej przedsiębiorczości i handlu;
- wyznaczenie w planach zagospodarowania przestrzennego zwartej zabudowy jednorodzinnej;
- rewitalizacja terenów poprzemysłowych (po kamieniołomach) na cele rekreacyjno-sportowe.

Analizując mocne i słabe strony Imielina na tle szans i zagrożeń rynkowych eksperci opracowujący dokument szanse dla rozwoju Imielina upatrują między innymi w stwarzaniu nowych miejsc pracy poprzez utworzenie specjalnej strefy gospodarczej, co wyeliminuje jednocześnie zagrożenie związane z lokalizowaniem nowych przedsiębiorstw w bliskim sąsiedztwie budynków mieszkalnych oraz spadkiem liczby inwestycji. Zdaniem autorów „Strategii...” szansą dla rozwoju miasta będzie także wykorzystanie starego nieczynnego kamieniołomu i utworzenie tam ośrodka rekreacyjno-wypoczynkowego. Poniesieniu atrakcyjności rynkowej sprzyjać będzie także powstawanie nowych placówek handlowych. Szansą dla rozwoju miasta tkwiącą w otoczeniu demograficzno-społecznym będzie między innymi osiedlanie się na terenie miasta mieszkańców z sąsiednich aglomeracji.

Lokalny Program Rewitalizacji Miasta Imielin

W Lokalnym Programie Rewitalizacji Miasta Imielin zaproponowano projekty odpowiadające na zdefiniowane problemy oraz zdiagnozowane potrzeby tak analizowanej jednostki, jak i jej mieszkańców. Wdrożenie działań rewitalizacyjnych w zakresie infrastruktury społecznej, gospodarczej i technicznej ma pozwolić na realizację celu głównego tj. przyczynić się do poprawy standardu życia mieszkańców, a tym samym ma pozytywnie oddziaływać na sferę przestrzenną, społeczną, środowiskową oraz gospodarczą. Kompleksowość oraz zintegrowanie działań, ich wzajemne powiązania, zarówno rzeczowe jak i przestrzenne, pozwolą na osiągnięcie założonych efektów. Poniżej przedstawiono zidentyfikowane projekty rewitalizacyjne odpowiadające realizacji celów szczegółowych :

C.1 Poprawa estetyki przestrzeni publicznych miasta:

- C.1.1. Rewitalizacja przestrzennego centrum miasta (projekt A – Centrum, okolice ul. Imielińskiej i B – Centrum, ul. Apteczna i okolice);
- C.1.2 Rewitalizacja dworca PKP wraz z otoczeniem oraz poszerzeniem funkcji parkingowej;

C.2 Zwiększenie potencjału kulturowego i przyrodniczego miasta:

- C.2.1. Rewitalizacja wzniesienia Golcówka i budowa zielonej przestrzeni rekreacyjnej;
- C.2.2. Proekologiczna rewitalizacja terenu kamieniołomu;
- C.2.3. Rewitalizacja przyrodnicza i na cele rekreacyjne terenu położonego w strefie zalewowej potoku Cisowiec;

C.3 Wzmocnienie identyfikacji mieszkańców z miastem:

- C.3.1. Rewitalizacja oraz budowa bezpiecznych, ogólnodostępnych przestrzeni rekreacyjnych – miejsc integracji społecznej;
- C.3.2. Program aktywizacji społecznej dzieci i młodzieży;
- C.3.3 Utrzymanie lokalnego rzemiosła i drobnej wytwórczości.

Każde z zamierzonych przedsięwzięć pozytywnie oddziaływać będzie zarówno na sferę społeczną, jak i ekonomiczną, ponadto przyczyni się do poprawy lokalnej infrastruktury oraz pokonywania barier społecznych.

Strategia Rozwoju Powiatu Bieruńsko – Łędzińskiego na lata 2014-2020

W Strategii Rozwoju Powiatu Bieruńsko – Łędzińskiego wyznaczono cztery współzależne pola strategiczne rozwoju całego powiatu, dla których wyróżnione zostały priorytety i cele strategiczne, dotyczące również obszaru miasta Imielin.

tab. 18 Cele strategiczne i projekty wg Strategii Powiatu Bieruńsko – Łężyńskiego na lata 2014-2020 w odniesieniu do obszaru miasta Imielin.

Pole strategiczne: SPOŁECZNOŚCI LOKALNE I USŁUGI SPOŁECZNE	
Priorytet 1: Inwestowanie w usługi społeczne i instytucje o randze powiatowej.	
Cele strategiczne:	Projekty:
1.1. Elastyczna oferta edukacyjna dostosowana do zmieniającej się struktury gospodarki powiatu.	1. Oferta edukacyjna obejmująca specjalistyczne kształcenie techniczne, kształcenie integracyjne i w zakresie dwujęzycznym oraz ustawiczne, w tym podnoszące kompetencje pracowników usług społecznych.
1.2. Dostępne dla mieszkańców usługi zdrowotne i opiekuńcze.	2. Dostosowanie szkolnictwa zawodowego i kształcenia ustawicznego do lokalnego rynku pracy, w tym budowa, przebudowa remont i doposażenie pracowni zawodowych w szkołach ponadgimnazjalnych.
1.3. Nowoczesna infrastruktura instytucjonalna powiatu.	3. Rewitalizacja terenów i obiektów przemysłowych.
	4. Stworzenie powiatowych bibliotek
Pole strategiczne: SEKTOR PRZEDSIĘBIORSTW I GOSPODARKA LOKALNA	
Priorytet 2: Inwestowanie w rozwój technologiczny i rynkowy małych i średnich firm w relacjach partnerskich z samorządami lokalnymi.	
Cele strategiczne:	Projekty:
2.1. Konkurencyjne małe i średnie firmy na rynku ponadlokalnym.	1. Centrum promocji i wsparcia dla małych i średnich przedsiębiorstw, w tym Fundusz Rozwoju Przedsiębiorczości.
2.2. Nowe, trwałe miejsca pracy w małych i średnich firmach.	2. Targi przedsiębiorczości (kontynuacja).
2.3. Nowi inwestorzy wzbogacający lokalną tkankę gospodarczą.	3. Centrum doradztwa i szkolenia dla biznesu, w tym innowacyjnego, w zakresie wykorzystywania odnawialnych źródeł energii.
	4. Promocja oferty inwestycyjnej powiatu (rozbudowa Geoportalu) – nowe strefy aktywności gospodarczej.
Pole strategiczne: INFRASTRUKTURA I ŚRODOWISKO	
Priorytet 3: Wyposażenie terenów rekreacyjno – turystycznych i nowych terenów inwestycyjnych w infrastrukturę.	
Cele strategiczne:	Projekty:
3.1. Tereny o wysokich walorach przyrodniczych i kulturowych przystosowane do aktywnego relaksu.	1. Powiatowa sieć dróg rowerowych, ścieżek spacerowych, ścieżek leśnych, tras biegowych, wraz z infrastrukturą towarzyszącą.
3.2. Zrewitalizowane rekreacyjnie tereny przemysłowe, w tym pogórnice powiatu.	2. Tworzenie szlaków tematycznych wraz z infrastrukturą techniczną obiektów kulturalnych, sakralnych i przyrodniczych.
3.3. Oferta inwestycyjna na nowych terenach położonych wzdłuż odcinków dróg przelotowych S1, DK44.	3. Zagrody rolno – edukacyjne i agroturystyczne na terenie powiatu.
	4. Wykorzystanie dróg wodnych, polderów i zbiorników małej retencji dla celów rekreacji i sportu.
	5. Rozbudowa infrastruktury transportowej (drogowej i kolejowej) w ramach kompetencji powiatu.
	6. Poprawa jakości drogowych powiązań wewnętrznych i zewnętrznych oraz rozwój zintegrowanego systemu transportu publicznego.
Pole strategiczne: LOKALNA SIEĆ OSADNICZA I TERENY MIESZKANIOWE	
Priorytet 4: Przyciąganie na teren powiatu nowych mieszkańców i zahamowanie odpływu ludzi młodych.	
Cele strategiczne:	Projekty:
4.1. Atrakcyjna oferta spędzania czasu wolnego na terenie powiatu.	1. Rozbudowa parków miejskich i gminnych/ zieleni urządzonej.
4.2. Uzbrojone tereny mieszkaniowe dostępne dla nowych oraz młodych mieszkańców powiatu.	2. Zagospodarowanie terenów przemysłowych na cele sportowo – rekreacyjne.
4.3. Zredukowana emisja z niskich źródeł, w tym poprzez wykorzystanie odnawialnych źródeł energii.	3. Platforma współpracy w zakresie planowania przestrzennego.
	4. Regulacja stanu własnościowego terenów pokopalnianych wraz z uzbrojeniem terenu.
	5. Interaktywna mapa wydarzeń kulturalnych, sportowo – rekreacyjnych i atrakcji turystycznych.
	6. Centra rozrywki rodzinnej.
	7. Kampania promująca powiat jako atrakcyjne, stałe miejsce zamieszkania.
	8. Promocja niskoenergetycznego, pasywnego budownictwa mieszkaniowego i obiektów użyteczności publicznej.

Strategia Rozwoju Województwa Śląskiego „Śląskie 2020+”.

W strukturze funkcjonalno-przestrzennej województwa śląskiego Imielin znajduje się w centralnym obszarze funkcjonalnym, w bezpośrednim otoczeniu funkcjonalnym Metropolii Górnośląskiej, stanowiącej centralny obszar rozwojowy województwa śląskiego o znaczeniu europejskim, składający się z 23 miast, w tym z miasta wojewódzkiego. W skład jej bezpośredniego sąsiedztwa funkcjonalnego wchodzi natomiast 29 gmin (m.in. Imielin).

Wyróżniono 4 podstawowe grupy wyzwań stojących przed polityką regionu, determinujących cele i kierunki jego rozwoju, są to: spójność, konkurencyjność, synergia i równowaga.

Osiągnięcie zarysowanej wizji rozwoju wymagać będzie koncentracji działań na 4 obszarach priorytetowych, dla których sformułowano cele strategiczne polityki rozwoju województwa śląskiego w perspektywie do roku 2020.

Wskazane cele operacyjne i zdefiniowane kierunki działań mają charakter horyzontalny w wymiarze przestrzennym, tzn. ich osiągnięcie powinno prowadzić do zrównoważonego rozwoju całego regionu. Kierunki działań mogą być realizowane przez pojedyncze podmioty lub w oparciu o budowanie partnerstw.

tab. 19. Główne założenia strategii rozwoju województwa, bezpośrednio lub pośrednio odnoszące się do Imielina.

Obszar priorytetowy: (A) NOWOCZESNA GOSPODARKA	Cel strategiczny : Województwo śląskie regionem nowoczesnej gospodarki rozwijającej się w oparciu o innowacyjność i kreatywność	Cel operacyjny: A.1. Innowacyjne i kreatywne przedsiębiorstwa oraz produkty województwa.
		1. Wsparcie podnoszenia zdolności firm regionu do wdrażania innowacji i nowoczesnych rozwiązań technologicznych. 2. Promowanie wśród przedsiębiorców znaczenia wartości kulturalnych, środowiskowych, społecznych i etycznych przy wytwarzaniu dóbr i usług. 3. Promowanie postaw przedsiębiorczych w środowiskach twórczych regionu oraz wspieranie aktywności kulturalnych zorientowanych na tworzenie wartości rynkowych. 4. Wsparcie rozwoju instrumentów finansowych i poprawa efektywności podmiotów otoczenia biznesu wspierających innowacyjność i kreatywność firm oraz działalność na rynkach międzynarodowych. 5. Wspieranie rozwoju i komercjalizacji badań naukowych przede wszystkim w zakresie nowoczesnych technologii. 6. Wspieranie współpracy instytucji nauki, B+R i przedsiębiorstw na rzecz tworzenia i wdrażania rozwiązań innowacyjnych i kreatywnych, w tym patentów. 7. Wsparcie tworzenia nowych i rozwoju istniejących firm opartych na potencjałach regionu i wykorzystujących technologie rozwijane w regionie, w tym w obszarach inteligentnych specjalizacji regionu. 8. Wsparcie działań na rzecz eksportu innowacyjnych rozwiązań technologicznych tworzonych w regionie.
		Cel operacyjny: A.2. Otwarty i atrakcyjny rynek pracy.
		1. Podnoszenie stopnia absorpcji kapitału ludzkiego przez regionalny rynek pracy w wyniku tworzenia miejsc pracy i wzmacniania ich atrakcyjności (w aspekcie finansowym i pozafinansowym). 2. Wdrażanie w firmach regionu nowoczesnych metod zarządzania zasobami ludzkimi umożliwiających gospodarowanie wiedzą oraz możliwie pełne wykorzystywanie kwalifikacji zatrudnianych pracowników. 3. Tworzenie warunków dla wykorzystywania przez gospodarkę regionu potencjału osób o ograniczonej aktywności zawodowej, w tym rozwój elastycznych form zatrudnienia, praca na odległość, usuwanie barier w podejmowaniu pracy.
		Cel operacyjny: A.3. Konkurencyjna gospodarka województwa oparta na elastyczności i specjalizacji firm oraz strukturach sieciowych.
		1. Wsparcie rozwoju infrastruktury ułatwiającej lokowanie i prowadzenia działalności gospodarczej (strefy aktywności gospodarczej i ekonomicznej, w tym specjalne strefy ekonomiczne, parki technologiczne, produkcyjne, lokalne inkubatory przedsiębiorczości). 2. Tworzenie instrumentów ułatwiających nawiązywanie relacji pomiędzy firmami, w tym poprzez zwiększenie dostępności infrastruktury i usług sektora ICT. 3. Wspieranie procesów restrukturyzacji i adaptacji gospodarczej sektorów tradycyjnych, m.in. poprzez wspieranie ich modernizacji, zwiększenie efektywności i wykorzystania nowoczesnych technologii. 4. Wdrażanie w firmach nowoczesnych metod zarządzania oraz strategii opartych na współpracy i specjalizacji; 5. Wsparcie specjalizacji usług instytucji działających na rzecz umiędzynarodowienia działalności firm. 6. Współpraca przedsiębiorstw, w tym w ramach klastrów, w tworzeniu wspólnej oferty konkurencyjnej. 7. Wsparcie rozwoju infrastruktury i pakietowych produktów turystycznych.
		Cel operacyjny: A.4. Przedsiębiorczość lokalna i społeczna wykorzystująca lokalne rynki i potencjały.
		1. Wspieranie działań na rzecz zrównoważonego wzrostu produktywności i konkurencyjności sektora rolno-spożywczego przy uwzględnieniu dobrych praktyk rolniczych. 2. Tworzenie i rozwój firm opierających się na wykorzystaniu potencjału gospodarstw rolnych. 3. Tworzenie i rozwój MŚP, w tym firm rzemieślniczych oraz promocja produktów lokalnych, w tym produktów tradycyjnych. 4. Wsparcie rozwoju przedsiębiorczości w obszarze turystyki oraz usług wolnego czasu wykorzystujących atrakcje i potencjały lokalne. 5. Wsparcie i promocja rozwoju podmiotów działających w obszarze ekonomii społecznej. 6. Rozwój mechanizmów wspierających wzrost zatrudnienia i inicjatyw lokalnych w tym zakresie. 7. Współpraca lokalnych podmiotów gospodarczych na rzecz zajmowania silnej pozycji w ponadlokalnych sieciach kooperacji. 8. Budowanie struktur sieciowych doradztwa w zakresie przedsiębiorczości na poziomie lokalnym. 9. Wsparcie sprzedaży lokalnych produktów na lokalnych rynkach.

Obszar priorytetowy: (B) SZANSE ROZWOJOWE MIESZKAŃCÓW	Cel strategiczny : Województwo śląskie regionem o wysokiej jakości życia opierającej się na powszechnej dostępności do usług publicznych o wysokim standardzie	Cel operacyjny: B.1. Poprawa kondycji zdrowotnej mieszkańców województwa. 1. Poprawa dostępu do wysokiej jakości usług medycznych, w tym podniesienie jakości infrastruktury ochrony zdrowia oraz efektywności systemu zarządzania, rozszerzenie zakresu usług medycznych i podniesienie jakości obsługi pacjentów. 2. Wykorzystanie nowych technologii w tym ICT w zakresie obsługi pacjenta i diagnostyki zdrowotnej. 3. Stworzenie systemu profilaktyki zdrowotnej, w tym działania na rzecz ograniczania chorób i uzależnień cywilizacyjnych oraz promocja zdrowego i aktywnego trybu życia, z uwzględnieniem zmian demograficznych. 4. Tworzenie warunków dla aktywnego i zdrowego stylu życia, w tym rozwój infrastruktury sportowo-rekreacyjnej. 5. Promocja, modernizacja, rozwijanie i integracja systemu szlaków i infrastruktury rowerowej. 6. Wsparcie aktywności podmiotów działających w ochronie zdrowia w międzynarodowych sieciach i programach współpracy. 7. Wspieranie „sieciowania” i optymalizacji dostępu do specjalistycznych placówek ochrony zdrowia i leczenia uzdrowiskowego. 8. Wsparcie dla podnoszenia kwalifikacji pracowników związanych z ochroną zdrowia i kształcenie nowych kadr.
		Cel operacyjny: B.2. Rozwój kompetencji, umiejętności i wzrost poziomu aktywności mieszkańców. 1. Podniesienie jakości i poprawa dostępu do oferty edukacyjnej na wszystkich poziomach nauczania odpowiadającej potrzebom rynku pracy oraz kształtującej postawy przedsiębiorcze i kreatywne. 2. Wprowadzenie działań z zakresu monitoringu i ewaluacji polityki edukacyjnej w województwie i zapotrzebowania na określone kompetencje. 3. Wzmocnienie kształcenia kluczowych umiejętności i kompetencji uczniów m.in. poprzez organizowanie tematycznych i praktycznych kursów zawodowych we współpracy z pracodawcami. 4. Wsparcie działań i rozwój infrastruktury popularyzujących naukę. 5. Podniesienie jakości i poprawa dostępu do oferty kształcenia ustawicznego umożliwiającej stały rozwój zawodowy i utrzymanie się na rynku pracy. 6. Wdrażanie rozwiązań zwiększających dostępność do infrastruktury i podnoszących kompetencje społeczeństwa informacyjnego oraz rozwój usług elektronicznych i mobilnych. 7. Zwiększenie cyfrowych umiejętności/kompetencji administracji samorządowej, w tym umiejętności otwartej komunikacji z obywatelami z wykorzystaniem narzędzi ICT. 8. Stworzenie systemu rozwijania i odkrywania talentów mieszkańców województwa. 9. Realizacja długofalowych programów edukacji kulturalnej adresowanej do różnych grup odbiorców i zwiększających zainteresowanie uczestnictwem w kulturze. 10. Podniesienie jakości i poprawa dostępu do oferty kultury, sportu i rekreacji oferujących możliwości rozwoju mieszkańców oraz atrakcyjnego spędzania wolnego czasu.
		Cel operacyjny: B.3. Harmonia społeczna i wysoki kapitał zaufania oraz dogodne warunki życia mieszkańców. 1. Podnoszenie dostępu do usług wspierających funkcjonowanie rodziny, w tym wspieranie podmiotów oferujących takie usługi. 2. Tworzenie i wdrażanie instrumentów wspierających rodziny w zaspokajaniu potrzeb mieszkaniowych. 3. Wdrożenie działań poprawiających warunki startu życiowego i zawodowego osób młodych. 4. Wyposażanie przestrzeni publicznych w infrastrukturę umożliwiającą wspólne spędzanie czasu przez mieszkańców oraz integrację społeczności lokalnych. 5. Rewitalizacja społeczna obszarów o niskiej aktywności społecznej i zawodowej mieszkańców oraz nagromadzonych problemach społecznych. 6. Poprawa dostępności przestrzeni i obiektów publicznych dla wszystkich, w szczególności dla osób o obniżonej mobilności. 7. Rozwój publicznych i rynkowych usług wspierających funkcjonowanie osób starszych. 8. Wdrażanie instrumentów wspierających udział mieszkańców w procesach decyzyjnych na szczeblu lokalnym i regionalnym oraz rozwój idei governance. 9. Wspieranie rozwiązań w zakresie poprawy bezpieczeństwa publicznego, w tym realizacja działań w obszarze zarządzania kryzysowego. 10. Zwiększenie udziału mieszkańców w działaniach związanych z zachowaniem i eksponowaniem unikalności dziedzictwa kulturowego i przyrodniczego województwa oraz jego charakterystycznych obszarów.

Obszar priorytetowy: (C) PRZESTRZEŃ	Cel strategiczny : Województwo śląskie regionem atrakcyjnej i funkcjonalnej przestrzeni	Cel operacyjny: C.1. Zrównoważone wykorzystanie zasobów środowiska. 1. Promowanie działań oraz wdrażanie technologii ograniczających antropopresję na środowisko przyrodnicze (infrastruktura ograniczająca negatywny wpływ działalności gospodarczej i komunalnej). 2. Przeciwdziałanie skutkom i ograniczenie negatywnego wpływu eksploatacji górniczej na środowisko, w tym na tkankę miejską. 3. Wspieranie wdrażania rozwiązań w zakresie zintegrowanego i zrównoważonego zarządzania zasobami wodnymi w zlewni, w tym ochrony przeciwpowodziowej i przeciwdziałania skutkom suszy. 4. Racjonalne gospodarowanie zasobami wodnymi wykorzystywanymi do zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia oraz utrzymanie i rozwój systemów zaopatrzenia w wodę w województwie. 5. Wspieranie działań na rzecz poprawy jakości wód powierzchniowych oraz ochrony wód podziemnych i racjonalizacji ich wykorzystania. 6. Wspieranie wdrożenia rozwiązań ograniczających niską emisję oraz zużycie zasobów środowiska i energii w przedsiębiorstwach, gospodarstwach domowych, obiektach i przestrzeni użyteczności publicznej. 7. Wsparcie modernizacji elektrowni i linii przesyłowych. 8. Wspieranie tworzenia i wdrażania zintegrowanych systemów gospodarki odpadami ze szczególnym uwzględnieniem sieci instalacji do odzysku i unieszkodliwiania odpadów. 9. Wspieranie działań zmierzających do zachowania i odtwarzania bio- i georóżnorodności. 10. Wspieranie działań na rzecz zmniejszenia uciążliwości hałasu. 11. Wsparcie rozwoju energetyki opartej na odnawialnych źródłach energii przy minimalizacji kosztów środowiskowych i krajobrazowych. 12. Wspieranie edukacji ekologicznej i kształtowanie postaw prośrodowiskowych. 13. Rekultywacja terenów zdegradowanych na cele środowiskowe. 14. Rozwój trwale zrównoważonej i wielofunkcyjnej gospodarki leśnej. Cel operacyjny: C.2. Zintegrowany rozwój ośrodków różnej rangi. 1. Poprawa powiązań transportowych poprzez rozbudowę i modernizację infrastruktury transportowej wzmacniającej więzi funkcjonalne i przestrzenne a obejmującej m.in. rozbudowę i modernizację dróg wojewódzkich, w tym budowę obwodnic miejscowości. 2. Wsparcie rozwoju zintegrowanego, zrównoważonego i niskoemisyjnego transportu, w tym transportu publicznego obejmującego różne środki transportu i elementy infrastruktury takie jak: kolej, tramwaj, inny transport publiczny, lotniska, systemy kierowania ruchem, obiekty „parkuj i jedź” oraz infrastruktury rowerowej. 3. Wsparcie tworzenia systemów transportu zbiorowego, obejmujących Metropolię, aglomeracje i ich bezpośrednie otoczenie funkcjonalne, lokalne ośrodki rozwoju oraz obszary wiejskie. 4. Tworzenie partnerstw wewnątrzregionalnych na rzecz integracji funkcji w ośrodkach różnej rangi. 5. Podwyższenie zdolności instytucjonalnej do zarządzania rozwojem na poziomie regionalnym i lokalnym. Cel operacyjny: C.3. Wysoki poziom ładu przestrzennego i efektywne wykorzystanie przestrzeni. 1. Rewitalizacja terenów i obiektów, w tym przemysłowych i zdegradowanych na tereny/obiekty o funkcjach społeczno - gospodarczych oraz zapewnienie ich dostępności. 2. Poprawa jakości i atrakcyjności przestrzeni publicznych, szczególnie centrów miast i centrów dzielnic oraz przestrzeni recepcyjnych. 3. Tworzenie i rewitalizacja obszarów zieleni urządzonej oraz terenów rekreacyjnych. 4. Przywracanie pozycji lub nadawanie nowych funkcji obiektom zabytkowym oraz symbolicznym w życiu społeczności lokalnych. 5. Zapewnienie praworządności gospodarowania przestrzenią poprzez skuteczną ochronę prawa własności i interesu społecznego. 6. Wspieranie powstawania atrakcyjnych terenów mieszkaniowych w miastach oraz przeciwdziałanie procesom suburbanizacji. 7. Wsparcie działań podnoszących jakość planowania przestrzennego na poziomie regionalnym i lokalnym, w tym działań integracyjnych.
-------------------------------------	---	--

Obszar priorytetowy: (D) RELACJE Z OTOCZENIEM	Cel strategiczny : Województwo śląskie regionem otwartym, będącym istotnym partnerem rozwoju Europy	Cel operacyjny: D.1. Współpraca z partnerami w otoczeniu.
		1. Wspieranie projektów ponadregionalnych poprawiających usytuowanie podmiotów z województwa śląskiego w krajowych i międzynarodowych sieciach współpracy, w tym podejmowanie działań przez Samorząd Województwa Śląskiego w ramach organizacji i stowarzyszeń samorządowych. 2. Rozwijanie przez podmioty publiczne i prywatne z województwa współpracy ponadregionalnej, transgranicznej i transnarodowej. 3. Współpraca międzyregionalna w zakresie kreowania zintegrowanych produktów turystycznych.
		Cel operacyjny: D.2. Atrakcyjny wizerunek województwa śląskiego.
		1. Promowanie województwa śląskiego jako miejsca atrakcyjnego dla mieszkańców, inwestorów, studentów, turystów. 2. Promowanie metropolitalnego wizerunku i potencjału regionu. 3. Organizacja flagowych wydarzeń biznesowych, naukowych, sportowych, kulturalnych promujących województwo i wykorzystujących wyjątkowe atuty regionu. 4. Promocja miejsc i obiektów o wartości historycznej, symbolicznej, architektonicznej, przyrodniczej. 5. Wspieranie rozwoju instytucji i infrastruktury (kulturalnych, naukowych, biznesowych (w tym wystawienniczych, sportowych, społecznych, religijnych) tworzących markę województwa śląskiego. 6. Promowanie marki produktów województwa śląskiego.
		Cel operacyjny: D.3. Region w sieci międzynarodowych i krajowych powiązań infrastrukturalnych.
		1. Rozwój infrastruktury i połączeń komunikacyjnych ułatwiających dostęp do regionu: • rozbudowa i modernizacja dróg krajowych, w tym autostrad i dróg ekspresowych, • rozbudowa i modernizacja sieci kolejowej. 2. Włączanie w europejskie systemy przesyłowe. 3. Włączanie w europejskie systemy transportowe (sieć TEN-T). 4. Wsparcie rozwoju transportu multimodalnego, w tym rozwój centrów logistycznych o znaczeniu międzynarodowym.

Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Śląskiego 2020+

Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Śląskiego 2020+ został przyjęty uchwałą Nr VI/26/2/2016 Sejmiku Województwa Śląskiego z dnia 29 sierpnia 2016 r. Celem jego opracowania było wykreowanie polityki przestrzennej województwa w zakresie określenia podstawowych elementów układu przestrzennego, ich zróżnicowania i wzajemnych relacji.

W analizowanym opracowaniu cele, kierunki i działania, realizujące wizję przestrzennego rozwoju regionu, stanowią odpowiedź na zdefiniowane w nim wyzwania, takie jak konkurencyjność, spójność i równoważenie rozwoju, w odniesieniu do czterech obszarów priorytetowych, określonych w Strategii „Śląskie 2020+”: nowoczesna gospodarka, szanse rozwojowe mieszkańców, przestrzeń, relacje z otoczeniem. Poniżej wyszczególniono cele polityki przestrzennej województwa oraz oczekiwane rezultaty ich realizacji:

- 1) NOWOCZESNA GOSPODARKA – PROMOCJA GOSPODARCZEGO WZROSTU INNOWACJI: Skonsolidowany Śląski Obszar Metropolitalny będzie obszarem dynamicznego rozwoju gospodarczego, opartego na innowacyjności przedsiębiorstw oraz przemysłach kreatywnych, przyciągającym wysokiej jakości kapitał ludzki, konkurencyjnym w stosunku do innych metropolii w kraju i Europie;
- 2) SZANSE ROZWOJOWE MIESZKAŃCÓW – ZAPEWNIENIE MIESZKAŃCOM DOSTĘPU DO USŁUG PUBLICZNYCH: Spójność społeczno-gospodarcza i przestrzenna oparta na wykorzystaniu potencjału terytorialnego, zapewnia mieszkańcom korzystne warunki dla rozwoju rodzin, dostęp do usług publicznych oraz bezpieczeństwo, przeciwdziałając niekorzystnym zmianom demograficznym i przyczyniając się jednocześnie do wsparcia tempa wzrostu i rozwoju całego regionu;
- 3) PRZESTRZEŃ – ZRÓWNOWAŻONE WYKORZYSTYWANIE ZASOBÓW ŚRODOWISKA NATURALNEGO I KULTUROWEGO: Zrównoważona przestrzeń województwa godząca interesy użytkowania terenu z wymogami jego ochrony, z prawidłowo funkcjonującym systemem ekologicznym, uwzględniającym zachowanie różnorodności biologicznej i georóżnorodności, harmonijnie ukształtowanym krajobrazem kulturowym, zapewniająca obecnemu i przyszłym pokoleniom wysoką jakość życia;
- 4) RELACJE Z OTOCZENIEM – INFRASTRUKTURALNE POWIĄZANIA REGIONU: Województwo śląskie stanowi ważny węzeł o rozległej i dynamicznej strukturze sieciowej, gwarantującej integrację regionu z otoczeniem, efektywnie wykorzystującej dostępne potencjały i zasoby.

Zgodnie z wymogiem ustawowym, PZPWŚ 2020+ ustala zasady zagospodarowania przestrzennego obszarów funkcjonalnych (Imielin został zaliczony do obszaru funkcjonalnego Metropolii Górnośląskiej), będące regułami wdrażania polityki przestrzennej województwa w odniesieniu do specyfiki poszczególnych obszarów oraz przyjętych w Planie celów rozwoju i zasad polityki przestrzennej województwa. W myśl wspomnianych powyżej zasad, projektowanie wykorzystania przestrzeni powinno zachować równowagę między wszystkimi elementami środowiska, tak aby przy racjonalnym wykorzystywaniu potencjału przyrodniczego możliwe było zaspokojenie potrzeb obecnych i przyszłych pokoleń.

8.1. Zapotrzebowanie na nową powierzchnię użytkową zabudowy o funkcji mieszkalnej.

Organ sporządzający projekt niniejszego studium, biorąc pod uwagę dynamikę zmian uwarunkowań faktycznych, jak i prawnych, a także zmieniających się potrzeb społecznych, mających wpływ na kształtowanie struktury funkcjonalno-przestrzennej miasta, określając zapotrzebowanie na nową zabudowę przyjął perspektywę czasową wynoszącą 15 lat. Szacując stan liczebny ludności w roku 2030 wykorzystana została Prognoza dla powiatów i miast na prawie powiatu oraz podregionów na lata 2014-2050 sporządzona przez Główny Urząd Statystyczny w roku 2014. Wykonana została także niezależna analiza kohortowa dla powiatu bieruńsko-lędzkiego, oparta o aktualne dane statystyczne: liczbę ludności, zgony, urodzenia żywe, płodność kobiet oraz migracje. Zgodnie z prognozą sporządzoną przez GUS w roku 2030 powiat bieruńsko-lędzki będzie zamieszkiwało 60380 mieszkańców, natomiast niezależne analizy dały wynik 60792 mieszkańców. Przyjmując zatem średnią arytmetyczną z obu analiz oszacowano, że liczba ludności wyniesie 60586 mieszkańców, co daje przyrost wynoszący 1771 w stosunku do roku 2014r.

tab. 20. Prognozowana liczba ludności w powiecie bieruńsko-lędzkim w 2030r.

Wg Prognozy ludności na lata 2014-2050	Wg niezależnej analizy kohortowej	Średnia wartość
60 380	60 792	60 586

Analizując następnie dynamikę zmian liczby ludności w poszczególnych gminach powiatu w stosunku do roku 2000, w Imielinie do roku 2014 nastąpił przyrost wynoszący 1066 osób, co stanowi 31,5%-owy przyrost (uwzględniając ujemny przyrost w mieście Bieruń). Szacując na tej podstawie liczbę ludności w Imielinie w perspektywie 15 lat stwierdza się przyrost wynoszący 557 mieszkańców.

tab. 21. Prognozowany przyrost ludności w gminach powiatu bieruńsko-lędzkiego na podstawie prognoz demograficznych.

Gmina	Liczba ludności w 2014r.	Liczba ludności w 2000r.	Przyrost liczby ludności	Procentowy udział przyrostu	Wzrost liczby ludności w roku 2030
Powiat bieruńsko-lędzki	58815	55426	3389	100,00	1 771
Bieruń	19636	20138	-502	-14,81	-262
Imielin	8723	7657	1066	31,45	557
Lędziny	16749	15876	873	25,76	456
Bojszowy	7534	6231	1303	38,45	681
Chelm Śląski	6173	5524	649	19,15	339

Szacując liczbę ludności w mieście, przeprowadzone analizy ostrożnie podchodzą do prognoz imigracyjnych. Prognoza ludności sporządzona przez GUS wskazuje, że w perspektywie 15 lat powiat bieruńsko-lędzki będzie zamieszkiwało 21 imigrantów. Zgodnie z danymi udostępnianymi przez Urząd do Spraw Cudzoziemców liczba cudzoziemców posiadających ważny dokument uprawniający do pobytu posiadają 193.747 osób (stan na koniec pierwszej połowy 2015r.), co stanowi 11% przyrost w stosunku do stanu sprzed sześciu miesięcy. Dominują migracje czasowe (7 razy więcej wniosków o pobyt czasowy niż stały). Szczególnie dużym zainteresowaniem wśród cudzoziemców cieszy się imigracja zarobkowa (połowa wniosków o pobyt czasowy uzasadnionych chęcią podjęcia pracy – w 2015 roku). W 2014 i 2015 r. odnotowany został zwiększony napływ wniosków o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy wynikający z upływu terminu ważności zezwoleń wydanych beneficjentom abolicji 2012, sytuacją na Ukrainie (większe zainteresowanie dłuższym jednolitym zezwoleniem), wejściem w życie nowej ustawy o cudzoziemcach (uproszczenie procedur).

Na podstawie powyższych danych szacuje się ciągły wzrost liczby imigrantów przybywających do Polski. Będą to osoby preferowane do zrównoważenia sytuacji demograficznej kraju, związanej ze zjawiskiem starzejącego się społeczeństwa, wypełniające rynek pracy. Zakładając, że w chociażby w przeciągu najbliższych 5 lat trend ten będzie się utrzymywał i roczny przyrost imigrantów wyniesie ok. 35.000 osób, w ciągu prognozowanego czasu ich liczba równać się będzie ok. 350.000. Nie są to osoby ujmowane w danych statystycznych dotyczących liczby ludności Polski i prognozach demograficznych, mające jednak realny wpływ na zapotrzebowanie na nową zabudowę. Biorąc pod uwagę powyższe i prognozowaną liczbę ludności w kraju w założonej 15-letniej perspektywie czasowej na jednego obywatela naszego kraju będzie przypadać 0,01 imigranta, co w wartości bezwzględnej dla Imielina wyniesie ok. 92 osoby.

tab. 22. Prognozowana liczba imigrantów w Imielinie.

Liczba imigrantów w Polsce (stan na VI.2015r.)	Roczny przyrost liczby imigrantów	Prognozowana liczba imigrantów w Polsce w 2030r.	Prognozowana liczba ludności w Polsce w 2030r.	Liczba imigrantów przypadająca na 1 Polaka	Liczba ludności w gminie w 2014r.	Prognozowana liczba ludności w gminie w 2030r. na podstawie prognoz demograficznych	Prognozowana liczba imigrantów w Imielinie w 2030r.
193747	35000	368747	37185073	0,01	8723	9280	92

Kolejnym czynnikiem wpływającym na wzrost zapotrzebowania na nową zabudowę jest spadek liczby gospodarstw domowych dwu- i wielorodzinnych. Według Narodowego Spisu Powszechnego, przeprowadzonego w 2011 roku udział gospodarstw wielopokoleniowych wynosił 8% (dane dla powiatu bieruńsko-lędzkiego). Zakładając, że w perspektywie do roku 2030 udział ten spadnie do 4% - 2% mieszkańców Imielina będzie potrzebowało nowych mieszkań, tj. ok. 170 osób.

Następny etap analizy przeprowadzonej w dalszej części wykazał zapotrzebowanie na powierzchnię użytkową nowej zabudowy o funkcji aktywności gospodarczej wynoszący 251.160m². Przez aktywność gospodarczą rozumie się zarówno zabudowę produkcyjną, składy, magazyny, jak i zabudowę usługową. W celu oszacowania liczby osób mogących znaleźć zatrudnienie przeanalizowano dane kilku zakładów produkcyjnych w zakresie powierzchni użytkowej oraz liczby zatrudnionych pracowników. W ten sposób oszacowano, że na 1 osobę zatrudnioną w zakładzie przypada 35m² powierzchni użytkowej tego zakładu.

tab. 23. Powierzchnia użytkowa przypadająca na 1 pracownika w przykładowych przedsiębiorstwach.

Nazwa przedsiębiorstwa	Źródło	Powierzchnia użytkowa [m ²]	Liczba zatrudnionych	Powierzchnia użytkowa przypadająca na 1 pracownika [m ²]
Fabryka Mebli „Bodzio” w Goszczu	https://pl.wikipedia.org/wiki/Fabryka_Mebli_Bodzio	60000	2200	27,3
Wrocławski Park Technologiczny Innowopolis	http://www.technologypark.pl/pl/innopolis	29612	1750	16,9
Zakłady Kablowe BITNER	http://www.bitner.com.pl/7,Historia-firmy.aspx	17000	300	56,7
DOMIKON Domy i Konstrukcje	http://domikon.pl/o-nas/zobacz-nasz-zaklad-produkcyjny/	1100	30	36,6
ŚREDNIA WARTOŚĆ				35

Zakłady produkcyjne, jakie mogłyby powstać na potencjalnych terenach aktywności gospodarczej mogłyby zatrudnić ok. 7200 pracowników.

W 2014 roku w Imielinie pozostawało bez pracy ok. 200 osób. Także poprzez niepewność zatrudnienia w górnictwie prognozuje się, że ok. 230 osób może stracić pracę w górnictwie. Według danych GUS z 2010r. w województwie śląskim na 100 mieszkańców 2,6 zatrudnionych jest w tym sektorze gospodarki. Ponadto przeprowadzone analizy prognozują przyrost ludności wynoszący 650 ludzi, z czego w wieku produkcyjnym 62%, czyli 400 osób. Zakładając, że 70% z nich znajdzie zatrudnienie na terenie miasta, tj. sumarycznie ok. 600 osób, do zagospodarowania pozostanie 6600 miejsc pracy. Nowe miejsca pracy stanowią jednocześnie magnes przyciągający nowych mieszkańców. Zakłada się, że 20% pracowników przedsiębiorstw powstałych w strefach aktywności gospodarczej zamieszka na terenie miasta, przez co należy zapewnić tereny mieszkaniowe dla dodatkowych 1300 nowych pracowników i ich rodzin. Według ostatnich danych GUS z 2001r. przeciętna liczba osób w gospodarstwie wynosi 2,92, co daje 3850 nowych mieszkańców, którzy będą wyrażać zapotrzebowanie na nową powierzchnię użytkową funkcji mieszkalnej.

Podsumowując, w perspektywie 15-letniej szacuje się:

- prognozowany przyrost liczby ludności na podstawie analiz demograficznych - 557 mieszkańców;
- prognozowana liczba imigrantów na podstawie analizy ruchu migracyjnego w ostatnich latach – 92 osoby;
- prognozowana liczba ludności potrzebujących nowych mieszkań w związku ze spadkiem ilości gospodarstw wielorodzinnych – 170 osób;
- prognozowana liczba ludności związana z rozwojem istniejących stref aktywności gospodarczych – 3850 osób.

Zatem zapotrzebowanie na nową zabudowę może wyrażać ok. 4650 osób. Według danych GUS przeciętna powierzchnia użytkowa mieszkania na 1 osobę w Imielinie w 2014r. wynosiła 36,1 m². W przeciągu ostatnich 10 lat

nastąpił przyrost o 4,6m², zatem w roku 2030 proporcjonalnie można spodziewać się wielkości ok. 43m² przypadającej na 1 mieszkańca. Zapotrzebowanie na nową powierzchnię użytkową funkcji mieszkalnej wynosi zatem 200 tys. m². Ponieważ ustawodawca dopuścił niepewność procesów rozwojowych wyrażającą się możliwością zwiększenia zapotrzebowania w stosunku do wyników analiz nie więcej niż o 30%, zatem zapotrzebowanie na nową zabudowę mieszkalną szacuje się na ok. 261.000 m² powierzchni użytkowej.

8.2. Zapotrzebowanie na nową powierzchnię użytkową zabudowy aktywności gospodarczej.

W chwili obecnej miasto poza istniejącą bazą produkcyjną i nielicznymi terenami przeznaczonymi w obowiązujących planach miejscowych pod zabudowę produkcyjną, składową i magazynową, głównie wyznaczonych wzdłuż ul. Zachęty (droga powiatowa nr 5918S), nie posiada innych terenów inwestycyjnych. W dokumentach strategicznych wielokrotnie podkreśla się konieczność zapewnienia miejsc pracy poprzez tworzenie ofert inwestycyjnych na nowych terenach. Na rysunku Uwarunkowania: obszary predysponowane do rozwoju aktywności gospodarczej, usług sportu i rekreacji, usług turystyki zostały przedstawione obszary, które z uwagi na następujące uwarunkowania:

- dostępność komunikacyjna;
- brak cennych wartości przyrodniczo-krajobrazowych;
- zainteresowanie inwestorów;
- brak funkcji konfliktowych w sąsiedztwie;

potencjalnie mogłyby być przeznaczone pod tereny aktywności gospodarczej. Ich łączna powierzchnia wynosi ok. 120ha. Są to między innymi:

- tereny położone przy projektowanym węźle planowanej drogi ekspresowej S1 w północno-zachodniej części miasta (oznaczone na rysunku numerem 1.1.);
- tereny położone w sąsiedztwie linii kolejowej nr 138 relacji Oświęcim – Katowice (oznaczone na rysunku numerem 1.2.);
- tereny położone wzdłuż drogi powiatowej 5918S - ul. Zachęty (oznaczone na rysunku numerem 1.3.);
- tereny położone w południowej części miasta na styku z gminą Chelm Śląski (oznaczone na rysunku numerem 1.4.).

Aby oszacować powierzchnię użytkową, jaka może zostać zrealizowana na potencjalnych terenach aktywności gospodarczych, przeanalizowane zostały pozwolenia na budowę z przeciągu ostatnich 3 lat, których przedmiotem były inwestycje o funkcjach związanych z aktywnością gospodarczą. Intensywność zabudowy została ustalona na podstawie powierzchni zabudowy i liczby kondygnacji poszczególnych budynków (na podstawie danych ewidencji gruntów i budynków) oraz powierzchni ewidencyjnej działki/działek, na których inwestycja została zrealizowana.

tab. 24. Intensywności zabudowy na działkach, dla których wydana została decyzja o pozwoleniu na budowę w latach 2013-2015.

Nr działki	Adres policyjny	Zakres inwestycji	Intensywność zabudowy
162, 165, 166, 167	ul. Maratońska	Budowa hali magazynowej	0,16
1012/304	ul. Rzemieślnicza	Nadbudowa, rozbudowa, zmiana sposobu użytkowania funkcji biurowo-socjalnej i magazynowo-montażowej	0,13
1145/38	ul. Nowozachęty	Budowa budynku magazynowego oraz biurowo-handlowego	0,4
2422/315	ul. Hallera	Budowa hali magazynowo- warsztatowej z budynkiem socjalno-biurowym	0,11
781/110	ul. Drzymały	Przebudowa i zmiana sposobu użytkowania zakładu produkcji suplementów diety i konfekcjonowania kosmetyków	0,28
963/236	ul. Nowozachęty	Budowa hali magazynowej	0,1
993/304, 998/304	ul. Rzemieślnicza	Przebudowa hali magazynowej	0,30
994/304	ul. Rzemieślnicza	Rozbudowa budynku szatni w ramach zakładu produkcyjnego	0,4
999/304	ul. Przemysłowo/Nowozachęty	Budowa hali magazynowej	0,21
ŚREDNIA WARTOŚĆ			0,23

Zatem biorąc pod uwagę powierzchnię potencjalnych terenów aktywności gospodarczych, wynoszącą 120ha, można zrealizować 276 tys. m² powierzchni całkowitej zabudowy. Zakładając, że powierzchnia użytkowa stanowi 70% powierzchni całkowitej zabudowy – uzyskamy 193,2 tys. powierzchni użytkowej zabudowy aktywności gospodarczych. Ponieważ ustawodawca dopuścił niepewność procesów rozwojowych wyrażającą się możliwością zwiększenia zapotrzebowania w stosunku do wyników analiz nie więcej niż o 30%, zatem zapotrzebowanie na nową zabudowę szacuje się na 251.160m² powierzchni użytkowej.

8.3. Zapotrzebowanie na nową powierzchnię użytkową zabudowy usługowej.

Dla oszacowania zapotrzebowania na nową powierzchnię użytkową zabudowy o funkcji usługowej przeanalizowany został udział powierzchni terenów usługowych w powierzchni terenów mieszkaniowych w obecnej strukturze funkcjonalno-przestrzennej.

tab. 25. Powierzchnia terenów o funkcji mieszkalnej i usługowej w Imielinie wg struktury funkcjonalno-przestrzennej.

Przeznaczenie terenów	Udział funkcji mieszkalnej	Udział funkcji usługowej	Powierzchnia terenów [ha]	Powierzchnia terenów przeznaczonych pod funkcję mieszkalną [ha]	Powierzchnia terenów przeznaczonych pod funkcję usługową [ha]
Tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej typu śródmiejskiego	50%	50%	5,8419	2,9209	2,9209
Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej	100%	0%	289,5772	289,5772	0
Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i usługowej	60%	40%	14,0874	14,0874	8,4524
Tereny zabudowy usługowej	0%	100%	20,6945	0	20,6945
RAZEM				300,9506	29,2504

W chwili obecnej stosunek powierzchni terenów usługowych do terenów mieszkalnych wynosi 1/10. Biorąc pod uwagę wzrost zamożności społeczeństwa oraz stopnia korzystania z różnego rodzaju usług, zapotrzebowanie na nowe tereny usługowe w aktualnej proporcji do terenów mieszkaniowych może okazać się niewystarczające dla zabezpieczenia potrzeb przyszłych mieszkańców. Zakłada się wzrost stosunku powierzchni terenów usługowych do terenów mieszkalnych 1/5.

Zapotrzebowanie na nową funkcję mieszkalną szacuje się na 260 tys. m² powierzchni użytkowej. Przeciętna powierzchnia użytkowa mieszkania w roku 2014 wynosiła 104,1m². W przeciągu ostatnich 10 lat nastąpił przyrost tej wartości wynoszący 12,1m². Zatem prognozuje się, że w 2030r. przeciętna powierzchnia mieszkania wyniesie proporcjonalnie 122,25m², co daje 2135 budynków mieszkalnych.

Aby oszacować średnią powierzchnię działki:

- przeanalizowane zostały nieruchomości będące przedmiotem transakcji w latach 2013-2015, średnia powierzchnia działki przeznaczonej w planach miejscowych bądź decyzji o warunkach zabudowy pod zabudowę mieszkaniową jednorodziną wynosi 1200m²;
- zliczona została powierzchnia terenów zainwestowanych pod zabudowę mieszkaniową jednorodziną oraz liczba budynków mieszkalnych jednorodzinnych, co dało powierzchnię działki zajętej pod jeden budynek mieszkalny równą 1350m²;

Obliczając średnią arytmetyczną z powyższych wartości daje nam to wartość 1275m².

Zatem teren zajęty pod zabudowę mieszkaniową osiągnie wartość:

$$1275\text{m}^2 \times 2135 = 2.722.200 \text{ m}^2 = 272,22\text{ha}$$

Przy założonym stosunku powierzchni terenów usługowych do powierzchni terenów mieszkaniowych, miasto musi zapewnić 54,44 ha powierzchni pod nowe tereny usługowe. Aby oszacować powierzchnię użytkową, jaka może zostać zrealizowana na nowych terenach usługowych, przeanalizowane zostały, podobnie jak w przypadku terenów aktywności gospodarczej, pozwolenia na budowę z przeciągu ostatnich 3 lat, których przedmiotem były inwestycje o funkcji usługowej.

tab. 26. Intensywności zabudowy na działkach, dla których wydana została decyzja o pozwoleniu na budowę w latach 2013-2015.

Nr działki	Adres policyjny	Zakres inwestycji	Intensywność zabudowy
71	ul. Podmiejska	Budowa warsztatu samochodowego	0,33
1132/373, 1133/373	ul. Imielińska	Budowa budynku biurowo-usługowo-handlowego z lokalem mieszkalnym	0,27
1192/88	ul. Nowozachęty	Budowa budynku biurowego	0,04
1808/193, 1810/190	ul. Imielińska	2 budynki handlowo-usługowe	0,17
1954	ul. Hallera	Brak danych	0,20
804/290	ul. Apteczna	Brak danych	0,52
852/339	ul. Apteczna	Brak danych	0,69
ŚREDNIA WARTOŚĆ			0,32

Zatem biorąc pod uwagę powierzchnię terenów usługowych, wynoszącą 54,44ha, można zrealizować 174,2 tys. m² powierzchni całkowitej zabudowy. Zakładając, że powierzchnia użytkowa stanowi 70% powierzchni całkowitej zabudowy – uzyskamy 122 tys. m² powierzchni użytkowej. Ponieważ ustawodawca dopuścił niepewność procesów rozwojowych wyrażającą się możliwością zwiększenia zapotrzebowania w stosunku do wyników analiz nie więcej niż o 30%, zatem zapotrzebowanie na nową zabudowę szacuje się na 158.530m² powierzchni użytkowej.

8.4. Zapotrzebowanie na nową powierzchnię użytkową zabudowy usług sportu i rekreacji oraz usług turystyki.

Miasto posiada duży potencjał do rozwoju funkcji usług sportu i rekreacji oraz usług turystyki, związany zarówno z elementami przyrodniczo-krajobrazowymi, jak i antropogenicznymi. Obszary predysponowane do rozwoju tych funkcji zostały przedstawione na rysunku Uwarunkowania: obszary predysponowane do rozwoju aktywności gospodarczej, usług sportu i rekreacji, usług turystyki.

Można wskazać tutaj:

- tereny w sąsiedztwie Zbiornika Imielińskiego (oznaczone na rysunku numerami 4.1.-4.3.),
- Wzgórze Golcówka (oznaczone na rysunku numerem 2.2.);
- tereny kopalni kamienia drogowego i budowlanego na obszarach górniczych "Imielin I" Imielin-Północ III" i "Imielin-Rek II" (oznaczone na rysunku numerem 2.1. oraz 3.)
- tereny nieczynnej linii kolejowej (oznaczone na rysunku numerem 2.3. oraz 2.4.)

Powierzchnia terenów kwalifikowanych do rozwoju funkcji usług sportu i rekreacji wynosi ok. 100 ha, usług turystyki – ok. 60 ha.

Aby oszacować powierzchnię użytkową, jaka może zostać zrealizowana na nowych terenach usług sportu i rekreacji, przyjęto maksymalny wskaźnik intensywności ustalony w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego miasta Imielin w rejonie ulic Wyzwolenia, Ściegiennego, Poniatowskiego i Nowozachęty dla tej funkcji (uchwała Nr XXVIII/175/2013 z dnia 27 lutego 2013r.), wynoszący 0,4. W granicach tego planu znajdują się tereny oznaczone na ww. rysunku numerami 2.1. oraz 2.2. Wskaźnik ten obniżono odpowiednio o współczynnik wykorzystania intensywności zabudowy, wynoszący 26,5%, o którym będzie mowa w dalszej części analizy.

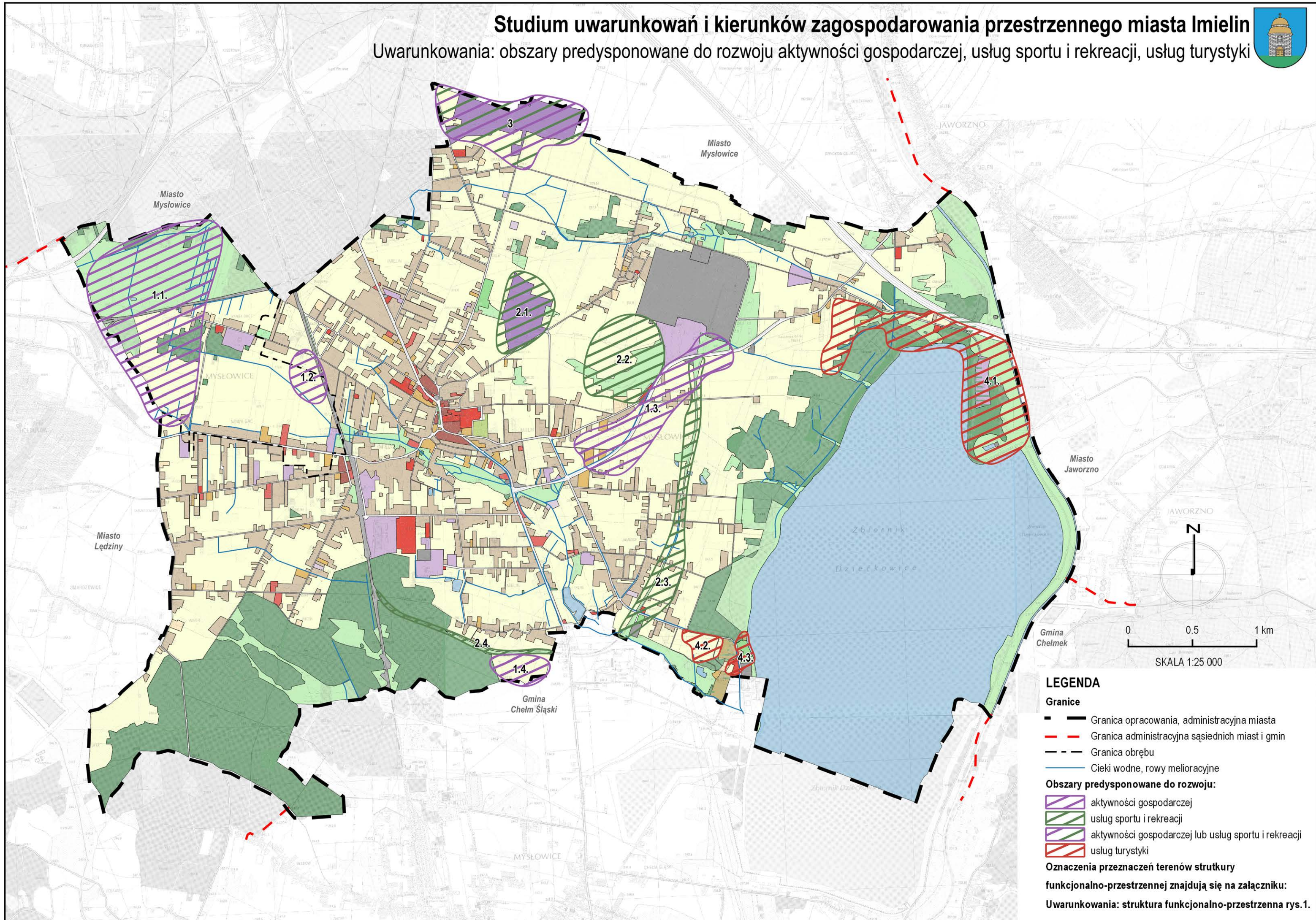
Zatem biorąc pod uwagę powierzchnię terenów sportowo-rekreacyjnych, wynoszącą 100ha, zapotrzebowanie na nową powierzchnię całkowitą zabudowy wyniesie 106 tys. m², Zakładając, że powierzchnia użytkowa stanowi 70% powierzchni całkowitej zabudowy – uzyskamy 74,2 tys. m² powierzchni użytkowej. Ponieważ ustawodawca dopuścił niepewność procesów rozwojowych wyrażającą się możliwością zwiększenia zapotrzebowania w stosunku do wyników analiz nie więcej niż o 30%, zatem zapotrzebowanie na nową zabudowę szacuje się na 96.460m² powierzchni użytkowej.

Aby oszacować powierzchnię użytkową, jaka może zostać zrealizowana na nowych terenach usług turystyki, wskaźnik intensywności zabudowy został przyjęty jak dla zabudowy usługowej, czyli 0,32. Przy powierzchni wskazanych terenów wynoszącej 60ha, uzyskamy 192 tys. m² powierzchni całkowitej, co przy przeliczeniu na powierzchnię użytkową daje 134,4 tys. m², a w kolejnym kroku zakładając niepewność procesów rozwojowych wynoszącą 30% zapotrzebowanie na powierzchnię użytkową funkcji turystycznej wyniesie ok. 174.720 m².

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Imielin

Uwarunkowania: obszary predysponowane do rozwoju aktywności gospodarczej, usług sportu i rekreacji, usług turystyki

8.5. Chłonność obszarów o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej.

Kolejnym etapem sporządzanego bilansu jest oszacowanie chłonności, położonych na terenie gminy, obszarów o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej w granicach jednostki osadniczej w rozumieniu art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 2003 r. o urzędowych nazwach miejscowości i obiektów fizjograficznych, rozumianą jako możliwość lokalizowania na tych obszarach nowej zabudowy, wyrażoną w powierzchni użytkowej zabudowy, w podziale na funkcje zabudowy.

Obszary o w pełni wykształconej strukturze funkcjonalno-przestrzennej zostały przedstawione na rysunku nr 1 Uwarunkowania: Struktura funkcjonalno-przestrzenna - są to wszystkie obszary z wyłączeniem terenów zieleni i wód oraz terenów rolniczych. Szacuje się, że ich chłonność jest już w pełni wykorzystana.

8.6. Chłonność obszarów przeznaczonych w planach miejscowych pod zabudowę.

Szacując w kolejnej części sporządzanego bilansu chłonność, położonych na terenie gminy, obszarów przeznaczonych w planach miejscowych pod zabudowę, rozumianą jako możliwość lokalizowania na tych obszarach nowej zabudowy, wyrażoną w powierzchni użytkowej zabudowy, w podziale na funkcje zabudowy, dokonana została szczegółowa analiza obowiązujących na terenie miasta planów miejscowych oraz stopnia ich konsumpcji. Rysunek "Uwarunkowania: obszary przeznaczone w planach pod zabudowę, jeszcze niezainwestowane, obrazowo przedstawia tereny o poszczególnych funkcjach przeznaczone w obowiązujących planach miejscowych pod zabudowę, które jeszcze nie zostały zainwestowane.

Dla potrzeb oszacowania chłonności terenów przewidzianej ustaleniami planów miejscowych przyjęto następujące założenia:

- w przypadku występowania przeznaczenia podstawowego i towarzyszącego/uzupełniającego – ich udział odpowiednio 70% i 30%;
- wykorzystana maksymalna dopuszczona intensywność zabudowy, a w przypadku braku w uchwale wskaźnika intensywności i innych parametrów pozwalających na jego obliczenie, przyjmowano średnią intensywność ustaloną dla analogicznych funkcji;
- w przypadku niewydzielania w liniach rozgraniczających układu dróg dojazdowych, powierzchnię terenu pod dane przeznaczenie pomniejszono o 15%;
- powierzchnię użytkową zabudowy pomniejszono o 30% w stosunku do powierzchni całkowitej zabudowy;
- zgeneralizowano funkcje dopuszczanej planami miejscowymi zabudowy do: mieszkalnej, aktywności gospodarczej, usługowej, usług sportu i rekreacji oraz usług turystyki.

Powyższe dało następujący wynik:

- 62,23 ha powierzchni użytkowej funkcji mieszkalnej;
- 16,88 ha powierzchni użytkowej aktywności gospodarczej;
- 32,22 ha powierzchni użytkowej funkcji usługowej;
- 20,40 ha powierzchni użytkowej usług sportu i rekreacji;
- 24,91 ha powierzchni użytkowej usług turystyki.

Realnie miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego nie zostaną skonsumowane w całości. Część terenów nigdy nie zostanie zabudowana, bądź w perspektywie odleglejszej niż przyjęte 15 lat. Składają się na to następujące czynniki:

- nieuregulowane własności,
- rolnicze użytkowanie gruntów,
- geometrie działek uniemożliwiające zabudowę,
- brak realnej możliwości zapewnienia dojazdu do działek,
- niesprzyjające sąsiedztwo,
- brak planów właścicieli co do ich zabudowy bądź sprzedaży nieruchomości na cele budowlane.

Ponadto na ocenę realnej możliwości konsumpcji ustaleń planów miejscowych na etapie ich sporządzania ma wpływ nisko zainteresowanie społeczeństwa procedurą planistyczną, co często przekłada się na brak zbieżnych intencji organu sporządzającego projekt planu i właścicieli terenów. Stan ten w konsekwencji tworzy swoiste zawieszenie terenów potencjalnie inwestycyjnych, których konsumpcja nie jest możliwa do przewidzenia w wymiarze czasowym.

Szacując, w jaki sposób mogą zostać skonsumowane plany w przyjętej perspektywie czasowej przeanalizowany został przyrost terenów zainwestowanych od momentu uchwalenia poszczególnych planów do 2015r. Analizie poddano tereny przeznaczone w planach pod funkcje mieszkalne, jako charakteryzujące się największym ruchem inwestycyjnym. Obliczono na tej podstawie roczny przyrost terenów budowlanych i zakładając, że w przeciągu kolejnych 15 lat będzie się on utrzymywał na stałym poziomie, oszacowano stopień konsumpcji planów na terenie miasta, wynoszący 68,5%.

tab. 27. Prognozowany stopień konsumpcji planów w perspektywie 15-letniej.

Nr uchwały	Liczba lat od roku uchwalenia planu do 2015 r.	Powierzchnia terenów przeznaczonych w mpzp pod zabudowę [ha]	Powierzchnia terenów zabudowanych w dniu uchwalenia mpzp [ha]	Przyrost powierzchni terenów zabudowanych od roku uchwalenia planu do 2015 r. [ha]	Przyrost powierzchni terenów zabudowanych w skali roku [ha]	Powierzchnia terenów dotąd niezainwestowanych [ha]	Przyrost powierzchni prognozowanej zabudowy w perspektywie 15 lat [ha]	Prognozowana sumaryczna powierzchnia terenów zabudowanych za 15 lat	Udział prognozowanej sumarycznej powierzchni terenów zabudowanych w powierzchni terenów przeznaczonych w mpzp pod zabudowę [%]
VII/33/2011	4	28,09	14,70	0,96	0,24	12,43	3,59	19,24	68,5
VII/34/2011	4	35,41	13,48	2,24	0,56	19,70	8,39	24,11	68,1
VII/35/2011	4	143,61	68,01	8,64	2,16	66,96	32,41	109,06	75,9
X/46/2003	12	7,04	0,13	0	0	6,90	0,00	0,13	1,9
XI/52/2003	12	13,97	2,36	1,68	0,14	9,93	2,10	6,14	43,9
XII/48/2007	8	6,83	4,62	0,73	0,09	1,48	1,36	6,71	98,2
XL/203/2002	13	16,77	1,07	4,87	0,37	10,82	5,62	11,57	69,0
XL/204/2002	13	14,87	0,28	2,25	0,17	12,34	2,59	5,12	34,4
XLVI/224/2006	9	31,40	9,66	4,55	0,51	17,19	7,58	21,79	69,4
XVI/96/2012	3	30,63	14,30	1,31	0,44	15,02	6,55	22,17	72,4
XXI/101/2004	11	10,01	0,39	1,00	0,09	8,62	1,36	2,74	27,4
XXIX/146/2005	10	3,11	1,17	0,48	0,05	1,45	0,73	2,38	76,6
XXVI/136/2005	10	4,85	1,80	0,21	0,02	2,84	0,32	2,33	48,1
XXVIII/175/2013	2	29,40	8,34	1,43	0,71	19,64	10,70	20,46	69,6
XXXI/194/2013	2	2,04	0,77	0,48	0,24	0,79	3,57	4,82	236,5
SUMA		378,01	141,09	30,81	5,79	206,11	86,86	258,77	68,5

Kolejnym czynnikiem wpływającym na stopień konsumpcji planów jest wykorzystywana intensywność zabudowy przy realizacji danej inwestycji. Przeanalizowano działki budowlane, które w przeciągu trzech ostatnich lat były przedmiotem postępowania w sprawie wydania decyzji o pozwoleniu na budowę. Rzeczywista intensywność zabudowy została ustalona na podstawie powierzchni zabudowy i liczby kondygnacji poszczególnych budynków (na podstawie danych ewidencji gruntów i budynków) oraz powierzchni ewidencyjnej działki/działek, na których inwestycja została zrealizowana. Porównano ją z maksymalną intensywnością zabudowy, jaką dopuszczają ustalenia planu.

Na tej podstawie oszacowania, że maksymalna intensywność zabudowy dopuszczona ustaleniami planu jest wykorzystywana średnio w 26,5%.

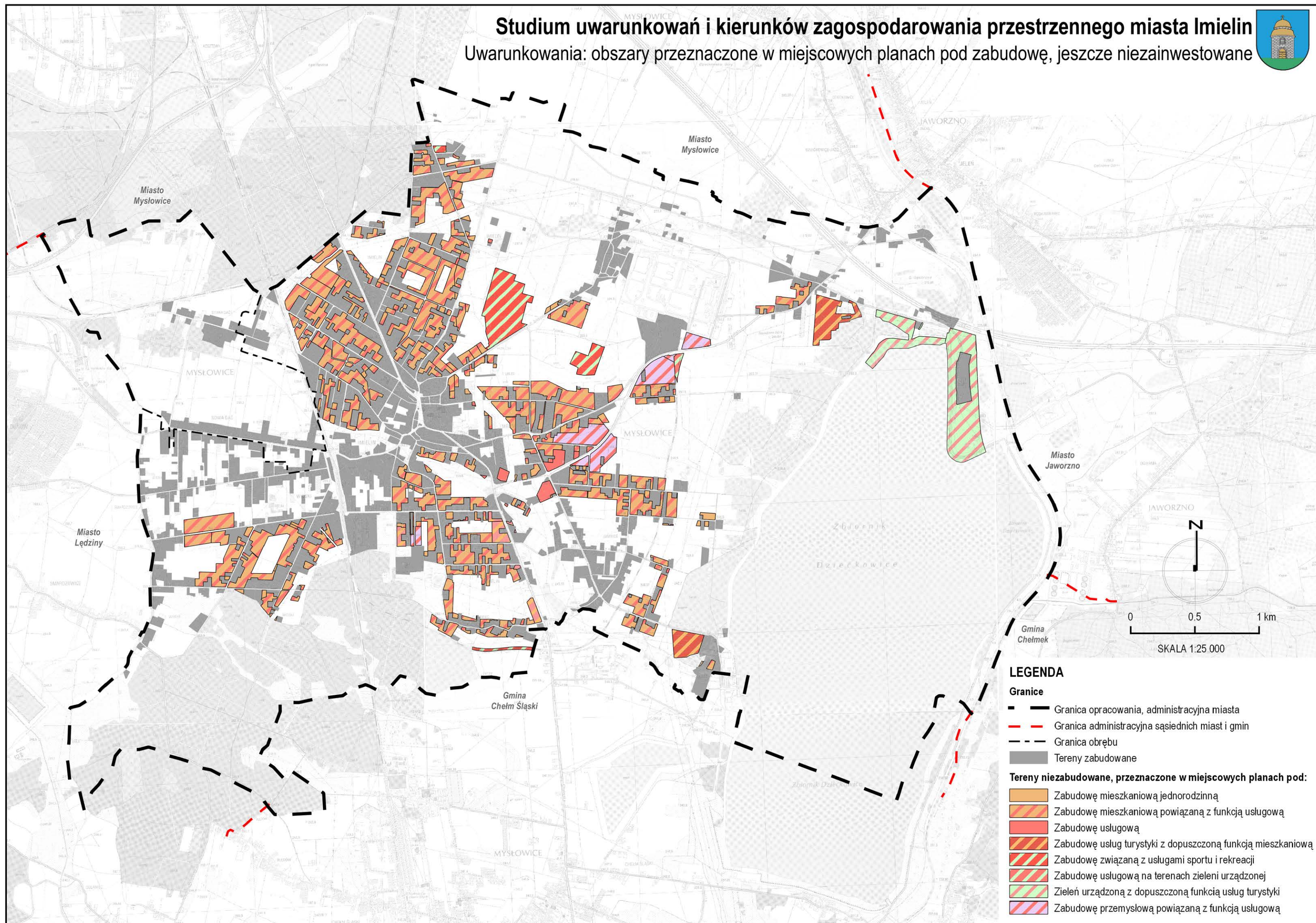
Biorąc pod uwagę te dwa czynniki, wyliczoną na podstawie ustaleń obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, maksymalną chłonność terenów przeznaczonych w tych planach pod zabudowę należy pomniejszyć o powyższe wskaźniki.

tab. 28. Realna chłonność terenów przeznaczonych w planach pod zabudowę.

Funkcja	Chłonność obszarów przeznaczonych w planach pod zabudowę na podstawie jego ustaleń wyrażona powierzchnią użytkową [ha]	Współczynnik stopnia konsumpcji planów	Współczynnik wykorzystania intensywności zabudowy	Realna chłonność terenów przeznaczonych w planach pod zabudowę wyrażona powierzchnią użytkową [ha]
Mieszkalna	62,23	68,5%	26,5%	<u>11,30</u>
Aktywności gospodarczej	16,88			<u>3,06</u>
Usługowa	32,22			<u>5,85</u>
Usług sportu i rekreacji	20,4			<u>3,70</u>
Usług turystyki	24,91			<u>4,52</u>

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Imielin

Uwarunkowania: obszary przeznaczone w miejscowych planach pod zabudowę, jeszcze niezainwestowane

8.7. Porównanie maksymalnego w skali gminy zapotrzebowania na nową zabudowę oraz sumy chłonności obszarów o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej i obszarów przeznaczonych w planach miejscowych pod zabudowę.

tab. 29. Porównanie maksymalnego w skali gminy zapotrzebowania na nową zabudowę oraz chłonności obszarów.

Funkcja	Zapotrzebowanie na nową zabudowę wyrażone w powierzchni użytkowej [ha]	Chłonność obszarów o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej [ha]	Chłonność obszarów przeznaczonych w planach pod zabudowę wyrażona powierzchnią użytkową [ha]	Różnica pomiędzy zapotrzebowaniem na nową zabudowę (kolumna 2) a chłonnością obszarów (kolumna 3 i 4) [ha]
1	2	3	4	5
Mieszkalna	26,10	0	11,30	14,80
Aktywności gospodarczej	25,12	0	3,06	22,06
Usługowa	15,85	0	5,85	10
Usług sportu i rekreacji	9,65	0	3,70	5,95
Usług turystyki	17,47	0	4,52	12,95

Przeprowadzone analizy wykazały, że maksymalne w skali gminy zapotrzebowanie na nową zabudowę przekracza sumę powierzchni użytkowej zabudowy na obszarach o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej oraz obszarach przeznaczonych w planach pod zabudowę wyrażona powierzchnią użytkową dla wszystkich funkcji. Zatem bilans terenów pod zabudowę uzupełnia się o różnicę tych wielkości wyrażoną w powierzchni użytkowej zabudowy, w podziale na funkcje zabudowy.

W kolejnym etapie należy oszacować powierzchnię obszarów, jakie należy przewidzieć pod dane funkcje, wyrażone aktualnie w powierzchni użytkowej zabudowy. Dla obliczeń posłużono się analogicznymi wskaźnikami, które wykorzystane zostały dla oszacowania zapotrzebowania na powierzchnię użytkową zabudowy.

tab. 30. Przyjęte wskaźniki dla funkcji mieszkalnej.

Powierzchnia użytkowa wynikająca z bilansu	14,8 ha
Prognozowana przeciętna powierzchnia mieszkania w 2030r. [m ²]	122,25m ²
Oszacowana powierzchnia działki budowlanej pod zabudowę mieszkaniową [m ²]	1275m ²
Udział terenów komunikacji, infrastruktury technicznej, czy zieleni	15%

Obliczając kolejno ilość budynków mieszkalnych możliwych do zrealizowania, a w kolejnym etapie sumaryczną powierzchnię działek budowlanych, powiększając ją o udział terenów komunikacyjnych i infrastrukturalnych, uzyskaliśmy powierzchnię terenów, które należy przeznaczyć pod zabudowę mieszkaniową równą: 177,5ha.

tab. 31. Przyjęte wskaźniki dla funkcji aktywności gospodarczej, usługowej, usług sportu i rekreacji oraz usług turystyki.

Funkcja	Powierzchnia użytkowa wynikająca z bilansu [ha]	Wskaźnik intensywności zabudowy	Udział terenów komunikacji, infrastruktury technicznej, zieleni
aktywności gospodarczej	22,06	0,23	15%
usługowa	10	0,32	
usług sportu i rekreacji	5,95	0,11	
usług turystyki	12,95	0,32	

Przeliczając kolejno powierzchnię użytkową zabudowy na powierzchnię całkowitą zabudowy, oraz następnie na powierzchnię działek zajętych pod daną funkcję, powiększając ją o udział terenów komunikacyjnych i infrastrukturalnych, uzyskaliśmy powierzchnię terenów, które należy przeznaczyć pod zabudowę:

- aktywności gospodarczej – 143,29 ha,
- usługową – 46,72 ha,
- usług sportu i rekreacji – 80,87 ha
- usług turystyki – 60,5 ha.

8.8. Możliwości finansowania przez gminę wykonania sieci komunikacyjnych i infrastruktury technicznej oraz społecznej, służących realizacji zadań własnych gminy oraz potrzeby inwestycyjne gminy wynikające z konieczności realizacji zadań własnych, związane z lokalizacją nowej zabudowy.

W związku z wyznaczeniem nowych terenów przeznaczonych pod zabudowę konieczna stanie się rozbudowa sieci komunikacyjnej oraz infrastruktury technicznej. Ustawa o samorządzie gminnym określa następujące zadania własne gminy w zakresie infrastruktury technicznej:

„W szczególności zadania własne gminy obejmują sprawy:

(...)

2) gminnych dróg, ulic, mostów, placów oraz organizacji ruchu drogowego,

3) wodociągów i zaopatrzenia w wodę, kanalizacji, usuwania i oczyszczania ścieków komunalnych, utrzymania czystości i porządku oraz urządzeń sanitarnych, wysypisk i unieszkodliwiania odpadów komunalnych (...).”

Szczegółowy zakres obowiązków gminnych w tym zakresie precyzują odrębne ustawy, m.in. ustawa prawo energetyczne, ustawa o drogach publicznych, ustawa o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzeniu ścieków. Ta ostatnia nakłada obowiązek budowy i rozbudowy urządzeń wodociagowych, urządzeń kanalizacyjnych na przedsiębiorstwo wodociagowo – kanalizacyjne lub jednostkę gminną, która prowadzi działalność w zakresie zbiorowego zaopatrzenia w wodę lub zbiorowego odprowadzenia ścieków.

Część z nowo wyznaczonych obszarów pod zabudowę będzie posiadała dostęp do dróg publicznych i sieci infrastruktury technicznej. Dlatego błędnym byłoby założenie, że wszystkie nowo wyznaczone tereny inwestycyjne będą wymagały nakładów finansowych na wykonanie sieci komunikacyjnych oraz infrastruktury technicznej. Uzbrojenia w sieci wodociagowe będzie wymagała północno-zachodnia część obszaru miasta, która wskazana została do rozwoju funkcji związanej z aktywnością gospodarczą. Brak sieci kanalizacyjnej występuje generalnie w północnej części miasta, jednak są to już częściowo tereny zainwestowane oraz w planach miejscowych przeznaczone pod zainwestowanie. Ponadto obowiązujące przepisy dopuszczają w przypadku braku sieci kanalizacji sanitarnej odprowadzanie ścieków do bezodpływowych zbiorników, bądź przydomowych oczyszczalni ścieków.

Odnosnie rozbudowy sieci drogowej należy zapewnić:

- obsługę terenów aktywności gospodarczej poprzez planowanie drogi łączącej ul. Brata Alberta z systemem dróg serwisowych bezpośrednio powiązanymi z miastem Łędziny, realizowanymi w ramach budowy drogi ekspresowej S1 oraz z ul. Drzymały (poprzez jej przedłużenie);
- powiązanie ul. Brata Alberta z ul. Drzymały, jako alternatywnego rozwiązania komunikacyjne dla ul. Klonowej;
- powiązanie ul. Brata Alberta z ul. Drzymały wzdłuż terenów kolejowych, jako alternatywnego rozwiązania komunikacyjne dla ul. Klonowej;
- powiązanie ul. Kolejowej z ul. Imielińską (DK 934) jako alternatywnego rozwiązania komunikacyjnego dla istniejącego układu komunikacyjnego, łączącego tereny zainwestowane zachodniej części Imielina z ul. Imielińską;
- powiązanie ul. Imielińskiej (DK 934) z ul. Satelicką (częściowy przebieg przez gminę Mysłowice), jako alternatywnego rozwiązanie dla istniejącego układu komunikacyjnego, ze szczególnym uwzględnieniem zapewnienia obsługi komunikacyjnej planowanych terenów aktywności gospodarczej w rejonie ul. Wyzwolenia;
- powiązanie ul. Imielińskiej (DK 934) poprzez istniejący układ komunikacyjny na terenie gminy Chełm Śląski z ul. gen. Józefa Hallera, jako alternatywnego rozwiązanie komunikacyjne dla istniejącego układu komunikacyjnego łączącego ul. Imielińską z zachodnią częścią miasta;
- powiązanie nowoprojektowanej ww. drogi z ul. gen. Józefa Hallera, jako alternatywnego rozwiązania dla ul. ks. Augustyna Kordeckiego.

Powyższe założenia znalazły odzwierciedlenie w części kierunkowej studium. Łączna długość ww. odcinków dróg wynosi ok. 7,77 km. Są to drogi nie tyle niezbędne dla obsłużenia nowych terenów inwestycyjnych, co przy już istniejącej strukturze funkcjonalno-przestrzennej wskazane dla zapewnienia sprawnej i bezpiecznej obsługi komunikacyjnej. Wyjątkiem jest tutaj droga zapewniana obsługę planowanych terenów aktywności gospodarczej w północno-zachodniej części miasta, o długości 1,63km, które na dzień dzisiejszy nie posiadają dostępu do sieci dróg publicznych.

Polityka miasta będzie zmierzać do minimalizowania ilości dróg publicznych dojazdowych do poszczególnych nieruchomości, przerzucając ciężar ich budowy na właścicieli nieruchomości. Zakłada się, że 70% dróg koniecznych do wydzielienia w obrębie terenów przeznaczonych pod zabudowę będą drogami wewnętrznymi. Zważywszy na fakt, że rozwój nowych terenów budowlanych przewiduje się w bezpośrednim sąsiedztwie terenów już zainwestowanych, ocenia się, że dla 60% terenów jeszcze niezabudowanych, a przeznaczonych w planach miejscowych oraz nowo wyznaczanych w studium pod zabudowę, uzbrojenie terenu jest wystarczające.

Łączna powierzchnia terenów przeznaczonych w planach miejscowych pod zabudowę oraz nowo wyznaczanych wynikających z zapotrzebowania wynosi 780ha, zatem uzbrojenia będzie wymagało 312ha. Zakładając, że 10% przypada na drogi, ich powierzchnia wyniesie 31,2ha, z czego przy założeniu, że 70% to drogi wewnętrzne – miasto będzie musiało wybudować 9,36ha powierzchni dróg publicznych. Zakładając szerokość drogi równą 10m – będzie to 9,36km dróg.

Średni koszt budowy nawierzchni drogi (kalkulacja) - koszt ulicy dojazdowej o szerokości 10 m (4cm – warstwy wiążącej, 4 cm – warstwy ścieralnej, podbudowa gruzobeton) oraz nawierzchni z asfaltobetonu, jeden chodnik z kostki brukowej betonowej o grubości 6 cm szerokości 1,5 m, na podsypce piaskowej – przyjęto wartość 305,00 zł/m². Zakładając, że miasto wybuduje 10,99km dróg (dojazdowych plus droga do terenów aktywności gospodarczych), koszt

budowy tych dróg wyniesie ok. 345,138 mln. zł. Jak pokazują powyższe dane, koszty budowy dróg są wysokie. Miasto może pozyskiwać na ten cel różnego rodzaju dotacje pochodzące z funduszy Unii Europejskiej i krajowych funduszy celowych czy wreszcie negocjować częściowe uczestnictwo zainteresowanych inwestorów.

Średni koszt budowy mb kanalizacji wynosi 300,00 zł/mb, średni koszt budowy mb wodociągu 150,00 zł/mb, zatem koszt budowy kanalizacji – 86,76 mln. zł, koszt budowy wodociągu – 43,38 mln. zł.

Wieloletni plan rozwoju i modernizacji urządzeń wodociagowych i urządzeń kanalizacyjnych na terenie miasta Imielin na lata 2015-2017 (uchwała Nr VI/30/2015 z dnia 25 marca 2015r.) wskazuje, że w perspektywie 3-letniej wydatki miasta na inwestycje wodno-kanalizacyjne wynoszą 2,5 ml zł. Jest to zdecydowanie mniej, niż prognozowany koszt budowy sieci.

Rozważając o kosztach uzbrojenia nowych terenów inwestycyjnych, należy podkreślić, że ustalenia studium stanowią docelową koncepcję rozwoju miasta, jej realizacja powinna postępować etapowo, poprzez stopniowe uwalnianie kolejnych terenów pod zainwestowanie, z jednoczesnym blokowaniem powstawania zabudowy w kolejnych rzędach, oddalonych od terenów już zabudowanych, dróg oraz sieci i urządzeń infrastruktury technicznej. W tym celu na etapie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego należy dopuścić, w granicach terenów przeznaczonych w studium pod inwestowanie, wprowadzanie przeznaczeń zakazujących zabudowy i zgodnych z przeznaczeniami uzupełniającymi, jako rozwiązanie możliwe do zmiany w perspektywie czasowej niemożliwej do przewidzenia, uzasadnionej ekonomicznie. Takie ustalenia znajdują się w części kierunkowej studium.

Wyznaczanie nowych terenów pod zainwestowanie, a co za tym idzie zabudowa i zagospodarowanie tych terenów zgodnie z ustaloną polityką miasta, wiąże się nie tylko z wydatkami miasta, ale również dochodami. Są to dochody wynikające z:

- wpływu z podatku od nieruchomości,
- wpływu związanego z obrotem nieruchomościami gminy,
- wpływu z tytułu wzrostu wartości nieruchomości (renta planistyczna – po uchwaleniu planu miejscowego);
- wpływu z opłat adiacenckich.

Na etapie przeznaczania terenów pod zabudowę w studium można oszacować roczny przyrost z tytułu podatków od gruntów i budynków. Podatek od nieruchomości wymierzany jest zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (tekst jednolity Dz. U. z 2016 r. poz. 716 z późn. zm.) oraz na podstawie uchwały nr XII/70/2015 Rady Miasta Imielin z dnia 28 października 2015 r. w sprawie określenia stawek podatku od nieruchomości, zgodnie z którą stawki podatku wynoszą

- od gruntów:
 - związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej – 0,89 zł/m² powierzchni,
 - pozostałych, w tym zajętych na prowadzenie odpłatnej statutowej działalności pożytku publicznego przez organizacje pożytku publicznego – od 1m² powierzchni – 0,15 zł;
- od budynków lub ich części:
 - mieszkalnych – 0,71 zł od 1m² powierzchni użytkowej,
 - związanych z działalnością gospodarczą oraz od budynków mieszkalnych lub ich części zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej – 20,40 zł od 1m² powierzchni użytkowej.

tab. 32. Szacowany podatek od budynków przewidzianych na terenach niezabudowanych przeznaczonych pod zabudowę w planach miejscowych oraz wyznaczonych na podstawie zapotrzebowania na nowe tereny inwestycyjne.

Funkcja	Powierzchnia użytkowa [m ²]	Stawka podatku [zł za 1 m ² powierzchni użytkowej]	Wartość podatku [zł]
mieszkalna	261.000	0,71	185.310
aktywności gospodarczej	251.200	20,40	5.124.480
usługowa	158.500	20,40	3.233.400
usług sportu i rekreacji	96.500	20,40	1.968.600
usług turystyki	174.700	20,40	3.563.880
RAZEM			14.075.670

tab. 33. Szacowany podatek od gruntów przewidzianych na terenach niezabudowanych przeznaczonych pod zabudowę w planach miejscowych oraz wyznaczonych na podstawie zapotrzebowania na nowe tereny inwestycyjne.

Funkcja	Powierzchnia terenu [m ²]	Stawka podatku [zł za 1 m ² powierzchni]	Wartość podatku [zł]
mieszkalna	3.091.682	0,15	463.752
aktywności gospodarczej	1.355.686	0,89	1.206.560
usługowa	475.554	0,89	423.243
usług sportu i rekreacji	856.747	0,89	762.504
usług turystyki	842.637	0,89	749.946
RAZEM			3.606.007

W sytuacji zainwestowania terenów przewidzianych pod zabudowę roczny dochód miasta z tytułu podatku od budynków i gruntów wyniesie 17.681.677 zł. Oczywiście jest to szacunkowa wartość i osiągana w miarę rozwoju zabudowy. Pozostałe, wymienione wcześniej, dochody miasta, wynikające z uwalniania terenów pod zabudowę, są niemożliwe do oszacowania na etapie sporządzania studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta. Dochody te są w stanie pokryć część nakładów inwestycyjnych na uzbrojenie terenów. Ponadto, jak zostało to wcześniej nadmienione, miasto może pozyskiwać na ten cel różnego rodzaju dotacje pochodzące z funduszy Unii Europejskiej i krajowych funduszy celowych czy wreszcie negocjować częściowe uczestnictwo zainteresowanych inwestorów.

9. Stan prawny gruntów.

Struktura własności gruntów wchodzących w skład miasta Imielin jest zróżnicowana. Dominują grunty należące do osób prywatnych oraz spółek reprezentujących przedsiębiorstwa niepubliczne funkcjonujące na terenie miasta. Kolejno występują grunty Skarbu Państwa, w tym podlegające takim instytucjom jak: Agencja Nieruchomości Rolnych, Dyrekcja Okręgowa Dróg Publicznych, Przedsiębiorstwo Materiałów Posadzkowych p.w. w Katowicach, Urząd Rejonowy, Wojewódzkie Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji w Katowicach oraz Zakład Energetyczny Okręgu Południowego Przedsiębiorstwa – Państwowe Zakłady Energetyczne Gliwice. Znaczna powierzchnia gruntów należy do miasta i gminy Imielin i są to nie tylko drogi gminne oraz tereny publiczne, ale również indywidualne działki. Poza ww., na obszarze analizowanej jednostki można wyróżnić następujących właścicieli gruntowych:

- województwo śląskie;
- Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej – Wojewódzki Zarząd Dróg Publicznych;
- Górnośląskie Przedsiębiorstwo Wodociągów Spółka Akcyjna z siedzibą w Katowicach;
- kościoły i inne związki wyznaniowe:
 - parafia rzymsko-katolicka;
 - parafia katolicka p.w. Matki Boskiej Szkaplerznej;
 - zgromadzenie sióstr karmelitanek dzieciątka Jezus;
- spółdzielnie:
 - Rolnicza spółdzielnia produkcyjna w Mysłowicach – Kopciowicach;
 - Rolnicza spółdzielnia produkcyjna „Ogrodnik”;
 - Spółdzielnia handlowo – usługowa „Samopomoc Chłopska” z siedzibą w Mysłowicach.

10. Obiekty i tereny chronione na podstawie przepisów odrębnych.

Główne Zbiorniki Wód Podziemnych:

W granicach miasta występuje Główny Zbiornik Wód Podziemnych nr 452 - Zbiornik Chrzanów, którego ochronę warunkują przepisy Ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (tekst jednolity: Dz. U. z 2015 r., poz. 469).

Udokumentowane złoża:

Na obszarze miasta Imielina występują następujące udokumentowane złoża:

- węgla kamiennego:
 - Ziemowit;
 - Łędziny;
 - Imielin-Południe;
 - Dąb;
- wapieni i dolomitów:
 - Imielin-Północ;
 - Imielin;
 - Imielin-Rek;
 - Imielin 1;
- metanu pokładów węgla:
 - Łędziny.

Zgodnie z art. 95 ustawy Prawo geologiczne i górnicze (tekst jednolity: Dz. U. z 2015 r., poz. 196), udokumentowane złoża kopalin uwzględnia się w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego oraz w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego.

Obszary i tereny górnicze:

W granicach miasta wyróżnia się następujące obszary i tereny górnicze:

- Łędziny I (dla eksploatacji węgla kamiennego);
- Imielin – Północ III (Dla eksploatacji złoża kamieni drogowych);
- Imielin I (Dla eksploatacji złoża kamieni drogowych);
- Imielin-Rek II (Dla eksploatacji złoża kamieni drogowych);
- Imielin I (dla złoża węgla kamiennego Imielin-Południe).

- Jaworzno – Jeleń (jedynie teren górniczy; teren górniczy Jaworzno – Jeleń utworzono dla eksploatacji złoża węgla kamiennego Jaworzno, które tak jak i obszar górniczy, znajduje się poza granicami miasta).

Lasy:

Wg mapy ewidencyjnej, łączna powierzchnia terenów leśnych na terenie Imielina to ok. 1662,7 ha. Podlegają one ochronie na podstawie ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (tekst jednolity: Dz. U. z 2015 r., poz. 909).

Obiekty zabytkowe:

Wykaz obiektów zabytkowych i formy ochrony określono w rozdziale II pkt 5, w odniesieniu co do których obowiązują przepisy ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (tekst jednolity: Dz. U. z 2014 r., poz. 1446 z późn.zm.).

Obszary zagrożone powodzią:

Odnosnie obszarów zagrożenia powodziowego, o których mowa w rozdziale II pkt 4.3., obowiązują przepisy ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne (tekst jednolity: Dz. U. z 2015r., poz. 469 z późn. zm.).

11. Obszary naturalnych zagrożeń geologicznych.

Na terenie miasta nie stwierdzono występowania zjawisk osuwiskowych oraz terenów zagrożonych ruchami masowymi ziemi.

12. Udokumentowane złoża kopalin, zasobów wód podziemnych oraz udokumentowanych kompleksów podziemnego składowania dwutlenku węgla.

Udokumentowane złoża kopalin zostały opisane w pkt. 4.7.: Zasoby naturalne, natomiast zasoby wód podziemnych w pkt. 4.4.: Wody podziemne. Na terenie miasta nie występują udokumentowane kompleksy podziemnego składowania dwutlenku węgla.

13. Tereny górnicze wyznaczone na podstawie przepisów odrębnych.

Na terenie Miasta Imielin występują następujące tereny górnicze:

- Łędziny I (dla eksploatacji węgla kamiennego);
- Imielin – Północ III (Dla eksploatacji złoża kamieni drogowych);
- Imielin I (Dla eksploatacji złoża kamieni drogowych);
- Imielin-Rek II (Dla eksploatacji złoża kamieni drogowych);
- Imielin I (dla złoża węgla kamiennego Imielin-Południe);
- Jaworzno – Jeleń (dla eksploatacji złoża węgla kamiennego Jaworzno, które znajduje się poza granicami miasta)

Zostały one omówione w pkt 4.7.: Zasoby naturalne oraz 4.6.1.

14. Stan systemów komunikacji i infrastruktury technicznej, w tym stopnia uporządkowania gospodarki wodno-ściekowej, energetycznej oraz gospodarki odpadami.

14.1. Komunikacja.

14.1.1. Drogorowa.

W granicach Imielina, zgodnie art. 19 ust. 2 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2015r., poz. 460 z późn. zm.), wyróżnić możemy następujących zarządców poszczególnych kategorii dróg:

- krajowych – Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad;
- wojewódzkich – Zarząd Dróg Wojewódzkich w Katowicach;
- powiatowych – Powiatowy Zarząd Dróg w Bieruniu;
- gminnych – Burmistrz Miasta Imielin.

Tworzą one hierarchiczny układ dróg o następujących klasach:

- autostrada;
- droga ekspresowa;
- drogi główne;
- drogi zbiorcze;
- drogi lokalne;
- drogi niższej klasy (dojazdowe, wewnętrzne itp. – nieujęte na załączniku graficznym).

Wśród najważniejszych elementów sieci komunikacyjnej miasta wyróżnia się:

- autostradę A4 położoną w północno – wschodniej części Imielina, która jednak nie posiada bezpośredniego połączenia z miastem - najbliższy wjazd na zlokalizowany jest w Mysłowicach;
- drogę krajową nr 1 w zachodniej części analizowanej jednostki - istniejący odcinek drogi ekspresowej S1, również bez bezpośredniego połączenia z Imielinem; w przyszłości kontynuowana będzie wzdłuż zachodniej granicy

miasta, tak aby móc stać się naturalnym łącznikiem pomiędzy północną i południową częścią kraju, a jednocześnie odcinkiem trasy europejskiej E75;

- położoną w centralnej części miasta, drogę wojewódzką nr 934 (Mysłowice - Bieruń) – ul. Imielińską, w głównej klasie technicznej. Stanowi ona najważniejszą oś miasta na kierunku północ – południe, od której promieniście odchodzą odcinki niższego rzędu. W jej przebiegu możliwe jest wskazanie dwóch istotnych węzłów komunikacyjnych:
 - z drogą powiatową nr 5918S (w klasie technicznej drogi głównej, następnie na dalszym odcinku - zbiorczej), biegnącą w kierunku wschodnim, komunikującą miasto z Jaworzniem;
 - z drogą powiatową nr 5914S (w klasie technicznej drogi zbiorczej), biegnącą w kierunku zachodnim, łączącą miasto z Lędzinami.

Przedstawiony na załączniku graficznym układ komunikacyjny stanowi wypadkową pomiędzy fizycznym stanem istniejącym a drogami wyznaczonymi w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego. Nie znaczy to jednak, że wszystkie odcinki istnieją zarówno w formie podziału geodezyjnego, fizycznej, czy też spełniają parametry wynikające z przepisów. Do najistotniejszych fragmentów, które na dzień dzisiejszy wykazane są jedynie w mpzp, zalicza się drogę nr G-655034S pomiędzy ul. Imielińską i ul. Głodka oraz pomiędzy ul. Drzymały a ul. Brata Alberta po wschodniej stronie do linii kolejowej. Stopień rozwoju sieci komunikacyjnej w granicach miasta jest zróżnicowany. Zdecydowanie uboższy układ znajduje się w jego wschodniej części, co związane jest z ukształtowaniem terenu, obecnością Zbiornika Imielińskiego, działalnością wydobywczą i rolniczą oraz lokalizacją terenów infrastruktury technicznej o znacznej powierzchni.

Za najistotniejsze mankamenty układu komunikacyjnego należy uznać:

- promienisty układ komunikacyjny z brakiem powiązań relacji północ-południe, poza ul. Imielińską, oraz na osi zachód-wschód;
- brak bezkolizyjnej przeprawy przez linię kolejową nr 138 relacji Oświęcim – Katowice;
- zastany historyczny stan parametrów dróg w centralnej części Imielina, nieodpowiadający wymogom formalnym oraz faktycznym potrzebom;
- brak bezpośredniego powiązania z układem komunikacyjnym rangi krajowej.

Istniejący system dróg publicznych Imielina charakteryzują ściśle powiązania z sąsiednimi miastami, tj.: Mysłowicami i Jaworzniem oraz gminami: Chelmem Śląski i Lędzinami, przy czym skomunikowane zdecydowanie lepiej wypada w przypadku połączeń z innymi spośród ww..

Ostatnie pomiary średniodobowego ruchu na drogach krajowych oraz wojewódzkich dla województwa śląskiego zostały wykonane w 2010 roku (GPR 2010 oraz SDR 2010). Objęły one trzy drogi leżące w granicach miasta Imielina:

- autostradę A4;
- drogę ekspresową S1;
- drogę wojewódzką nr 934 – droga główna.

tab. 34. Średniodobowy pomiar ruchu pojazdów na drogach krajowych nr A-4 oraz S-1 oraz drodze wojewódzkiej nr DW 934 w latach 2005 oraz 2010.

numer drogi - opis odcinka	liczba pojazdów samochodowych ogółem na dobę	
	2005 r.	2010 r.
A4 – Droga S1 – Chrzanów/Byczyna	21178	29947
S1 – Kosztowy – Tychy	15751	20882
DW 934 - granica m. Mysłowice m.n.p.p. (Imielin) - Imielin (ul. Śląska - kier. Lędziny)	10283	13023

Na wszystkich ww. drogach krajowych i wojewódzkich nastąpił wzrost obciążenia w granicach 27%-41%.

Realizacja projektowanej drogi ekspresowej S1 może spowodować spadek ruchu na drodze wojewódzkiej – ul. Imielińskiej oraz odciążenie jej od pojazdów tranzytowych, co z uwagi na wysoki wskaźnik intensywności zabudowy w jej sąsiedztwie, uznaje się za szczególnie istotne. Przewiduje się zatem zmniejszenie hałasu, zapylenia i przede wszystkim znaczną poprawę bezpieczeństwa w centrum miasta.

14.1.2. Kolejowa.

Głównymi szlakami komunikacji kolejowej na terenie Imielina są:

- linia kolejowa nr 138 relacji Oświęcim - Katowice (magistralna, dwutorowa, zelektryfikowana, znaczenia państwowego);
- linia kolejowa nr 179 relacji Tychy - Mysłowice Kosztowy MKSB1 (drugorzędna, jednotorowa, nieelektryfikowana).

W granicach miasta zlokalizowany jest ponadto dworzec główny z 1 peronem, 2 krawężnikami, kładką, na którym zatrzymują się wyłącznie pociągi osobowe.

14.1.3. Rowerowa.

Przez obszar miasta przebiegają turystyczne szlaki rowerowe:

- Szlak Hołdunowski: Giszowiec - Stara Wesola - Wesola Fala - Kopalnia Wesola - Ławki - Świniowy - Hołdynów - Wioski - Skraj Imielina - Cisowiec - Jamnice - Zbiornik Imieliński - Imielin Jazd - Dzieckowice Jazd - Jeleń rynek;
- Szlak im. Ks. Jana Kudery: Brzezinka centrum - Biały Brzeg - Dzieckowice leśniczówka - Granice - Imielin rynek - Imielin PKP - Błędów - Górki szkoła - Górki PKP - Bieruń Restauracja Stylowa;
- Szlak krawędziowy GOP: Gliwice - Przyszowice - Chudów - Peniówki - Borowa Wieś - Ruda Śląska (Halemba) - Mikołów - Tychy - Łędziny - Chelm Śląski - Chelmek. Atrakcją turystyczną szlaku jest punkt widokowy na wzgórzu Gronie w Mikołowie, z którego przy dobrej pogodzie można zobaczyć Beskid Śląski.

Dodatkowo szlak rowerowy poprowadzony jest wzdłuż zachodniego brzegu Zbiornika Imielińskiego oraz u podnóża Góry Gąsiorowej, częściowo pokrywając się ze Szlakiem Hołdunowskim.

14.1.4. System parkingowy.

Na system parkingowy miasta składają się:

- parkingi towarzyszące zabudowie mieszkaniowej, usługowej, terenom aktywności gospodarczej oraz innym obiektom i terenom generującym ruch samochodowy;
- ogólnodostępne parkingi w centrum miasta u zbiegu ulic: Imielińskiej i Wyzwolenia;
- parkingi w liniach rozgraniczających dróg.

14.2. Infrastruktura techniczna.

14.2.1. Zaopatrzenie w ciepło.

Źródła ciepła na terenie miasta.

Miasto Imielin nie posiada na swoim terenie systemu grzewczego. Mieszkańcy korzystają z indywidualnych źródeł ciepła, a obiekty użyteczności publicznej posiadają własne kotłownie. Dla celów grzewczych wykorzystuje się:

- węgiel kamienny i jego pochodne;
- gaz sieciowy;
- olej opałowy;
- energię elektryczną.

Miasto nie przewiduje budowy infrastruktury grzewczej. Dzięki bardzo dobrze rozwiniętemu systemowi gazowniczemu, a co za tym idzie dużej dostępności odbiorców do gazu sieciowego, już ponad połowa odbiorców wykorzystuje gaz dla pokrycia potrzeb cieplnych.

14.2.2. Zaopatrzenie w gaz.

Sieć wysokiego ciśnienia.

Przez Miasto Imielin przebiega gazociąg wysokiego ciśnienia relacji Oświęcim – Szopienice – Tworzeń DN 500 CN 4,0 MPa zrealizowany w 1964 r. Projektowana jest jego przekładka (modernizacja) na odcinku od ulicy Nowozachęty do ul. Gen. Władysława Sikorskiego (do KZ 0507) i dalej w kierunku południowym. Gazociąg zabezpieczono przed wpływem eksploatacji górniczej poprzez zabudowę kompensatorów. Obiektem systemu przesyłowego na terenie miasta jest również Stacja Ochrony Katodowej (SOK) Imielin w rejonie ul. Sosnowej.

Miasto Imielin zasilane jest gazociągiem wysokiego ciśnienia relacji Oświęcim – Szopienice DN 200 CN 2,5 MPa. Z powyższego gazociągu wyprowadzone są następujące odgałęzienia:

- do SRP I° Imielin SUW (Dzieckowice), DN 80 CN 2,5 MPa, rok budowy 1994;
- do SRP I° Imielin ul. Sapety DN 80 CN 2,5 MPa, rok budowy 1958;
- do SRP I° Imielin ul. Satelicka „Jeleń” DN 150 CN 2,5 MPa, rok budowy 1991/2006.

Dla gazociągów obowiązują strefy kontrolowane o szerokościach zgodnej z Rozporządzeniem Ministra Gospodarki z dnia 26 kwietnia 2013 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać sieci gazowe i ich usytuowanie (Dz. U. z 2013r., poz. 640).

Stacje redukcyjno pomiarowe I stopnia:

W granicach miasta znajdują się trzy stacje redukcyjno pomiarowe I°. Są to:

- Imielin SUW „Dzieckowice”;
- Imielin, ul. Sapety;
- Imielin „Jeleń”, ul. Satelicka.

Stacje redukcyjno - pomiarowe I° posiadają znaczne rezerwy przesyłowe (ok. 50%, co stanowi ok. 4 000 Nm³/h) i nie wymagają rozbudowy, a ich stan techniczny nie budzi zastrzeżeń. Nie występują również przesłanki dla budowy na terenie miasta nowej stacji redukcyjno - pomiarowej I°. Sieci gazowe wysokiego ciśnienia również posiadają rezerwy przesyłowe i nie wymagają rozbudowy.

Sieć średniego i niskiego ciśnienia:

Polska Spółka Gazownictwa Sp. z o.o. Oddział w Zabrzu zarządza na terenie Miasta sieciami średniego oraz niskiego ciśnienia. Ww. gazociągi są w niewielkim stopniu połączone z gazociągami gmin ościennych. Sieć ta wykonana jest z stali oraz PE, a jej stan techniczny ocenia się jako dobry. Stanowi źródło gazu dla odbiorców korzystających z paliwa gazowego, zarówno do celów gospodarczo-bytowych jak i do ogrzewania budynków jedno- i wielorodzinnych.

Polska Spółka Gazownictwa Sp. z o.o., ze względu na znaczne rezerwy występujące w systemie przesyłowym, nie planuje dla Imielina żadnych inwestycji związanych z rozbudową sieci średniego ciśnienia, zaś pozyskiwanie nowych odbiorców gazu przewiduje się głównie na bazie istniejącej sieci.

Stacje redukcyjno pomiarowe II stopnia:

Bezpośrednio na terenie miasta znajdują się dwie stacje redukcyjno pomiarowe II°:

- Imielin, ul. Sapety;
- Imielin, ul. Brata Alberta.

Stacje redukcyjno - pomiarowe II° posiadają rezerwy przesyłowe (ponad 40%, co stanowi około 1 200 Nm³/h) i nie wymagają rozbudowy, a ich stan techniczny nie budzi zastrzeżeń. Nie występują również przesłanki dla budowy nowej stacji redukcyjno - pomiarowej II-go stopnia na terenie miasta. Zgłaszane zapotrzebowanie na paliwo gazowe nie stwarza podstaw do rozbudowy istniejących sieci średniego ciśnienia - posiadają one znaczące rezerwy przesyłowe, a ich stan techniczny jest dobry i nie budzi zastrzeżeń. Na terenie Imielina znajduje się ponadto stacja zakładowa, zlokalizowana przy ul. Wodnej 3, będąca w użytkowaniu Zakładu Produkcji Wody.

14.2.3. Elektroenergetyka.

W granicach Imielina istnieje rozbudowany system sieci najwyższych, wysokich, średnich i niskich napięć, pośredniczący w dostawie energii elektrycznej z krajowego systemu elektroenergetycznego do odbiorców komunalnych i przemysłowych.

Struktura sieci elektroenergetycznej:

Linie napowietrzne najwyższych napięć (NN) 220 kV.

Przez teren miasta przebiega dwutorowa sieć wysokiego napięcia 220 kV relacji Byczyna-Poręba oraz Byczyna-Bieruń, będąca własnością Polskich Sieci Elektroenergetycznych S.A.. Linia ta ma charakter przesyłowy i nie bierze bezpośredniego udziału w gospodarce energetycznej gminy. Sposób zagospodarowania terenów pod ww. obiektami i w ich pobliżu powinien uwzględniać wymogi określone w następujących przepisach:

- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 30 października 2003 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku oraz sposobów sprawdzania dotrzymania tych poziomów (Dz. U. z 2003r., Nr 192 poz.1883);
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (tekst jednolity: Dz. U. z 2014 r. poz. 112);
- PN-E-05100 1:1998 Elektroenergetyczne linie napowietrzne. Projektowanie i budowa.

W pasie technologicznym linii NN o szerokości 50 metrów (po 25 metrów z każdej strony od osi linii) nie należy budować budynków mieszkalnych i lokalizować terenów przeznaczonych na stały pobyt ludzi.

W związku z planami rozwojowymi PSE S.A., przewiduje się budowę nowej, trójtorowej linii elektroenergetycznej 2 x 400 kV + 220 kV ze strefą technologiczną 70 metrów (po 35 metrów z każdej strony od osi linii), częściowo po trasie istniejącej dwutorowej linii 220 kV relacji Byczyna-Poręba, Byczyna-Bieruń a częściowo po innym, mniej kolidującym przebiegu. Istniejąca dwutorowa linia elektroenergetyczna 220 kV Byczyna-Poręba, Byczyna-Bieruń zostanie wówczas poddana rozbiórce przed realizacją nowej linii.

Linie napowietrzne wysokiego napięcia (WN) – 110 kV.

Przez teren miasta przebiegają następujące linie 110kV:

- linia Bieruń – Szyb Ziemowit tor I;
- linia Bieruń – Szyb Ziemowit tor II;
- linia Sobieski – Dwory;
- odczep do Imielin 1;
- odczep do Imielin 2;
- odczep do Imielin 3;

Dodatkowo wyróżnia się:

- linię 110 kV relacji Katowice Północ – Janów – Szyb Rozdzieński – Szyb Waclaw – Szyb Bronisław – KWK Wesola – KWK „Ziemowit”;
- linię 110 kV relacji Szyb Karol KWK Wesola – SPW Dzieckowice.

Linie wysokiego napięcia charakteryzują się rezerwą mocy przesyłowej na poziomie 50%. Stan techniczny tych sieci ocenia się jako zadowalający i zapewniający duży poziom bezpieczeństwa dostawy energii elektrycznej.

Strefy ochronne od odcinków napowietrznych wysokiego napięcia powinny wynosić po 14,5m od skrajnych przewodów roboczych. Szczegółowe informacje dotyczące stref ochronnych od urządzeń energetycznych określają normy PN-E 5100-1:1998 oraz N SEP-E-003. Ich istota ma charakter regulacyjny i nakazuje zachowanie odpowiednich odległości od istniejących urządzeń elektroenergetycznych. Bezpieczne dystanse pionowe i poziome przewodów elektroenergetycznych są zmienne i zależą od wielu czynników, m.in. rodzaju linii i obiektu, jego przeznaczenia czy łatwości dostępu do części obiektu, w pobliżu którego przebiega linia, jak również warunków atmosferycznych i temperatury otoczenia.

Główne punkty zasilania (GPZ) 110 kV/SN.

Odbiorcy komunalni terenu miasta Imielin korzystają z GPZ-tu Brzezinka, usytuowanego na obszarze miasta Mysłowice-Brzezinka, który zasilą między innymi gminę Chełm Śląski oraz z GPZ-tu Niedzieliska, zlokalizowanego w mieście Jaworzno. Charakterystyka Głównych Punktów Zasilania przedstawia się następująco:

- GPZ „Brzezinka” 110/20/6kV;
- GPZ „Niedzieliska” 110/20/6kV;
- GPZ „Dzieńkowice” – stacja w likwidacji.

Ponadto, na terenie Miasta znajdują się dwa inne Główne Punkty Zasilania, które jednak nie mają wpływu na dostarczanie energii miastu, a pracują jedynie na zaspokojenie własnych potrzeb:

- GPZ KWK „Ziemowit” – własność Nadwiślańskiej Spółki Węglowej;
- SPW Dzieńkowice – własność Górnośląskiego Przedsiębiorstwa Wodociągów PP.

Stacja GPZ „Brzezinka” charakteryzuje się dobrym stanem technicznym, wynikającym z prac modernizacyjnych przeprowadzanych planowo przez BZE S.A.. Ponadto, obiekt ten posiada znaczne, bo sięgające 60%, rezerwy mocy, które są wystarczające dla pokrycia zwiększającego się zapotrzebowania na moc elektryczną w okresie bilansowym.

Na lata 2015-2017 przewiduje się powiązanie, zlokalizowanej w Jaworznie, stacji 110/20/6 kV „Jeleń” z istniejącą siecią 20 kV, znajdującą się na terenie miasta Imielin i gminy Chełm Śląski, co związane jest z poprawą pewności zasilania dla odbiorców indywidualnych jak i komercyjnych zlokalizowanych na terenie miasta Imielin i gminy Chełm Śląski.

Linie średniego i niskiego napięcia i stacje transformatorowe

Dostawa energii elektrycznej dla poszczególnych odbiorców odbywa się liniami o napięciu 20 kV (przeważają linie typu: AFL-6-70mm², AFL-6-35mm², AFL-6-25mm²) oraz 1kV, pracującymi w układach promienistych. Linie SN i nN wykonane są głównie jako napowietrzne. Odbiorcy z terenu miasta zasilani są poprzez 35 stacji transformatorowych, głównie słupowych, gdyż ich wnętrzowa forma występuje sporadycznie. Są one własnością Tauron Dystrybucja S.A. Stan techniczny urządzeń i sieci elektroenergetycznych SN i nN w przeważającej części jest dobry, natomiast problemem jest niedostateczna pewność zasilania odbiorców, wynikająca z konfiguracji istniejącej sieci. Długie obwody linii napowietrznych z licznymi odgałęzieniami, wpływają na awaryjność i przerwy w dostawie energii elektrycznej.

Na terenie Imielina zlokalizowane są również elektroenergetyczne linie kablowe będące własnością PKP Energetyka sp. z o.o. Zakład Górnośląski w Katowicach, zasilające urządzenia PKP.

Strefy ochronne od linii napowietrznych i kablowych średniego i niskiego napięcia powinny wynosić:

- linie napowietrzne SN – po 6 m od skrajnych przewodów roboczych;
- linie napowietrzne nN – po 2 m od skrajnych przewodów roboczych;
- linie kablowe SN i nN – po 2 m.

Szczegółowe informacje dotyczące stref ochronnych od urządzeń energetycznych określają normy PN-E 5100-1:1998 oraz N SEP-E-003. Istota norm: regulacja nakazująca zachowanie odpowiednich odległości od istniejących urządzeń elektroenergetycznych. Bezpieczne dystanse pionowe i poziome przewodów elektroenergetycznych są zmienne i zależą od wielu czynników m.in. rodzaju linii i obiektu, jego przeznaczenia czy łatwości dostępu do części obiektu, w pobliżu którego przebiega linia, jak również warunków atmosferycznych i temperatury otoczenia.

14.2.4. Zaopatrzenie w wodę.

Charakterystyka sieci wodociągowej

Źródłem zaopatrywania gminy w wodę jest wodociąg grupowy Górnośląskiego Przedsiębiorstwa Wodociągów S.A. w Katowicach. Wodociąg magistralny GPW S.A. Ø400 dostarcza wodę do rozdzielczej sieci wodociągowej miasta poprzez przewód Ø315 w ul. Ściegiennego, ze stacji uzdatniania wody umieszczonych na zbiornikach: Goczałkowice, Czaniec oraz Dzieńkowice.

GPW S.A. posiada na terenie miasta stację uzdatniania wody SUW „Dzieńkowice”. Wodę surową, ujmowaną ze Zbiornika Imielińskiego, do SUW transportują wodociągi 2x1600 mm. Jej ujęcie oraz pompownia I^o zlokalizowane są na południowo-wschodnim brzegu Zbiornika Imielińskiego. Ze stacji uzdatniania, oczyszczona woda tłoczona jest pompami II° do sieci magistralnej 2x1600 mm, zaopatrującej w wodę układ grupowych wodociągów GPW, oraz do wodociągu magistralnego Ø600 do Chrzanowa.

Pompownia ujęcia wody dla Arcelor Mittal Steel Poland S.A. częściowo wchodzi w granice miasta, natomiast wychodzący z niej – obecnie nieczynny – wodociąg wody przemysłowej Ø1200, przebiega przez teren Imielina.

Zaopatrzeniem w wodę z sieci wodociągowej objęte jest całe miasto. Infrastrukturą wodociagową Imielina zarządza Miejska Spółka Komunalna Sp. z o.o. w Imielinie, będąca dystrybutorem wody nie tylko w ramach analizowanej jednostki, ale także względem gminy Chełm Śląski. Całkowita długość, prowadzonej w układzie pierścieniowym, sieci wodociągowej wynosi 68,9 tys. m. Występują również odcinki niezamknięte w ww. układ.

Najstarszy wodociąg wykonano z żeliwa w 1950 r.. W latach 60-tych używanym powszechnie materiałem budulcowym była stal, w latach 70-tych także azbestocement, natomiast w kolejnym dziesięcioleciu powstawały jedynie wodociągi stalowe i dopiero od lat 90-tych używane są wodociągi wykonywane z HDPE. Ze względu na sytuowanie ich w terenie o wysokim poziomie wód gruntowych, bez obsypki piaskowej oraz w pobliżu obciążonych komunikacyjnie dróg, ich stan techniczny nie zawsze jest zadowalający. W chwili obecnej oddziaływanie szkód górniczych na wodociągi jest znikome, jednak jeszcze kilkanaście lat temu zdarzały się bardzo częste uszczerbki na sieciach i przyłączach wykonanych z azbestocementu, żeliwa czy stali. W rejonach dla których występowały tego typu uszkodzenia, dokonano wymiany na wodociągi wykonane z rur PE. Zaprzesłanie przez KWK „Ziemowit” dalszych prac w rejonach sieci również przyczyniło się do zaniku wpływu szkód górniczych na stan techniczny wodociągów.

Miejska Spółka Komunalna Sp. z o.o. w Imielinie posiada wieloletni plan budowy i modernizacji sieci wodociagowych. W dokumencie tym uwzględniono już wymienione sieci wodociagowe w ul. Bartniczej, części ul. Ściegiennego, ul. Aptecznej oraz częściowo w ul. Kordeckiego. Wybudowano również nowe sieci w ul. Wiosennej oraz Sokolej. Sukcesywnie wykupowane są ponadto sieci wodociagowe powstałe z inicjatywy prywatnych inwestorów. W najbliższym czasie przewiduje się wymianę odcinków sieci wodociagowej w ul. Olszewskiego oraz części ulic Imielińskiej i Brata Alberta, natomiast w kolejnych latach - dalsza wymiana wodociagu w ul. Brata Alberta.

Znaczne różnice wysokości na jakich położona jest sieć wodociagowa, generuje konieczność stosowania reduktorów ciśnienia, by nie doprowadzić do bezzasadnego jego zwiększania.

Woda z sieci wodociagowej przechodzi niezbędne badania zarówno fizykochemiczne, jak i bakteriologiczne. Oprócz monitorowania parametrów przez Miejską Spółkę Komunalną Sp. z o.o. w kilku znaczących punktach sieci, instytucja ta pozostaje również w stałym kontakcie ze Stacją Uzdatniania Wody Dzieckowice, wpływając na niektóre parametry, jak np. zawartość chloru.

14.2.5. Odprowadzenie ścieków

Działania w zakresie odprowadzania i oczyszczania ścieków na terenie miasta Imielin prowadzi Miejska Spółka Komunalna Sp. z o.o. Odbiornikiem ścieków komunalnych jest mechaniczno-biologiczna, funkcjonująca w oparciu o technologię osadu czynnego, oczyszczalnia ścieków miasta Imielin, zlokalizowana nad rzeką Imielinką, w południowej części jednostki. Ciąg osadowy obiektu to tlenowa stabilizacja osadu i taśmowa prasa mechaniczna. W 2007 r. został oddany do użytku bioblok o wydajności 500m³/dobę, w 2014 r. dobudowano kolejny (również 500m³/dobę). Bezpośrednim odbiorcą ścieków oczyszczonych jest ciek Imielinka, przepływający w niedalekiej odległości od oczyszczalni.

Kanalizacja sanitarna oparta jest na sieci podciśnieniowej. Działają trzy przepompownie próżniowo-tłoczne, gdzie każda z nich obsługuje ok. 20-25% miejscowości. Na dzień dzisiejszy skanalizowanych jest około 70% miasta. Najważniejszymi elementami sieci są PPT – pompy próżniowe, wytwarzające w niej stałe utrzymujące się podciśnienie w magistralach kanalizacyjnych. Końcowym elementem sieci kanalizacyjnej jest studnia podciśnieniowa PR, która obsługuje najczęściej kilka budynków podłączonych rurociągiem grawitacyjnym do PR. Na PPT1 oraz PPT2 również występują przepompownie tłoczne, które rurociągiem tłocznym dostarczają ścieki do oczyszczalni. Na obejmującym PPT2 obszarze kanalizacji pracują również 2 lokalne, niewielkie przepompownie tłoczne, które tłoczą ścieki do studni PR. Pompownia tłoczna PPT3 dostarcza ścieki nie bezpośrednio na oczyszczalnię, ale do PT na PPT1. Ważnym elementem całego układu jest również monitoring sieci kanalizacyjnej, dzięki któremu możliwe jest obserwowanie działania sieci kanalizacyjnej (pracy urządzeń na PPT i pracy poszczególnych PT) z dyspozytorni.

Długość sieci kanalizacyjnej to 100,2km. Jej najstarsza część (obszar PPT1) powstała w 2007 r., obszar PPT2 w 2010 r., natomiast PPT3 – 2013 r. Cała sieć kanalizacyjna opiera się na rurach plastikowych PE. Na magistralnej sieci podciśnieniowej nie zanotowano żadnych awarii związanych ze szkodami górniczymi (zastosowano rury przewidziane do pracy na szkodach górniczych). Ze względu na to, że monitoring studni PR oparto na podziemnych, elektrycznych kablach sygnałowych – jest to element najbardziej podatny na szkody górnicze. Najczęstszymi awariami sieci kanalizacyjnej są niedomknięcia zaworów podciśnieniowych, spowodowanych przez niewłaściwą eksploatację oraz zawilgocenie sterowników zaworów PR.

Odbiorcą wód opadowych i roztopowych jest ciek Imielinka oraz inne liczne cieki i rowy melioracyjne. Kanały kanalizacji deszczowej występują w rejonie śródmieścia, wzdłuż ul. Brata Alberta oraz na północ od Zbiornika Imielińskiego.

Na części miasta Imielin został wyznaczony obszar aglomeracyjny, zgodny z Rozporządzeniem Nr 36/07 Wojewody Śląskiego z dnia 12 lipca 2007 r. w sprawie wyznaczenia aglomeracji Imielin.

14.2.6. System gospodarki odpadami.

Na podstawie zawartej umowy na „odbiór i zagospodarowanie odpadów komunalnych z nieruchomości zamieszkałych i niezamieszkałych na terenie Gminy Imielin oraz usług edukacji ekologicznej i promocji ekologii” - odpady odbierane są przez Konsorcjum 2 firm:

- Międzygminne Przedsiębiorstwo Gospodarki Odpadami i Energetyki Odnawialnej „MASTER” Sp. z o.o. z siedzibą w Tychach przy ul. Grota Roweckiego 44 (lider konsorcjum);
- Zakład Oczyszczania Miasta Sp. z o.o. z siedzibą w Mysłowicach przy ul. Stadionowej 11.

Miejscem gospodarowania odpadami zmieszany, zielonymi i pozostałościami z sortowania jest składowisko odpadów komunalnych - Międzygminny Zakład Kompleksowego Zagospodarowania Odpadów Komunalnych w Tychach Urbanowicach przy ul. Serdecznej 100.

Poziom recyklingu, przygotowania do ponownego użycia i odzysku innymi metodami niektórych frakcji odpadów komunalnych (papier, metal, tworzywa sztuczne, szkło), zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 29 maja 2012 r. w sprawie poziomów recyklingu, przygotowania do ponownego użycia i odzysku innymi metodami niektórych frakcji odpadów komunalnych (Dz.U. z 2012r., poz. 645), wynosi 28,42 za 2013 r. (wymagany poziom 12%).

Poziom ograniczenia masy odpadów komunalnych ulegających biodegradacji, przekazywanych do składowania zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 25 maja 2012 r. w sprawie poziomów ograniczenia masy odpadów komunalnych ulegających biodegradacji przekazywanych do składowania oraz sposobu obliczania poziomu ograniczania masy tych odpadów (Dz. U. z 2012r., poz. 676), wynosi 49,29% za 2013 r. (dopuszczalny poziom 50%).

Punkt selektywnego zbierania odpadów komunalnych (PSZOK) znajduje się przy ul. Nowozachęty, za jej 22 numerem (naprzeciwko terenów przemysłowych). PSZOK prowadzony jest przez Międzygminne Przedsiębiorstwo Gospodarki Odpadami i Energetyki Odnawialnej MASTER Sp. z o.o. z siedzibą w Tychach. Stanowi on jedno z miejsc składowania zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, pozostałe to placówki handlowe ze sprzętem RTV, AGD i urządzeniami komputerowymi.

14.2.7. Telekomunikacja

Na terenie gminy Imielin istnieje rozbudowany i kompleksowy system sieci oraz urządzeń telekomunikacyjnych, będący własnością Orange Polska S.A. Połączenia pomiędzy urządzeniami mobilnymi a siecią zapewniają stacje przekątnikowe (stacje bazowe) wyposażone w antenę, umieszczone zazwyczaj na wysokim maszcie lub innym obiekcie budowlanym. Zgodnie z bieżącym wykazem pozwoleń radiowych wydanych przez Urząd Komunikacji Elektronicznej, na terenie miasta znajduje się 71 stacji bazowych różnych operatorów i technologii, w tym:

- 1 stacja bazowa Play przy ul. Klonowej (GSM1800 GSM900 UMTS2100);
- 1 stacja bazowa T-mobile przy ul. Hallera 64 - dach budynku składu budowlanego Rampa (GSM900);
- 1 stacja zbiorcza: Plus (GSM900), Aero2 (UMTS900), T-Mobile (GSM1800 GSM900 UMTS2100), Orange (GSM1800 GSM900 UMTS2100), NetWorkS! (UMTS900) przy ul. Hallera 39 - maszt PTK Centertel.

15. Zadania służące realizacji ponadlokalnych celów publicznych.

W Planie Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Śląskiego 2020+ na obszarze miasta Imielin zapisane zostały następujące zadania służące realizacji ponadlokalnych celów publicznych:

- budowa S1;
- przebudowa drogi wojewódzkiej nr 934;
- budowa sieci dróg/tras rowerowych (brak wskazań lokalizacyjnych, dot. obszaru całego województwa);
- budowa centrów przesiadkowych (brak wskazań lokalizacyjnych, dot. obszaru całego województwa);
- modernizacja i rewitalizacja linii kolejowych nr 138, 179.

16. Ochrona przeciwpowodziowa.

Z wyjątkiem terenów położonych w dolinie rzeki Przemszy, na obszarze miasta nie stwierdzono występowania zagrożeń powodziowych. Zgodnie z opublikowanymi przez Krajowy Zarząd Gospodarki Wodnej w kwietniu 2015 r. mapami zagrożenia powodziowego, a także w oparciu o zapisy ustawy prawo wodne (test jednolity: Dz. U. z 2015r., poz. 469 z późn. zm.) jako obszary szczególnego zagrożenia powodzią należy uznać tereny w międzywalu rzeki Przemszy, jest to obszar, na którym prawdopodobieństwo powodzi jest średnie i wynosi raz na 100 lat ($Q=1\%$). Ponadto w sąsiedztwie rzeki wyznaczono obszar zagrożenia powodziowego, na którym prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest niskie i wynosi raz na 500 lat ($Q=0,2\%$).

Na obszarze miasta, w obrębie doliny ww. rzeki nie stwierdzono konieczności budowy kanałów ulgi. Wały przeciwpowodziowe wzdłuż całego biegu cieku są w stosunkowo dobrym stanie i ze znaczną rezerwą mogą pomieścić przepływ o prawdopodobieństwie wystąpienia 1% i $0,2\%$. Ponadto w północno-wschodniej części analizowanej jednostki –

¹ Dane pochodzą z serwisu map.btsearch.pl, stan aktualności: lipiec 2015.

pomiędzy Przemszą a Zbiornikiem Imielińskim – występują obszary depresyjne, gdzie powierzchnia terenu położona jest poniżej luster wody ww. rzeki i akwenu. W przypadku przerwania wałów przeciwpowodziowych obszar ten mógłby ulec zalaniu, co jednak nie zostało uwzględnione na mapach KZGW. Ze względu na możliwość wystąpienia zagrożenia, teren depresyjny został wskazany na rysunku Studium.

CZĘŚĆ „B”

III KIERUNKI ROZWOJU.

1. Koncepcja i cele strategiczne rozwoju miasta.

Kierunki zmian w strukturze przestrzennej miasta oraz w przeznaczeniu terenów odzwierciedlają założone cele strategiczne miasta, ujęte w Strategii Rozwoju Miasta Imielin na lata 2011-2020 (wymienione w części „A” niniejszego studium – „Uwarunkowania rozwoju”), których realizacja uczyni Imielin:

- miastem czystym i zielonym;
- miastem o wysokiej jakości życia mieszkańców;
- miastem produkcji, handlu i usług;
- miastem sportu i rekreacji;
- miastem „dobrych połączeń” (w tym komunikacyjnych).

2. Kierunki zmian w strukturze przestrzennej gminy oraz w przeznaczeniu terenów.

Polityka przestrzenna miasta, uwzględniając uwarunkowania zagospodarowania przestrzennego, jak również cele rozwoju miasta Imielin przyjęte w strategii rozwoju, wywoływała będzie zmiany w strukturze przestrzennej miasta oraz w przeznaczeniu terenów. Polityka ta odpowiada zasadom zrównoważonego rozwoju miasta, ładu przestrzennego oraz nadrzędności interesu publicznego nad indywidualnymi interesami.

Główne założenia studium:

- porządkowanie istniejącej struktury funkcjonalno-przestrzennej miasta;
- wypełnianie struktury osadniczej miasta w ramach terenów już zurbanizowanych oraz wyznaczenie nowych terenów inwestycyjnych z poszanowaniem terenów stanowiących system przyrodniczy miasta;
- realizacja terenów publicznych, mających na celu poprawę jakości przestrzeni życiowej obecnych i przyszłych mieszkańców;
- minimalizacja konfliktów funkcjonalnych i przestrzennych, wywołujących negatywne skutki środowiskowe, społeczne i gospodarcze;
- rozwój funkcji centrotwórczych historycznego centrum oraz w rejonie dworca kolejowego;
- rozwój funkcji sportowo-rekreacyjnych i turystycznych miasta;
- wyznaczanie nowych terenów pod aktywność gospodarczą;
- realizacja zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej uzupełniającej oraz wyznaczenie nowych terenów o niskiej i średniej intensywności; w ramach terenów zabudowy mieszkaniowej rozwijanie działalności usług podstawowych, wyposażenie w urządzenia infrastruktury technicznej i społecznej;
- utrwalanie i powiązanie systemu przyrodniczego miasta (las, tereny otwarte o charakterze przyrodniczo-rekreacyjnym oraz inne z zakazem lokalizowania zabudowy), łącząc tereny zurbanizowane ze Zbiornikiem Imielińskim;
- ochrona obiektów i obszarów zabytkowych;
- rekultywacja terenów kopalni odkrywkowych w kierunku pozagórnictwa działalności gospodarczej, w tym sportowo-rekreacyjnej oraz aktywności gospodarczej;
- kształtowanie sprawnego systemu powiązań z zewnętrznym układem komunikacyjnym oraz wzmocnienie powiązań komunikacyjnych układu osadniczego wewnątrz miasta poprzez modernizację i rozbudowę dróg, dostosowując do kierunku rozwoju struktur miejskich i potrzeb przewidywanych funkcji;
- rozbudowa systemu tras rowerowych pełniących funkcje rekreacyjne, a jednocześnie zapewniających alternatywy w stosunku do ruchu samochodowego i pieszego sposób poruszania się po obszarze miasta;
- pełne wyposażenie miasta w sieci i urządzenia infrastrukturalne.

Kierunki zmian w strukturze przestrzennej i przeznaczeniu terenów poszczególnych zespołów urbanistycznych:

Zespół centrum – 1.

W ramach zespołu centrum w głównej mierze utrwała się skutki dotychczasowych procesów urbanizacyjnych, poprzez stworzenie wielofunkcyjnego układu hierarchicznego, z wiodącą rolą historycznego centrum. Wprowadza się strefowanie o różnym charakterze zabudowy oraz rodzajach dopuszczonych funkcji terenu. Wzmacnia się centrotwórczą rolę historycznego centrum oraz wyznacza się tereny o charakterze przyrodniczo – rekreacyjnym, stanowiące ogólnogminny system, łączący tereny zurbanizowane ze Zbiornikiem Imielińskim. W granicach terenów wielofunkcyjnych o charakterze centrotwórczym oraz otwartych o charakterze przyrodniczo – rekreacyjnym przewiduje się realizację terenów publicznych, mających na celu poprawę jakości przestrzeni życiowej obecnych i przyszłych mieszkańców. Konsoliduje się tereny przeznaczone pod zabudowę tworząc zarazem perspektywiczny zasób, w tym konsekwentnie planowanej zabudowy mieszkaniowej – wyłącznie jednorodzinnej. Ponadto w północnej części planuje się realizację drogi lokalnej, łączącej ul. Kolejową z ul. Imielińską, zapewniając poprawę standardu skomunikowania zachodniej części Imielina z systemem dróg o randze ponadlokalnej.

Południowe Pagóry Jaworznickie – 2.

W ramach zespołu południowe Pagóry Jaworznickie realizowana jest ochrona terenów otwartych w powiązaniu z utwaleniem dotychczasowych procesów urbanizacyjnych oraz perspektywiczną rekultywację terenów kopalni odkrywkowych w kierunku pozagórnictwa działalności gospodarczej, w tym związanej z funkcją sportowo – rekreacyjną i aktywności gospodarczej. Zachowuje się dotychczasowe zespoły terenów przeznaczone pod zabudowę mieszkaniową z możliwością niewielkiego ich rozwoju, jednocześnie ogranicza się jej ekspansję w miejscach, gdzie ma ona charakter wysp. Utrwala się ponadto funkcjonujące tereny infrastruktury technicznej oraz działalności gospodarczych. Wprowadza się elementy ogólnogminnego systemu przyrodniczo – rekreacyjnego oraz sportowego, mającego na celu poprawę jakości przestrzeni życiowej obecnych i przyszłych mieszkańców. W ramach rozwoju układu komunikacyjnego planuje się północne obejście łączące ul. Imielińską z ul. Nowozachęty, mające na celu między innymi skomunikowanie terenów aktywności gospodarczych z systemem dróg o randze ponadlokalnej.

Zbiornik Imieliński wraz z krajobrazowym otoczeniem – 3.

W granicach zespołu Zbiornik Imieliński wraz z krajobrazowym otoczeniem prowadzone są działania planistyczne podporządkowujące przyszły rozwój struktury funkcjonalno – przestrzennej funkcji sportowo – rekreacyjnej oraz przyrodniczej Zbiornika Imielińskiego wraz z otoczeniem. Wyznacza się dwa bieguny koncentracji usług turystyki tj. północy oraz południowy. Wprowadza się dwie strefy ochronne zbiornika w formie lasu, który może być poddawany procesom "odsłaniającym" walory krajobrazowe zbiornika oraz w formie terenów otwartych o charakterze przyrodniczo – rekreacyjnym. Na styku terenów ochronnych i terenów silnie zurbanizowanych przewiduje się realizację ciągu rozwoju usług sportu i rekreacji na terenie niefunkcjonującego toru kolejowego. Konsoliduje się tereny inwestycyjne, w szczególności mieszkaniowe wzdłuż istniejących ciągów komunikacyjnych oraz w zespołach już istniejącej zabudowy, a także ogranicza się jej chaotyczny – wyspowy rozwój na terenach pełniących funkcję ochronną Zbiornika Imielińskiego. W dolinie cieką Imielinka wprowadza się element ogólnogminnego systemu przyrodniczo – rekreacyjnego łączącego centrum Imielina z południowym ośrodkiem rozwoju funkcji turystycznej.

Południowy kompleks leśny – 4.

W granicach zespołu południowy kompleks leśny utrwala się funkcja przyrodnicza. Zachowane zostają użytki leśne oraz wprowadzone zostają tereny otwarte z zakazem lokalizowania zabudowy, umożliwiające w zależności od potrzeb integrację nieco niespójnych kompleksów leśnych. Na śladzie niefunkcjonującego toru kolejowego przewiduje się realizację ciągu rozwoju usług sportu i rekreacji, tworzącego element systemu ogólnogminnego. Ponadto w jego sąsiedztwie planuje się realizację drogi lokalnej, zapewniającej poprawę standardu skomunikowania zachodniej części Imielina z systemem dróg o randze ponadlokalnej.

Południowo – zachodni układ ulicowy – 5.

W granicach zespołu południowo – zachodni układ ulicowy utrwała się dotychczasowe procesy urbanizacyjne. Jest to jednostka, w granicach której konsoliduje się tereny wielofunkcyjne o dominującym przeznaczeniu mieszkaniowo – usługowym. W skali Imielina stanowią one znaczący udział i mają charakter perspektywiczny, wymagający stopniowego i racjonalnego uwalniania pod zabudowę na poziomie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. W rejonie dworca kolejowego, w celu hierarchizacji struktury funkcjonalno – przestrzennej wyznacza się teren wielofunkcyjny o charakterze centrowym.

Gać północny zachód – 6.

W granicach zespołu Gać północny zachód wprowadza się relatywnie duże zmiany w zakresie różnorodności struktury funkcjonalno – przestrzennej. Z racji deficytu terenów przeznaczonych pod aktywność gospodarczą wyznacza się kompleksy takich obszarów, wraz z niezależnym układem komunikacyjnym wzdłuż planowanej drogi ekspresowej S1 od projektowanego węzła Kosztowy II w kierunku południowym do ul. Św. Brata Alberta oraz wzdłuż linii kolejowej, pomiędzy ul. Michała Drzymały a ul. Św. Brata Alberta. W dalszej części utrzymuje się charakter ulicowy rozwoju funkcji mieszkalnej i usługowej oraz ustala się ochronę doliny cieką Imielinka, poprzez zachowanie użytków leśnych, wprowadzenia terenów otwartych o charakterze przyrodniczo – rekreacyjnym oraz terenów otwartych z zakazem lokalizowania zabudowy.

3. Kierunki i wskaźniki dotyczące zagospodarowania oraz użytkowania terenów, w tym tereny przeznaczone pod zabudowę oraz tereny wyłączone spod zabudowy.

3.1. Kategorie terenów.

- 3.1.1. brak symbolu – teren wielofunkcyjny o charakterze centrowym;
- 3.1.2. brak symbolu – teren wielofunkcyjny o dominującym przeznaczeniu mieszkaniowo – usługowym średniej intensywności;
- 3.1.3. brak symbolu – teren wielofunkcyjny o dominującym przeznaczeniu mieszkaniowo – usługowym niskiej intensywności;
- 3.1.4. brak symbolu – teren zabudowy rekreacji indywidualnej;

- 3.1.5. brak symbolu – teren usług;
- 3.1.6. brak symbolu - teren usług użyteczności publicznej;
- 3.1.7. brak symbolu – teren usług turystyki;
- 3.1.8. brak symbolu – teren usług sportu i rekreacji;
- 3.1.9. brak symbolu – teren aktywności gospodarczej lub usług sportu i rekreacji;
- 3.1.10. brak symbolu – teren aktywności gospodarczej;
- 3.1.11. brak symbolu – teren cmentarza;
- 3.1.12. brak symbolu – teren lasu;
- 3.1.13. brak symbolu – teren otwarty o charakterze przyrodniczo – rekreacyjnym;
- 3.1.14. brak symbolu – teren otwarty z zakazem lokalizowania zabudowy;
- 3.1.15. brak symbolu – teren wód powierzchniowych;
- 3.1.16. brak symbolu – teren transportu drogowego;
- 3.1.17. brak symbolu – teren transportu kolejowego;
- 3.1.18. IE – teren infrastruktury technicznej - elektroenergetycznej;
- 3.1.19. IW – teren infrastruktury technicznej - wodociągowej;
- 3.1.20. IK – teren infrastruktury technicznej - kanalizacyjnej.

3.2. Bilans terenowy poszczególnych kategorii terenów przeznaczonych pod zabudowę w kontekście zapotrzebowania na nowe tereny inwestycyjne.

Struktura powierzchniowa terenów przeznaczonych w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego pod zabudowę z wyłączeniem terenów już zainwestowanych oraz niezainwestowanych przeznaczonych w obowiązujących planach miejscowych pod zabudowę przedstawia się następująco:

tab. 35. Bilans terenowy poszczególnych kategorii terenów przeznaczonych pod zabudowę z wyłączeniem terenów już zainwestowanych oraz niezainwestowanych przeznaczonych w obowiązujących planach miejscowych pod zabudowę.

Ip.	Kategoria terenu	Funkcja	Powierzchnia terenów [ha]
1.	teren wielofunkcyjny o charakterze centrowym	mieszkalna, usługowa	4,06
2.	teren wielofunkcyjny o dominującym przeznaczeniu mieszkaniowo – usługowym średniej intensywności	mieszkalna, usługowa	11,48
3.	teren wielofunkcyjny o dominującym przeznaczeniu mieszkaniowo – usługowym niskiej intensywności	mieszkalna, usługowa	192,04
4.	teren zabudowy rekreacji indywidualnej	usług turystyki	2,75
5.	teren usług	usługowa	6,82
6.	teren usług użyteczności publicznej	usługowa	0,07
7.	teren usług turystyki	usług turystyki	28,99
8.	teren usług sportu i rekreacji	usług sportu i rekreacji	43,62
9.	teren aktywności gospodarczej lub usług sportu i rekreacji	aktywności gospodarczej, usług sportu i rekreacji	39,87
10.	teren aktywności gospodarczej	aktywności gospodarczej	88,98

Zakłada się, że udział funkcji usługowej w kategoriach terenów wielofunkcyjnych będzie wyglądał następująco:

- teren wielofunkcyjny o charakterze centrowym – 40%,
- teren wielofunkcyjny o dominującym przeznaczeniu mieszkaniowo – usługowym średniej intensywności – 25%,
- teren wielofunkcyjny o dominującym przeznaczeniu mieszkaniowo – usługowym niskiej intensywności – 15%.

Na podstawie bilansu oraz przyjętych założeń porównano powierzchnię nowych terenów przeznaczonych pod zabudowę z powierzchnią terenów wynikającą z oszacowanego zapotrzebowania dla następujących funkcji:

- mieszkalnej,
- usługowej,
- aktywności gospodarczej,
- usług sportu i rekreacji,
- usług turystyki.

tab. 36. Różnica pomiędzy powierzchnią terenów pod zabudowę wynikająca z zapotrzebowania a powierzchnią terenów przeznaczonych pod nową zabudowę w studium.

Funkcja	Powierzchnia nowych terenów przeznaczonych pod zabudowę w studium [ha]	Powierzchnia terenów pod zabudowę wynikająca z zapotrzebowania [ha]	Różnica pomiędzy powierzchnią terenów pod zabudowę wynikająca z zapotrzebowania a powierzchnią nowych terenów przeznaczonych pod zabudowę w studium [ha]
mieszkalna	174,28	177,50	3,22
aktywności gospodarczej	128,85	143,29	14,44
usługowa	40,19	46,72	6,53
usług sportu i rekreacji	83,49	80,87	-2,62
usług turystyki	31,74	60,5	28,76

Dla wszystkich analizowanych funkcji, mających odzwierciedlenie w poszczególnych kategoriach terenów, można mówić o adekwatnym do potrzeb wyznaczeniu terenów o danej funkcji. W przypadku ujętych w tab. 36 usług sportu i rekreacji, powierzchnia nowych terenów przeznaczonych w studium pod zabudowę stanowi sumę terenów usług sportu i rekreacji oraz terenu aktywności gospodarczej lub usług sportu i rekreacji, o których mowa w tab. 35 i nieco przewyższa powierzchnię wynikającą z zapotrzebowania o 2,62 ha. Na uznanie takiego stanu wpływają 2 czynniki. Pierwszy to niedobór w sferze usług turystyki, który może być skutecznie zrównoważony usługami sportu i rekreacji oraz drugi to teren dawnej linii kolejowej, który otacza od południa i wschodu obszar miasta i faktycznie ma stanowić ciąg pieszo – rowerowy o charakterze rekreacyjnym. Jego udział powierzchniowy jest znaczący natomiast faktycznie nie przewiduje się na nim intensywnego zagospodarowania.

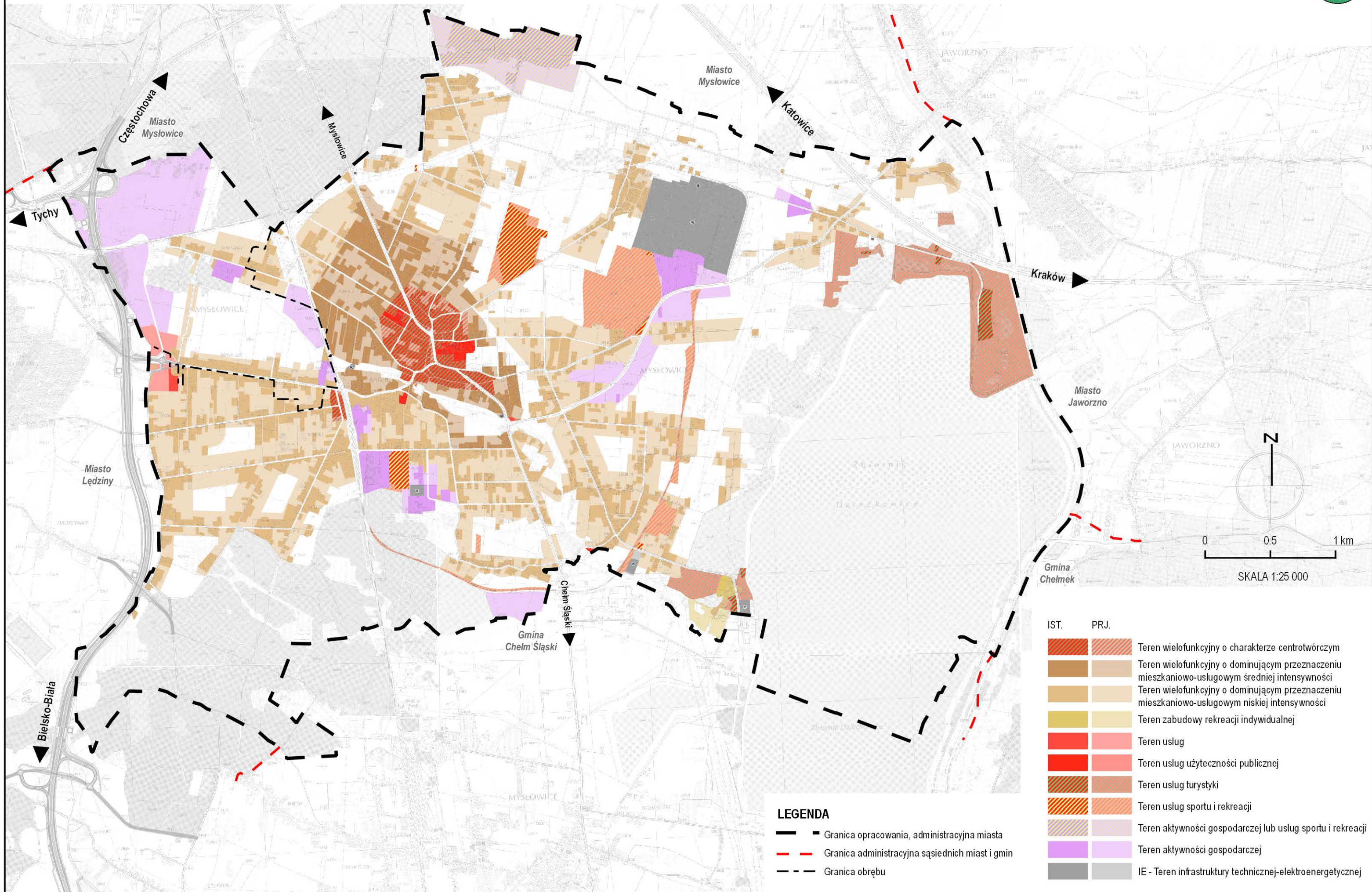
3.3. Ogólny bilans terenowy poszczególnych kategorii terenów.

tab. 37. Ogólny bilans terenowy poszczególnych kategorii terenów.

Lp.	Kategoria terenu	Powierzchnia terenów [ha]	Powierzchnia nowych terenów przeznaczonych pod zainwestowanie [ha]	Udział nowych terenów przeznaczonych pod zainwestowanie w ogólnej powierzchni miasta [%]
1.	teren wielofunkcyjny o charakterze centrowym	36,59	7,22	0,26%
2.	teren wielofunkcyjny o dominującym przeznaczeniu mieszkaniowo – usługowym średniej intensywności	113,46	50,10	1,79%
3.	teren wielofunkcyjny o dominującym przeznaczeniu mieszkaniowo – usługowym niskiej intensywności	558,88	335,04	11,99%
4.	teren zabudowy rekreacji indywidualnej	6,78	4,89	0,18%
5.	teren usług	7,91	6,82	0,24%
6.	teren usług użyteczności publicznej	4,59	0,00	0,00%
7.	teren usług turystyki	67,41	62,3	2,23%
8.	teren usług sportu i rekreacji	65,49	47,09	1,69%
9.	teren aktywności gospodarczej	135,35	106,86	3,83%
10.	teren aktywności gospodarczej lub usług sportu i rekreacji	40,00	15,60	0,56%
11.	teren cmentarza	1,64	nie dotyczy	nie dotyczy
12.	teren lasu	387,52	nie dotyczy	nie dotyczy
13.	teren otwarty o charakterze przyrodniczo – rekreacyjnym	240,44	nie dotyczy	nie dotyczy
14.	teren otwarty z zakazem lokalizowania zabudowy	403,79	nie dotyczy	nie dotyczy
15.	teren wód powierzchniowych	547,52	nie dotyczy	nie dotyczy
16.	teren transportu drogowego	116,33	nie dotyczy	nie dotyczy
17.	teren transportu kolejowego	11,93	nie dotyczy	nie dotyczy
18.	teren infrastruktury technicznej - elektroenergetycznej	3,34	0	0,00%
19.	teren infrastruktury technicznej - wodociągowej	42,73	0,03	0,00%
20.	teren infrastruktury technicznej - kanalizacyjnej	1,56	0,63	0,02%
RAZEM		2793,26	635,92	22,79%

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Imielin

Struktura funkcjonalno-przestrzenna - kierunki rozwoju terenów zurbanizowanych

Tereny zainwestowane i przeznaczone pod zainwestowanie stanowią łącznie 1084,1 ha, co wynosi 39% ogólnej powierzchni miasta, przy czym największy udział mają tereny wielofunkcyjne o dominującym przeznaczeniu mieszkaniowo – usługowym niskiej intensywności – 20,0%. Tereny wielofunkcyjne o dominującym przeznaczeniu mieszkaniowo – usługowym średniej intensywności zajmują 4,06% powierzchni miasta, tereny wielofunkcyjne o charakterze centrotwórczym – 1,31%. Powierzchnia terenów przeznaczonych pod aktywność gospodarczą (w tym również teren równoważnie dopuszczanej aktywności gospodarczej i usług sportu i rekreacji) wynosi 6,28% powierzchni Imielina, natomiast tereny usług (w tym także usług użyteczności publicznej, usług turystyki, sportu i rekreacji, teren równoważnie dopuszczanej aktywności gospodarczej i usług sportu i rekreacji) – 6,64%. Wyodrębnione również zostały tereny zabudowy rekreacji indywidualnej – zajmują niewiele, bo 0,24% powierzchni miasta. Na tereny związane z uzbrojeniem terenu, w tym tereny infrastruktury technicznej oraz transportu przypada 6,0% powierzchni obszaru miasta. Znaczny udział zajmują tereny tworzące system przyrodniczy, bo aż 56,6%.

Na nowe tereny przeznaczone pod zainwestowanie przeznaczają się 635,92 ha, tj. 22,79% powierzchni miasta, z czego 14% ogólnej powierzchni miasta przypada na tereny wielofunkcyjne o charakterze centrotwórczym lub o dominującym przeznaczeniu mieszkaniowo – usługowym, 4,72% - tereny usług (w tym także usług turystyki, sportu i rekreacji), 4,38% - tereny aktywności gospodarczej. Zarówno w udziale terenów usług, jak i aktywności gospodarczej uwzględniony został teren równoważnie dopuszczanej aktywności gospodarczej i usług sportu i rekreacji. Niewielki udział – 0,18% przypada na nowe tereny zabudowy rekreacji indywidualnej, 0,02% - tereny infrastruktury kanalizacyjnej.

3.4. Ustalenia dla kategorii terenów oraz wytyczne dla projektantów.

3.4.1.	USTALENIA OGÓLNE
1.	Ustalenia studium stanowią perspektywiczną, nieokreśloną w czasie koncepcję rozwoju miasta, wymiar czasowy oraz przestrzenny konieczności sporządzenia miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego dla poszczególnych fragmentów miasta wynikać będzie z: 1.1. przepisów odrębnych; 1.2. utrzymania ładu przestrzennego; 1.3. czynników społecznych; 1.4. czynników ekonomicznych; 1.5. konieczności zaspakajania potrzeb gminy; 1.6. ustaleń zawartych w studium.
2.	Ustalenia studium stanowią docelową koncepcję rozwoju miasta, jej realizacja na etapie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego powinna postępować etapowo, poprzez stopniowe uwalnianie kolejnych terenów pod zainwestowanie, z jednoczesnym blokowaniem powstawania zabudowy w kolejnych rzędach, oddalonych od terenów już zabudowanych, dróg oraz sieci i urządzeń infrastruktury technicznej. W tym celu na etapie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego dopuszcza się, w granicach terenów przeznaczonych w studium pod zainwestowanie, wprowadzanie przeznaczeń zakazujących zabudowy i zgodnych z przeznaczeniami uzupełniającymi, jako rozwiązanie możliwe do zmiany w perspektywie czasowej niemożliwej do przewidzenia, uzasadnionej ekonomicznie.
3.	Na etapie sporządzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego dopuszcza się ustalenie dla działek przeznaczonych oraz sposobu zagospodarowania niedopuszczonego w studium, w przypadku: 3.1. działek i budynków faktycznie użytkowanych zgodnie z prawem w sposób niezgodny z ustaleniami studium; 3.2. działek posiadających prawomocny miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego ustalający funkcję niezgodną z ustaleniami studium; 3.3. działek, na które zostały wydane wzięt ustalające funkcję niezgodną z ustaleniami studium; 3.4. działek posiadających ostateczne pozwolenie na budowę obiektów o funkcji niezgodnej z ustaleniami studium.
4.	Na etapie sporządzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego dopuszcza się ustalenie dla działek przeznaczeń oraz sposobu zagospodarowania w niepełnym zakresie dopuszczonym w studium, pod warunkiem że będzie to wynikało z: 4.1. długofalowej polityki rozwoju przestrzennego realizowanej przez gminę; 4.2. racjonalnego sposobu funkcjonowania docelowej – skonsumowanej struktury funkcjonalno – przestrzennej; 4.3. utrzymania ładu przestrzennego; 4.4. minimalizowania konfliktów społecznych; 4.5. czynników społecznych; 4.6. czynników ekonomicznych; 4.7. konieczności zaspakajania potrzeb gminy.
5.	Na etapie sporządzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego dopuszcza się przeznaczanie terenów w całości pod przeznaczenie uzupełniające, w przypadku realizacji założeń strategicznych podyktowanych interesem publicznym.
6.	Ustalane w studium wskaźniki mają charakter orientacyjny. Ich ostateczne wartości zastosowane na etapie

miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego powinny wynikać z analizy uwarunkowań lokalnych oraz kierunków rozwoju określonych w studium. Ponadto dopuszcza się ich niestosowanie w przypadku: 6.1. działek, na które zostały sporządzone miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego lub zostały wydane wzięt; 6.2. działek zabudowanych na dzień sporządzania projektu planu; 6.3. działek stanowiących uzupełnienie zabudowy istniejącej; 6.4. działek o parametrach, na których nie jest możliwe ich zastosowanie, natomiast ze względów: ładu przestrzennego, społecznych oraz ekonomicznych należy dopuścić na nich zabudowę o parametrach gwarantujących realną konsumpcję mpzp; 6.5. działek, na których celem jest osiągnięcie założeń strategicznych podyktowanych interesem publicznym.	
7.	Na etapie sporządzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego należy wprowadzać ustalenia skutkujące równomiernym rozkładem w strukturze terenów mieszkaniowych usług publicznych takich jak: żłobki, przedszkola, place zabaw.
8.	Na etapie sporządzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego na terenach "wyspowych" przeznaczonych w studium pod zabudowę należy wprowadzać ustalenia uniemożliwiające jej dalszą rozbudowę.
9.	Na etapie sporządzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego w sąsiedztwie Zbiornika Imielińskiego, dopuszcza się przeznaczanie lasów pod zieleń nieurządzoną, umożliwiającą realizację działań odslaniających walory krajobrazowe zbiornika, możliwe do zaobserwowania z perspektywy terenów zewnętrznych.
10.	Na etapie sporządzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, w zależności od potrzeb oraz panujących uwarunkowań, dopuszcza się przeznaczanie terenów pod wody powierzchniowe.
11.	Na etapie sporządzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, w zależności od potrzeb oraz panujących uwarunkowań, dopuszcza się przeznaczanie terenów pod obiekty związane z ochroną życia i zdrowia ludzi, mienia oraz środowiska.
12.	Na etapie sporządzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego dopuszcza się uszczegółowienie ustaleń w zakresie wskaźników miejsc do parkowania, stosownie to rodzajów dopuszczonych na danym terenie działalności.
13.	Na etapie sporządzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego należy uwzględnić strefy techniczne, eksploatacyjne oraz inne od sieci i urządzeń infrastruktury technicznej.

3.4.2. WYTYCZNE DLA PROJEKTANTÓW	
1.	na etapie sporządzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego dopuszcza się korygowanie granic terenów w sytuacji konieczności dostosowania ich do: 1.1. faktycznych granic działek; 1.2. faktycznych granic użytków; 1.3. faktycznego sposobu użytkowania działek i budynków; 1.4. kategorii dróg zgodnych z przepisami odrębnymi; 1.5. ukształtowania terenu oraz innych fizycznych barier przestrzennych; 1.6. polityki sukcesywnego uwalniania terenów pod zainwestowanie; 1.7. wymogów wynikających z przepisów odrębnych.
2.	jeżeli w ustaleniach szczegółowych jest mowa o przeznaczeniu kategorii terenu w zakresie "usługowych obiektów budowlanych użyteczności publicznej" należy przez to rozumieć – zakres usług jaki może być prowadzony w "budynkach użyteczności publicznej" zgodnie z przepisami z zakresu prawa budowlanego.

3.4.3. USTALENIA SZCZEGÓŁOWE

Kategoria terenu – teren wielofunkcyjny o charakterze centrotwórczym.
Symbol literowy – brak symbolu literowego.
Założenia strategiczne: 1. zaspokojenie potrzeb w zakresie zachowania oraz rozwoju terenów o funkcji mieszkaniowej lub usługowej; 2. koncentracja usług użyteczności publicznej kształtujących pozytywny i przyjazny społecznie wizerunek, zapewniających niewyłudnianie się centrum miasta w godzinach popołudniowych, wieczornych oraz w dni wolne od pracy; 3. lokalizowanie zabudowy w sposób kształtujący jednolite architektonicznie i ciągle pierzeje oraz kwartały zabudowy; 4. kształtowanie zabudowy o wysokich walorach architektonicznych, zapewniającej jej spójność w zakresie formy i skali z zabudową historyczną, z naciskiem na rozwiązania osadzone we współczesności pod względem funkcji i formy; 5. kształtowanie zabudowy z zachowaniem istniejących elementów kompozycji urbanistycznej, w szczególności podkreślenie kościoła p.w. Matki Boskiej Szkaplerznej jako elementu dominującego; 6. wydzielanie terenów publicznych, w szczególności placów, skwerów oraz ciągów pieszych w sposób systemowy,

w powiązaniu z sąsiednimi terenami otwartymi; 7. kształtowanie systemowej polityki przestrzennej w zakresie zieleni urządzonej; 8. kształtowanie systemowej polityki przestrzennej w zakresie miejsc do parkowania; 9. kształtowanie funkcji w sposób eliminujący konflikty społeczne, funkcjonalne oraz estetyczne.	
Przeznaczenie główne:	1. zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna; 2. zabudowa usługowa: 2.1. użyteczności publicznej; 2.2. porządku publicznego; 2.3. inne usługi nieuciążliwe o charakterze centrowym poprawiające jakość życia mieszkańców, niebędące w konflikcie z celami strategicznymi.
Przeznaczenie uzupełniające:	1. zieleni urządzonej; 2. budowle przeznaczone do prowadzenia ruchu kołowego, pieszego i rowerowego; 3. obiekty budowlane do parkowania; 4. budynki i budowle infrastruktury technicznej; 5. obiekty małej architektury.
Zakaz: 1. lokalizowania usług uciążliwych; 2. lokalizowania usług związanych ze składowaniem, przetwarzaniem i zbieraniem odpadów; 3. lokalizowania usług związanych z obróbką metali; 4. lokalizowania usług handlu opałem; 5. lokalizowania handlu hurtowego; 6. lokalizowania warsztatów i myjni samochodowych; 7. lokalizowania stacji paliw; 8. lokalizowania obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej – 400m ² ; 9. lokalizowania wolno stojących masztów telefonii komórkowej; 10. lokalizowania garaży w układzie szeregowym.	
Wskaźniki:	
max. wysokość budynków	3 kondygnacje nadziemne – 13m; w nawiązaniu do działek sąsiednich;
max. intensywność zabudowy	nie dotyczy
max. powierzchnia zabudowy w stosunku do powierzchni działki budowlanej	nie dotyczy
min. udział powierzchni biologicznie czynnej w stosunku do powierzchni działki budowlanej	dla działek niezabudowanych: – z funkcją usługową lub usługowo – mieszkalną – 20%; – z funkcją mieszkalną – 30%; dla działek stanowiących uzupełnienie istniejącej zabudowy – 15%;
min. liczba miejsc do parkowania	min. 1 miejsce do parkowania na 50m ² powierzchni użytkowej usług lecz nie mniej niż 1 miejsce na jeden lokal użytkowy; min. 1 miejsce do parkowania na jeden lokal mieszkalny;
min. powierzchnia nowo wydzielanych działek	pod zabudowę: – w układzie wolno stojącym – 300m ² ; – w układzie bliźniaczym – 250m ² ; – w układzie szeregowym – 150m ² .
Uwagi: max. wysokość budynków nie dotyczy dominant, których gabaryt należy ustalić w mpzp.	

Kategoria terenu – teren wielofunkcyjny o dominującym przeznaczeniu mieszkaniowo – usługowym średniej intensywności.

Symbol literowy – brak symbolu literowego.

Założenia strategiczne:

1. zaspokojenie potrzeb w zakresie zachowania oraz rozwoju terenów o funkcji mieszkaniowej lub usługowej;
2. rozwój funkcji mieszkalnej jako funkcji dominującej;
3. rozwój funkcji usługowej;
4. kształtowanie zabudowy w sposób podkreślający główne elementy kompozycji urbanistycznej;
5. lokalizowanie zabudowy w sposób kształtujący jednolite architektonicznie i ciągle pierzeje oraz kwartały zabudowy;
6. wydzielanie terenów publicznych w sposób systemowy, w powiązaniu z terenami sąsiednimi;
7. kształtowanie systemowej polityki przestrzennej w zakresie zieleni urządzonej;

8. kształtowanie systemowej polityki przestrzennej w zakresie miejsc do parkowania;	
9. kształtowanie funkcji w sposób eliminujący konflikty społeczne, funkcjonalne oraz estetyczne.	
Przeznaczenie główne:	1. zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna; 2. zabudowa usługowa: 2.1. użyteczności publicznej; 2.2. inne usługi nieuciążliwe poprawiające jakość życia mieszkańców, niebędące w konflikcie z celami strategicznymi.
Przeznaczenie uzupełniające:	1. zieleń urządzone; 2. tereny rolne; 3. budowle przeznaczone do prowadzenia ruchu kołowego, pieszego i rowerowego; 4. obiekty budowlane do parkowania; 5. budynki i budowle infrastruktury technicznej; 6. obiekty małej architektury.
Zakaz:	
1. lokalizowania usług uciążliwych;	
2. lokalizowania usług związanych ze składowaniem, przetwarzaniem i zbieraniem odpadów;	
3. lokalizowania handlu hurtowego;	
4. lokalizowania warsztatów i myjni samochodowych;	
5. lokalizowania stacji paliw;	
6. lokalizowania obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej – 2000m ² ;	
7. lokalizowania wolno stojących masztów telefonii komórkowej;	
8. lokalizowania garaży w układzie szeregowym.	
Wskaźniki:	
max. wysokość budynków	3 kondygnacje nadziemne – 13m;
max. intensywność zabudowy	z funkcją mieszkalną lub mieszkalno – usługową – 1,2; z funkcją usługową – 1,5;
max. powierzchnia zabudowy w stosunku do powierzchni działki budowlanej	z funkcją mieszkalną lub mieszkalno – usługową – 40%; z funkcją usługową – 50%;
min. udział powierzchni biologicznie czynnej w stosunku do powierzchni działki budowlanej	z funkcją mieszkalną – 40%; z funkcją mieszkalno – usługową lub usługową – 20%;
min. liczba miejsc do parkowania	min. 1 miejsce do parkowania na 35m ² powierzchni użytkowej usług lecz nie mniej niż 1 miejsce na jeden lokal użytkowy; min. 1 miejsce do parkowania na jeden lokal mieszkalny;
min. powierzchnia nowo wydzielanych działek	pod zabudowę: – w układzie wolno stojącym – 800m ² ; – w układzie bliźniaczym – 600m ² ; – w układzie szeregowym – 350m ² .
Uwagi: dopuszcza się lokalizowanie usług handlu opalu pod warunkiem, że będzie on składowany na terenie powierzchni użytkowej budynku lub lokalu usługowego, w granicach którego będzie sprzedawany.	

Kategoria terenu – teren wielofunkcyjny o dominującym przeznaczeniu mieszkaniowo – usługowym niskiej intensywności.	
Symbol literowy – brak symbolu literowego	
Założenia strategiczne:	
1. zaspokojenie potrzeb w zakresie zachowania oraz rozwoju terenów o funkcji mieszkaniowej, usługowej lub usługowo – produkcyjnej;	
2. koncentracja funkcji związanych z działalnością gospodarczą w bezpośrednim sąsiedztwie dróg publicznych;	
3. lokalizowanie zabudowy w sposób kształtujący jednolite architektonicznie i ciągle pierzeje oraz kwartały zabudowy;	
4. kształtowanie zabudowy w sposób podkreślający główne elementy kompozycji urbanistycznej;	
5. wydzielanie terenów publicznych w sposób systemowy, w powiązaniu z terenami sąsiednimi;	
6. kształtowanie systemowej polityki przestrzennej w zakresie terenów zielonych;	
7. kształtowanie systemowej polityki przestrzennej w zakresie miejsc do parkowania;	
8. kształtowanie funkcji w sposób eliminujący konflikty społeczne, funkcjonalne oraz estetyczne.	
Przeznaczenie główne:	1. zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna; 2. zabudowa usługowa.
Przeznaczenie uzupełniające:	1. zabudowa produkcyjna związana bezpośrednio z działalnością usługową; 2. zabudowa rekreacji indywidualnej; 3. zieleń urządzone;

	4. zieleni nieurządzona; 5. zieleni izolacyjna; 6. las; 7. tereny rolne; 8. budowle przeznaczone do prowadzenia ruchu kołowego, pieszego i rowerowego; 9. obiekty budowlane do parkowania; 10. budynki i budowle infrastruktury technicznej; 11. obiekty małej architektury.
Zakaz: 1. lokalizowania funkcji mieszkalnej oraz działalności produkcyjnych w granicach jednej działki; 2. lokalizowania usług uciążliwych; 3. lokalizowania produkcji uciążliwej; 4. lokalizowania usług związanych ze składowaniem, przetwarzaniem i zbieraniem odpadów; 5. lokalizowania handlu hurtowego; 6. lokalizowania obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej – 2000m²; 7. lokalizowania wolno stojących masztów telefonii komórkowej na działkach z funkcją mieszkalną; 8. wydzielania działek z funkcją produkcyjną bez bezpośredniego dostępu do drogi istniejącej lub wydzielonej w planie w liniach rozgraniczających; 9. wydzielania działek z funkcją produkcyjną bez wydzielonego bezpośredniego powiązania komunikacyjnego w liniach rozgraniczających z gminnym układem komunikacyjnym.	
Wskaźniki:	
max. wysokość budynków	2 kondygnacje nadziemne – 10m;
max. intensywność zabudowy	z funkcją mieszkalną lub mieszkalno – usługową – 0,6; z funkcją usługową lub usługowo – produkcyjną – 1;
max. powierzchnia zabudowy w stosunku do powierzchni działki budowlanej	z funkcją mieszkalną lub mieszkalno – usługową – 30%; z funkcją usługową lub usługowo – produkcyjną – 50%;
min. udział powierzchni biologicznie czynnej w stosunku do powierzchni działki budowlanej	z funkcją mieszkalną – 40%; z funkcją mieszkalno – usługową lub usługową – 20%; z funkcją usługową lub usługowo – produkcyjną – 10%;
min. liczba miejsc do parkowania	min. 1 miejsce do parkowania na 35m ² powierzchni użytkowej usług, lecz nie mniej niż 1 miejsce na jeden lokal użytkowy; min. 1 miejsce do parkowania na 4 osoby zatrudnione w działalności produkcyjnej; min. 1 miejsce do parkowania na jeden lokal mieszkalny;
min. powierzchnia nowo wydzielanych działek	pod zabudowę: – w układzie wolno stojącym – 1000m ² ; – w układzie bliźniaczym – 800m ² ; – w układzie szeregowym – 600m ² ; – usługową lub usługowo – produkcyjną – 1500m ² .
Uwagi: nie dotyczy	

Kategoria terenu – teren zabudowy rekreacji indywidualnej.

Symbol literowy – brak symbolu literowego.

Założenia strategiczne:

1. zaspokojenie potrzeb w zakresie zachowania oraz rozwoju terenów zabudowy rekreacji indywidualnej;
2. lokalizowanie zabudowy w sposób kształtujący jednolity charakter;
3. kształtowanie systemowej polityki przestrzennej w zakresie zieleni urządzonej;
4. kształtowanie systemowej polityki przestrzennej w zakresie miejsc do parkowania;
5. kształtowanie funkcji w sposób eliminujący konflikty społeczne, funkcjonalne oraz estetyczne.

Przeznaczenie główne:	zabudowa rekreacji indywidualnej.
Przeznaczenie uzupełniające:	1. usługi turystyki w zakresie: gastronomii, pola biwakowe; 2. zieleni urządzona; 3. budowle przeznaczone do prowadzenia ruchu kołowego, pieszego i rowerowego; 4. obiekty budowlane do parkowania; 5. budynki i budowle infrastruktury technicznej; 6. obiekty małej architektury.

Zakaz: nie dotyczy

Wskaźniki:	
max. wysokość budynków	2 kondygnacje nadziemne – 8m;
max. intensywność zabudowy	0,3;
max. powierzchnia zabudowy w stosunku do powierzchni działki budowlanej	30%;
min. udział powierzchni biologicznie czynnej w stosunku do powierzchni działki budowlanej	60%;
min. liczba miejsc do parkowania	min. 1 miejsce do parkowania na jeden budynek rekreacji indywidualnej;
min. powierzchnia nowo wydzielanych działek	pod zabudowę – 400m ² .
Uwagi: nie dotyczy	

Kategoria terenu – teren usług.

Symbol literowy – brak symbolu literowego.

Założenia strategiczne:

1. zaspokojenie potrzeb w zakresie zachowania oraz rozwoju terenów o funkcji usługowej oraz usługowo – produkcyjnej;
2. koncentracja funkcji związanych z działalnością gospodarczą w bezpośrednim sąsiedztwie dróg publicznych;
3. lokalizowanie zabudowy o wysokich walorach architektonicznych z ekspozycją od strony dróg publicznych;
4. kształtowanie systemowej polityki przestrzennej w zakresie zieleni urządzonej i izolacyjnej;
5. kształtowanie systemowej polityki przestrzennej w zakresie miejsc do parkowania;
6. kształtowanie funkcji w sposób eliminujący konflikty społeczne, funkcjonalne oraz estetyczne.

Przeznaczenie główne:	1. zabudowa usługowa; 2. zabudowa produkcyjna związana bezpośrednio z działalnością usługową.
Przeznaczenie uzupełniające:	1. stacje paliw oraz myjnie samochodowe w bezpośrednim sąsiedztwie dróg klasy głównej i zbiorczej; 2. zieleni urządzonej; 3. zieleni izolacyjnej; 4. budowle przeznaczone do prowadzenia ruchu kołowego, pieszego i rowerowego; 5. obiekty budowlane do parkowania; 6. budynki i budowle infrastruktury technicznej; 7. obiekty małej architektury.

Zakaz:

1. lokalizowania funkcji mieszkalnej;
2. lokalizowania usług uciążliwych;
3. lokalizowania usług związanych ze składowaniem, przetwarzaniem i zbieraniem odpadów;
4. lokalizowania obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej – 2000m².

Wskaźniki:	
max. wysokość budynków	3 kondygnacje nadziemne – 13m;
max. intensywność zabudowy	1,5;
max. powierzchnia zabudowy w stosunku do powierzchni działki budowlanej	50%;
min. udział powierzchni biologicznie czynnej w stosunku do powierzchni działki budowlanej	10%;
min. liczba miejsc do parkowania	min. 1 miejsce do parkowania na 35m ² powierzchni użytkowej usług lecz nie mniej niż 1 miejsce na jeden lokal użytkowy; min. 1 miejsce do parkowania na 4 osoby zatrudnione w działalności produkcyjnej;
min. powierzchnia nowo wydzielanych działek	pod zabudowę – 1500m ² .
Uwagi: nie dotyczy	

Kategoria terenu – teren usług użyteczności publicznej.

Symbol literowy – brak symbolu literowego.

Założenia strategiczne:

1. zaspokojenie potrzeb w zakresie zachowania oraz rozwoju terenów usług użyteczności publicznej;
2. koncentracja usług użyteczności publicznej kształtujących pozytywny i przyjazny społecznie wizerunek, zapewniających niewyludnianie się centrum miasta w godzinach popołudniowych, wieczornych oraz w dni wolne od pracy;

3. lokalizowanie zabudowy w sposób kształtujący jednolite architektonicznie i ciągle pierzeje oraz kwartały zabudowy, w powiązaniu z terenami sąsiednimi;	
4. kształtowanie zabudowy o wysokich walorach architektonicznych, zapewniającej jej spójność w zakresie formy i skali z zabudową historyczną, z naciskiem na rozwiązania osadzone we współczesności pod względem funkcji i formy;	
5. kształtowanie zabudowy z zachowaniem istniejących elementów kompozycji urbanistycznej, w szczególności podkreślenie kościoła p.w. Matki Boskiej Szkaplerznej jako elementu dominującego;	
6. wydzielanie terenów publicznych, w szczególności placów, skwerów ora ciągów pieszych w sposób systemowy, w powiązaniu z sąsiednimi terenami otwartymi;	
7. kształtowanie systemowej polityki przestrzennej w zakresie zieleni urządzonej;	
8. kształtowanie systemowej polityki przestrzennej w zakresie miejsc do parkowania;	
9. kształtowanie funkcji w sposób eliminujący konflikty społeczne, funkcjonalne oraz estetyczne.	
Przeznaczenie główne:	usługi użyteczności publicznej.
Przeznaczenie uzupełniające:	1. lokale mieszkalne związane bezpośrednio z działalnością usługową; 2. zieleni urządzona; 3. budowle przeznaczone do prowadzenia ruchu kołowego, pieszego i rowerowego; 4. obiekty budowlane do parkowania; 5. budynki i budowle infrastruktury technicznej; 6. obiekty małej architektury.
Zakaz: nie dotyczy	
Wskaźniki:	
max. wysokość budynków	3 kondygnacje nadziemne – 13m;
max. intensywność zabudowy	1,5;
max. powierzchnia zabudowy w stosunku do powierzchni działki budowlanej	50%;
min. udział powierzchni biologicznie czynnej w stosunku do powierzchni działki budowlanej	10%;
min. liczba miejsc do parkowania	min. 1 miejsce postojowe na 35m ² powierzchni użytkowej usług lecz nie mniej niż 1 miejsce na jeden lokal użytkowy; min. 1 miejsce postojowe na 4 osoby zatrudnione w usługach oświaty;
min. powierzchnia nowo wydzielanych działek	pod zabudowę – 1500m ² .
Uwagi: nie dotyczy	

Kategoria terenu – teren usług turystyki.	
Symbol literowy – brak symbolu literowego.	
Założenia strategiczne:	
1. zaspokojenie potrzeb w zakresie zachowania oraz rozwoju terenów usług turystyki;	
2. stworzenie systemowego, dwubiegunowego kompleksu turystycznego w powiązaniu z walorami przyrodniczymi Zbiornika Imielińskiego i jego otoczenia;	
3. rozwój usług turystycznych o zasięgu ponadlokalnym;	
4. rozwój usług turystycznych o zróżnicowanym standardzie;	
5. rozwój usług turystycznych o wymiarze całorocznym;	
6. kształtowanie zabudowy o wysokim standardzie architektonicznym, w nawiązaniu do walorów krajobrazowych Zbiornika Imielińskiego i jego otoczenia;	
7. wydzielanie terenów publicznych, w szczególności placów, skwerów ora ciągów pieszych w sposób systemowy, w powiązaniu z otwartymi sąsiednimi terenami;	
8. kształtowanie systemowej polityki przestrzennej w zakresie zieleni urządzonej;	
9. kształtowanie systemowej polityki przestrzennej w zakresie miejsc do parkowania;	
10. kształtowanie funkcji w sposób eliminujący konflikty społeczne, funkcjonalne oraz estetyczne.	
Przeznaczenie główne:	1. usługi turystyki; 2. usługi sportu i rekreacji.
Przeznaczenie uzupełniające:	1. zabudowa rekreacji indywidualnej; 2. usługi zdrowia i opieki socjalnej; 3. zieleni urządzona; 4. zieleni nieurządzona; 5. las; 6. budowle przeznaczone do prowadzenia ruchu kołowego, pieszego i rowerowego;

	7. obiekty budowlane do parkowania; 8. budynki i budowle infrastruktury technicznej; 9. obiekty małej architektury.
Zakaz: nie dotyczy	
Wskaźniki:	
max. wysokość budynków	usług turystyki: 3 kondygnacje nadziemne – 13m; rekreacji indywidualnej: 1 kondygnacja nadziemna – 8m;
max. intensywność zabudowy	usług turystyki – 0,6; rekreacji indywidualnej – 0,3;
max. powierzchnia zabudowy w stosunku do powierzchni działki budowlanej	usług turystyki – 40%; rekreacji indywidualnej – 30%;
min. udział powierzchni biologicznie czynnej w stosunku do powierzchni działki budowlanej	usług turystyki – 40%; rekreacji indywidualnej – 60%;
min. liczba miejsc do parkowania	min. 1 miejsce do parkowania na 1 pokój w usługach hotelowych; min. 1 miejsce do parkowania na 4 miejsca konsumpcyjne w usługach gastronomii; min. 1 miejsce do parkowania na jeden budynek rekreacji indywidualnej;
min. powierzchnia nowo wydzielanych działek	pod zabudowę: – usług turystyki – 1200m ² ; – rekreacji indywidualnej – 400m ² .
Uwagi: nie dotyczy	

Kategoria terenu – teren usług sportu i rekreacji.

Symbol literowy – brak symbolu literowego.

Założenia strategiczne:

1. zaspokojenie potrzeb w zakresie rozwoju terenów usług sportu i rekreacji;
2. poprawa jakości życia mieszkańców poprzez zapewnienie warunków do aktywnego spędzania czasu;
3. uzupełnienie systemu przestrzennego związanego z rozwojem szeroko rozumianej rekreacji oraz terenów zielonych;
4. rozwój usług kształtujących pozytywny i przyjazny społecznie wizerunek;
5. kształtowanie zabudowy o wysokim standardzie architektonicznym, w nawiązaniu do walorów krajobrazowych;
6. ochrona walorów przyrodniczych w rejonie Wzgórza Golcówka;
7. kształtowanie systemowej polityki przestrzennej w zakresie zieleni urządzonej;
8. kształtowanie systemowej polityki przestrzennej w zakresie miejsc do parkowania;
9. kształtowanie funkcji w sposób eliminujący konflikty społeczne, funkcjonalne oraz estetyczne.

Przeznaczenie główne:	usługi sportu i rekreacji
Przeznaczenie uzupełniające:	1. usługi turystyki; 2. zieleni urządzona; 3. zieleni nieurządzona; 4. budowle przeznaczone do prowadzenia ruchu pieszego i rowerowego; 5. budowle do parkowania; 6. budynki i budowle infrastruktury technicznej; 7. obiekty małej architektury.

Zakaz: nie dotyczy

Wskaźniki:	
max. wysokość budynków	15m;
max. intensywność zabudowy	nie dotyczy;
max. powierzchnia zabudowy w stosunku do powierzchni działki budowlanej	nie dotyczy;
min. udział powierzchni biologicznie czynnej w stosunku do powierzchni działki budowlanej	50%;
min. liczba miejsc do parkowania	nie dotyczy;
min. powierzchnia nowo wydzielanych działek	nie dotyczy.

Uwagi: na terenie usług sportu i rekreacji w rejonie ul. Ściegiennego możliwość prowadzenia powierzchniowej eksploatacji górniczej – do 2030r. w granicach obszaru górniczego "Imielin I" oraz terenu perspektywicznej – powierzchniowej eksploatacji górniczej.

Kategoria terenu – teren aktywności gospodarczej lub usług sportu i rekreacji.	
Symbol literowy – brak symbolu literowego.	
Założenia strategiczne:	
- wyznaczenie terenu o dominującym – alternatywnym kierunku rozwoju; - zaspokojenie potrzeb oraz rozwój terenów o funkcji związanych z szeroko rozumianą aktywnością gospodarczą lub rozwój usług sportu i rekreacji, o zasięgu ponadlokalnych – kształtujących pozytywny i przyjazny społecznie wizerunek; - bieżące oraz perspektywiczne zabezpieczenie terenów pod rozwój sfery gospodarczej miasta; - tworzenie szerokiej oferty inwestycyjnej dla przyszłych podmiotów gospodarczych; - koncentracja funkcji związanych z działalnością gospodarczą w bezpośrednim sąsiedztwie dróg publicznych; - lokalizowanie zabudowy o wysokich walorach architektonicznych z ekspozycją od strony dróg publicznych; - kształtowanie systemowej polityki przestrzennej w zakresie zieleni urządzonej i izolacyjnej; - kształtowanie systemowej polityki przestrzennej w zakresie miejsc do parkowania; - kształtowanie funkcji w sposób eliminujący konflikty społeczne, funkcjonalne oraz estetyczne.	
Przeznaczenie główne:	1. obiekty produkcji, składów i magazyny; 2. usługi, w tym sportu i rekreacji.
Przeznaczenie uzupełniające:	1. obiektów produkcji energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych w zakresie energii słonecznej o mocy pow. 100 kW; 2. zieleni urządzonej; 3. zieleni izolacyjnej; 4. budowle przeznaczone do prowadzenia ruchu kołowego, pieszego i rowerowego; 5. obiekty budowlane do parkowania; 6. budynki i budowle infrastruktury technicznej; 7. obiekty małej architektury; 5. punkty selektywnej zbiórki odpadów komunalnych – PSZOK, wyłącznie w bezpośrednim sąsiedztwie dróg klasy zbiorczej.
Zakaz:	
- zakaz lokalizowania nowej funkcji mieszkalnej; - zakaz lokalizowania obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej – 2000m².	
Wskaźniki:	
max. wysokość budynków	20m;
max. intensywność zabudowy	1,5;
max. powierzchnia zabudowy w stosunku do powierzchni działki budowlanej	nie dotyczy;
min. udział powierzchni biologicznie czynnej w stosunku do powierzchni działki budowlanej	usługi sportu i rekreacji – 50%; pozostałe – 10%;
min. liczba miejsc do parkowania	min. 1 miejsce do parkowania na 35m ² powierzchni użytkowej usług lecz nie mniej niż 1 miejsce na jeden lokal użytkowy; min. 1 miejsce do parkowania na 4 osoby zatrudnione w działalności produkcyjnej;
min. powierzchnia nowo wydzielanych działek	pod zabudowę – 1500m ² .
Uwagi:	
- na terenie aktywności gospodarczej lub usług sportu i rekreacji w rejonie ul. Wyzwolenia możliwość prowadzenia powierzchniowej eksploatacji górniczej: - max. wysokość budynków nie dotyczy dominant wynikających z procesów technologicznych, których gabaryt należy ustalić w mpzp; - w granicach Obszaru Górniczego Imielin – Północ III do 31 grudnia 2029r. (data ważności koncesji); - w granicach Obszaru Górniczego Imielin – Rek II do 31 grudnia 2030r. (data ważności koncesji); - maksymalna strefa ochronna związana z ograniczeniami w zabudowie oraz zagospodarowaniu i użytkowaniu terenu od obiektów produkcji energii elektrycznej o mocy pow. 100 kW ze źródeł odnawialnych w zakresie energii słonecznej musi się zawierać w granicach działek budowlanych, na których te obiekty zostaną usytuowane.	
Kategoria terenu – teren aktywności gospodarczej.	
Symbol literowy – brak symbolu literowego.	
Założenia strategiczne:	
zaspokojenie potrzeb oraz rozwój terenów o funkcjach związanych z szeroko rozumianą aktywnością gospodarczą;	

2. bieżące oraz perspektywiczne zabezpieczenie terenów pod rozwój sfery gospodarczej miasta; 3. tworzenie szerokiej oferty inwestycyjnej dla przyszłych podmiotów gospodarczych; 4. koncentracja funkcji związanych z działalnością gospodarczą w bezpośrednim sąsiedztwie dróg publicznych; 5. lokalizowanie zabudowy o wysokich walorach architektonicznych z ekspozycją od strony dróg publicznych; 6. kształtowanie systemowej polityki przestrzennej w zakresie zieleni urządzonej i izolacyjnej; 7. kształtowanie systemowej polityki przestrzennej w zakresie miejsc do parkowania; 8. kształtowanie funkcji w sposób eliminujący konflikty społeczne, funkcjonalne oraz estetyczne.	
Przeznaczenie główne:	1. obiekty produkcji, składów i magazyny; 2. usługi.
Przeznaczenie uzupełniające:	1. stacje paliw w bezpośrednim sąsiedztwie dróg klasy głównej i zbiorczej; 2. obiektów produkcji energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych w zakresie energii słonecznej o mocy pow. 100 kW; 3. zieleń urządzona; 4. zieleń izolacyjna; 5. budowle przeznaczone do prowadzenia ruchu kołowego, pieszego i rowerowego; 6. obiekty budowlane do parkowania; 7. budynki budowle infrastruktury technicznej; 8. obiekty małej architektury.
Zakaz: 1. zakaz lokalizowania nowej funkcji mieszkalnej; 2. zakaz lokalizowania obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej – 2000m ² .	
Wskaźniki:	
max. wysokość budynków	20m;
max. intensywność zabudowy	1,5;
max. powierzchnia zabudowy w stosunku do powierzchni działki budowlanej	nie dotyczy;
min. udział powierzchni biologicznie czynnej w stosunku do powierzchni działki budowlanej	10%;
min. liczba miejsc do parkowania	min. 1 miejsce do parkowania na 35m ² powierzchni użytkowej usług lecz nie mniej niż 1 miejsce na jeden lokal użytkowy; min. 1 miejsce do parkowania na 4 osoby zatrudnione w działalności produkcyjnej;
min. powierzchnia nowo wydzielanych działek	pod zabudowę – 1500m ² .
Uwagi: 1. max. wysokość budynków nie dotyczy dominant wynikających z procesów technologicznych, których gabaryt należy ustalić w mpzp; 2. maksymalna strefa ochronna związana z ograniczeniami w zabudowie oraz zagospodarowaniu i użytkowaniu terenu od obiektów produkcji energii elektrycznej o mocy pow. 100 kW ze źródeł odnawialnych w zakresie energii słonecznej musi się zawierać w granicach działek budowlanych, na których te obiekty zostaną usytuowane.	

Kategoria terenu – teren cmentarza.	
Symbol literowy – brak.	
Założenia strategiczne: utrzymanie i rozwój funkcji związanej z pochówkiem.	
Przeznaczenie główne:	1. pochówki oraz obiekty budowlane związane z pochówkiem; 2. sakralne obiekty budowlane;
Przeznaczenie uzupełniające:	1. zieleń urządzona; 2. budowle przeznaczone do prowadzenia ruchu kołowego, pieszego i rowerowego; 3. budowle do parkowania; 4. budowle infrastruktury technicznej; 5. obiekty małej architektury.
Zakaz: nie dotyczy	
Wskaźniki:	
max. wysokość budynków	8m;
max. intensywność zabudowy	nie dotyczy;
max. powierzchnia zabudowy w stosunku do powierzchni działki budowlanej	nie dotyczy;
min. udział powierzchni biologicznie czynnej w stosunku do powierzchni działki budowlanej	nie dotyczy;

min. liczba miejsc do parkowania	nie dotyczy;
min. powierzchnia nowo wydzielanych działek	nie dotyczy.
Uwagi: nie dotyczy	

Kategoria terenu – teren lasu.	
Symbol literowy – brak .	
Założenia strategiczne:	
- ochrona istniejącego zasobu leśnego, stanowiącego element systemu przyrodniczego miasta; - zabezpieczenie terenów zielonych poprawiających jakość życia mieszkańców; - stworzenie strefy ochronnej Zbiornika Imielińskiego; - ochrona środowiska przyrodniczego; - stworzenie warunków do prowadzenia racjonalnej gospodarki leśnej.	
Przeznaczenie główne:	las
Przeznaczenie uzupełniające:	- zieleni urządzone; - zieleni nieurządzone; - zabudowa związana z prowadzeniem gospodarki leśnej; - tereny rolne; - budowle przeznaczone do prowadzenia ruchu pieszego i rowerowego; - budowle infrastruktury technicznej; - obiekty małej architektury.
Zakazy: lokalizowania budynków, z wyłączeniem związanych z prowadzeniem gospodarki leśnej.	
Uwagi: lasy stanowiące otoczenie Zbiornika Imielińskiego mogą być poddawany procesom "odslaniającym" walory krajobrazowe zbiornika, poprzez przeznaczanie ich w planie pod zieleni urządzonej, nieurządzonej lub tereny rolne z zakazem prowadzenia upraw polowych oraz lokalizowania budynków.	

Kategoria terenu – teren otwarty o charakterze przyrodniczo – rekreacyjnym.	
Symbol literowy – brak .	
Założenia strategiczne:	
- perspektywiczne zabezpieczanie oraz rozwój systemu terenów przyrodniczo – rekreacyjnych we współistnieniu ze środowiskiem naturalnym; - zabezpieczenie naturalnych ekosystemów dolin potoków i cieków wodnych; - zaspokojenie potrzeb społecznych w zakresie dostępu do terenów zieleni; - stworzenie funkcji stanowiących bezpośrednią kontynuację terenów sportowo-rekreacyjnych; - realizacja systemu ciągów pieszo – rowerowych łączących tereny zurbanizowane miasta ze Zbiornikiem Imielińskim; - stworzenie strefy buforowej pomiędzy funkcjami potencjalnie konfliktowymi; - rozwój usług kształtujących pozytywny i przyjazny społecznie wizerunek.	
Przeznaczenie główne:	- zieleni urządzone; - zieleni nieurządzone; - budowle z zakresu usług sportu i rekreacji.
Przeznaczenie uzupełniające:	- tereny rolne; - budowle przeznaczone do prowadzenia ruchu pieszego i rowerowego; - budowle infrastruktury technicznej; - obiekty małej architektury.
Zakaz: zakaz lokalizowania budynków.	
max. wysokość budowli	8m;
max. intensywność zabudowy	nie dotyczy;
max. powierzchnia zabudowy w stosunku do powierzchni działki budowlanej	nie dotyczy;
min. udział powierzchni biologicznie czynnej w stosunku do powierzchni działki budowlanej	nie dotyczy;
min. liczba miejsc do parkowania	nie dotyczy;
min. powierzchnia nowo wydzielanych działek	nie dotyczy.
Uwagi: nie dotyczy	

Kategoria terenu – teren otwarty z zakazem lokalizowania zabudowy.	
Symbol literowy – brak .	
Założenia strategiczne:	

1. zabezpieczenie terenów zielonych o naturalnej roślinności lub związanych z użytkowaniem rolnym; 2. zabezpieczenie terenów otwartych umożliwiających ekspozycję obiektów cennych pod względem krajobrazowym; 3. zabezpieczanie terenów w dalszej perspektywie czasowej, nieujętej w niniejszym studium, pod zainwestowanie o charakterze niemożliwym na dzień dzisiejszy do przewidzenia; 4. stworzenie strefy buforowej pomiędzy kolidującymi funkcjami; 5. zachowanie funkcji stanowiącej element systemu przyrodniczego miasta; 6. ochrona środowiska przyrodniczego.	
Przeznaczenie główne:	1. zieleni nieurządzona; 2. tereny rolne.
Przeznaczenie uzupełniające:	1. budowle przeznaczone do prowadzenia ruchu kołowego, pieszego i rowerowego; 2. budowle infrastruktury technicznej; 3. obiekty małej architektury.
Zakaz: lokalizowania budynków.	
max. wysokość budowli	nie dotyczy;
max. intensywność zabudowy	nie dotyczy;
max. powierzchnia zabudowy w stosunku do powierzchni działki budowlanej	nie dotyczy;
min. udział powierzchni biologicznie czynnej w stosunku do powierzchni działki budowlanej	nie dotyczy;
min. liczba miejsc do parkowania	nie dotyczy;
min. powierzchnia nowo wydzielanych działek	nie dotyczy.
Uwagi: na dotyczy	

Kategoria terenu – teren wód powierzchniowych.

Symbol literowy – brak.

Założenia strategiczne:

1. prowadzenie polityki przestrzennej w zakresie zaopatrzenia w wodę do celów bytowych oraz gospodarczych;
2. zaspokojenie potrzeb oraz rozwój terenów usług rekreacji oraz sportów wodnych;
3. poprawa jakości życia mieszkańców poprzez zapewnienie warunków do aktywnego spędzania czasu;
4. rozwój funkcji kształtujących pozytywny i przyjazny społecznie wizerunek;
5. prowadzenie gospodarki rybackiej.

Przeznaczenie główne:	wody powierzchniowe
Przeznaczenie uzupełniające:	1. usługi turystyki; 2. budowle usług sportu i rekreacji; 3. budowle przeznaczone do prowadzenia ruchu kolejowego, kołowego, pieszego i rowerowego; 4. budowle hydrotechniczne; 5. budowle infrastruktury technicznej.

Zakaz: nie dotyczy

Wskaźniki:

max. wysokość budowli	8m;
max. intensywność zabudowy	nie dotyczy;
max. powierzchnia zabudowy w stosunku do powierzchni działki budowlanej	nie dotyczy;
min. udział powierzchni biologicznie czynnej w stosunku do powierzchni działki budowlanej	nie dotyczy;
min. liczba miejsc do parkowania	nie dotyczy;
min. powierzchnia nowo wydzielanych działek	nie dotyczy.

Uwagi: dopuszcza się realizację budynków z zakresu usług turystyki jako kontynuacji funkcjonalnej terenów usług turystyki.

Kategoria terenu – teren transportu drogowego.

Symbol literowy – brak.

Założenia strategiczne: zapewnienie warunków do zachowania i rozwoju sprawnego, bezpiecznego i ekonomicznego transportu w powiązaniu z układem wewnętrznym i zewnętrznym.

Przeznaczenie główne:	budowle przeznaczone do prowadzenia ruchu kołowego
Przeznaczenie	1. budowle infrastruktury technicznej;

uzupełniające:	2. obiekty małej architektury; 3. zieleń urządzone.
Zakaz: nie dotyczy	
Wskaźniki:	
max. wysokość budynków	nie dotyczy;
max. intensywność zabudowy	nie dotyczy;
max. powierzchnia zabudowy w stosunku do powierzchni działki budowlanej	nie dotyczy;
min. udział powierzchni biologicznie czynnej w stosunku do powierzchni działki budowlanej	nie dotyczy;
min. liczba miejsc do parkowania	nie dotyczy;
min. powierzchnia nowo wydzielanych działek	nie dotyczy.
Uwagi: za względu na konieczność lokalizowania w liniach rozgraniczających dróg pełnego wyposażenia zapewniającego racjonalne funkcjonowanie ciągów komunikacyjnych oraz sieci infrastruktury technicznej, zaleca się stosowanie większych szerokości niż minimalne w rozumieniu przepisów odrębnych.	

Kategoria terenu – teren transportu kolejowego.	
Symbol literowy – brak.	
Założenia strategiczne: zapewnienie warunków do zachowania i rozwoju sprawnego, bezpiecznego i ekonomicznego transportu w powiązaniu z układem wewnętrznym i zewnętrznym.	
Przeznaczenie główne:	budowle przeznaczone do prowadzenia ruchu kolejowego
Przeznaczenie uzupełniające:	1. budynki związane z obsługą ruchu kolejowego; 2. budowle przeznaczone do prowadzenia ruchu kołowego, pieszego i rowerowego; 3. budowle do parkowania; 4. budowle i budowle infrastruktury technicznej; 5. obiekty małej architektury; 6. zieleń urządzone.
Zakaz: nie dotyczy	
Wskaźniki:	
max. wysokość budynków	13m;
max. intensywność zabudowy	nie dotyczy;
max. powierzchnia zabudowy w stosunku do powierzchni działki budowlanej	nie dotyczy;
min. udział powierzchni biologicznie czynnej w stosunku do powierzchni działki budowlanej	nie dotyczy;
min. liczba miejsc do parkowania	nie dotyczy;
min. powierzchnia nowo wydzielanych działek	nie dotyczy.
Uwagi: nie dotyczy.	

Kategoria terenu – teren infrastruktury technicznej.	
Symbol literowy: IE – teren infrastruktury elektroenergetycznej; IG – teren infrastruktury gazowniczej; IW – teren infrastruktury wodociągowej; IK – teren infrastruktury kanalizacyjnej.	
Założenia strategiczne: utrzymanie i rozwój infrastruktury technicznej.	
Przeznaczenie główne:	obiekty budowlane infrastruktury technicznej
Przeznaczenie uzupełniające:	1. zieleń urządzone; 2. budowle przeznaczone do prowadzenia ruchu kolejowego, kołowego, pieszego i rowerowego; 3. obiekty budowlane do parkowania.
Zakaz: nie dotyczy.	
Wskaźniki:	
max. wysokość zabudowy	20m;
max. intensywność zabudowy	nie dotyczy;
max. powierzchnia zabudowy w stosunku do powierzchni działki budowlanej	nie dotyczy;

min. udział powierzchni biologicznie czynnej w stosunku do powierzchni działki budowlanej	10%;
min. liczba miejsc do parkowania	min. 1 miejsce do parkowania na 4 osoby zatrudnione;
min. powierzchnia nowo wydzielanych działek	nie dotyczy.
Uwagi: max. wysokość budynków nie dotyczy dominant wynikających z procesów technologicznych, których gabaryt należy ustalić w mpzp.	

4. Obszary oraz zasady ochrony środowiska i jego zasobów, ochrony przyrody oraz krajobrazu kulturowego.

4.1. Ochrona zasobów wód podziemnych i powierzchniowych.

W zakresie ochrony systemu wód powierzchniowych, który tworzą głównie cieki układu hydrograficznego potoku Imielinki i Zbiornik Imieliński oraz wód podziemnych ustala się:

4.1.1. USTALENIA
Na etapie sporządzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego ustala się:
1. ograniczanie zabudowy w bezpośrednim sąsiedztwie systemu wód powierzchniowych bez uregulowanej gospodarki ściekowej;
2. ograniczanie funkcji rolniczej w zakresie upraw rolniczych w bezpośrednim sąsiedztwie systemu wód powierzchniowych na rzecz użytków zielonych;
3. zachowanie oraz odtworzenie integralnej sieci cieków wodnych;
4. wprowadzanie zapisów oraz kształtowanie struktury funkcjonalno – przestrzennej w sposób, który ograniczy stopień regulacji cieków i zbiorników wodnych;
5. wprowadzanie zapisów przeciwdziałających zanieczyszczeniu wód powierzchniowych i podziemnych na terenach nieposiadających kanalizacji;
6. zakaz lokalizowania zabudowy i innych działalności wywołujących degradację szaty roślinnej, w strefie 5m od linii brzegowej cieków i zbiorników wodnych;
7. zakaz grodzenia nieruchomości w odległości mniejszej niż 1,5m od linii brzegowej cieków i zbiorników wodnych;
8. wprowadzanie zapisów oraz kształtowanie struktury funkcjonalno – przestrzennej umożliwiającej w sposób optymalny rozbudowę systemu kanalizacji;
9. w miarę możliwości wprowadzanie zapisów oraz kształtowanie struktury funkcjonalno – przestrzennej respektującej bez odstępstw przepisy odrębne dotyczące zakazów w odległości 50m od stopy wałów;
10. wprowadzanie zapisów oraz kształtowanie struktury funkcjonalno-przestrzennej, umożliwiającej realizację programów małej retencji.

4.1.2. WYTYCZNE DLA PROJEKTANÓW
Na etapie sporządzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego ustala się:
1. wydzielanie w liniach rozgraniczających cieków wodnych stanowiących główną i integralną sieć hydrograficzną;
2. w zależności od możliwości wyznaczanie w dolinach cieków stref ochronnych w formie zieleni nieurządzonej – łąkowej;
3. pozostały zakres ustaleń należy dostosować do lokalnych uwarunkowań oraz obowiązujących mpzp.

4.2. Ochrona powietrza.

W zakresie ochrony powietrza atmosferycznego ustala się:

4.2.1. USTALENIA
Na etapie sporządzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego ustala się:
1. stosowanie zapisów gwarantujących stosowanie proekologicznych wysokosprawnych źródeł energii cieplnej, charakteryzujących się brakiem lub niską emisją substancji do powietrza;
2. wprowadzanie zapisów umożliwiających realizację termomodernizacji budynków;
3. kształtowanie struktury funkcjonalno – przestrzennej ograniczającej nadmierny ruch samochodowy na terenach zabudowanych, w szczególności mieszkaniowej oraz usług sportu i rekreacji;
4. kształtowanie struktury funkcjonalno – przestrzennej oraz systemu komunikacyjnego w sposób ograniczający skutki związane z ruchem tranzytowym.

4.2.2. WYTYCZNE DLA PROJEKTANÓW
Na etapie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego zakres ustaleń należy dostosować do lokalnych uwarunkowań oraz obowiązujących mpzp.

4.3. Ochrona przed hałasem, wibracjami i promieniowaniem niejonizującym.

W zakresie ochrony przed hałasem, wibracjami i promieniowaniem niejonizującym ustala się:

4.3.1. USTALENIA
Na etapie sporządzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego ustala się:
1. określanie standardów akustycznych zgodnie z przepisami odrębnymi dla poszczególnych kategorii terenów;

2. strefowanie zabudowy, tj. w sąsiedztwie źródeł ponadnormatywnego oddziaływania akustycznego lokalizowanie funkcji, dla których nie zostały ustalone standardy akustyczne zgodnie z przepisami odrębnymi lub będzie możliwe ich dotrzymanie;
3. lokalizowanie zabudowy mieszkaniowej w odległościach od ciągów komunikacyjnych zapewniających ograniczenie uciążliwości przez nie generowanych;
4. stosowanie barier i przegród akustycznych od ciągów komunikacyjnych ograniczających ich uciążliwość;
5. planowanie zieleni izolacyjnej na styku funkcji konfliktowych pod względem akustycznym;
6. planowanie ciągów komunikacyjnych w sposób umożliwiający realizację nawierzchni generującej minimalną uciążliwość akustyczną;
7. kształtowanie funkcji w sposób eliminujący lokalizowanie zabudowy w granicach pól elektromagnetycznych od linii średniego i wysokiego napięcia oraz stacji elektromagnetycznych;
8. ograniczanie w sposób zgodny z przepisami odrębnymi lokalizacji anten telefonii komórkowej;
9. uwzględnienie zjawisk związanych z promieniowaniem niejonizującym.

4.3.2. WYTYCZNE DLA PROJEKTANÓW

Na etapie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego zakres ustaleń należy stosować po uwzględnieniu lokalnych uwarunkowań oraz obowiązujących mpzp.

4.4. Złoże kopalin i warunki ich eksploatacji.

Zgodnie z ustawą Prawo górnicze i geologiczne w studium uwzględniono następujące udokumentowane złoża kopalin:

tab. 38. Udokumentowane złoża na terenie miasta Imielin na podstawie: Bilans zasobów złóż kopalin w Polsce wg stanu na dzień 31.12.2014 r., PIG, Warszawa.

id midas	złoże /zasoby geologiczne	obszar górniczy /teren górniczy	kopalina	stan zagospodarowania
374	Ziemowit/900300 tys. ton	Lędziny I/Lędziny I	węgiel kamienny	Złoże zagospodarowane; Koncesja: 163/94 zmieniona decyzją DGe/RR/487-1731/2003 oraz DGK-VI.4771.25.2015.KD.3; Data wydania: 1994-01-26; Termin ważności: 2020-08-31; Użytkownik: KWK "Ziemowit"; PGG sp. z o.o..
615	Imielin-Północ/13894 tys. ton	Imielin – Północ III /Imielin – Północ III	kamienie drogowe i budowlane	Złoże zagospodarowane; Koncesja: 32/96 zmieniona 359/OS/2009; Data wydania: 1996-08-30; Termin ważności: 2029-12-31; Użytkownik: Kopalnia „Imielin” sp. z o.o..
857	Imielin/26239 tys. ton	Imielin I/Imielin I	kamienie drogowe i budowlane	Złoże zagospodarowane; Koncesja: 13/2000 zmieniona decyzją DGWk/LP/487-5733/2001; Data wydania: 2000-11-27; Termin ważności: 2021-12-31; Użytkownik: Przedsiębiorstwo Produkcji Kruszyw Mineralnych i Lekkich w Katowicach sp. z o.o..
863	Imielin-Rek/14913 tys. ton	Imielin-Rek II /Imielin – Rek II	kamienie drogowe i budowlane	Złoże zagospodarowane Koncesja: 62/94 zmieniona decyzją 780/OS/2014 Data wydania: 1994-05-12; Termin ważności: 2030-12-31; Użytkownik: Kopalnia Dolomitu REK Sp. z o.o.; Spółka komandytowa.
7101	Lędziny/140586 tys. ton	brak	węgiel kamienny	Złoże rozpoznane szczegółowo.
14011	Lędziny/898500 tys. ton	brak	metan pokładów węgla	Złoże rozpoznane wstępnie.
15813	Imielin-Południe/195328 tys. ton	Imielin I/Imielin I	węgiel kamienny	Złoże zagospodarowane; Koncesja: 7/2012 zmieniona decyzją: DGK-VI.4771.16.2015.KD.4 Data wydania: 2012-12-24;

				Termin ważności: 2030-12-31; Użytkownik: KWK "Ziemowit"; PGG sp. z o.o.
16694	Dąb/ 1085873 tys. ton	brak	węgiel kamienny	Złoże rozpoznane szczegółowo.
17954	Imielin1/b.d.	Imielin I/Imielin I	kamienie drogowe i budowlane	Złoże rozpoznane szczegółowo.

Dodatkowo na terenie miasta znajduje się we fragmencie teren górniczy „Jaworzno – Jeleń”, który utworzono dla eksploatacji złoża węgla kamiennego „Jaworzno”, które znajduje się poza granicami miasta.

Dla głębinowej eksploatacji górniczej węgla kamiennego wskazuje się tereny do objęcia filarami ochronnymi, patrz: część „B”: II „Kierunki rozwoju”: 13.2: „Tereny wskazane do objęcia filarami ochronnymi”.

4.5. Ochrona przyrody i krajobrazu.

4.5.1. Istniejące formy ochrony przyrody.

Na terenie miasta Imielin nie ustanowiono żadnych form ochrony przyrody w oparciu o ustawę o ochronie przyrody z dnia 16 kwietnia 2004r.

4.5.2. Proponowane formy ochrony przyrody.

Miasto nie posiada znaczącego potencjału przyrodniczego. Do ochrony wyznacza się następujące tereny:

4.5.2.1. PROPONOWANE FORMY OCHRONY PRZYRODY	
1.	Zbiorowiska wodno-błotne w Błędowie.
2.	Murawy kserotermiczne na Golcówce:
2.1.	stanowisko <i>Ophrys apifera</i> ;
2.2.	wnętrza łomów - predysponowane do lokalizacji elementów rekreacyjnych i edukacyjnych.

4.5.2.2. USTALENIA	
1.	Dla Zbiorowisk wodno-błotnych w Błędowie na etapie sporządzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego ustala się konieczność określenia zakresu ochrony, z uwzględnieniem przepisów odrębnych, w szczególności:
1.1.	kształtowanie struktury funkcjonalno – przestrzennej w sposób niestanowiący źródła degradacji projektowanej formy ochrony przyrody;
1.2.	zabezpieczanie cennego zasobu przyrodniczego przed nadmierną penetracją ludzi.
2.	Dla Murawy kserotermicznej na Golcówce na etapie sporządzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego ustala się konieczność określenia zakresu ochrony, z uwzględnieniem przepisów odrębnych, w szczególności:
2.1.	kształtowanie struktury funkcjonalno – przestrzennej w sposób niestanowiący źródła degradacji projektowanej formy ochrony przyrody;
2.2.	zabezpieczanie cennego zasobu przyrodniczego przed nadmierną penetracją ludzi; bezwzględnie do zabezpieczenia przed penetracją (wydeptywaniem) w okresie kwiecień-lipiec (włącznie) stanowisko <i>Ophrys apifera</i> ;
2.3.	uwzględnienie edukacyjnych ścieżek przyrodniczych;
2.4.	uwzględnienie elementów rekreacyjnych i edukacyjnych we wnętrzach łomów.

4.5.2.3. WYTYCZNE DLA PROJEKTANTÓW	
1.	Na etapie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego przeznaczenia terenów należy dostosować do specyfiki poszczególnych terenów cennych przyrodniczo.
2.	Listę projektowanych form ochrony przyrody nie należy traktować jako zamkniętą, powinna ona być aktualizowana w miarę postępów w poznawaniu zasobów przyrodniczych miasta zarówno dla form obszarowych jak i pozostałych.
3.	Szczegółowość danych pozwala na wykorzystanie ich wprost na etapie sporządzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, dopuszcza się jednak ich modyfikację w zależności od korekt granic zidentyfikowanego zasobu przyrodniczego, przebiegu działek, sposobu ich użytkowania oraz korekt linii rozgraniczających z innymi terenami (np. drogami), jeżeli w zamyśle granice mają przebiegać po tych obiektach.

4.5.3. Ochrona krajobrazu kulturowego.

W zakresie ochrony krajobrazu kulturowego ustala się:

4.5.3.1. USTALENIA	
Na etapie sporządzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego ustala się:	
1.	kształtowanie zabudowy w sposób ograniczający jej rozpraszanie w krajobrazie;
2.	kształtowanie zabudowy w sposób podkreślający istniejące topograficzne oraz kulturowe dominanty;

3. kształtowanie układu komunikacyjnego z zamknięciami widokowymi na zakończeniach osi poszczególnych ciągów komunikacyjnych;
4. kształtowanie struktury funkcjonalno – przestrzennej oraz charakteru zabudowy i jej orientacji w sposób spójny z ukształtowaniem terenu;
5. zachowanie oraz projektowanie zadrzewień i zakrzewień śródpolnych oraz zieleni ochronnej wzdłuż cieków wodnych.

4.5.3.2. WYTYCZNE DLA PROJEKTANTÓW

Na etapie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego szczegółowy zakres ustaleń należy dostosować do wniosków wynikających z analizy bieżących uwarunkowań.

5. Obszary i zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej.

5.1. Zabytki wpisane do rejestru zabytków.

Wykaz zabytków wpisanych do rejestru zabytków zgodny z częścią uwarunkowań pkt 5.2., w ich obrębie ustala się nakaz uwzględnienia przepisów odrębnych.

5.2. Zabytki wpisane do wojewódzkiej ewidencji zabytków

Wykaz zabytków zgodny z częścią uwarunkowań pkt 5.3.

USTALENIA

w ich obrębie ustala się:

1. zachowanie zabytków;
2. zachowanie historycznej wysokości;
3. zachowanie historycznej geometrii dachów;
4. zachowanie elementów elewacji odzwierciedlających jej historyczny zamysł kompozycyjny;
5. zakaz stosowania blachodachówki;
6. możliwość prowadzenia robót budowlanych z zachowaniem charakterystycznych elementów historycznej formy;
7. dopuszcza się stosowanie materiałów współczesnych o wyrazie architektonicznym niebędącym w sprzeczności z historycznym zamysłem architektonicznym;
8. utrzymanie ekspozycji charakterystycznych elementów elewacji;
9. zachowanie funkcji budynków nieprzyczyniającej się do degradacji jego wartości kulturowych.

5.3. Obiekty przewidziane do objęcia ochroną.

5.3.1. Zabytki przewidziane do ujęcia w gminnej ewidencji zabytków oraz wskazane do ochrony prawem miejscowym.

Wykaz zabytków zgodny z częścią uwarunkowań pkt 5.4.1.

USTALENIA

w ich obrębie ustala się:

1. zachowanie zabytków;
2. zachowanie historycznej wysokości;
3. zachowanie historycznej geometrii dachów;
4. zachowanie elementów elewacji odzwierciedlających jej historyczny zamysł kompozycyjny;
5. zakaz stosowania blachodachówki;
6. możliwość prowadzenia robót budowlanych z zachowaniem charakterystycznych elementów historycznej formy;
7. dopuszcza się stosowanie materiałów współczesnych o wyrazie architektonicznym niebędącym w sprzeczności z historycznym zamysłem architektonicznym;
8. utrzymanie ekspozycji charakterystycznych elementów elewacji;
9. zachowanie funkcji budynków nieprzyczyniającej się do degradacji jego wartości kulturowych.

5.3.2. Zabytki wskazane do ochrony prawem miejscowym – miejsca kultu i pamięci.

<u>Wykaz zabytków zgodny z częścią uwarunkowań pkt 5.4.2.</u>
USTALENIA
w ich obrębie ustala się: 1. zachowanie zabytków; 2. zachowanie funkcji związanej z kultem religijnym; 3. zachowanie historycznej formy; 4. utrzymanie ekspozycji obiektów; 5. możliwość prowadzenia robót budowlanych z zachowaniem historycznej formy; 6. zachowanie elementów elewacji odzwierciedlających jej historyczny zamysł kompozycyjny.

5.3.3. Wytyczne dla projektantów.

WYTYCZNE DLA PROJEKTANTÓW
1. zachowanie cech historycznych odnosi się do czasu powstania zabytku lub okresu, który pozostawił na nim piętno o najwyższych wartościach kulturowych; 2. przestrzenie budynki zostały wprowadzone jako topologiczne obiekty w stosunku do części graficznej ewidencji budynków pozyskanej z PODGiK (układ 2000, strefa V), szczegółowość danych pozwala na wykorzystanie ich wprost na etapie sporządzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego; 3. ustalenia mają charakter zaleceń, faktyczny zakres ochrony należy ustalić na etapie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, muszą one uwzględniać faktyczny stan zabytku, planowaną jego funkcję wraz z otoczeniem oraz inne uwarunkowania mające wpływ na stopień ochrony zabytku.

5.4. Stanowiska archeologiczne.

<u>Wykaz stanowisk archeologicznych zgodny z częścią uwarunkowań pkt 5.7., w ich obrębie ustala się nakaz uwzględnienia przepisów odrębnych.</u>
--

5.5. Strefy ochrony konserwatorskiej chronione prawem miejscowym.

Strefa ochrony konserwatorskiej ekspozycji od kopca Wolności.
USTALENIA
w jej obrębie ustala się: 1. zakaz lokalizowania zabudowy, z wyjątkiem terenów: A13.MN, A14.MN(ZP) – ustalonych w mpzp Uch. Nr XXVIII/175/2013 Rady Miasta Imielin z dnia 27 lutego 2013r. ; 2. zakaz lokalizowania reklam; 3. zakaz naruszania topografii terenu zakłócającej ekspozycję kopca; 4. kształtowanie zieleni w sposób zachowujący ekspozycję kopca.

6. Kierunki rozwoju systemów komunikacji i infrastruktury technicznej.

6.1. Komunikacja.

6.1.1. Drogowa.

6.1.1.1. USTALENIA OGÓLNE
1. projektowany układ komunikacyjny stanowi rozwiązanie docelowe, którego zadaniem jest zapewnienie kompleksowej, hierarchicznej obsługi komunikacyjnej istniejących i projektowanych terenów przewidzianych pod zainwestowanie w powiązaniu z drogą DW 934 oraz projektowaną drogą S1, poprzez węzły "Kosztowy" oraz "Łędziny", jego realizacja w wymiarze czasowym oraz ilościowym jest nieokreślona i będzie wynikała z: 1.1. dynamiki rozwoju miasta; 1.2. czynników społecznych; 1.3. czynników ekonomicznych; 1.4. etapowej realizacji docelowych ustaleń studium; 2. docelowa sieć komunikacyjna obejmuje drogi klasy:

2.1.	A – autostrada;
2.2.	S – ekspresowej;
2.3.	G – głównej;
2.4.	Z – zbiorczej;
2.5.	L – lokalnej;
3.	zachowuje się istniejący układ komunikacyjny w zakresie sieciowym i układu skrzyżowań, z koniecznością dostosowania parametrów poszczególnych dróg do ustalonych w studium klas technicznych – zgodnie przepisami odrębnymi, jednocześnie ze względu na konieczność lokalizowania w liniach rozgraniczających dróg pełnego wyposażenia zapewniającego racjonalne funkcjonowanie ciągów komunikacyjnych oraz sieci infrastruktury technicznej, zaleca się stosowanie większych szerokości niż minimalne w rozumieniu przepisów odrębnych;
4.	projekt układu komunikacyjnego obejmuje podstawową sieć dróg, na etapie sporządzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego dopuszcza się projektowanie nowych przebiegów oraz zmianę klas technicznych, w zależności od: 4.1. dynamiki rozwoju miasta; 4.2. czynników społecznych; 4.3. czynników ekonomicznych; 4.4. etapowej realizacji docelowych ustaleń studium.

6.1.1.2. WYTYCZNE DLA PROJEKTANTÓW

1.	na etapie sporządzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego dopuszcza się zmianę położenia oraz zasięgu skrzyżowań w sytuacji konieczności dostosowania ich do: 1.1. przyjętego rozwiązania technicznego; 1.2. struktury własności; 1.3. faktycznego sposobu użytkowania działek i budynków; 1.4. ukształtowania terenu oraz innych barier przestrzennych; 1.5. etapowej realizacji docelowych ustaleń studium;
2.	na etapie sporządzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego dopuszcza się korekty przebiegu projektowanych odcinków dróg przy założeniu konieczności zachowania sieciowego układu połączeń istniejących i projektowanych punktów charakterystycznych – skrzyżowań;
4.	na etapie sporządzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego dopuszcza się rezygnację z projektowanych odcinków dróg, w sytuacji kiedy: 4.1. będą planowane lub powstaną alternatywne połączenia komunikacyjne w oparciu o przepisy odrębne, poza rozwiązaniami przyjętymi na etapie studium i miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego; 4.2. przyjęte rozwiązania przestrzenne na poziomie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego zapewnią prawidłowe funkcjonowanie systemu komunikacyjnego; 4.3. będzie to wynikało z etapowej realizacji docelowych ustaleń studium;
5.	na etapie sporządzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego dopuszcza się obniżenie klas technicznych dróg, w sytuacji kiedy: 5.1. będą planowane lub powstaną alternatywne połączenia komunikacyjne w oparciu o przepisy odrębne, poza rozwiązaniami przyjętymi na etapie studium i miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego; 5.2. będzie to uzasadnione ekonomicznie stopniem zainwestowania terenu projektowanej drogi w liniach rozgraniczających.
6.	na etapie sporządzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego dopuszcza się obniżenie klas technicznych dróg, w sytuacji kiedy: 6.1. będą planowane lub powstaną alternatywne połączenia komunikacyjne w oparciu o przepisy odrębne, poza rozwiązaniami przyjętymi na etapie studium i miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego; 6.2. będzie to uzasadnione ekonomicznie stopniem zainwestowania terenu projektowanej drogi w liniach rozgraniczających.

6.1.1.3. USTALENIA SZCZEGÓŁOWE

główne założenia projektowe:	
Z1	realizacja zadania przez GDDKiA w Katowicach polegającego na budowie drogi ekspresowej S1, przy założeniu, że obsługa komunikacyjna terenu przeznaczonego pod aktywność gospodarczą, położonego w sąsiedztwie węzła "Kosztowy II" będzie się odbywać wyłącznie poprzez układ dróg lokalnych, bez możliwości bezpośredniego włączenia go do drogi ekspresowej S-1 oraz węzła drogowego, a także dróg serwisowych zlokalizowanych w liniach rozgraniczających drogę ekspresową S1 do czasu ich przejścia przez Gminę od GDDKiA;
Z2	przewiduje się zapewnienie obsługi terenów aktywności gospodarczej poprzez planowanie drogi klasy L łączącej ul. Brata Alberta z systemem dróg serwisowych bezpośrednio powiązanymi z miastem Łędziny, realizowanymi w ramach budowy drogi ekspresowej S1 oraz z ul. Drzymały (poprzez jej przedłużenie);

Z3	przewiduje się powiązanie drogą klasy L ul. Brata Alberta z ul. Drzymały po terenie byłego SKR, jako alternatywnego rozwiązania komunikacyjne dla ul. Klonowej;
Z4	przewiduje się powiązanie drogą klasy L ul. Brata Alberta z ul. Drzymały, po stronie wschodniej linii kolejowej Katowice - Oświęcim jako alternatywnego rozwiązania komunikacyjne dla ul. Klonowej;
Z5	przewiduje się powiązanie drogą klasy L ul. Kolejowej z ul. Imielińską (DK 934) jako alternatywnego rozwiązania komunikacyjnego dla istniejącego układu komunikacyjnego, łączącego tereny zainwestowane zachodniej części Imielina z ul. Imielińską (DK 934), poprzez czterowłotowe skrzyżowanie, na przedłużeniu założenia projektowego nr 4;
Z6	przewiduje się powiązanie ul. Imielińskiej (DK 934) poprzez czterowłotowe skrzyżowanie, na przedłużeniu założenia projektowego nr 5, z ul. Satelicką (częściowy przebieg przez gminę Mysłowice), jako alternatywnego rozwiązania dla istniejącego układu komunikacyjnego, ze szczególnym uwzględnieniem zapewnienia obsługi komunikacyjnej planowanych terenów aktywności gospodarczej w rejonie ul. Wyzwolenia;
Z7	w związku z realizacją zadania przez GDDKiA w Katowicach polegającego na budowie drogi ekspresowej S1, ulega zmianie przebieg drogi powiatowej 5923S.
Z8	przewiduje się powiązanie ul. Imielińskiej (DK 934) poprzez istniejący układ komunikacyjny na terenie gminy Chelm Śląski z ul. gen. Józefa Hallera, jako alternatywnego rozwiązania komunikacyjne dla istniejącego układu komunikacyjnego łączącego ul. Imielińską z zachodnią częścią miasta;
Z9	przewiduje się powiązanie nowoprojektowanej drogi (Z8) z ul. gen. Józefa Hallera, jako alternatywnego rozwiązania dla ul. ks. Augustyna Kordeckiego.

6.1.2. Kolejowa.

6.1.2.1. USTALENIA	
1.	zachowuje się istniejącą sieć kolejową wraz z terenami przewidzianymi do jej obsługi, z możliwością rozbudowy;
2.	sieć kolejowa obejmuje: 2.1. linię kolejową nr 138 relacji Oświęcim - Katowice (magistralna, dwutorowa, zelektryfikowana, znaczenie państwowe); 2.2. linia kolejowa nr 179 relacji Tychy - Mysłowice Kosztowy MKSB1 (jednotorowa, nieelektryfikowana).
3.	zachowuje się dworzec główny.

6.1.3. Rowerowa.

6.1.3.1. USTALENIA	
1.	projektowany układ tras rowerowych stanowi rozwiązanie docelowe, którego zadaniem jest zapewnienie kompleksowej obsługi komunikacją rowerową Imielina w powiązaniu z gminami ościennymi, celem rozwoju sieci rowerowej jest stworzenie atrakcyjnej – alternatywnej oferty dla komunikacji publicznej pozwalającej na powiązanie obszarów źródłowych z celowymi, a także zapewnienie warunków do czynnej rekreacji codziennej, jego realizacja w wymiarze czasowym oraz ilościowym nie jest określona i będzie wynikała z: 1.1. dynamiki rozwoju miasta; 1.2. czynników społecznych; 1.3. czynników ekonomicznych; 1.4. etapowej realizacji docelowych ustaleń studium;
2.	zachowuje się istniejące trasy rowerowe z możliwością ich rozbudowy;
3.	formy trasy rowerowej dla poszczególnych odcinków nie określa się, jej standard będzie wynikał z: 3.1. czynników społecznych; 3.2. czynników ekonomicznych.

6.1.3.2. WYTYCZNE DLA PROJEKTANTÓW

1.	na etapie sporządzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego dopuszcza się korekty przebiegu projektowanych odcinków tras rowerowych przy założeniu konieczności zachowania powiązania istniejących oraz projektowanych terenów i punktów charakterystycznych, tj.: skrzyżowań, terenów o charakterze sportowym, rekreacyjnym i przyrodniczym, terenów silnie zurbanizowanych oraz istotnych obiektów mających wpływ na atrakcyjność trasy.
----	--

6.1.4. System parkingowy.

6.1.4.1. USTALENIA	
1.	ustalenia studium dla kategorii terenów umożliwiają zachowanie i rozwój systemu miejsc do parkowania w różnych technicznych formach;
2.	na etapie sporządzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego ustala się możliwość planowania miejsc do parkowania w formie parkingów strategicznych oraz miejsc do parkowania związanych

bezpośrednio z funkcjonowaniem terenów zainwestowanych;
3. na etapie sporządzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego zaleca się:
3.1. aby wszystkie miejsca do parkowania przewidziane do obsługi zabudowy lokalizować w ramach działek budowlanych, na których te budynki są usytuowane lub na działce albo jej części położonej w bezpośrednim sąsiedztwie, do której inwestor posiada prawo do jej dysponowania;
3.2. ustalanie wskaźników miejsc do parkowania stosownie od potrzeb oraz panujących uwarunkowań, z perspektywnym uwzględnieniem niegenerowania konfliktów społecznych oraz dysfunkcji układu komunikacyjnego – zablokowanego przez parkujące pojazdy.

6.2. Infrastruktura techniczna.

6.2.1. Zaopatrzenie w ciepło.

W zakresie zaopatrzenia w ciepło ustala się:

6.2.1.1. USTALENIA STRATEGICZNE
1. Indywidualne i zbiorowe zaopatrzenie w ciepło, głównie w oparciu o gaz sieciowy;
2. eliminowanie paliw powodujących nadmierną emisję zanieczyszczeń, szczególnie pyłu zawieszonego, tlenków azotu i dwutlenku siarki;
3. podejmowanie działań w zakresie wykorzystania alternatywnych źródeł energii cieplnej, w tym między innymi: energii biomasy i pomp ciepła.
6.2.1.2. USTALENIA SZCZEGÓŁOWE
1. na etapie sporządzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego ustala się:
1.1. dopuszczenie indywidualnego oraz zbiorowego zaopatrzenia w energię cieplną;
1.2. dopuszczenie proekologicznych, wysokosprawnych źródeł energii cieplnej, charakteryzujących się brakiem lub niską emisją substancji do powietrza.

6.2.2. Zaopatrzenie w gaz.

W zakresie zaopatrzenia w gaz ustala się:

6.2.2.1. USTALENIA STRATEGICZNE
1. zaopatrzenie w gaz ziemny obszaru miasta z układu sieciowego o charakterze ogólnopolskim;
2. dopuszczenie stosowania zbiorników indywidualnych;
3. sukcesywna rozbudowa gazociągów niskiego, średniego i wysokiego ciśnienia dla zapewnienia obsługi nowych obszarów zainwestowania.
6.2.2.2. USTALENIA SZCZEGÓŁOWE
1. na etapie sporządzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego ustala się:
1.1. możliwość zmiany przebiegu sieci istniejącej;
1.2. możliwość zamiany zasięgu stref kontrolowanych;
1.3. zabezpieczanie terenów dla istniejących i projektowanych sieci i urządzeń gazowniczych;
1.4. wprowadzanie zapisów umożliwiających zachowanie oraz realizację sieci i urządzeń gazowniczych;
1.5. kształtowanie struktury funkcjonalno-przestrzennej oraz zabudowy w sposób minimalizujący kolizje przestrzenne pomiędzy systemem gazowniczym a terenami zurbanizowanymi;
1.6. zakaz lokalizowania zbiorników na gaz płynny w wypadku możliwości zaopatrzenia w gaz sieciowy;
1.7. uwzględnienie w sąsiedztwie sieci i urządzeń gazowniczych stref kontrolowanych o szerokości zgodnej z Rozporządzeniem Ministra Gospodarki z dnia 26 kwietnia 2013 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać sieci gazowe i ich usytuowanie (Dz. U. z 2013r., poz. 640).

6.2.3. Zaopatrzenie w energię elektryczną.

W zakresie zaopatrzenia energią elektryczną ustala się:

6.2.3.1. USTALENIA STRATEGICZNE
1. zapewnienie utrzymania nieprzerwanych dostaw energii elektrycznej do wszystkich odbiorców na terenie miasta;
2. przebudowa i modernizacja oraz budowa nowych sieci i urządzeń systemu elektroenergetycznego średniego i niskiego napięcia w celu zapewnienia niezawodności jego działania, zapewnienia obsługi zwiększającego się zapotrzebowania mocy oraz zminimalizowania ilości przerw w dostawach energii elektrycznej;
3. zapewnienie utrzymania i modernizacji sieci i urządzeń systemu elektroenergetycznego NN i WN w celu stworzenia podstaw do rozwoju perspektywnego systemu elektroenergetycznego, w tym:
3.1. budowa nowej, trójtorowej linii elektroenergetycznej 2 x 400 kV + 220 kV częściowo po trasie istniejącej dwutorowej linii 220 kV relacji Byczyna-Poręba, Byczyna-Bieruń a częściowo po innej, mniej kolidującej trasie;
3.2. powiązanie stacji 110/20/6 kV Jeleń zlokalizowanej w Jaworznie z istniejącą siecią 20 kV na terenie miasta Imielin i gminy Chelm Śląski.
4. Podejmowanie działań w zakresie wykorzystania alternatywnych źródeł energii, w tym: energii promieniowania słonecznego.

6.2.3.2. USTALENIA SZCZEGÓŁOWE	
1.	na etapie sporządzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego ustala się:
1.1.	zabezpieczanie terenów dla istniejących i projektowanych sieci i urządzeń elektroenergetycznych, z zapewnieniem możliwości dojazdu sprzętu technicznego/transportowego;
1.2.	wprowadzanie zapisów umożliwiających zachowanie oraz realizację sieci i urządzeń elektroenergetycznych;
1.3.	kształtowanie struktury funkcjonalno-przestrzennej oraz zabudowy w sposób minimalizujący kolizje przestrzenne pomiędzy systemem energetycznym a terenami zurbanizowanymi;
1.4.	wprowadzanie zapisów informujących o występowaniu pasów technologicznych od sieci i urządzeń elektroenergetycznych oraz faktu występowania na ich obszarze przekroczonych standardów z zakresu ochrony środowiska:
1.4.1.	dla planowanej linii 400 kV, o szerokości: 70 m (po 35 m w każdą stronę od osi linii mierzonej poziomo i prostopadle do osi od skrajnych przewodów);
1.4.2.	dla linii 220 kV, o szerokości: 50 m (po 25 m w każdą stronę od osi linii mierzonej poziomo i prostopadle do osi od skrajnych przewodów);
1.4.3.	dla linii 110 kV, o szerokości: 30 m (po 15 m w każdą stronę od osi linii mierzonej poziomo i prostopadle do osi od skrajnych przewodów);
1.4.4.	dla linii napowietrznej SN, o szerokości: 12 m (po 6 m w każdą stronę od osi linii mierzonej poziomo i prostopadle do osi od skrajnych przewodów);
1.4.5.	dla linii napowietrznej nN, o szerokości: 4 m (po 2 m w każdą stronę od osi linii mierzonej poziomo i prostopadle do osi od skrajnych przewodów);
1.4.6.	dla linii kablowych SN i nN, o szerokości: 4 m (po 2 m w każdą stronę od osi linii mierzonej poziomo i prostopadle do osi od skrajnych przewodów);
1.5.	uwzględnienie w sąsiedztwie sieci i urządzeń elektroenergetycznych:
1.5.1.	Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 30 października 2003 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku oraz sposobów sprawdzania dotrzymania tych poziomów (Dz. U. z 2003 r. Nr 192, poz.1883);
1.5.2.	Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych wartości hałasu w środowisku (Dz. U. z 2007 r. Nr 120, poz. 826 z późn. zm.);
1.5.3.	Normy PN-E 5100-1:1998 oraz N SEP-E-003;
1.6.	uwzględnienie w pasach technologicznych (strefach bezpieczeństwa):
1.6.1.	zakazu wznoszenia budynków i użytkowania terenów, które mogłyby zagrażać trwałości i bezpieczeństwu linii elektroenergetycznych oraz przebiegających w ich sąsiedztwie ludzi;
1.6.2.	zakazu nasadzania drzew, które w okresie całego swojego wzrostu mogą zbliżyć się do przewodów roboczych linii na odległość mniejszą niż 5m;
1.6.3.	zapewnienia swobodnego dojazdu do słupów linii elektroenergetycznych;
2.	maksymalna strefa ochronna związana z ograniczeniami w zabudowie oraz zagospodarowaniu i użytkowaniu terenu od obiektów produkcji energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych w zakresie energii słonecznej zawiera się w granicach działek budowlanych, na których te obiekty zostaną usytuowane.

6.2.4. Zaopatrzenie w wodę.

W zakresie zaopatrzenia w wodę ustala się:

6.2.4.1. USTALENIA STRATEGICZNE	
1.	zaopatrzenie w wodę z sieci wodociągowej, jako podstawowy sposób zaopatrzenia do celów gospodarczych, bytowych i przeciwpożarowych na terenie miasta;
2.	przebudowa i modernizacja sieci wodociągowej w złym stanie technicznym w celu poprawy jakości dostaw wody do istniejących odbiorców, zmniejszenia ilości awarii, zminimalizowania strat wody w sieci, wynikających z jej stanu technicznego oraz szkód górniczych;
3.	sukcesywna rozbudowa sieci i urządzeń wodociągowych w celu zapewnienia obsługi wszystkich nowych obszarów zainwestowania, do celów gospodarczych, bytowych i przeciwpożarowych;
4.	racjonalizacja zużycia wody poprzez: właściwą gospodarkę zasobami wodnymi, sukcesywny montaż wodomierzy, wprowadzanie wieloczęłkowej taryfy za dostarczaną wodę, wprowadzanie nowych technologii, budowę systemu monitoringu sieci, poprawę jakości dostarczanej wody.
6.2.4.2. USTALENIA SZCZEGÓŁOWE	
1.	na etapie sporządzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego ustala się:
1.1.	zabezpieczanie terenów dla istniejących i projektowanych sieci i urządzeń wodociągowych;
1.2.	wprowadzanie zapisów umożliwiających zachowanie oraz realizację sieci i urządzeń wodociągowych;
1.3.	kształtowanie struktury funkcjonalno-przestrzennej oraz zabudowy w sposób minimalizujący kolizje przestrzenne pomiędzy systemem wodociągowym a terenami zurbanizowanymi;
1.4.	wprowadzanie zapisów umożliwiających dostęp techniczny do sieci i urządzeń wodociągowych.

6.2.5. Odprowadzanie i oczyszczanie ścieków.

W zakresie odprowadzania i oczyszczania ścieków ustala się:

6.2.5.1. USTALENIA STRATEGICZNE	
1.	odprowadzenie ścieków do sieci kanalizacyjnej, jako główny sposób odbioru ścieków technologicznych i sanitarnych na terenie miasta;
2.	sukcesywna rozbudowa sieci i urządzeń kanalizacyjnych w celu zapewnienia obsługi wszystkich istniejących i nowych obszarów zainwestowania, wyłącznie w systemie rozdzielczym;
3.	dla rozproszonych obszarów zabudowy możliwość budowy lokalnych systemów odprowadzania i oczyszczania ścieków, jeżeli podłączenie do systemu kanalizacyjnego będzie nieuzasadnione ekonomicznie.
6.2.5.2. USTALENIA SZCZEGÓŁOWE	
1.	na etapie sporządzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego ustala się:
1.1.	zabezpieczanie terenów dla istniejących i projektowanych sieci i urządzeń kanalizacyjnych;
1.2.	wprowadzanie zapisów umożliwiających zachowanie oraz realizację sieci i urządzeń kanalizacyjnych;
1.3.	kształtowanie struktury funkcjonalno-przestrzennej oraz zabudowy w sposób minimalizujący kolizje przestrzenne pomiędzy systemem kanalizacyjnym a terenami zurbanizowanymi;
1.4.	sposób gromadzenia i odbioru ścieków w sposób zgodny z przepisami odrębnymi;
1.5.	zakaz odprowadzania nieoczyszczonych ścieków do wód powierzchniowych oraz wprost do gruntu;
1.6.	wprowadzanie zapisów umożliwiających dostęp techniczny do sieci i urządzeń kanalizacyjnych.

6.2.6. System gospodarki odpadami.

W zakresie gospodarki odpadami ustala się:

6.2.6.1. USTALENIA STRATEGICZNE	
1.	zapewnienie wszystkim mieszkańcom gminy możliwości selektywnego zbierania odpadów;
2.	podnoszenie poziomu recyklingu, przygotowania do ponownego użycia i odzysku innymi metodami niektórych frakcji odpadów komunalnych;
3.	ograniczanie masy odpadów komunalnych ulegających biodegradacji przekazywanych do składowania.
6.2.6.2. USTALENIA SZCZEGÓŁOWE	
1.	na etapie sporządzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego ustala się wprowadzenie zapisów umożliwiających realizację założeń strategicznych zgodnie z obowiązującymi przepisami oraz z wojewódzkim planem gospodarki odpadami.

6.2.7. Telekomunikacja.

W zakresie telekomunikacji ustala się:

6.2.7.1. USTALENIA STRATEGICZNE	
1.	wskazuje się konieczność modernizacji przestarzałych odcinków kablowej sieci telekomunikacyjnej przy zastosowaniu nowoczesnych technologii cyfrowych;
2.	sukcesywna rozbudowa telekomunikacyjnych sieci kablowych oraz bezprzewodowych dla zapewnienia obsługi nowych obszarów zainwestowania, z zachowaniem wysokich standardów obsługi abonentów, w tym zapewnienia na wszystkich obszarach zainwestowania dostępu do szerokopasmowego, szybkiego Internetu.
6.2.7.2. USTALENIA SZCZEGÓŁOWE	
1.	na etapie sporządzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego ustala się:
1.1.	zabezpieczanie terenów dla istniejących i projektowanych sieci i urządzeń telekomunikacyjnych;
1.2.	wprowadzanie zapisów umożliwiających zachowanie oraz realizację sieci i urządzeń telekomunikacyjnych;
1.3.	kształtowanie struktury funkcjonalno-przestrzennej oraz zabudowy w sposób minimalizujący kolizje przestrzenne pomiędzy systemem telekomunikacyjnym a terenami zurbanizowanymi;
1.4.	wprowadzanie zapisów umożliwiających rozwój szerokopasmowego Internetu oraz telefonii komórkowej, z uwzględnieniem możliwości uzasadnionego ograniczania lokalizowania masztów oraz anten telefonii komórkowej w sposób zgodny z przepisami odrębnymi.

6.2.8. Wytyczne dla projektantów.

6.2.8.1. WYTYCZNE DLA PROJEKTANTÓW	
1.	na etapie sporządzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego dopuszcza się niestosowanie ustaleń dotyczących infrastruktury technicznej w przypadku:
1.1.	braku możliwości formalnych oraz technicznych realizacji ewentualnych ustaleń projektów miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego;
1.2.	zmiany wymogów na poziomie opiniowania projektów planów;

1.3. zmiany przepisów odrębnych.

7. Obszary, na których rozmieszczone będą inwestycje celu publicznego o znaczeniu lokalnym.

Obszarami przeznaczonymi na lokalizację inwestycji celu publicznego o znaczeniu lokalnym w rozumieniu art. 2 ust. 5 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym są obszary, na których przewiduje się realizację następujących inwestycji, wskazanych w Strategii Rozwoju Miasta Imielin na lata 2011-2020:

- modernizacja i rewitalizacja przestrzeni publicznej w centrum Imielina;
- budowa i modernizacja dróg publicznych w mieście, m.in. ul. Satelicka i ul. Kolejowa;
- kontynuacja budowy ścieżek rowerowych - komunikacyjnych i rekreacyjnych;
- odwodnienie dróg i obszarów zagrożonych podtopieniami;
- kontynuacja budowy kanalizacji sanitarnej dla całego miasta;
- udział miasta w budowie zakładu zagospodarowania i segregacji odpadów komunalnych;
- podjęcie działań w celu realizacji kolejnego etapu Programu ograniczenia niskiej emisji;
- melioracja terenów zagrożonych podtopieniami;
- rozbudowa szkoły podstawowej (w tym budowa sali gimnastycznej);
- wyznaczenie w planach zagospodarowania przestrzennego terenów przeznaczonych pod rozwój małej przedsiębiorczości i handlu oraz miejsc parkingowych dla samochodów, a w szczególności dla pojazdów wysokotonażowych;
- podjęcie działań przy współpracy z innymi instytucjami w celu utworzenia domu dziennego pobytu dla osób starszych;
- wyznaczanie w planach zagospodarowania przestrzennego zwartej zabudowy jednorodzinnej;
- rewitalizacja terenów poprzemysłowych (po kamieniołomach) na cele rekreacyjno-sportowe i aktywności gospodarczej;
- poprawa bezpieczeństwa mieszkańców poprzez monitoring wizyjny miejsc publicznych.

8. Obszary, na których rozmieszczone będą inwestycje celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym, zgodnie z ustaleniami planu zagospodarowania przestrzennego województwa i ustaleniami programów, o których mowa w art. 48 ust. 1.

Obszarami, na których rozmieszczone będą inwestycje celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym, przyjęte w Planie Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Śląskiego 2020+, są obszary pod:

- budowę drogi ekspresowej S1 – w granicach miasta Imielin węzeł „Kosztowy” oraz fragment drogi wzdłuż zachodniej granicy miasta;
- przebudowę drogi wojewódzkiej nr 934;
- ewentualną budowę sieci dróg/tras rowerowych w przypadku ich wskazania na obszarze województwa;
- ewentualną budowę centrów przesiadkowych w przypadku ich wskazania na obszarze województwa;
- modernizację i rewitalizację linii kolejowych nr 138, 179.

9. Obszary, dla których obowiązkowe jest sporządzenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na podstawie przepisów odrębnych, w tym obszary wymagające przeprowadzenia scaleń i podziału nieruchomości, a także obszary przestrzeni publicznej.

Na obszarze miasta nie występują obszary, dla których obowiązkowe jest sporządzenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na podstawie przepisów odrębnych. Również nie wyznacza się w studium obszarów wymagających obligatoryjnego scalenia i podziału nieruchomości.

W studium wyznacza się obszary przestrzeni publicznej w granicach terenów wielofunkcyjnych o charakterze centrotwórczym oraz w granicach terenów otwartych o charakterze przyrodniczo – rekreacyjnym w obrębie zespołu centrum oraz zespołu południowo – zachodni układ ulicowy, w rejonie dworca kolejowego. Należy dążyć do:

- podniesienia ich atrakcyjności z punktu widzenia dostępności ruchu pieszego i rowerowego, rekreacji codziennej oraz możliwości organizowania wydarzeń społeczno - kulturalnych;
- kształtowania ich w sposób uczuciwny spuściznę historyczną rozwoju miasta, poprzez kształtowanie atrakcyjnych, unikalnych wnętrz urbanistycznych, w których właściwie eksponowane i zharmonizowane będą zarówno zachowane wartości historycznej zabudowy, jak i dobra współczesnej kultury i architektury.

10. Obszary, dla których gmina zamierza sporządzić miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, w tym obszary wymagające zmiany przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne.

Określa się obszary dla których gmina zamierza sporządzić miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego:

1. w rejonie ulicy Poniatowskiego;
2. w rejonie ulic: Imielińskiej, Nowozachęty, Bartniczej, Wandy i Sikorskiego;
3. w rejonie ulic: Brata Alberta i Drzymały;

4. w rejonie północno-wschodniej granicy miasta, ulic Maratońskiej i Zachęty;
5. w rejonie północnej granicy miasta, ulic: Wodnej, Nowozachęty, Ściegiennego i Satelickiej.

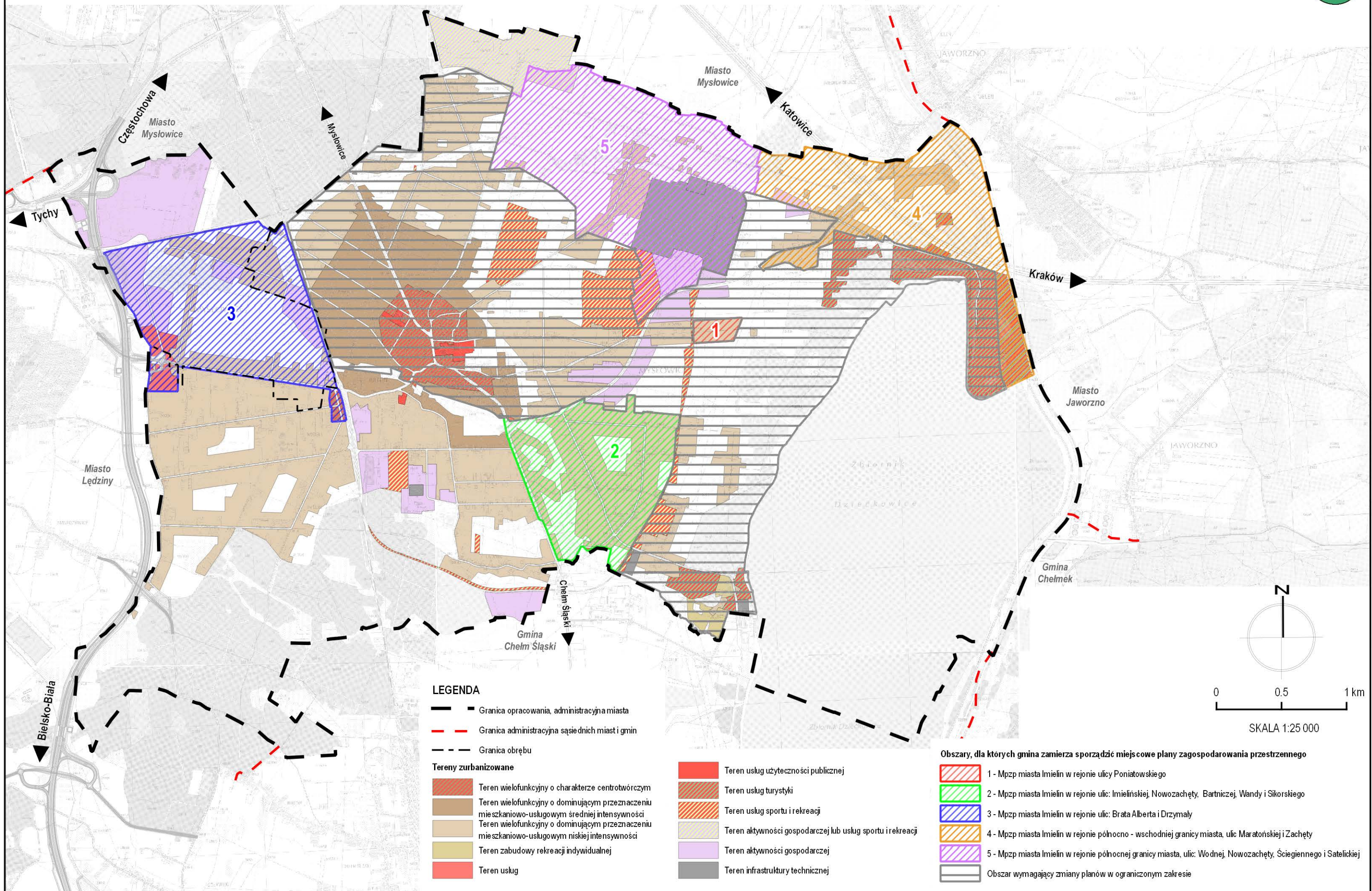
Nabranie mocy prawnej przez wspomniane wyżej dokumenty dotyczące terenów wymienionych w punktach 1, 2 i 5, spowoduje utratę ważności ustaleń części lub całości niektórych obowiązujących obecnie planów.

Ponadto, w konsekwencji wyznaczenia w niniejszym Studium terenów wskazanych do objęcia filarami ochronnymi (patrz: część „B”: II „Kierunki rozwoju”: 13.: „Obiekty lub obszary, dla których wyznacza się w złożu kopaliny filar ochronny”), określa się obszar wymagający zmiany miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego w ograniczonym zakresie, o łącznej powierzchni 833,5 ha.

Na obszarze miasta nie występują obszary wymagające zmiany przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne. Grunty rolne w granicach administracyjnych miast nie wymagają zmiany przeznaczenia na cele nierolnicze. Zachowuje się istniejące użytki leśne. Nie występują więc prawne wymogi przeprowadzenia procedury zmiany przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne.

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Imielin

Obszary, dla których gmina zamierza sporządzić miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego

11. Kierunki i zasady kształtowania rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej.

11.1. Rolnicza przestrzeń produkcyjna.

Z uwagi na zanikającą funkcję rolniczą, o czym świadczy znaczna część terenów ugorowanych, nie ma uzasadnienia dla wyznaczenia rolniczej przestrzeni produkcyjnej w mieście. Potencjalnie rolniczą przestrzeń produkcyjną miasta stanowią przyrodnicze tereny otwarte z zakazem lokalizowania zabudowy. Wskazuje się je między innymi w północnej i północno - wschodniej części miasta oraz w jednostce osadniczej Gać. Tereny rolne o charakterze produkcyjnym, jako przeznaczenie uzupełniające dopuszczono również na terenach wielofunkcyjnych o dominującym przeznaczeniu mieszkaniowo – usługowym zarówno średniej jak i niskiej intensywności, a także na terenach otwartych o charakterze przyrodniczo – rekreacyjnym.

11.2. Leśna przestrzeń produkcyjna.

W większości utrzymuje się istniejące tereny lasów. Powierzchnia lasów została jedynie pomniejszona w otoczeniu Zbiornika Imielin na rzecz terenów usług turystyki, w zakresie których dopuszczono las jako przeznaczenie uzupełniające. Nie jest zatem do końca wiadomo, jaka część tego obszaru zostanie wyłączona z produkcji leśnej na etapie sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Można jednak jednoznacznie wskazać łączną powierzchnię terenów, dla których głównym przeznaczeniem jest las i wynosi ona 384,01 ha, z czego większość stanowią lasy Skarbu Państwa pod zarządem PGL LP Nadleśnictwo Katowice zaliczane do lasów ochronnych. Na terenach lasu obowiązują ustalenia zawarte w pkt 3.4.3. rozdziału III.

12. Obszary szczególnego zagrożenia powodziowego oraz obszary osuwania się mas ziemnych.

12.1. Zagrożenie powodzią.

Na obszarach szczególnego zagrożenia powodziowego, obejmujących wyłącznie tereny w sąsiedztwie rzeki Przemszy, na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest średnie i wynosi raz na 100 lat ($Q=1\%$) obowiązuje sposób zagospodarowania zgodny z przepisami odrębnymi w zakresie prawa wodnego.

Na obszarach, na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest niskie i wynosi raz na 500 lat ($Q=0,2\%$), gdzie powierzchnia terenu znajduje się poniżej lustra wody Zbiornika Imielińskiego, w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego należy uwzględniać możliwość wystąpienia zagrożeń powodziowych.

12.2. Osuwanie się mas ziemnych.

Na obszarze miasta nie występują obszary osuwania się mas ziemnych.

13. Obiekty lub obszary, dla których wyznacza się w złożu kopaliny filar ochronny.

13.1. Ustanowione filary ochronne:

Zachowuje się granice filarów ochronnych:

1. od ul. P. Ściegiennego w granicach Terenu Górniczego „Imielin I”;
2. dla hali Przedsiębiorstwa Handlowo-Usługowego „Metale” S.A. w granicach Terenu Górniczego „Lędziny I”;
3. dla dwutorowej linii kolejowej PKP nr 138 relacji Oświęcim – Katowice w granicach Terenu Górniczego „Lędziny I”.

13.2. Tereny wskazane do objęcia filarami ochronnymi:

Wskazuje się tereny do objęcia filarami ochronnymi dla głębinowej eksploatacji górniczej węgla kamiennego:

13.2.1. TERENY WSKAZANE DO OBJĘCIA FILARAMI OCHRONNYMI
1. infrastruktura o znaczeniu strategicznym w skali lokalnej i ponadlokalnej: 1.1. autostrada A4; 1.2. stacja uzdatniania wody SUW „Dzieckowice” wraz z SPW Dzieckowice; 1.3. zbiornik retencyjny wody pitnej (Zbiornik Imieliński); 1.4. oczyszczalnia ścieków; 2. zwartej zabudowy mieszkaniowo-usługowej – istniejącej i projektowanej; 3. kompleksów usług turystyki oraz sportu i rekreacji – istniejących i projektowanych; 4. kompleksów terenów aktywności gospodarczej – istniejących i projektowanych.
13.2.2. USTALENIA
1. Eksploatacja kopaliny nie może powodować szkód w infrastrukturze o znaczeniu strategicznym, zmian istotnych jej parametrów technicznych ani awarii. 2. Eksploatacja kopaliny nie może naruszyć przeznaczenia terenu określonego w niniejszym studium. 3. Filary ochronne mogą być wyznaczone w zależności od potrzeb niezależnie od ustaleń studium, w koncesji na wydobywanie, a na etapie późniejszym w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego terenu górniczego. Plan terenu górniczego może w szczególności określić obiekty lub obszary, dla których wyznacza się filar ochronny, w granicach którego, ze względu na ochronę oznaczonych dóbr, wydobywanie kopaliny nie może być prowadzone albo może być dozwolone tylko w sposób zapewniający ochronę tych dóbr.

14. Obszary pomników zagłady i ich stref ochronnych oraz obowiązujące na nich ograniczenia prowadzenia działalności gospodarczej, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 maja 1999r. o ochronie terenów byłych hitlerowskich obozów zagłady (Dz. U. z 2015, poz. 2120 z późn. zm.).

Na terenie miasta nie występują obszary pomników zagłady.

15. Obszary wymagające rekultywacji.

Wyznacza się następujące tereny rekultywacji:

- zasięg obszarów górniczych "Imielin – Północ III" i "Imielin – Rek II";
- zasięg obszaru górniczego "Imielin I" i teren perspektywicznej – powierzchniowej eksploatacji górniczej; ustala się ich kierunek rekultywacji zgodny kierunkami rozwoju poszczególnych kategorii terenów, w granicach których się znajdują.

16. Obszary zdegradowane.

W studium nie wyznacza się obszarów zdegradowanych.

17. Granice terenów zamkniętych i ich stref ochronnych.

Terenami zamkniętymi na obszarze miasta Imielin są szlaki komunikacji kolejowej, wg wykazu działek wyszczególnionych w załączniku (tom12) do decyzji Nr 3 Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 24 marca 2014 r. w sprawie ustalenia terenów, przez które przebiegają linie kolejowe, jako terenów zamkniętych. Są to:

- działka nr 160/73 AM 2 obręb Gać;
- działka nr 161/74 AM 2 obręb Gać;
- działka nr 162/74 AM 2 obręb Gać;
- działka nr 163/74 AM 2 obręb Gać;
- działka nr 164/74 AM 2 obręb Gać;
- działka nr 165/73 AM 2 obręb Gać;
- działka nr 169/62 AM 2 obręb Gać;
- działka nr 171/71 AM 2 obręb Gać;
- działka nr 173/71 AM 2 obręb Gać;
- działka nr 100/31 AM 15 obręb Imielin;
- działka nr 101/68 AM 15 obręb Imielin;
- działka nr 103/69 AM 15 obręb Imielin;
- działka nr 106/69 AM 15 obręb Imielin;
- działka nr 107/70 AM 15 obręb Imielin;
- działka nr 108/30 AM 15 obręb Imielin;
- działka nr 109/70 AM 15 obręb Imielin;
- działka nr 110/76 AM 15 obręb Imielin;
- działka nr 111/71 AM 15 obręb Imielin;
- działka nr 113/71 AM 15 obręb Imielin;
- działka nr 114/71 AM 15 obręb Imielin;
- działka nr 115/65 AM 15 obręb Imielin;
- działka nr 116/64 AM 15 obręb Imielin;
- działka nr 117/72 AM 15 obręb Imielin;
- działka nr 118/72 AM 15 obręb Imielin;
- działka nr 119/62 AM 15 obręb Imielin;
- działka nr 120/73 AM 15 obręb Imielin;
- działka nr 121/63 AM 15 obręb Imielin;
- działka nr 124/60 AM 15 obręb Imielin;
- działka nr 125/75 AM 15 obręb Imielin;
- działka nr 126/59 AM 15 obręb Imielin;
- działka nr 129/70 AM 15 obręb Imielin;
- działka nr 131/70 AM 15 obręb Imielin;
- działka nr 136/28 AM 15 obręb Imielin;
- działka nr 137/25 AM 15 obręb Imielin;
- działka nr 139/25 AM 15 obręb Imielin;
- działka nr 141/26 AM 15 obręb Imielin;
- działka nr 143/26 AM 15 obręb Imielin;
- działka nr 145/27 AM 15 obręb Imielin;
- działka nr 153/39 AM 15 obręb Imielin;

- działka nr 155/4 AM 15 obręb Imielin;
- działka nr 158/85 AM 15 obręb Imielin;
- działka nr 161/3 AM 15 obręb Imielin;
- działka nr 165/4 AM 15 obręb Imielin;
- działka nr 173/67 AM 15 obręb Imielin;
- działka nr 174/68 AM 15 obręb Imielin;
- działka nr 175/68 AM 15 obręb Imielin;
- działka nr 773/462 AM 14 D.3 obręb Imielin;
- działka nr 789/464 AM 14 D.3 obręb Imielin;
- działka nr 862/462 AM 14 D.3 obręb Imielin;
- działka nr 863/462 AM 14 D.3 obręb Imielin;
- działka nr 122/74 AM 15 D.1 obręb Imielin;
- działka nr 123/61 AM 15 D.1 obręb Imielin;
- działka nr 147/24 AM 15 D.1 obręb Imielin;
- działka nr 149/36 AM 15 D.1 obręb Imielin;
- działka nr 151/37 AM 15 D.1 obręb Imielin;
- działka nr 252/176 AM 17 D.1 obręb Imielin;
- działka nr 258/50 AM 17 D.1 obręb Imielin;
- działka nr 260/174 AM 17 D.1 obręb Imielin;
- działka nr 299/173 AM 17 D.1 obręb Imielin;
- działka nr 1409/184 AM 17 D.1 obręb Imielin;
- działka nr 1414/175 AM 17 D.1 obręb Imielin;
- działka nr 258/150 AM 18 D.1 obręb Imielin;
- działka nr 289/150 AM 18 D.1 obręb Imielin;
- działka nr 290/150 AM 18 D.1 obręb Imielin;
- działka nr 261/149 AM 18 D.2 obręb Imielin;
- działka nr 262/71 AM 18 D.2 obręb Imielin;
- działka nr 263/148 AM 18 D.2 obręb Imielin;
- działka nr 264/78 AM 18 D.2 obręb Imielin;
- działka nr 265/148 AM 18 D.2 obręb Imielin;
- działka nr 266/147 AM 18 D.2 obręb Imielin;
- działka nr 267/147 AM 18 D.2 obręb Imielin;
- działka nr 269/146 AM 18 D.2 obręb Imielin;
- działka nr 270/146 AM 18 D.2 obręb Imielin;
- działka nr 271/149 AM 18 D.2 obręb Imielin;

Zgodnie z ustawą o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w odniesieniu do terenów zamkniętych, w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego ustala się tylko granice tych terenów oraz granice ich stref ochronnych. W strefach ochronnych ustala się ograniczenia w zagospodarowaniu i korzystaniu z terenów, w tym zakaz zabudowy.

18. Obszary funkcjonalne o znaczeniu lokalnym, w zależności od uwarunkowań i potrzeb zagospodarowania występujących w gminie.

Na podstawie przeanalizowanych uwarunkowań i potrzeb miasta nie wskazuje się obszarów funkcjonalnych o znaczeniu lokalnym.

19. Obszary, na których rozmieszczone będą urządzenia wytwarzające energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100 kW.

Dopuszcza się rozmieszczanie urządzeń wytwarzających energię z źródeł odnawialnych w zakresie energii słonecznej o mocy przekraczającej 100 kW na kategoriach terenu:

- aktywności gospodarczej;
- aktywności gospodarczej lub usług sportu i rekreacji;
na zasadach zgodnych z kierunkami rozwoju ustalonymi dla tych kategorii terenów.

CZĘŚĆ „C”

IV UZASADNIENIE ZAWIERAJĄCE OBJAŚNIENIA PRZYJĘTYCH ROZWIĄZAŃ ORAZ SYNTĘZĘ USTALEŃ PROJEKTU STUDIUM

Kierunki przekształceń w strukturze przestrzennej Imielina oraz przeznaczeniu znajdujących się w jego granicach terenów, stanowią konsekwencję przyjętej Strategii Rozwoju Miasta Imielin na lata 2011-2020 (szczegółowa analiza ww. dokumentu: część „A”: II „Uwarunkowania rozwoju”: 8. „Potrzeby i możliwości rozwoju gminy” oraz część „B”: III „Kierunki rozwoju”: 1. „Koncepcja i cele strategiczne miasta”). Polityka przestrzenna miasta wyrażona w niniejszym studium, uwzględniając poza zawartymi w ww. dokumencie Strategii celami rozwoju, również uwarunkowania wynikające z istniejącego zagospodarowania przestrzennego, w tym analizę potrzeb i możliwości rozwoju gminy oraz sporządzony bilans terenów przeznaczonych pod zabudowę, a także wnioski i uwagi mieszkańców, wywoływała będzie zmiany w strukturze przestrzennej miasta oraz w przeznaczeniu terenów. Polityka ta odpowiada zasadom zrównoważonego rozwoju miasta, ładu przestrzennego oraz nadrzędności interesu publicznego nad indywidualnymi interesami.

Kierunki zmian w strukturze przestrzennej miasta obejmują przede wszystkim:

- rozwój zabudowy mieszkaniowej w formie uzupełnienia zabudowy istniejącej oraz wyznaczenie nowych terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową, wyłącznie jednorodzinna;
- rozwój terenów usługowych i aktywności gospodarczej;
- rozwój funkcji sportowo-rekreacyjnej oraz turystycznej;
- rekultywację terenów kopalni odkrywkowych w kierunku pozagórnictwa działalności gospodarczej, w tym sportowo-rekreacyjnej oraz aktywności gospodarczych;
- utrwalanie i powiązanie systemu przyrodniczego miasta;
- ochronę obiektów i obszarów zabytkowych;
- kształtowanie sprawnego systemu powiązań komunikacyjnych, w tym tras rowerowych;
- pełne wyposażenie miasta w sieci i urządzenia infrastrukturalne.

W strukturze funkcjonalno-przestrzennej obszaru miasta ustala się następujące kategorie terenów:

- teren wielofunkcyjny o charakterze centrowym;
- teren wielofunkcyjny o dominującym przeznaczeniu mieszkaniowo – usługowym średniej intensywności;
- teren wielofunkcyjny o dominującym przeznaczeniu mieszkaniowo – usługowym niskiej intensywności;
- teren zabudowy rekreacji indywidualnej;
- teren usług;
- teren usług użyteczności publicznej;
- teren usług turystyki;
- teren usług sportu i rekreacji;
- teren aktywności gospodarczej lub usług sportu i rekreacji;
- teren aktywności gospodarczej;
- teren cmentarza;
- teren lasu;
- teren otwarty o charakterze przyrodniczo – rekreacyjnym;
- teren otwarty z zakazem lokalizowania zabudowy;
- teren wód powierzchniowych;
- teren transportu drogowego;
- teren transportu kolejowego;
- teren infrastruktury technicznej - elektroenergetycznej;
- teren infrastruktury technicznej - wodociągowej;
- teren infrastruktury technicznej - kanalizacyjnej.

Tereny zainwestowane i przeznaczone pod zainwestowanie stanowią łącznie 1084,1 ha, co wynosi 39% ogólnej powierzchni miasta, przy czym największy udział mają tereny wielofunkcyjne o dominującym przeznaczeniu mieszkaniowo – usługowym niskiej intensywności – 20,0%. Tereny wielofunkcyjne o dominującym przeznaczeniu mieszkaniowo – usługowym średniej intensywności zajmują 4,06% powierzchni miasta, tereny wielofunkcyjne o charakterze centrowym – 1,31%. Powierzchnia terenów przeznaczonych pod aktywność gospodarczą (w tym również teren równoważnie dopuszczanej aktywności gospodarczej i usług sportu i rekreacji) wynosi 6,28% powierzchni Imielina, natomiast tereny usług (w tym także usług użyteczności publicznej, usług turystyki, sportu i rekreacji, teren równoważnie dopuszczanej aktywności gospodarczej i usług sportu i rekreacji) – 6,64%. Wyodrębnione również zostały tereny zabudowy rekreacji indywidualnej – zajmują niewiele, bo 0,24% powierzchni miasta. Na tereny związane z uzbrojeniem terenu, w tym tereny infrastruktury technicznej oraz transportu przypada 6,0% powierzchni obszaru miasta. Znaczny udział zajmują tereny tworzące system przyrodniczy, bo aż 56,6%.

Na nowe tereny przeznaczone pod zainwestowanie przeznacza się 635,92 ha, tj. 22,79% powierzchni miasta, z czego 14% ogólnej powierzchni miasta przypada na tereny wielofunkcyjne o charakterze centrowym

lub o dominującym przeznaczeniu mieszkaniowo – usługowym, 4,72% - tereny usług (w tym także usług turystyki, sportu i rekreacji), 4,38% - tereny aktywności gospodarczej. Zarówno w udziale terenów usług, jak i aktywności gospodarczej uwzględniony został teren równoważnie dopuszczalnej aktywności gospodarczej i usług sportu i rekreacji. Niewielki udział – 0,18% przypada na nowe tereny zabudowy rekreacji indywidualnej, 0,02% - tereny infrastruktury kanalizacyjnej.

Na ustalenia dla poszczególnych kategorii terenów składają się:

- ustalenia ogólne;
- wytyczne dla projektantów;
- ustalenie szczegółowe, w tym:
 - założenia strategiczne;
 - przeznaczenie główne i uzupełniające,
 - zakazy;
 - wskaźniki;
 - uwagi.

W dalszej części ustaleń studium określone zostały:

- obszary oraz zasady ochrony środowiska i jego zasobów, ochrony przyrody oraz krajobrazu kulturowego;
- obszary i zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej;
- kierunki rozwoju systemów komunikacji i infrastruktury technicznej;
- obszary, na których rozmieszczone będą inwestycje celu publicznego o znaczeniu lokalnym;
- obszary, na których rozmieszczone będą inwestycje celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym, zgodnie z ustaleniami planu zagospodarowania przestrzennego województwa i ustaleniami programów, o których mowa w art. 48 ust. 1;
- obszary przestrzeni publicznej;
- obszary, dla których gmina zamierza sporządzić miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego;
- kierunki i zasady kształtowania rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej;
- obszary szczególnego zagrożenia powodziowego;
- obiekty lub obszary, dla których wyznacza się w złożu kopaliny filar ochronny;
- obszary wymagające rekultywacji;
- granice terenów zamkniętych i ich stref ochronnych;
- obszary, na których rozmieszczone będą urządzenia wytwarzające energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100 kW.

W studium nie wyznacza się natomiast:

- obszarów wymagających przeprowadzenia scaleń i podziału nieruchomości;
- obszarów, dla których obowiązkowe jest sporządzenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na podstawie przepisów odrębnych;
- obszarów wymagających zmiany przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne;
- obszarów osuwania się mas ziemnych;
- obszarów pomników zagłady i ich stref ochronnych oraz obowiązujących na nich ograniczeń prowadzenia działalności gospodarczej, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 maja 1999r. o ochronie terenów byłych hitlerowskich obozów zagłady (Dz. U. Nr 41, poz. 412 z późn. zm.);
- obszarów wymagających przekształceń, rehabilitacji oraz remediacji;
- obszarów zdegradowanych;
- obszarów funkcjonalnych o znaczeniu lokalnym, w zależności od uwarunkowań i potrzeb zagospodarowania występujących w gminie;
- lokalizacji obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m².

Integralną częścią tekstu „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Imielin”, stanowiącego załącznik nr 1 do uchwały o uchwaleniu studium, są załączniki graficzne nr 1 – 8 do części „A” - rozdziału II „Uwarunkowania rozwoju” oraz załączniki graficzne nr 9 – 12.3 do części „B” – rozdziału III „Kierunki rozwoju”, stanowiące załączniki nr 2-12.3 do uchwały o uchwaleniu studium.

Spis tabel w tekście:

tab. 1. Wykaz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.....	17
tab. 2. Decyzje o warunkach zabudowy wg przedmiotu w latach 2010-2015.	18
tab. 3. Główne parametry jednostek hydrogeologicznych.....	26
tab. 4. Użytkowanie powierzchni miasta Imielin na podstawie mapy ewidencyjnej (Uwaga: dane ewidencyjne nie były aktualizowane i nie zawierają informacji o istnieniu Zbiornika Imielińskiego, którego powierzchnia to ok. 530 ha)...	34
tab. 5. Klasy gleb miasta Imielin na podstawie mapy ewidencyjnej	34
tab. 6. Udokumentowane złoża na terenie miasta Imielin na podstawie: Bilans zasobów złóż kopalin w Polsce wg stanu na dzień 31.12.2014 r., PIG, Warszawa.....	35
tab. 7. Klasyfikacja stanu ekologicznego i chemicznego rz. Przemszy w JCWP obejmującym analizowany teren w Imielinie (dane WIOŚ 2015 r.)	44
tab. 8. Klasyfikacja stanu ekologicznego i chemicznego w JCWP monitoringu obszarów chronionych w Imielinie (dane WIOŚ 2013 i 2014 r.).....	45
tab. 9. Zabytki wpisane do rejestru zabytków.....	50
tab. 10. Zabytki wpisane do wojewódzkiej ewidencji zabytków.....	54
tab. 11. Zabytki przewidziane do wpisania do gminnej ewidencji zabytków – miejsca kultu i pamięci	58
tab. 12. Zabytki przewidziane do wpisania do gminnej ewidencji zabytków – inne obiekty.	56
tab. 13. Zabytki chronione prawem miejscowym.....	62
tab. 14. Stanowiska archeologiczne.....	64
tab. 15. Długość sieci wodociągowej i kanalizacyjnej w wybranych latach.....	66
tab. 16. Szkoły i uczniowie w wybranych latach.....	66
tab. 17. Cele strategiczne ze Strategii Rozwoju Miasta Imielin na lata 2011-2020.....	68
tab. 18. Cele strategiczne i projekty wg Strategii Powiatu Bieruńsko – Łędzińskiego na lata 2014-2020 w odniesieniu do obszaru miasta Imielin.....	70
tab. 19. Główne założenia strategii rozwoju województwa, bezpośrednio lub pośrednio odnoszące się do Imielina.	71
tab. 20. Prognozowana liczba ludności w powiecie bieruńsko-łędzińskim w 2030r.	75
tab. 21. Prognozowany przyrost ludności w gminach powiatu bieruńsko-łędzińskiego na podstawie prognoz demograficznych.	75
tab. 22. Prognozowana liczba imigrantów w Imielinie	76
tab. 23. Powierzchnia użytkowa przypadająca na 1 pracownika w przykładowych przedsiębiorstwach.	76
tab. 24. Intensywności zabudowy na działkach, dla których wydana została decyzja o pozwoleniu na budowę w latach 2013-2015.	77
tab. 25. Powierzchnia terenów o funkcji mieszkalnej i usługowej w Imielinie wg struktury funkcjonalno-przestrzennej.	78
tab. 26. Intensywności zabudowy na działkach, dla których wydana została decyzja o pozwoleniu na budowę w latach 2013-2015.	78
tab. 27. Prognozowany stopień konsumpcji planów w perspektywie 15-letniej.	84
tab. 28. Realna chłonność terenów przeznaczonych w planach pod zabudowę.	85
tab. 29. Porównanie maksymalnego w skali gminy zapotrzebowania na nową zabudowę oraz chłonności obszarów.	89
tab. 30. Przyjęte wskaźniki dla funkcji mieszkalnej.	89
tab. 31. Przyjęte wskaźniki dla funkcji aktywności gospodarczej, usługowej, usług sportu i rekreacji oraz usług turystyki.	89
tab. 32. Szacowany podatek od budynków przewidzianych na terenach niezabudowanych przeznaczonych pod zabudowę w planach miejscowych oraz wyznaczonych na podstawie zapotrzebowania na nowe tereny inwestycyjne.	91
tab. 33. Szacowany podatek od gruntów przewidzianych na terenach niezabudowanych przeznaczonych pod zabudowę w planach miejscowych oraz wyznaczonych na podstawie zapotrzebowania na nowe tereny inwestycyjne.....	91
tab. 34. Średniodobowy pomiar ruchu pojazdów na drogach krajowych nr A-4 oraz S-1 oraz drodze wojewódzkiej nr DW 934 w latach 2005 oraz 2010.	94
tab. 35. Bilans terenowy poszczególnych kategorii terenów przeznaczonych pod zabudowę z wyłączeniem terenów już zainwestowanych oraz niezainwestowanych przeznaczonych w obowiązujących planach miejscowych pod zabudowę.....	103
tab. 36. Różnica pomiędzy powierzchnią terenów pod zabudowę wynikająca z zapotrzebowania a powierzchnią terenów przeznaczonych pod nową zabudowę w studium.	104
tab. 37. Ogólny bilans terenowy poszczególnych kategorii terenów.	104
tab. 39. Udokumentowane złoża na terenie miasta Imielin na podstawie: Bilans zasobów złóż kopalin w Polsce wg stanu na dzień 31.12.2014 r., PIG, Warszawa.....	121